Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/1139,**

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2018,

yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 212, 22.8.2018, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission delegoitu asetus (EU) 2021/1087, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2021	L 236	1	5.7.2021
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/2803, annettu 23 päivänä lokakuuta 2024	L 2803	1	11.11.2024

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 230, 17.7.2020, s. 38 (2018/1139)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/1139,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2018,

yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I LUKU

PERIAATTEET

1 artikla

Kohde ja tavoitteet

1. Tämän asetuksen päätavoitteena on yhtenäisen ja korkean siviili-ilmailun turvallisuustason luominen ja ylläpitäminen unionissa.

2. Tämän asetuksen muita tavoitteita ovat seuraavat:

a) edistää unionin ilmailupolitiikkaa laajemmin ja parantaa siviili-ilmailualan yleistä suorituskykyä;

b) helpottaa tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaata liikkuvuutta, tarjota tasavertaiset toimintaedellytykset kaikille toimijoille ilmailun sisämarkkinoilla ja parantaa unionin ilmailuteollisuuden kilpailukykyä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla;

c) edistää yhtenäistä ja korkeaa ympäristönsuojelun tasoa;

d) helpottaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla tavaroiden, palvelujen ja henkilöstön maailmanlaajuista liikkuvuutta toimimalla asianmukaisesti yhteistyössä kolmansien maiden ja niiden ilmailuviranomaisten kanssa, ja edistää todistusten ja muiden asiaankuuluvien asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista;

e) edistää sääntely-, sertifiointi- ja valvontamenettelyjen kustannustehokkuutta, muun muassa välttämällä päällekkäisyyttä, ja edistää niiden tuloksellisuutta sekä asiaan liittyvien resurssien tehokasta käyttöä unionin tasolla ja kansallisella tasolla;

f) edistää ja ylläpitää yhtenäistä ja korkeaa siviili-ilmailun turvatasoa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla;

▼B

g) auttaa jäsenvaltioita käyttämään Chicagon yleissopimuksen mukaisia oikeuksiaan ja noudattamaan sen mukaisia velvoitteitaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla varmistamalla yleissopimuksen määräysten yhteinen tulkinta sekä yhdenmukainen ja oikea-aikainen täytäntöönpano tapauksen mukaan;

h) edistää maailmanlaajuisesti unionin näkemyksiä siviili-ilmailun standardeista ja siviili-ilmailua koskevista säännöistä toimimalla asianmukaisesti yhteistyössä kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa;

i) edistää tutkimusta ja innovointia muun muassa sääntely-, sertifiointi- ja valvontamenettelyjen osalta;

j) edistää teknistä ja operatiivista yhteentoimivuutta sekä parhaiden hallintokäytäntöjen jakamista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla;

k) vahvistaa matkustajien luottamusta turvalliseen siviili-ilmailuun.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää muun muassa seuraavia:

a) kaikkien tarvittavien säädösten valmistelu, hyväksyminen ja yhdenmukainen soveltaminen;

b) toimenpiteiden toteuttaminen turvallisuustason parantamiseksi;

c) sen varmistaminen, että tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti annetut ilmoitukset ja todistukset ovat voimassa ja ne tunnustetaan kaikkialla unionissa ilman minkäänlaisia lisävaatimuksia;

d) tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten noudattamisessa käytettävien yksityiskohtaisten teknisten standardien kehittäminen yhdessä standardointielinten ja muiden toimialan elinten kanssa silloin, kun se on tarkoituksenmukaista;

e) riippumattoman Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston, jäljempänä ’virasto’, perustaminen;

f) kaikkien tarvittavien säädösten yhdenmukainen täytäntöönpano kansallisten toimivaltaisten viranomaisten sekä viraston toimesta niiden toimivaltaan kuuluvilla aloilla;

g) tiedon kerääminen, analysointi ja vaihtaminen näyttöön perustuvan päätöksenteon tueksi;

h) tietoisuutta ja tietämystä lisäävien aloitteiden toteuttaminen muun muassa koulutuksen, tiedotuksen ja asiaankuuluvien tietojen jakamisen aloilla.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin:

a) ilma-alusten tuotteiden, osien ja etäohjauslaitteiden suunnittelu ja valmistus luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön toimesta viraston tai jäsenvaltion valvonnassa siltä osin, kuin siitä ei säädetä b alakohdassa;

▼B

b) ilma-alusten ja niiden moottorien, potkureiden, osien, irrallisten varusteiden ja ilma-alusten etäohjauslaitteiden suunnittelu, valmistus, huolto ja käyttö, kun ilma-alus on tai tulee olemaan

i) rekisteröity jäsenvaltiossa, jollei jäsenvaltio ole siirtänyt ja siltä osin kuin se on siirtänyt Chicagon yleissopimuksen mukaiset vastuunsa kolmanteen maahan ja ilma-alusta käyttää kolmannen maan lentotoiminnan harjoittaja;

ii) rekisteröity kolmannessa maassa ja sitä käyttää lentotoiminnan harjoittaja, joka on sijoittautunut alueelle tai jonka asuinpaikka tai päätoimipaikka on alueella, johon perussopimuksia sovelletaan;

iii) miehittämätön ilma-alus, jota ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa ja jota käyttää perussopimusten soveltamisalueella lentotoiminnan harjoittaja, joka on sijoittautunut kyseiselle alueelle tai jonka asuinpaikka tai päätoimipaikka on kyseisellä alueella;

c) kolmannen maan lentotoiminnan harjoittajan liikennöinti ilma-aluksella alueelle, alueella tai alueelta, johon perussopimuksia sovelletaan;

d) jäljempänä e alakohdassa tarkoitetuilla lentopaikoilla käytettävien tai niillä käytettäviksi tarkoitettujen, lentopaikan turvallisuuslaitteiden suunnittelu, valmistus, huolto ja käyttö sekä maahuolintapalvelujen ja asematasovalvontapalvelujen tarjonta näillä lentopaikoilla;

e) perussopimusten soveltamisalueella sijaitsevien lentopaikkojen, mukaan lukien näillä lentopaikoilla käytettävät turvallisuuslaitteet, suunnittelu, huolto ja pitäminen, kun

i) lentopaikka on julkisessa käytössä;

ii) lentopaikalla harjoitetaan kaupallista ilmakuljetusta; ja

iii) lentopaikalla on vähintään 800 metrin pituinen päällystetty mittarikiitotie tai sitä käyttävät vain helikopterit mittarilähestymis- tai -lähtömenetelmiä käyttäen;

f) edellä e alakohdassa tarkoitettujen lentopaikkojen ympäristön suojaaminen tämän vaikuttamatta ympäristöä ja maankäytön suunnittelua koskevan unionin ja kansallisen oikeuden soveltamiseen;

g) ATM/ANS-palvelujen tarjoaminen yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa sekä sellaisten järjestelmien ja rakenneosien suunnittelu, valmistus, huolto ja käyttö, joita käytetään näitä ATM/ANS-palveluja tarjottaessa;

▼M2

h) ilmatilan rakenteiden suunnittelu yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2024/2803 ([1]) soveltamista ja jäsenvaltioiden velvollisuuksia, jotka liittyvät niiden lainkäyttövaltaan kuuluvaan ilmatilaan.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/2803, annettu 23 päivänä lokakuuta 2024, yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisesta (EUVL L, 2024/2803, 11.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2803/oj).

▼B

2. Tätä asetusta sovelletaan myös henkilöstöön ja organisaatioihin, jotka osallistuvat 1 kohdassa tarkoitettuun toimintaan.

3. Tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin:

a) ilma-alukset ja niiden moottorit, potkurit, osat, irralliset varusteet ja ilma-alusten etäohjauslaitteet, silloin kun niitä käytetään sotilas-, tulli- tai poliisitoiminnassa, etsintä- ja pelastuspalvelussa, palontorjunnassa, rajavalvonnassa, rannikkovartioinnissa taikka niihin verrattavassa olevassa toiminnassa tai palvelussa, jota suorittaa julkisen viranomaisen toimivaltuudet saanut elin tai jota suoritetaan sen puolesta yleisen edun nimissä jäsenvaltion valvonnassa ja vastuulla, sekä henkilöstö ja organisaatiot, jotka osallistuvat tällaisilla ilma-aluksilla suoritettavaan toimintaan tai palveluun;

b) lentopaikat tai niiden osat sekä laitteet, henkilöstö ja organisaatiot, jos ne ovat puolustusvoimien valvonnassa ja käytössä;

c) ATM/ANS-palvelut, mukaan luettuina järjestelmät ja rakenneosat sekä henkilöstö ja organisaatiot, jos ne ovat puolustusvoimien tarjoamia tai käyttöön antamia;

d) sellaisen liitteen I luettelossa mainitun ilma-aluksen suunnittelu, valmistus, huolto ja käyttö, jonka käyttöön liittyy vähäinen lentoturvallisuusriski, sekä henkilöstö ja organisaatiot, jotka osallistuvat tällaiseen toimintaan, paitsi jos ilma-alukselle on annettu tai sille katsotaan annetun asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukainen todistus.

Jäsenvaltioiden on a alakohdan osalta varmistettava, että siinä tarkoitetulla ilma-aluksella suoritettava toiminta ja palvelu toteutetaan siten, että otetaan asianmukaisesti huomioon tämän asetuksen turvallisuustavoitteet. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tällaiset ilma-alukset porrastetaan tarvittaessa turvallisesti muihin ilma-aluksiin.

Tämän asetukisen liitteen I soveltamisalaan kuuluvia ja jäsenvaltiossa rekisteröityjä ilma-aluksia voidaan käyttää muissa jäsenvaltioissa sen jäsenvaltion suostumuksella, jonka alueella käyttö tapahtuu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden Chicagon yleissopimuksen mukaisia velvoitteita. Tällaisia ilma-aluksia voidaan myös huoltaa tai niiden suunnittelua voidaan muuttaa muissa jäsenvaltioissa edellyttäen, että suunnittelun muutokset ja huoltotoimet toteutetaan sen jäsenvaltion valvonnassa, jossa ilma-alus on rekisteröity, ja tämän jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa vahvistettuja menettelyjä noudattaen.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa säädetään, tätä asetusta ja sen nojalla annettuja delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä sovelletaan liitteessä I olevan 1 kohdan e, f, g, h tai i alakohdan soveltamisalaan kuuluvan ilma-alustyypin suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon sekä niihin osallistuvaan henkilöstöön ja organisaatioihin, jos

a) ilma-alustyypin suunnittelusta vastaava organisaatio on hakenut virastolta tyyppihyväksyntätodistusta 11 artiklan mukaisesti tai tapauksen mukaan antanut virastolle 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoituksen kyseisen ilma-alustyypin osalta;

▼B

b) ilma-alustyyppi on tarkoitettu sarjatuotantoon; ja

c) ilma-alustyypin suunnittelua ei ole aiemmin hyväksytty jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti.

Tätä asetusta ja sen nojalla annettuja delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä sovelletaan ilma-alustyyppiin siitä päivästä alkaen, jona tyyppihyväksyntätodistus tai tapauksen mukaan ilmoitus annetaan. Säännöksiä, jotka liittyvät tyyppihyväksyntätodistusta koskevan hakemuksen arviointiin ja tyyppihyväksyntätodistuksen antamiseen viraston toimesta sovelletaan kuitenkin hakemuksen vastaanottamispäivästä alkaen.

▼M2

5. Rajoittamatta turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvien kansallisten vaatimusten ja asetuksen (EU) 2024/2803 1 artiklan 2 kohdan soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen palvelujen, jotka ovat avoinna yleistä käyttöä varten; ja

b) tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen ATM/ANS-palvelujen, joita tarjotaan ilmaliikenteelle ja joihin sovelletaan asetusta (EU) 2024/2803

turvallisuustaso sekä yhteentoimivuus siviilijärjestelmien kanssa vastaavat vaikutukseltaan tämän asetuksen liitteissä VII ja VIII vahvistettujen keskeisten vaatimusten soveltamisesta seuraavaa tasoa.

▼B

6. Jäsenvaltio voi päättää soveltaa mitä tahansa III luvun I, II, III tai VII jaksoa, tai mitä tahansa niiden yhdistelmää johonkin tai kaikkeen tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun toimintaan sekä siihen osallistuvaan henkilöstöön ja organisaatioihin, jos se katsoo, että kyseisiä säännöksiä voidaan soveltaa tehokkaasti ottaen huomioon kyseisen toiminnan, henkilöstön ja organisaatioiden ominaispiirteet sekä asianomaisten säännösten tarkoitus ja sisältö.

Päätöksessä ilmoitetusta päivämäärästä alkaen tällaista toimintaa, henkilöstöä ja organisaatioita koskevat yksinomaan kyseisen jakson tai kyseisten jaksojen säännökset sekä tämän asetuksen säännökset näiden jaksojen soveltamisesta.

Jäsenvaltion on ilmoitettava päätöksestään viipymättä komissiolle ja virastolle ja toimitettava niille kaikki asiaankuuluvat tiedot, erityisesti:

a) kyseessä oleva jakso tai jaksot;

b) kyseessä oleva toiminta, henkilöstö ja organisaatiot;

c) jäsenvaltion päätöksen perustelut; ja

d) päivämäärä, josta alkaen kyseistä päätöstä sovelletaan.

▼B

Jos komissio katsoo virastoa kuultuaan, että ensimmäisessä alakohdassa määritetty edellytys ei täyty, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, joka sisältää sen asiaa koskevan päätöksen. Asianomaisen jäsenvaltion on, tällaisen täytäntöönpanosäädöksen tiedoksi saatuaan, viipymättä tehtävä päätös antamansa, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun aiemman päätöksen muuttamisesta tai peruuttamisesta ja ilmoitettava asiasta komissiolle ja virastolle.

Jäsenvaltio voi myös milloin tahansa päättää muuttaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua aiempaa päätöstä tai peruuttaa sen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neljännen alakohdan soveltamista. Tällaisissa tapauksissa sen on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle ja virastolle.

Virasto sisällyttää 74 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin kaikki tämän kohdan nojalla tiedoksi annetut komission ja jäsenvaltioiden päätökset.

Komission, viraston ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä tämän kohdan soveltamiseksi.

7. Jäsenvaltiot voivat päättää vapauttaa lentopaikan suunnittelun, kunnossapidon ja pitämisen sekä tällaisella lentopaikalla käytettävät turvallisuuslaitteet tämän asetuksen soveltamisesta, jos lentopaikan matkustajamäärä on enintään 10 000 kaupallisen ilmakuljetuksen matkustajaa vuodessa ja sillä tapahtuu enintään 850 rahdin kuljetukseen liittyvää lento-operaatiota vuodessa ja edellyttäen, että kyseessä olevat jäsenvaltiot varmistavat, ettei tällainen poikkeus vaaranna 33 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymistä.

Kyseisen lentopaikan suunnittelua, kunnossapitoa ja pitämistä, sen turvallisuuslaitteita sekä maahuolintapalveluja ja asematasovalvontapalveluja tällä lentopaikalla ei kyseisessä poikkeuspäätöksessä täsmennetystä päivämäärästä alkaen enää säännellä tällä asetuksella eikä sen perusteella hyväksytyillä delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä.

Jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja virastolle poikkeuspäätöksestään ja sen perusteluista.

Jos komissio katsoo virastoa kuultuaan, että jäsenvaltion myöntämä poikkeus ei täytä ensimmäisessä alakohdassa täsmennettyjä edellytyksiä, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka sisältävät sen asiaa koskevan päätöksen. Täytäntöönpanopäätösten tiedoksi antamisen yhteydessä asianomaiselle jäsenvaltiolle kyseisen jäsenvaltion on viipymättä muutettava antamaansa poikkeuspäätöstä tai peruutettava se ja ilmoitettava asiasta komissiolle ja virastolle.

Jäsenvaltioiden on myös ilmoitettava komissiolle ja virastolle asetuksen (EY) N:o 216/2008 4 artiklan 3 b kohdan nojalla myöntämänsä poikkeukset.

Jäsenvaltioiden on vuosittain tarkasteltava niiden lentopaikkojen liikennemääriä, joille on myönnetty poikkeus tämän kohdan tai asetuksen (EY) N:o 216/2008 4 artiklan 3 b kohdan nojalla. Jos tarkastelu osoittaa, että jonkin tällaisen lentopaikan matkustajamäärä ylittää 10 000 kaupallisen ilmakuljetuksen matkustajaa vuodessa tai sillä tapahtuu yli 850 rahdin kuljetukseen liittyvää lento-operaatiota vuodessa kolmen peräkkäisen vuoden aikana, jäsenvaltion on peruutettava myöntämänsä poikkeus kyseisen lentopaikan osalta. Tällöin sen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja virastolle.

▼B

Virasto sisällyttää 74 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin kaikki tämän kohdan nojalla tiedoksi annetut komission ja jäsenvaltioiden päätökset.

8. Jäsenvaltio voi päättää myöntää poikkeuksen tämän asetuksen soveltamisesta yhden tai useamman seuraavan ilma-alusluokan suunnitteluun, valmistukseen, huoltoon ja lentotoimintaan:

a) muut lentokoneet kuin miehittämättömät lentokoneet, joissa on enintään kaksi paikkaa, joiden mitattavissa oleva sakkausnopeus tai pienin vakaa lentonopeus laskuasussa on enintään 45 solmua kalibroitua ilmanopeutta ja joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on jäsenvaltion rekisterien mukaan enintään 600 kilogrammaa sellaisten lentokoneiden osalta, joita ei ole tarkoitettu käytettäväksi vedessä, tai 650 kilogrammaa sellaisten lentokoneiden osalta, jotka on tarkoitettu käytettäväksi vedessä;

b) muut helikopterit kuin miehittämättömät helikopterit, joissa on enintään kaksi paikkaa ja joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on jäsenvaltion rekisterien mukaan enintään 600 kilogrammaa sellaisten helikopterien osalta, jota ei ole tarkoitettu käytettäväksi vedessä, tai 650 kilogrammaa sellaisten helikopterien osalta, jotka on tarkoitettu käytettäväksi vedessä;

c) muut purjelentokoneet kuin miehittämättömät purjelentokoneet ja muut moottoripurjelentokoneet kuin miehittämättömät moottoripurjelentokoneet, joissa on enintään kaksi paikkaa ja joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on jäsenvaltion rekisterien mukaan enintään 600 kilogrammaa.

Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa tehdä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ilma-alusluokkien osalta poikkeus päätöstä sellaisen ilma-aluksen osalta, jolle on annettu tai katsotaan annetun todistus asetuksen (EY) N:o 216/2008 tai tämän asetuksen mukaisesti tai josta on annettu ilmoitus tämän asetuksen mukaisesti.

9. Jäsenvaltion 8 kohdan nojalla tekemä poikkeuspäätös ei saa estää organisaatiota, jonka päätoimipaikka on kyseisen jäsenvaltion alueella, päättämästä harjoittaa päätöksen kattamien ilma-alusten suunnittelu- ja valmistustoimintaa tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti. Jos organisaatio tekee tällaisen päätöksen, sen on ilmoitettava siitä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltion 8 kohdan nojalla tekemää poikkeuspäätöstä ei sovelleta tähän suunnittelu- ja valmistustoimintaan eikä sen tuloksena suunniteltuihin ja valmistettuihin ilma-aluksiin.

10. Edellä olevan 8 kohdan nojalla tehdyn poikkeuspäätöksen soveltamisalaan kuuluvia ja kyseisen päätöksen tehneessä jäsenvaltiossa rekisteröityjä ilma-aluksia voidaan käyttää muissa jäsenvaltioissa sen jäsenvaltion suostumuksella, jonka alueella käyttö tapahtuu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden Chicagon yleissopimuksen mukaisia velvoitteita. Tällaisia ilma-aluksia voidaan myös huoltaa, tai niiden suunnittelua voidaan muuttaa muissa jäsenvaltioissa edellyttäen, että huoltotoimet ja suunnittelun muutokset toteutetaan sen jäsenvaltion valvonnassa, jossa ilma-alus on rekisteröity, ja kyseisen jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa vahvistettuja menettelyjä noudattaen.

▼B

Edellä olevan 8 kohdan nojalla tehdyn poikkeuspäätöksen soveltamisalaan kuuluville ilma-aluksille annetuissa todistuksissa on ilmoitettava selkeästi, että todistusta ei myönnetä tämän asetuksen mukaisesti vaan todistuksen myöntävän jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti. Muut jäsenvaltiot voivat hyväksyä tällaisia kansallisia todistuksia ainoastaan, jos ne ovat itse tehneet vastaavan päätöksen 8 kohdan nojalla.

11. Sen jäsenvaltion kansallisten oikeussäännösten, joka on tehnyt 8 kohdan nojalla päätöksen kohteena olevan ilma-aluksen suunnittelua, valmistusta, huoltoa ja lentotoimintaa koskevan poikkeuspäätöksen, on oltava oikeassa suhteessa toiminnan luonteeseen ja riskiin ja niissä on otettava huomioon 1 artiklassa vahvistetut tavoitteet ja 4 artiklassa vahvistetut periaatteet.

Jäsenvaltion, joka on tehnyt poikkeuspäätöksen 8 kohdan nojalla, on ilmoitettava kyseisestä päätöksestä viipymättä komissiolle ja virastolle ja toimitettava niille kaikki asiaankuuluvat tiedot, sekä ilmoitettava erityisesti päivä, josta alkaen päätöstä sovelletaan ja ilma-alusluokka, jota se koskee.

Jäsenvaltio voi päättää muuttaa 8 kohdan nojalla tekemäänsä poikkeuspäätöstä tai peruuttaa sen. Tällaisissa tapauksissa sen on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle ja virastolle.

Virasto sisällyttää 74 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin kaikki tämän kohdan nojalla tiedoksi annetut jäsenvaltioiden päätökset.

Jäsenvaltion 8 kohdan nojalla tekemää poikkeuspäätöstä sovelletaan myös organisaatioihin ja henkilöstöön, jotka osallistuvat päätöksen kohteena olevaan suunnittelu-, valmistus-, huolto- ja lentotoimintaan.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’valvonnalla’ joko toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa tai sen puolesta suoritettavaa sen jatkuvaa varmistamista, joko toimivaltaisen viranomaisen suorittamana tai sen puolesta, että tässä asetuksessa ja sen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetut vaatimukset, joiden perusteella on annettu todistus tai ilmoitus, täyttyvät edelleen;

2) ’Chicagon yleissopimuksella’ Chicagossa 7 päivänä joulukuuta 1944 allekirjoitettua kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimusta liitteineen;

3) ’tuotteella’ ilma-alusta, moottoria tai potkuria;

4) ’osalla’ mitä tahansa tuotteen osatekijää, sellaisena kuin se on määritelty kyseisen tuotteen tyyppisuunnittelussa;

▼M2

5) ’ATM/ANS-palveluilla’ asetuksen 2024/2803 2 artiklan 9 alakohdassa määriteltyä ilmaliikenteen hallintaa, kyseisen asetuksen 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyjä lennonvarmistuspalveluja ja kyseisen asetuksen 37 artiklassa tarkoitettuja verkkotoimintoja sekä palveluja, jotka koostuvat tiedon tuottamisesta ja käsittelystä sekä tiedon formatoinnista ja toimittamisesta yleiselle ilmaliikenteelle lennonvarmistustarkoituksiin;

▼B

6) ’ATM/ANS-rakenneosalla’ aineellisia hyödykkeitä, kuten laitteistoja, ja aineettomia hyödykkeitä, kuten ohjelmistoja, joista eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon (EATMN) yhteentoimivuus riippuu;

7) ’ATM/ANS-järjestelmällä’ ilmassa ja maassa toimivien rakenneosien yhdistelmää sekä avaruudessa toimivia laitteistoja, jotka tukevat lennonvarmistuspalveluja kaikissa lennon vaiheissa;

8) ’ilmaliikenteen hallinnan (ATM) yleissuunnitelmalla’ suunnitelmaa, joka on hyväksytty neuvoston päätöksellä 2009/320/EY ([1]) neuvoston asetuksen (EY) N:o 219/2007 ([2]) 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

9) ’sertifioinnilla’ missä tahansa muodossa tämän asetuksen mukaisesti asianmukaisen arvion pohjalta annettua tunnustamista, jonka mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, tuote, osa, irrallinen varuste, miehittämättömän ilma-aluksen etäohjauslaite, lentopaikka, lentopaikan turvallisuuslaite, ATM/ANS-järjestelmä, ATM/ANS-rakenneosa tai simulaatiokoulutuslaite täyttää tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten sovellettavat vaatimukset, antamalla vaatimustenmukaisuudesta todistus;

10) ’ilmoituksella’ mitä tahansa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön tämän asetuksen mukaisesti antamaa kirjallista lausumaa, jossa vahvistetaan, että oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, tuotetta, osaa, irrallista varustetta, miehittämättömän ilma-aluksen etäohjauslaitetta, lentopaikan turvallisuuslaitetta, ATM/ANS-järjestelmää, ATM/ANS-rakenneosaa tai simulaatiokoulutuslaitetta koskevat tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten sovellettavat vaatimukset täyttyvät;

11) ’pätevällä yksiköllä’ akkreditoitua oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, jolle virasto tai kansallinen toimivaltainen viranomainen voi valvonnassaan ja vastuullaan antaa tiettyjä tämän asetuksen mukaisia sertifiointi- tai valvontatehtäviä;

([1]) Neuvoston päätös 2009/320/EY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 2009, eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan nykyaikaistamishankkeeseen (SESAR-hanke) liittyvän ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelman (ATM-yleissuunnitelma) vahvistamisesta (EUVL L 95, 9.4.2009, s. 41).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 219/2007, annettu 27 päivänä helmikuuta 2007, yhteisyrityksen perustamisesta uuden sukupolven eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintajärjestelmän (SESAR) kehittämiseksi (EUVL L 64, 2.3.2007, s. 1).

▼B

12) ’todistuksella’ hyväksyntätodistusta, hyväksyntää, lupakirjaa, lupaa, kelpoisuustodistusta tai muuta sertifioinnin tuloksena myönnettyä asiakirjaa, jolla osoitetaan sovellettavien vaatimusten täyttyminen;

13) ’lentotoiminnan harjoittajalla’ oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka käyttää tai suunnittelee käyttävänsä yhtä tai useampaa ilma-alusta;

14) ’lentopaikan pitäjällä’ oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka pitää tai suunnittelee pitävänsä yhtä tai useampaa lentopaikkaa;

15) ’simulaatiokoulutuslaitteella’ (FSTD) kaikentyyppisiä laitteita, joissa lento-olosuhteita jäljitellään maassa ja joihin kuuluvat lentosimulaattorit, lentokoulutuslaitteet, lento- ja suunnistusmenetelmien koulutuslaitteet sekä perusmittarilennon harjoituslaitteet;

16) ’lentopaikalla’ määriteltyä aluetta maalla tai vedessä taikka kiinteällä tai merellä olevalla kiinteällä tai kelluvalla rakennelmalla, joka on tarkoitettu käytettäväksi kokonaan tai osittain ilma-alusten saapumista, lähtemistä ja maassa tai vedessä liikkumista varten, kaikki sillä olevat rakennukset, laitteet ja varusteet mukaan luettuina;

17) ’lentopaikan turvallisuuslaitteella’ välinettä, laitetta, mekanismia, kojetta, lisälaitetta, ohjelmistoa tai tarviketta, jota käytetään tai joka on tarkoitettu käytettäväksi tukemaan ilma-alusten turvallista toimintaa lentopaikalla;

18) ’asematasolla’ lentopaikan määriteltyä aluetta, joka on tarkoitettu ilma-aluksille matkustajien, matkatavaroiden, postin ja rahdin lastausta tai purkamista taikka ilma-alusten tankkausta, paikoitusta tai huoltoa varten;

19) ’asematasovalvontapalvelulla (AMS)’ palvelua, jota tarjotaan ilma-alusten ja ajoneuvojen liikkumisen ja muun toiminnan säätelemiseksi asematasolla;

20) ’lentotiedotuspalvelulla’ palvelua, jonka tarkoituksena on antaa lentojen turvallista ja tehokasta suorittamista varten hyödyllisiä neuvoja ja tietoja;

21) ’yleisellä ilmaliikenteellä’ Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (International Civil Aviation Organisation, jäljempänä ’ICAO’) menetelmien mukaisia siviili-ilma-alusten ja valtion ilma-alusten operaatioita;

22) ’kansainvälisillä standardeilla ja suositelluilla menettelytavoilla’ kansainvälisiä standardeja ja suositeltuja menettelytapoja, jotka ICAO hyväksyy Chicagon yleissopimuksen 37 artiklan mukaisesti;

23) ’maahuolintapalvelulla’ lentopaikoilla tarjottavia palveluja, joihin kuuluvat maatoiminnan valvontaan, lennonselvitykseen ja kuormauslaskelmiin, matkustajapalveluihin, matkatavaroiden käsittelyyn, rahdin ja postin käsittelyyn, ilma-alusten asematasopalveluihin, ilma-alusten huoltotoimenpiteisiin, polttoaineen ja öljyn toimitukseen ja aterioiden lastaukseen liittyvät turvallisuustoimet; mukaan lukien tilanteet, joissa lentotoiminnan harjoittajat huolehtivat itse omista maahuolintapalveluistaan (omahuolinta);

▼B

24) ’kaupallisella ilmakuljetuksella’ ilma-aluksen käyttämistä matkustajien, rahdin tai postin kuljettamiseen maksua tai muuta korvausta vastaan;

25) ’turvallisuustasolla’ sitä, miten unioni, jäsenvaltio tai organisaatio saavuttaa sen turvallisuustavoitteissa ja turvallisuusindikaattoreissa määritellyn turvallisuuden;

26) ’turvallisuusindikaattorilla’ turvallisuustason seurantaan ja arviointiin käytettävää parametria;

27) ’turvallisuustavoitteella’ suunniteltua tai aiottua tavoitetta turvallisuusindikaattorien seuraamiseksi tiettynä ajanjaksona;

28) ’ilma-aluksella’ laitetta, jota kannattavat ilmakehässä muut ilman reaktiot kuin ilman reaktiot maan tai veden pintaa vastaan;

29) ’irrallisella varusteella’ välinettä, laitetta, mekanismia, kojetta, lisälaitetta, ohjelmistoa tai tarviketta, jota pidetään mukana ilma-aluksessa lentotoiminnan harjoittajan vaatimuksesta, mutta joka ei ole ilma-aluksen osa, ja jota käytetään tai joka on tarkoitettu käytettäväksi ilma-aluksen toiminnassa tai ohjauksessa, edistää siinä olevien henkilöiden selviytymistä tai joka voi vaikuttaa ilma-aluksen turvalliseen toimintaan;

30) ’miehittämättömällä ilma-aluksella’ ilma-alusta, joka toimii tai jonka on tarkoitus toimia itsenäisesti tai jota voidaan etäohjata ilman ilma-aluksessa olevaa ohjaajaa;

31) ’kauko-ohjaajalla’ luonnollista henkilöä, joka vastaa miehittämättömän ilma-aluksen lennon turvallisesta suorittamisesta käyttämällä sen ohjaimia joko manuaalisesti tai, kun miehittämätön ilma-alus lentää automaattisesti, seuraamalla sen lentosuuntaa pystyen puuttumaan lentosuuntaan ja muuttamaan sitä milloin tahansa;

32) ’miehittämättömän ilma-aluksen etäohjauslaitteella’ miehittämättömän ilma-aluksen turvallisen käytön edellyttämää välinettä, laitetta, mekanismia, kojetta, lisälaitetta, ohjelmistoa tai tarviketta, joka ei ole ilma-aluksen osa ja joka ei kuljeteta miehittämättömässä aluksessa;

▼M2

33) ’yhtenäisellä eurooppalaisella ilmatilalla’ ilmatilaa sen alueen yläpuolella, johon perussopimuksia sovelletaan, sekä mitä tahansa muuta ilmatilaa, johon jäsenvaltiot soveltavat asetusta (EU) 2024/2803 sen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

34) ’kansallisella toimivaltaisella viranomaisella’ yhtä tai useampaa yksikköä, jonka jäsenvaltio on nimennyt ja jolla on tarvittava toimivalta ja vastuu suorittaa tehtävät, jotka liittyvät sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

▼B

4 artikla

Tämän asetuksen mukaisia toimenpiteitä koskevat periaatteet

1. Toteuttaessaan tämän asetuksen mukaisia toimenpiteitä komissio, virasto ja jäsenvaltiot

a) soveltavat ilmailualan viimeisintä kehitystä ja parhaita menettelytapoja ja ottavat huomioon maailmanlaajuisen kokemuksen ilmailusta sekä tieteen ja tekniikan kehityksen kyseisillä aloilla;

b) perustavat työnsä parhaaseen saatavilla olevaan näyttöön ja sen analysointiin;

c) mahdollistavat välittömän reagoinnin onnettomuuksien, vakavien vaaratilanteiden ja tahallisten turvarikkomusten syiden selvittämiseksi;

d) ottavat huomioon ilmailun turvallisuuden eri alojen sekä ilmailun turvallisuuden, kyberturvallisuuden ja muiden ilmailusääntelyn teknisten alojen väliset riippuvuussuhteet;

e) muotoilevat vaatimukset ja menettelyt mahdollisuuksien mukaan niin, että ne perustuvat suorituskykyyn ja niissä keskitytään asetettuihin tavoitteisiin, mutta sallitaan erilaisten keinojen käyttö suorituskykyperusteisten tavoitteiden saavuttamiseksi;

f) edistävät yhteistyötä ja resurssien tehokasta käyttöä viranomaisten välillä unionin ja jäsenvaltioiden tasolla;

g) toteuttavat ei-sitovia toimenpiteitä, myös turvallisuuden edistämistoimia, jos mahdollista;

h) ottavat huomioon unionin ja jäsenvaltioiden kansainväliset oikeudet ja velvoitteet siviili-ilmailun alalla, mukaan lukien Chicagon yleissopimuksen mukaiset oikeudet ja velvoitteet.

2. Tämän asetuksen mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden on vastattava toiminnan luonnetta ja siihen liittyvää riskiä ja oltava niihin oikeassa suhteessa. Valmistellessaan ja toteuttaessaan tällaisia toimenpiteitä komission, viraston ja jäsenvaltioiden on otettava kunkin toiminnan mukaisesti huomioon seuraavat seikat:

a) onko ilma-aluksella muita henkilöitä kuin ohjaamomiehistö ja erityisesti onko lentotoiminta avointa yleisölle;

b) missä määrin toiminta voi vaarantaa kolmansia osapuolia ja omaisuutta maassa;

c) ilma-aluksen vaativuus, suorituskyky ja toiminnalliset ominaisuudet;

d) lennon tarkoitus, ilma-aluksen tyyppi ja käytetyn ilmatilan tyyppi;

e) operaation tai toiminnan tyyppi, laajuus ja vaativuus, mukaan lukien tarvittaessa vastuullisen organisaation tai henkilön harjoittaman liikenteen määrä ja tyyppi;

▼B

f) missä määrin henkilöt, joihin lentotoiminnan riskit kohdistuvat, voivat arvioida ja hallita näitä riskejä;

g) aiempien sertifiointi- ja valvontatoimien tulokset.

II LUKU

ILMAILUN TURVALLISUUDEN HALLINTA

5 artikla

Euroopan lentoturvallisuusohjelma

1. Virastoa ja jäsenvaltioita kuultuaan komissio hyväksyy, julkaisee ja tarpeen mukaan päivittää asiakirjan, jossa kuvataan Euroopan lentoturvallisuusjärjestelmän toiminta ja joka sisältää ne säännöt, toiminnat ja menettelyt, joita käytetään siviili-ilmailun turvallisuuden hallintaan unionissa tämän asetuksen mukaisesti, jäljempänä ’Euroopan lentoturvallisuusohjelma’.

2. Euroopan lentoturvallisuusohjelman on sisällettävä vähintään kansainvälisissä standardeissa ja suositelluissa menettelytavoissa kuvatut kansallisen turvallisuudenhallinnan vastuisiin liittyvät tekijät.

Euroopan lentoturvallisuusohjelmassa kuvataan myös 6 artiklassa tarkoitetun Euroopan lentoturvallisuussuunnitelman laatimis-, hyväksymis-, päivitys- ja täytäntöönpanomenettely, jossa jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien sidosryhmien on oltava tiiviisti mukana.

6 artikla

Euroopan lentoturvallisuussuunnitelma

1. Virasto laatii, hyväksyy, julkaisee ja sen jälkeen päivittää vähintään vuosittain Euroopan lentoturvallisuussuunnitelman tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa 5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Euroopan lentoturvallisuussuunnitelmassa on merkityksellisten turvallisuustietojen arvioinnin perusteella yksilöitävä Euroopan lentoturvallisuusjärjestelmään kohdistuvat suurimmat turvallisuusriskit ja vahvistettava tarvittavat toimenpiteet näiden riskien lieventämiseksi.

2. Virasto dokumentoi tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa 5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen turvallisuusriskien kokonaiskuvan ja seuraa osapuolten toimenpiteitä riskien lieventämiseksi, muun muassa määrittämällä tarvittaessa turvallisuusindikaattoreita.

3. Euroopan lentoturvallisuussuunnitelmassa on 1 artiklassa asetetut tavoitteet huomioon ottaen määritettävä unionin turvallisuustaso. Komission, viraston ja jäsenvaltioiden on yhdessä pyrittävä saavuttamaan kyseinen turvallisuustaso.

▼B

7 artikla

Kansallinen turvallisuusohjelma

1. Kunkin jäsenvaltion on asiaankuuluvia sidosryhmiä kuullen laadittava kansallinen turvallisuusohjelma, jolla hallitaan siviili-ilmailun turvallisuutta sen vastuulla olevassa ilmailutoiminnassa, jäljempänä ’kansallinen turvallisuusohjelma’, ja pidettävä sitä yllä. Ohjelman on oltava oikeassa suhteessa ilmailun määrään ja vaativuuteen sekä johdonmukainen Euroopan lentoturvallisuusohjelman kanssa.

2. Kansallisen turvallisuusohjelman on sisällettävä vähintään kansainvälisissä standardeissa ja suositelluissa menettelytavoissa kuvatut kansallisen turvallisuudenhallinnan vastuisiin liittyvät tekijät.

3. Kansallisessa turvallisuusohjelmassa on, 1 artiklassa vahvistetut tavoitteet ja 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu turvallisuustaso huomioon ottaen, täsmennettävä se hyväksyttävä turvallisuustaso, joka jäsenvaltion vastuulla olevassa ilmailutoiminnassa on kansallisella tasolla saavutettava.

8 artikla

Kansallinen lentoturvallisuussuunnitelma

1. Kansalliseen turvallisuusohjelmaan on sisällyttävä tai liityttävä kansallinen lentoturvallisuussuunnitelma. Kunkin jäsenvaltion on asiaankuuluvia sidosryhmiä kuullen yksilöitävä merkityksellisten turvallisuustietojen arvioinnin perusteella suunnitelmassaan kansalliseen siviili-ilmailun turvallisuusjärjestelmäänsä kohdistuvat suurimmat turvallisuusriskit ja vahvistettava tarvittavat toimenpiteet näiden riskien lieventämiseksi.

2. Kansallisen lentoturvallisuussuunnitelman on sisällettävä Euroopan lentoturvallisuussuunnitelmassa yksilöidyt riskit ja toimenpiteet, jotka ovat merkityksellisiä kyseisessä jäsenvaltiossa. Jäsenvaltion on ilmoitettava virastolle Euroopan lentoturvallisuussuunnitelmassa yksilöidyt riskit ja toimenpiteet, joita se ei pidä merkityksellisinä kansallisen ilmailun turvallisuusjärjestelmänsä kannalta ja perusteltava miksi.

III LUKU

AINEELLISET VAATIMUKSET

1 JAKSO

Lentokelpoisuus ja ympäristönsuojelu

9 artikla

Keskeiset vaatimukset

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten, sekä niiden moottoreiden, potkureiden, osien ja irrallisten varusteiden, on täytettävä tämän asetuksen liitteessä II vahvistetut keskeiset lentokelpoisuusvaatimukset.

▼B

2. ►M1 Melun ja päästöjen osalta kyseisten ilma-alusten sekä niiden moottoreiden, potkureiden, osien ja irrallisten varusteiden on oltava Chicagon yleissopimuksen liitteen 16 niteen I muutokseen 13, niteen II muutokseen 10 ja niteen III muutokseen 1 sisältyvien ympäristönsuojeluvaatimusten, sellaisina kuin niitä kaikkia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021, mukaisia. ◄

Tämän asetuksen liitteessä III vahvistettuja ympäristövaatimusten mukaisuutta koskevia keskeisiä vaatimuksia sovelletaan tuotteisiin, osiin ja irrallisiin varusteisiin, siltä osin kuin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut Chicagon yleissopimuksen määräykset eivät sisällä ympäristönsuojeluvaatimuksia.

Organisaatioiden, jotka osallistuvat 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon, on noudatettava tämän asetuksen liitteessä III olevaa 8 kohtaa.

10 artikla

Vaatimustenmukaisuus

1. Siltä osin kuin on kyse 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista muista ilma-aluksista kuin miehittämättömistä ilma-aluksista ja niiden moottoreista, potkureista ja osista, 9 artiklan noudattaminen on varmistettava 11 ja 12 artiklan sekä 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Siltä osin kuin on kyse 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetuista muista ilma-aluksista kuin miehittämättömistä ilma-aluksista ja niiden moottoreista, potkureista, osista ja irrallisista varusteista, 9 artiklan noudattaminen on varmistettava 11–16 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Tuotteiden suunnittelu

Tuotteen suunnittelu on sertifioitava, ja sille myönnetään tyyppihyväksyntätodistus. Suunnittelun muutokset on myös sertifioitava, ja niiden on johdettava muutoshyväksyntätodistuksen myöntämiseen, lisätyyppihyväksyntätodistusten myöntäminen mukaan lukien. Korjaussuunnitelmat on sertifioitava, ja niille on myönnettävä hyväksyntä.

Hyväksyntä on myönnettävä tyyppisuunnitteluun liittyville käyttöönsoveltuvuustiedoille. Tällainen hyväksyntä sisällytetään tapauksen mukaan tyyppihyväksyntätodistukseen tai 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun rajoitettuun tyyppihyväksyntätodistukseen.

Tyyppihyväksyntätodistus, muutoshyväksyntätodistus, korjaussuunnitelmien hyväksyntä ja käyttöönsoveltuvuustietojen hyväksyntä myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että tuotteen suunnittelu on tapauksen mukaan 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti vahvistettujen hyväksyntätodistuksia koskevien perusteiden mukainen, eikä tuotteen suunnittelussa ole mitään sellaista ominaisuutta tai piirrettä, joka tekisi tuotteesta ympäristönsuojelullisesti yhteensopimattoman tai sen käytöstä vaarallista.

▼B

Tyyppihyväksyntätodistuksen, muutoshyväksyntätodistuksen, korjaussuunnitelman hyväksynnän ja käyttöönsoveltuvuustietojen hyväksynnän voi ilman hakemusta myöntää myös 15 artiklan mukaisesti hyväksytty organisaatio, jolle on annettu oikeus myöntää tällaisia todistuksia tai hyväksyntöjä 19 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, kun kyseinen organisaatio on määritellyt, että tuotteen suunnittelu täyttää tämän kohdan kolmannessa alakohdassa vahvistetut edellytykset.

Erillistä tyyppihyväksyntätodistusta ei vaadita sellaisten moottoreiden ja potkureiden suunnittelulle, jotka on sertifioitu ilma-aluksen suunnittelun osana tämän artiklan mukaisesti.

12 artikla

Osien suunnittelu

Ellei 19 artiklassa tarkoitetuista delegoiduista säädöksistä muuta johdu, osien suunnittelu on sertifioitava, ja sille myönnetään todistus.

Todistus myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että osan suunnittelu on 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti vahvistettujen sertifiointiperusteiden mukainen.

Todistuksen voi ilman tällaista hakemusta myöntää myös 15 artiklan mukaisesti hyväksytty organisaatio, jolle on annettu oikeus myöntää tällaisia todistuksia 19 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, kun kyseinen organisaatio on määritellyt, että osan suunnittelu on 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti vahvistettujen sertifiointiperusteiden mukainen.

Erillistä todistusta ei vaadita sellaisten osien suunnittelulle, jotka on sertifioitu tuotteen suunnittelun osana 11 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Irrallisten varusteiden suunnittelu

Mikäli 19 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä niin säädetään, irrallisten varusteiden suunnittelu on sertifioitava, ja sille myönnetään todistus.

Todistus myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että irrallisten varusteiden suunnittelu on 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti vahvistettujen sertifiointiperusteiden mukainen.

Todistuksen voi ilman tällaista hakemusta myöntää myös 15 artiklan mukaisesti hyväksytty organisaatio, jolle on annettu oikeus myöntää tällaisia todistuksia 19 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, kun kyseinen organisaatio on määritellyt, että irrallisten varusteiden suunnittelu on 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti vahvistettujen sertifiointiperusteiden mukainen.

▼B

14 artikla

Yksittäiset ilma-alukset

1. Yksittäinen ilma-alus on sertifioitava, ja sille myönnetään lentokelpoisuustodistus ja, jos 19 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä niin säädetään, melutodistus.

Todistukset myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että ilma-alus on 11 artiklan mukaisesti sertifioidun suunnittelun mukainen sekä turvallisessa ja ympäristövaatimukset täyttävässä käyttökunnossa.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut todistukset ovat voimassa, niin kauan kuin ilma-alusta ja sen moottoreita, potkureita, osia ja irrallisia varusteita huolletaan 17 artiklan nojalla hyväksyttyjen jatkuvaa lentokelpoisuutta koskevien täytäntöönpanosäädösten mukaisesti ja ne ovat turvallisessa ja ympäristövaatimukset täyttävässä käyttökunnossa.

15 artikla

Organisaatiot

1. Ellei 19 artiklassa tarkoitetuista delegoiduista säädöksistä muuta johdu, tuotteiden, osien ja irrallisten varusteiden suunnittelusta ja valmistuksesta vastaavat organisaatiot on sertifioitava, ja niille on myönnettävä hyväksyntä. Hyväksyntä myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut noudattavansa 19 artiklassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä vahvistettuja sääntöjä 9 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi. Hyväksynnässä on eriteltävä organisaatiolle annetut oikeudet ja hyväksynnän laajuus.

2. Myös seuraavien osalta edellytetään hyväksyntää:

a) organisaatiot, jotka vastaavat tuotteiden, osien ja irrallisten varusteiden huollosta ja jatkuvan lentokelpoisuuden hallinnasta; ja

b) organisaatiot, jotka osallistuvat tuotteen, osan tai irrallisen varusteen huollonjälkeisen käyttöönoton hyväksymisestä vastaavan henkilöstön koulutukseen.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta tilanteisiin, joissa 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymisen seurauksena sekä 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski huomioon ottaen tällaisia hyväksyntöjä ei vaadita.

Tässä kohdassa tarkoitetut hyväksynnät myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 17 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset, jotka on annettu 9 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa hyväksynnöissä on eriteltävä organisaatiolle annetut oikeudet. Kyseisiä hyväksyntöjä voidaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

▼B

4. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja hyväksyntöjä voidaan rajoittaa tai niiden voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä hyväksynnän myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia, 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5. Kun 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymisen seurauksena, ja ottaen huomioon 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hyväksyntää ei edellytetä, 17 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä voidaan edelleen edellyttää, että organisaatio antaa vakuutuksen valmiuksistaan ja käytettävissään olevista keinoista täyttää suorittamaansa toimintaan liittyvät velvollisuudet täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

16 artikla

Henkilöstö

1. Tuotteen, osan tai irrallisen varusteen huollonjälkeisen käyttöönoton hyväksymisestä vastaavalta henkilöstöltä on vaadittava lupakirja, lukuun ottamatta tilanteita, joissa 17 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymisen seurauksena sekä 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet ja erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski huomioon ottaen lupakirjaa ei vaadita.

Mainittu lupakirja myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä niiden 17 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset, jotka on annettu 9 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa lupakirjassa on eriteltävä henkilöstölle annetut oikeudet. Lupakirjaa voidaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 17 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lupakirjaa voidaan rajoittaa tai sen voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä lupakirjan myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevia sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia, 17 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

17 artikla

Lentokelpoisuutta koskevat täytäntöönpanosäädökset

1. Jotta voidaan varmistaa 9 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten ja niiden moottoreiden, potkureiden, osien ja irrallisten varusteiden osalta, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

a) säännöt ja menettelyt 14 artiklassa ja 18 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen todistusten pitämiseksi voimassa;

▼B

b) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hyväksyntöjen myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista, ja tilanteita varten, joissa tällaisia hyväksyntöjä ei vaadita;

c) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja ilmoituksia, sekä tilanteet, joissa tällainen ilmoitus vaaditaan;

d) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 16 artiklassa tarkoitettujen lupakirjojen myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista ja tilanteita varten, joissa tällaista lupakirjaa ei vaadita;

e) 15 artiklan 2 kohdan ja 16 artiklan nojalla myönnettyjen hyväksyntöjen ja lupakirjojen haltijoiden sekä 15 artiklan 5 kohdan mukaisesti ilmoituksen antavien organisaatioiden oikeudet ja velvollisuudet;

f) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat tuotteiden, osien ja irrallisten varusteiden huoltoa;

g) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat ilma-aluksen jatkuvan lentokelpoisuuden hallintaa;

h) suunnittelultaan jo sertifioituja tuotteita, osia ja irrallisia varusteita koskevat lentokelpoisuuden lisävaatimukset, jotka ovat tarpeen jatkuvan lentokelpoisuuden ja turvallisuuden parantamisen tueksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Täytäntöönpanosäädöksiä antaessaan komissio varmistaa 9 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen ja ottaa asianmukaisesti huomioon kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, erityisesti ne, jotka vahvistetaan Chicagon yleissopimuksen liitteissä 1, 6 ja 8.

18 artikla

Poikkeukset

1. Poiketen tapauksen mukaan siitä, mitä 9–13 artiklassa säädetään:

a) se, täyttyvätkö 9 artiklassa tarkoitetut tuotteiden, osien ja irrallisten varusteiden suunnittelun sovellettavat keskeiset vaatimukset, voidaan arvioida antamatta todistusta, jos 19 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä niin säädetään. Tällöin 19 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä on määriteltävä tällaisen arvioinnin edellytykset ja menettelyt. Näissä 19 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä voidaan säätää, että kyseisten tuotteiden, osien ja irrallisten varusteiden suunnittelusta ja valmistuksesta vastaavan organisaation on sallittava antaa ilmoitus siitä, että niiden suunnittelu täyttää keskeiset vaatimukset sekä 19 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti vahvistetut yksityiskohtaiset eritelmät, sen varmistamiseksi, että suunnittelu on kyseisten keskeisten vaatimusten mukaista;

▼B

b) kun ilma-aluksen suunnittelu ei täytä 9 artiklassa tarkoitettuja keskeisiä vaatimuksia, voidaan myöntää rajoitettu tyyppihyväksyntätodistus. Tässä tapauksessa todistus myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että ilma-aluksen suunnittelu on niiden sertifiointiperusteiden mukainen, jotka on vahvistettu 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa ja ii alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti ja että ilma-aluksen suunnittelu on lentokelpoisuuden ja ympäristövaatimusten mukaisuuden osalta riittävä, kun otetaan huomioon ilma-aluksen aiottu käyttö.

2. Poiketen tapauksen mukaan siitä, mitä 9, 10 ja 14 artiklassa säädetään:

a) rajoitettu lentokelpoisuustodistus tai rajoitettu melutodistus myönnetään 19 artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti ilma-alukselle, jonka suunnittelusta on joko annettu ilmoitus 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tai jolle on myönnetty rajoitettu tyyppihyväksyntätodistus 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Tässä tapauksessa todistukset myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että ilma-alus on suunnittelun mukainen sekä turvallisessa ja ympäristövaatimukset täyttävässä käyttökunnossa;

b) lupa ilmailuun voidaan 19 artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti myöntää sellaisen ilma-aluksen liikennöinnin mahdollistamiseksi, jolla ei ole voimassa olevaa lentokelpoisuustodistusta tai voimassa olevaa rajoitettua lentokelpoisuustodistusta. Tässä tapauksessa lupa ilmailuun myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että ilma-aluksella voi suorittaa turvallisesti peruslennon.

Luvan ilmailuun voi ilman hakemusta myöntää myös 15 artiklan mukaisesti hyväksytty organisaatio, jolle on annettu oikeus myöntää lupia ilmailuun 19 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tai 17 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti edellyttäen, että organisaatio on todennut, että ilma-aluksella voi suorittaa turvallisesti peruslennon.

Ilmailulupaan sovelletaan säädetään 19 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä asianmukaisia rajoituksia, ja erityisesti rajoituksia kolmansien osapuolten turvallisuuden suojelemiseksi.

19 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten sekä niiden moottoreiden, potkureiden, osien ja irrallisten varusteiden osalta komissio antaa 128 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavia näkökohtia koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

a) tuotteiden, osien ja irrallisten varusteiden yksityiskohtaiset ympäristönsuojeluvaatimukset 9 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa;

b) edellytykset seuraavien vahvistamiselle ja viraston niistä hakijalle antamille ilmoituksille 77 artiklan mukaisesti:

   i) tyyppihyväksyntäperusteet, joita sovelletaan tuotteeseen 11 artiklassa ja 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tyyppihyväksyntää varten;

▼B

ii) sertifiointiperusteet, joita sovelletaan tuotteeseen 11 artiklassa tarkoitettua käyttöönsoveltuvuustietojen hyväksyntää varten, mukaan lukien

— huoltotodisteiden antajien tyyppikelpuutuskoulutuksen vähimmäisvaatimukset,

— lentäjien tyyppikoulutuksen vähimmäisvaatimukset ja siinä käytettävien simulaattorien hyväksyntätiedot,

— tarvittaessa perusminimivarusteluettelo,

— matkustamomiehistön kannalta merkitykselliset ilma-aluksen tyyppitiedot,

— lisävaatimukset, joilla varmistetaan III jakson noudattaminen;

iii) osan tai irrallisen varusteen sertifiointiperusteet, j mukaan lukien 30 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut turvallisuuslaitteet ja -välineet, 12 ja 13 artiklassa tarkoitettua sertifiointia varten;

c) erityisehdot, joiden mukaisesti 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut ilma-alukset täyttävät 9 artiklassa tarkoitetut keskeiset vaatimukset;

d) 11, 12 ja 13 artiklassa sekä 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen todistusten myöntämisen, voimassa pitämisen, muuttamisen, rajoittamisen, voimassaolon keskeyttämisen tai peruuttamisen ehdot, mukaan lukien:

i) ehdot tilanteita varten, joissa a todistus vaaditaan tai ei vaadita, tai joissa ilmoitusten antaminen sallitaan 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja ottaen huomioon toiminnan luonne ja siihen liittyvä riski;

ii) ehdot, jotka koskevat todistusten voimassaoloaikaa ja uusimista, jos todistuksen voimassaoloaika on rajoitettu;

e) ehdot, jotka koskevat 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lentokelpoisuustodistusten ja melutodistusten sekä 18 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen rajoitettujen lentokelpoisuustodistusten ja rajoitettujen melutodistusten myöntämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista;

f) ehdot, jotka koskevat 18 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen ilmailulupien myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä ja käyttöä;

g) ehdot, jotka koskevat 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksyntöjen myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista, sekä tilanteita, joissa hyväksyntä vaaditaan tai ei vaadita, tai joissa ilmoitusten antaminen sallitaan 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja ottaen huomioon toiminnan luonne ja siihen liittyvä riski;

▼B

h) 11, 12 ja 13 artiklan sekä 14 artiklan 1 kohdan, 15 artiklan 1 kohdan, 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 18 artiklan 2 kohdan nojalla myönnettyjen todistusten haltijoiden sekä 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja tämän kohdan g alakohdan mukaisesti ilmoituksia antaneiden organisaatioiden oikeudet ja velvollisuudet;

i) ehdot, jotka koskevat sellaisten tuotteiden, osien ja irrallisten varusteiden suunnitteluun sovellettavien yksityiskohtaisten eritelmien vahvistamista, joista annetaan ilmoitus 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

j) edellytykset ja menettelyt, joilla arvioidaan 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuotteiden, osien ja irrallisten varusteiden suunnittelun lentokelpoisuutta ja ympäristövaatimusten mukaisuutta antamatta todistusta, mukaan lukien toiminnan ehdot ja rajoitukset;

k) edellytykset, joiden mukaisesti organisaatioille, joille on myönnetty hyväksyntä 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti, annetaan oikeus myöntää 11, 12 ja 13 artiklassa sekä 18 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja todistuksia.

2. Edellä 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten sekä niiden moottoreiden, potkureiden, osien ja irrallisten varusteiden lentokelpoisuuden ja ympäristövaatimusten mukaisuuden osalta komissio antaa delegoituja säädöksiä 128 artiklan mukaisesti liitteiden II ja III muuttamiseksi, jos se on tarpeen tekniseen, operatiiviseen tai tieteelliseen kehitykseen liittyvistä syistä taikka lentokelpoisuuden tai ympäristövaatimusten mukaisuuden alalla saadun näytön vuoksi 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi ja siinä laajuudessa kuin niiden saavuttaminen edellyttää.

3. Edellä 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten sekä niiden moottoreiden, potkureiden, osien ja irrallisten varusteiden ympäristövaatimusten mukaisuuden osalta siirretään komissiolle valta muuttaa 128 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja viittauksia Chicagon yleissopimuksen määräyksiin viittausten päivittämiseksi sellaisten määräyksiin myöhemmin tehtävien muutosten perusteella, jotka tulevat voimaan 4 päivän heinäkuuta 2018 jälkeen ja joita sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa, sikäli kuin nämä tarkistukset eivät laajenna tämän asetuksen soveltamisalaa.

II JAKSO

Lentomiehistö

20 artikla

Keskeiset vaatimukset

Edellä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten käyttöön osallistuvien lentäjien ja matkustamomiehistön sekä näiden lentäjien ja matkustamomiehistön koulutukseen, kokeisiin, tarkastuksiin tai lääketieteellisen kelpoisuuden arviointiin osallistuvien ja käytettävien simulaatiokoulutuslaitteiden, henkilöiden ja organisaatioiden on täytettävä liitteessä IV esitetyt keskeiset vaatimukset.

▼B

21 artikla

Lentäjät

1. Lentäjiltä vaaditaan suoritettavaan toimintaan tarvittava lentolupakirja ja lentäjän lääketieteellinen kelpoisuustodistus, lukuun ottamatta tilanteita, joissa 23 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymisen seurauksena ja 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet, sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski huomioon ottaen, tällaisia lupakirjoja tai lääketieteellisiä kelpoisuustodistuksia ei vaadita.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lentolupakirja myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 23 artiklassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädösten vaatimukset 20 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lentäjän lääketieteellinen kelpoisuustodistus myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 23 artiklassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädösten vaatimukset 20 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa lentolupakirjassa ja lentäjän lääketieteellisessä kelpoisuustodistuksessa on eriteltävä lentäjälle annetut oikeudet.

Lentolupakirjaa ja lentäjän lääketieteellistä kelpoisuustodistusta voidaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 23 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lentolupakirjaa tai lentäjän lääketieteellistä kelpoisuustodistusta voidaan rajoittaa tai niiden voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä lupakirjan tai lääketieteellisen kelpoisuustodistuksen myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia 23 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

6. Sellaisia ilma-aluksia koskeva koulutus ja kokemus, joihin ei sovelleta tätä asetusta, voidaan tunnustaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lentolupakirjan saamiseksi, 23 artiklan 1 kohdan c ja iv alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

22 artikla

Matkustamomiehistö

1. Kaupalliseen ilmakuljetukseen osallistuvilta matkustamomiehistön jäseniltä vaaditaan kelpoisuustodistus.

2. Ottaen huomioon 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski, muuhun kuin kaupalliseen ilmakuljetukseen osallistuvilta matkustamomiehistön jäseniltä saatetaan myös vaatia kelpoisuustodistus, 23 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

▼B

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut kelpoisuustodistukset on myönnettävä hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 20 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen 23 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa kelpoisuustodistuksissa on eriteltävä matkustamomiehistölle annetut oikeudet. Kelpoisuustodistuksia voidaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 23 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kelpoisuustodistuksia voidaan rajoittaa tai niiden voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä tällaisen kelpoisuustodistuksen myöntämistä tai voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia, 23 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

6. Ennen kuin matkustamomiehistön jäsenet käyttävät oikeuksiaan ja säännöllisin väliajoin sen jälkeen, heille on tehtävä lääketieteellisen kelpoisuuden arviointi 20 artiklassa tarkoitettujen lääketieteellistä kelpoisuutta koskevien keskeisten vaatimusten mukaisuuden varmistamiseksi, 23 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

23 artikla

Lentäjiä ja matkustamomiehistöä koskevat täytäntöönpanosäädökset

1. Jotta voidaan varmistaa 20 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten käyttöön osallistuvien lentäjien osalta, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

a) 21 artiklassa tarkoitettujen lentolupakirjojen ja lentäjien lääketieteellisten kelpoisuustodistusten eri luokat sekä lentolupakirjojen eritasoiset kelpuutukset, jotka oikeuttavat erityyppiseen toimintaan;

b) lentolupakirjojen, kelpuutusten ja lentäjien lääketieteellisten kelpoisuustodistusten haltijoiden oikeudet ja velvollisuudet;

c) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat lentolupakirjojen, kelpuutusten ja lentäjien lääketieteellisten kelpoisuustodistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista, mukaan lukien

   i) säännöt ja menettelyt tilanteita varten, joissa tällaisia lupakirjoja, kelpuutuksia ja lääketieteellisiä kelpoisuustodistuksia ei vaadita;

   ii) säännöt ja menettelyt kansallisten lentolupakirjojen ja kansallisten lentäjien lääketieteellisten kelpoisuustodistusten muuntamiseksi 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi lentolupakirjoiksi ja lentäjien lääketieteellisiksi kelpoisuustodistuksiksi;

   iii) säännöt ja menettelyt kansallisten lentomekaanikon lupakirjojen muuntamiseksi 21 artiklan 1 kohdan tarkoitetuiksi lentolupakirjoiksi;

▼B

iv) säännöt ja menettelyt sellaisia ilma-aluksia, joihin ei sovelleta tätä asetusta, koskevan koulutuksen ja kokemuksen tunnustamiseksi 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lentolupakirjojen saamiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Täytäntöönpanosäädöksiä antaessaan komissio varmistaa tämän asetuksen 20 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen ja ottaa asianmukaisesti huomioon kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, erityisesti ne, jotka vahvistetaan Chicagon yleissopimuksen liitteessä 1.

Täytäntöönpanosäädöksiin on tarvittaessa sisällyttävä säännökset kaikkien Chicagon yleissopimuksen liitteen 1 nojalla vaadittavien lentolupakirjojen ja kelpuutusten myöntämiseksi. Näihin täytäntöönpanosäädöksiin voi kuulua myös säännöksiä muunlaisten lentolupakirjojen ja kelpuutusten myöntämiseksi.

2. Jotta voidaan varmistaa 20 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten käyttöön osallistuvan matkustamomiehistön osalta, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

a) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat matkustamomiehistön kelpoisuustodistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista ja tilanteita, joissa tällaiset kelpoisuustodistukset vaaditaan muuhun kuin kaupalliseen ilmakuljetukseen osallistuvilta matkustamomiehistön jäseniltä;

b) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 22 artiklassa tarkoitettua matkustamomiehistön jäsenten lääketieteellisen kelpoisuuden arviointia;

c) edellä 22 artiklassa tarkoitettujen matkustamomiehistön kelpoisuustodistusten haltijoiden oikeudet ja velvollisuudet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

24 artikla

Koulutusorganisaatiot ja ilmailulääketieteen keskukset

1. Ilmailulääketieteen keskusten osalta vaaditaan hyväksyntä.

2. Lentäjien koulutusorganisaatioiden ja matkustamomiehistön koulutusorganisaatioiden osalta vaaditaan hyväksyntä, lukuun ottamatta tilanteita, joissa 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymisen seurauksena ja 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski huomioon ottaen tällaisia hyväksyntöjä ei vaadita.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut hyväksynnät myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 20 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen 27 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

▼B

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa hyväksynnöissä on eriteltävä organisaatiolle annetut oikeudet. Hyväksyntöjä voidaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja hyväksyntöjä voidaan rajoittaa tai niiden voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä tällaisen hyväksynnän myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia, 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

6. Kun 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymisen seurauksena, ja ottaen huomioon 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hyväksyntää ei edellytetä, lentäjien koulutusorganisaation tai matkustamomiehistön koulutusorganisaation osalta, 27 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä voidaan silti edellyttää, että kyseessä oleva organisaatio antaa ilmoituksen valmiuksistaan ja käytettävissään olevista keinoista täyttää suorittamiinsa toimiin liittyvät velvollisuudet kyseisten täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

25 artikla

Simulaatiokoulutuslaitteet (FSTD)

1. Lentäjien koulutukseen käytettävälle simulaatiokoulutuslaitteelle vaaditaan todistus, lukuun ottamatta tilanteita, joissa 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymisen seurauksena ja 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet, sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski, huomioon ottaen todistusta ei vaadita.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todistus on myönnettävä hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että hakija ja laite noudattavat 20 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettuja, 27 artiklassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädöksiä.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa todistuksessa on eriteltävä laitteen toiminnot. Todistusta voidaan muuttaa toimintojen muutosten huomioon ottamiseksi 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistusta voidaan rajoittaa tai sen voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija tai laite ei enää täytä todistuksen myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia, 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5. Mikäli 27 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä niin säädetään, simulaatiokoulutuslaitteen käytöstä vastaavaa organisaatiota vaaditaan antamaan ilmoitus siitä, että laite täyttää 20 artiklassa tarkoitetut keskeiset vaatimukset ja 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti vahvistetut yksityiskohtaiset määräykset.

▼B

26 artikla

Kouluttajat ja tarkastajat

1. Lentokoulutuksesta, simulaatiokoulutuksesta tai lentäjien taitojen arvioinnista vastaavilta henkilöiltä sekä ilmailulääkäreiltä vaaditaan todistus, lukuun ottamatta tilanteita, joissa 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymisen seurauksena ja 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet, sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski huomioon ottaen, todistusta ei vaadita.

2. Ottaen huomioon 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski, matkustamomiehistön koulutuksesta tai matkustamomiehistön taitojen arvioinnista vastaavilta henkilöiltä saatetaan vaatia todistus 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut todistukset on myönnettävä hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 20 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen 27 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa todistuksissa on eriteltävä myönnetyt oikeudet.

Todistuksia voidaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja todistuksia voidaan rajoittaa tai niiden voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä tällaisten todistusten myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia, 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

27 artikla

Täytäntöönpanosäädökset, jotka koskevat koulutusta, kokeita, tarkastuksia ja lääketieteellisen kelpoisuuden arviointia

1. Jotta voidaan varmistaa 20 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten yhdenmukainen soveltaminen ja noudattaminen simulaatiokoulutuslaitteiden osalta sekä lentäjien ja matkustamomiehistön koulutukseen, kokeisiin, tarkastuksiin ja lääketieteellisen kelpoisuuden arviointiin osallistuvien henkilöiden ja organisaatioiden osalta, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

a) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 24, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettujen hyväksyntöjen ja todistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista tilanteita varten, joissa tällaisia hyväksyntöjä ja todistuksia vaaditaan tai ei vaadita;

▼B

b) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 24 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen lentäjien koulutusorganisaatioiden ja matkustamomiehistön koulutusorganisaatioiden sekä 25 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen simulaatiokoulutuslaitteiden käyttäjien antamia ilmoituksia, ja tilanteita varten, joissa tällainen ilmoitus vaaditaan;

c) edellä 24, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettujen hyväksyntöjen ja todistusten haltijoiden sekä 24 artiklan 6 kohdan ja 25 artiklan 5 kohdan mukaisesti ilmoituksen antavien organisaatioiden oikeudet ja velvollisuudet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Täytäntöönpanosäädöksiä antaessaan komissio varmistaa 20 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen ja ottaa asianmukaisesti huomioon kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, erityisesti ne, jotka vahvistetaan Chicagon yleissopimuksen liitteissä 1 ja 6.

28 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten käyttöön osallistuvien lentäjien ja matkustamomiehistön sekä näiden lentäjien ja matkustamomiehistön koulutukseen, kokeisiin, tarkastuksiin tai lääketieteellisen kelpoisuuden arviointiin osallistuvien ja käytettävien simulaatiokoulutuslaitteiden, henkilöiden ja organisaatioiden osalta siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 128 artiklan mukaisesti liitteen IV muuttamiseksi tarvittaessa tekniseen, operatiiviseen tai tieteelliseen kehitykseen liittyvistä syistä tai lentomiehistöön liittyvän turvallisuusnäytön takia 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi ja siinä laajuudessa kuin niiden saavuttaminen edellyttää.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin sääntöihin on tarvittaessa sisällyttävä säännökset kaikkien Chicagon yleissopimuksen mukaisten lentolupakirjojen ja kelpuutusten myöntämisestä. Näihin sääntöihin voi kuulua myös säännöksiä muunlaisten lupakirjojen ja kelpuutusten myöntämisestä.

III JAKSO

Lentotoiminta

29 artikla

Keskeiset vaatimukset

Edellä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten lentotoiminnan on oltava liitteessä V ja tapauksen mukaan liitteissä VII ja VIII säädettyjen keskeisten vaatimusten mukaista.

▼B

30 artikla

Lentotoiminnan harjoittajat

1. Edellä 29 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi, ja ottaen huomioon 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet, sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski, lentotoiminnan harjoittajilta, jotka ovat sijoittautuneet alueelle tai joiden asuinpaikka tai päätoimipaikka on alueella, johon perussopimuksia sovelletaan, voidaan vaatia 31 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti, että;

a) ne antavat ilmoituksen valmiuksistaan ja käytettävissään olevista keinoista täyttää ilma-aluksen lentotoimintaan liittyvät velvollisuudet kyseisten täytäntöönpanosäädösten mukaisesti; tai

b) niillä on todistus.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todistus on myönnettävä hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 29 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen, 31 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa todistuksessa on eriteltävä lentotoiminnan harjoittajalle annetut oikeudet. Todistusta voidaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 31 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistusta voidaan rajoittaa tai sen voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä todistuksen myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia 31 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5. Ottaen huomioon 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilta lentotoiminnan harjoittajilta voidaan vaatia 31 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti, että ne

a) täyttävät erityiset vaatimukset tehdessään sopimuksia yhteisten reittitunnusten käytöstä tai ilma-alusten vuokrauksesta;

b) täyttävät erityiset vaatimukset käyttäessään kolmanteen maahan rekisteröityä ilma-alusta;

c) laativat minimivarusteluettelon (MEL) tai vastaavan asiakirjan, jossa kuvataan ilma-aluksen lentotoiminta määritellyin ehdoin silloin, kun tietyt mittarit, varusteet tai toiminnot eivät ole toimintakuntoisia lennon alkaessa.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilma-alusta alueelle, alueella tai alueelta, johon perussopimuksia sovelletaan, liikennöivä lentotoiminnan harjoittaja, joka on sijoittautunut kyseisen alueen ulkopuolelle tai jonka asuinpaikka tai päätoimipaikka on kyseisen alueen ulkopuolella, mutta jonka osalta jäsenvaltiot suorittavat Chicagon yleissopimuksen mukaisia lentotoiminnan harjoittajan kotivaltion tehtäviä ja velvollisuuksia, sekä tähän toimintaan osallistuvat henkilöstön jäsenet ja organisaatiot toimivat turvallisuustasolla, joka vastaa tässä asetuksessa vahvistettua turvallisuustasoa.

▼B

7. Jos 31 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä niin säädetään, ilma-aluksessa on oltava tarvittavat turvallisuuslaitteet ja -varusteet, jotka on tarvittaessa sertifioitava 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, mukaan lukien jotkin tai kaikki seuraavista:

a) lennonrekisteröintilaitteet;

b) keinot ilma-aluksen sijainnin seuraamiseksi;

c) keinot hädässä olevan ilma-aluksen lennonrekisteröintilaitteen tietojen nopeaan lukemiseen reaaliaikaisen sähköisen viestinnän tai muiden asianmukaisten teknisten ratkaisujen avulla.

31 artikla

Lentotoimintaa koskevat täytäntöönpanosäädökset

1. Jotta voidaan varmistaa 29 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten käytön osalta, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

a) erityiset säännöt ja menettelyt, jotka koskevat lentotoiminnan harjoittamista 29 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten mukaisesti;

b) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 30 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen todistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista, sekä tilanteita, joissa todistus vaaditaan;

c) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 30 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen lentotoiminnan harjoittajien antamia ilmoituksia, sekä tilanteet, joissa ilmoitus vaaditaan;

d) edellä 30 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen todistusten haltijoiden ja 30 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoituksen antavien lentotoiminnan harjoittajien oikeudet ja velvollisuudet;

e) lisävaatimukset, jotka ovat tarpeen niiden 29 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi, joita sovelletaan lentotoiminnan harjoittajiin, joiden kotipaikka, asuinpaikka tai päätoimipaikka on alueella, johon perussopimuksia sovelletaan, jos nämä lentotoiminnan harjoittajat tekevät sopimuksia yhteisten reittitunnusten käytöstä tai ilma-alusten vuokrausta koskevia sopimuksia tai kun ne käyttävät kolmanteen maahan rekisteröityä ilma-alusta;

f) säännöt ja menettelyt, jotka 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lentotoiminnan harjoittajien on täytettävä minimivarusteluettelon (MEL) tai vastaavan asiakirjan laatimisen osalta, sekä tilanteet, joissa sitä vaaditaan;

▼B

g) säännöt ja menettelyt, joiden mukaisesti ilma-aluksessa on oltava tarvittavat turvallisuuslaitteet ja -välineet, mukaan lukien lennonrekisteröintilaitteet ja/tai 30 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut keinot, sekä asiaankuuluvien tietojen säilyttämistä, suojaamista, käyttöä ja tapauksen mukaan turvallista siirtoa koskevat säännöt ja menettelyt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Hyväksyessään näitä täytäntöönpanosäädöksiä, komissio varmistaa tämän asetuksen 29 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen ja ottaa asianmukaisesti huomioon kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, erityisesti ne, jotka vahvistetaan Chicagon yleissopimuksen liitteessä 6.

32 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten lentotoiminnan osalta komissio antaa 128 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavia näkökohtia koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

a) edellytykset, jotka 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toiminnanharjoittajien ja niiden lentomiehistön jäsenten on täytettävä lento- ja työaikarajoitusten osalta, ja lentomiehistön jäsenten lepoa koskevien vaatimusten osalta;

b) edellytykset ja menettelyt, jotka ovat tarpeen niiden 29 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi, jotka koskevat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää yksittäisille lentoaikojen määrittelyjärjestelmille ja viraston lausuntojen antamista näistä järjestelmistä 76 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten lentotoiminnan osalta siirretään komissiolle valta antaa tarvittaessa delegoituja säädöksiä 128 artiklan mukaisesti liitteen V ja soveltuvin osin liitteiden VII ja VIII muuttamiseksi tekniseen, operatiiviseen tai tieteelliseen kehitykseen liittyvistä syistä tai lentotoimintaan liittyvän turvallisuusnäytön takia 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi ja siinä laajuudessa kuin niiden saavuttaminen edellyttää.

IV JAKSO

Lentopaikat

33 artikla

Keskeiset vaatimukset

Lentopaikkojen, lentopaikan turvallisuuslaitteiden, lentopaikkojen pitämisen sekä maahuolintapalvelun ja asematasovalvontapalvelun tarjoamisen 2 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuilla lentopaikoilla on täytettävä keskeiset vaatimukset, jotka vahvistetaan liitteessä VII ja tapauksen mukaan liitteessä VIII.

▼B

34 artikla

Lentopaikan sertifiointi

1. Jokaiselta lentopaikalta vaaditaan todistus. Tällainen todistus koskee sekä lentopaikkaa että sen turvallisuuslaitteita, paitsi jos 35 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ilmoitus tai 35 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu todistus kattaa kyseisen turvallisuuslaitteen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todistus on myönnettävä hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että

a) lentopaikka on 36 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten ja tämän artiklan 5 kohdassa esitettyjen lentopaikkojen sertifiointiperusteiden mukainen; ja

b) lentopaikkaan ei liity mitään piirrettä tai ominaisuutta, jonka perusteella sen käyttäminen ei olisi turvallista.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistusta voidaan muuttaa lentopaikan tai sen turvallisuuslaitteiden muutosten huomioon ottamiseksi 36 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistusta voidaan rajoittaa tai sen voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun lentopaikka tai sen turvallisuuslaitteet eivät enää täytä todistuksen myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia, 36 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5. Lentopaikan sertifiointiperusteet ovat seuraavat:

a) kyseessä olevaa lentopaikan tyyppiä koskevat sovellettavat sertifiointieritelmät;

b) sovellettavia sertifiointieritelmiä koskevat määräykset, joiden noudattamiseksi on hyväksytty vastaava turvallisuustaso;

c) erityiset yksityiskohtaiset tekniset eritelmät, jotka ovat tarpeen, kun tietyn lentopaikan suunnittelun piirteet tai sen toiminnasta saadut kokemukset tekevät jostakin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetusta sertifiointieritelmästä riittämättömän tai epäasianmukaisen varmistamaan 33 artiklassa vahvistettujen keskeisten vaatimusten mukaisuuden.

35 artikla

Lentopaikan turvallisuuslaitteet

1. Ottaen huomioon 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet, sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski, 36 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä voidaan edellyttää, että organisaatiot, jotka osallistuvat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla lentopaikoilla käytettyjen tai käytettäviksi tarkoitettujen lentopaikan turvallisuuslaitteiden suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon,

a) vakuuttavat, että tällaiset laitteet ovat 36 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti vahvistettujen yksityiskohtaisten eritelmien mukaisia; tai

▼B

b) ovat kyseisiä lentopaikan turvallisuuslaitteita koskevan todistuksen haltijoita.

2. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu todistus on myönnettävä hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että laitteet ovat 36 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti vahvistettujen yksityiskohtaisten eritelmien mukaisia 33 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi.

3. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa todistuksessa on eriteltävä laitteiden toiminnot. Todistusta voidaan muuttaa toimintojen muutosten huomioon ottamiseksi 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua todistusta voidaan rajoittaa tai sen voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun laitteet eivät enää täytä todistuksen myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevia vaatimuksia, 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

36 artikla

Lentopaikkoja ja lentopaikan turvallisuuslaitteita koskevat täytäntöönpanosäädökset

1. Jotta voidaan varmistaa 33 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen lentopaikkojen ja lentopaikan turvallisuuslaitteiden osalta, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

a) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat lentopaikkaan 34 artiklan 1 kohdan mukaista sertifiointia varten sovellettavien sertifiointiperusteiden vahvistamista ja niistä hakijalle ilmoittamista 34 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

b) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat lentopaikan turvallisuuslaitteisiin 35 artiklan 1 kohdan mukaista sertifiointia varten sovellettavien yksityiskohtaisten eritelmien vahvistamista ja niistä hakijalle ilmoittamista;

c) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 34 artiklassa tarkoitettujen lentopaikkojen todistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista, lentopaikan erityispiirteisiin liittyvät toimintarajoitukset mukaan luettuina;

d) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lentopaikan turvallisuuslaitteiden todistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista, sekä tilanteita, joissa todistus vaaditaan;

e) säännöt ja menettelyt, joiden mukaisesti vahvistetaan sellaisiin lentopaikan turvallisuuslaitteisiin sovellettavat yksityiskohtaiset eritelmät, joista annetaan ilmoitus 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

f) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 35 artiklan 1 kohdan mukaista ilmoitusta lentopaikan turvallisuuslaitteiden osalta, sekä tilanteita, joissa ilmoitus vaaditaan;

▼B

g) 34 artiklassa ja 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen todistusten haltijoiden ja 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoituksen antavien organisaatioiden oikeudet ja velvollisuudet;

h) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat kansallisen oikeuden perusteella myönnettyjen kansallisten lentopaikkojen todistusten hyväksymistä ja muuntamista tämän asetuksen 34 artiklassa tarkoitetuiksi lentopaikkojen todistuksiksi, sekä toimenpiteet, jotka asianomainen jäsenvaltio on jo hyväksynyt Chicagon yleissopimuksen liitteeseen 14 verrattuna tiedoksi annettujen erojen perusteella.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Täytäntöönpanosäädöksiä antaessaan komissio varmistaa tämän asetuksen 33 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen ja ottaa asianmukaisesti huomioon kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, erityisesti ne, jotka vahvistetaan Chicagon yleissopimuksen liitteessä 14.

37 artikla

Organisaatiot

1. Lentopaikkojen pitämisestä vastaavat organisaatiot on sertifioitava, ja niille on myönnettävä todistus. Todistus on myönnettävä hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 33 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen, 39 artikla tarkoitettujen delegoitujen säädösten edellytykset.

Todistuksessa on eriteltävä sertifioidulle organisaatiolle annetut oikeudet ja todistuksen laajuus.

2. Organisaatioiden, jotka vastaavat maahuolintapalvelun ja asematasovalvontapalvelun tarjoamisesta sellaisilla lentopaikoilla, joihin tätä asetusta sovelletaan, on annettava ilmoitus siitä, että niillä on valmiudet täyttää tarjottuihin palveluihin liittyvät velvollisuudet, ja käytössään tähän tarvittavat keinot niin, että 33 artiklassa tarkoitetut keskeiset vaatimukset täyttyvät.

38 artikla

Lentopaikkojen ympäristön suojaaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueella sijaitsevat lentopaikat suojataan sellaiselta niiden ympäristössä tapahtuvalta toiminnalta ja kehitykseltä, joka voi aiheuttaa liiallisia riskejä lentopaikkaa käyttäville ilma-aluksille.

2. Edellä 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen organisaatioiden on seurattava toimintaa ja kehitystä, joista voi aiheutua liiallisia turvallisuusriskejä ilmailulle sellaisen lentopaikan ympäristössä, jonka pitämisestä ne ovat vastuussa. Niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kyseisten riskien lieventämiseksi, siltä osin kuin se on niiden vallassa, ja jos näin ei ole, saatettava kyseiset riskit tiedoksi sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa lentopaikka sijaitsee.

▼B

3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

39 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Lentopaikkojen pitämisen sekä maahuolintapalvelun ja asematasovalvontapalvelun tarjoamisen osalta komissio antaa 128 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavia näkökohtia koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

a) erityisedellytykset lentopaikkojen pitämiseksi niin, että 33 artiklassa tarkoitetut keskeiset vaatimukset täyttyvät;

b) edellytykset, jotka koskevat 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen todistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista;

c) edellä 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen todistusten haltijoiden oikeudet ja velvollisuudet;

d) edellytykset ja menettelyt, jotka koskevat maahuolintapalveluja tarjoavien organisaatioiden ja asematasovalvontapalvelua tarjoavien organisaatioiden 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamaa ilmoitusta, mukaan lukien toiminnanharjoittajien antama kyseisten vakuutusten tunnustaminen ilman lisävahvistuksia;

e) maahuolintapalveluja tarjoavien organisaatioiden ja asematasovalvontapalvelua tarjoavien organisaatioiden, jotka ovat antaneet ilmoituksen 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti, oikeudet ja velvollisuudet;

2. Lentopaikkojen, lentopaikan turvallisuuslaitteiden, lentopaikkojen pitämisen sekä maahuolintapalvelujen ja asematasopalvelujen osalta komissio antaa delegoituja säädöksiä 128 artiklan mukaisesti liitteen VII ja tapauksen mukaan liitteen VIII muuttamiseksi tekniseen, operatiiviseen tai tieteelliseen kehitykseen liittyvistä syistä tai lentopaikkoihin liittyvän turvallisuusnäytön takia 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi ja siinä laajuudessa kuin niiden saavuttaminen edellyttää.

V JAKSO

ATM/ANS-palvelut

40 artikla

Keskeiset vaatimukset

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen ATM/ANS-palvelujen tarjonnan on täytettävä liitteessä VIII ja tapauksen mukaan liitteessä VII säädetyt keskeiset vaatimukset.

▼B

2. Kaikkien yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa liikennöivien ilma-alusten, lukuun ottamatta 2 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun toimintaan osallistuvia ilma-aluksia, on täytettävä liitteessä VIII olevassa 1 kohdassa vahvistetut keskeiset vaatimukset.

41 artikla

ATM/ANS-palvelujen tarjoajat

1. ATM/ANS-palvelujen tarjoajilta vaaditaan todistus.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todistus on myönnettävä hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 40 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen, 43 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa todistuksessa on eriteltävä myönnetyt oikeudet. Todistusta vodaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 43 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

▼M2

3 a. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun todistukseen voidaan soveltaa objektiivisesti perusteltuja, syrjimättömiä, oikeasuhteisia ja avoimia ehtoja. Kyseiset ehdot voivat tarvittaessa koskea:

a) sellaisen palvelutoiminnan harjoittamisen erillään pitämistä tai rajoittamista, joka ei liity lennonvarmistuspalvelujen tarjoamiseen;

b) ATM/ANS-palvelun tarjoajan ja kolmannen osapuolen välisiä sopimuksia tai muita järjestelyjä, jotka koskevat palveluja;

c) sellaisten tietojen toimittamista, joita voidaan kohtuudella vaatia sen tarkastamiseksi, että tässä artiklassa vahvistetut todistusta koskevat vaatimukset täyttyvät; ja

d) muita oikeudellisia seikkoja, jotka eivät liity erityisesti lennonvarmistuspalveluihin, kuten luvan keskeyttämiseen tai peruuttamiseen liittyvät ehdot.

▼B

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistusta voidaan rajoittaa tai sen voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä todistuksen myöntämistä tai voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia 43 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, 43 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti jäsenvaltiot voivat päättää, että lentotiedotuspalvelujen tarjoajat voivat antaa ilmoituksen siitä, että niillä on valmiudet täyttää tarjottuihin palveluihin liittyvät velvollisuudet ja käytössään tähän tarvittavat keinot niin, että 40 artiklassa tarkoitetut keskeiset vaatimukset täyttyvät. Tässä tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava päätöksestään komissiolle, virastolle ja muille jäsenvaltioille.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää ATM/ANS-palvelun tarjoajille poikkeuksia todistusvaatimuksesta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) palveluntarjoajan päätoimipaikka sijaitsee niiden alueiden ulkopuolella, joista jäsenvaltiot vastaavat Chicagon yleissopimuksen mukaisesti;

▼B

b) kyseisen palveluntarjoajan ATM/ANS-palvelujen tarjonta koskee määrältään vähäistä ilmaliikennettä rajoitetussa osassa sitä ilmatilaa, josta poikkeuksen myöntävä jäsenvaltio vastaa, ja kyseinen ilmatilan osa rajoittuu kolmannen maan vastuulla olevaan ilmatilaan;

c) palveluntarjoajalle aiheutuisi kohtuutonta vaivaa, jos sitä vaadittaisiin osoittamaan, että se noudattaa 1 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä, ottaen huomioon sen tässä ilmatilassa harjoittaman toiminnan luonne ja riski;

d) kyseinen jäsenvaltio on vahvistanut palveluntarjoajan ATM/ANS-palvelujen tarjontaan sovellettavat säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan kansainvälisten standardien ja suositeltujen menettelytapojen mukaisesti ja kyseisen tapauksen erityisolosuhteet huomioon ottaen hyväksyttävä turvallisuustaso ja 40 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten noudattaminen, ja se on luonut asianmukaiset ja tehokkaat valvonta- ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiskeinot ja -järjestelyt näiden sääntöjen ja menettelyjen noudattamisen varmistamiseksi;

e) poikkeuksen soveltamisala on selvästi määritelty ja poikkeus rajoitetaan vain siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä; jos poikkeuksen kesto on yli viisi vuotta, poikkeusta tarkastellaan uudelleen säännöllisesti sopivin väliajoin; ja poikkeusta sovelletaan syrjimättömällä tavalla.

Jos jäsenvaltio aikoo myöntää tällaisen poikkeuksen, sen on ilmoitettava komissiolle ja virastolle aikomuksestaan ja annettava niille kaikki asiaankuuluvat tiedot.

Komissio antaa virastoa kuultuaan täytäntöönpanosäädökset, jotka sisältävät komission päätöksen siitä, täyttyvätkö tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa esitetyt edellytykset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Nämä täytäntöönpanosäädökset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja virasto sisällyttää ne mainitun päätöksen 74 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin.

Jäsenvaltio saa myöntää poikkeuksen vain, jos kolmannessa alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset sisältävät myönteisen päätöksen. Sen on peruutettava poikkeus, jos se saa tietoonsa, erityisesti ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetun säännöllisen uudelleentarkastelun yhteydessä, että ensimmäisessä alakohdassa vahvistetut edellytykset eivät enää täyty. Sen on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja virastolle poikkeuksen myöntämisestä ja tarvittaessa uudelleentarkastelujen tuloksista ja poikkeusten peruuttamisista.

42 artikla

ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon osallistuvat organisaatiot

1. Ottaen huomioon 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski, ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon osallistuvilta organisaatioilta voidaan vaatia 43 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti, että

a) ne antavat ilmoituksen valmiuksistaan ja käytettävissään olevista keinoista täyttää harjoitettavaan toimintaan liittyvät velvollisuudet kyseisten täytäntöönpanosäädösten mukaisesti; tai

b) niillä on todistus.

▼B

2. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu todistus myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 40 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen, 43 artiklassa tarkoitetuilla täytäntöönpanosäädöksillä vahvistettujen sääntöjen vaatimukset.

3. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa todistuksessa on eriteltävä myönnetyt oikeudet. Todistusta voidaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 43 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua todistusta voidaan rajoittaa tai sen voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä todistuksen myöntämisen ja voimassa pitämisen edellytyksiä, 43 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

▼M2

43 artikla

ATM/ANS-palvelun tarjoajia sekä ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon osallistuvia organisaatioita koskevat täytäntöönpanosäädökset

1. Jotta voidaan varmistaa 40 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetun ATM/ANS-palvelujen tarjoamisen osalta, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

a) erityiset säännöt ja menettelyt ATM/ANS-palvelun tarjoamiseksi niin, että 40 artiklassa tarkoitetut keskeiset vaatimukset täyttyvät, mukaan lukien liitteessä VIII olevan 5 kohdan 1 alakohdan f alakohdan mukaisen varasuunnitelman laatiminen ja käyttöönotto;

b) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen todistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista;

b b) 41 artiklan 3 a kohdassa tarkoitetut edellytykset;

c) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 41 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen lentotiedotuspalvelujen tarjoajien antamia ilmoituksia, sekä tilanteita, joissa tällainen ilmoitus sallitaan;

d) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 42 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen todistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista, sekä tilanteita, joissa tällainen todistus vaaditaan;

e) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 42 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen organisaatioiden antamia ilmoituksia, sekä tilanteita, joissa tällainen ilmoitus vaaditaan;

f) 41 artiklan 1 kohdassa ja 42 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen todistusten haltijoiden ja 41 artiklan 5 kohdan ja 42 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoituksen antavien organisaatioiden oikeudet ja velvollisuudet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼M2

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä on otettava asianmukaisesti huomioon eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelma.

3. Täytäntöönpanosäädöksiä antaessaan komissio varmistaa tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen ja ottaa asianmukaisesti huomioon kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, erityisesti ne, jotka vahvistetaan Chicagon yleissopimuksen liitteissä 2–4, 10, 11 ja 15.

▼B

44 artikla

Ilmatilan käyttöä ja ilmatilan rakenteiden suunnittelua koskevat täytäntöönpanosäädökset

1. Jotta voidaan varmistaa 40 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen ATM/ANS-palvelujen tarjoamisen osalta sekä ilmatilan rakenteiden suunnittelun osalta, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

a) ilmatilan käyttöä, ilma-aluksen varusteita sekä ilmatilan käytön edellyttämiä ATM/ANS-järjestelmiä ja ATM/ANS-rakenneosia koskevat toimintasäännöt;

b) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat ilmatilan rakenteiden suunnittelua, jotta voidaan varmistaa 46 artiklan noudattaminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä on otettava asianmukaisesti huomioon ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelma.

3. Täytäntöönpanosäädöksiä antaessaan komissio varmistaa tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen ja ottaa asianmukaisesti huomioon kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, erityisesti ne, jotka vahvistetaan Chicagon yleissopimuksen liitteissä 2, 3, 10, 11 ja 15.

45 artikla

ATM/ANS-järjestelmät ja -rakenneosat

1. Jos 47 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä niin säädetään, 41 artiklassa tarkoitettujen ATM/ANS-palveluntarjoajien on annettava ilmoitus, että ATM/ANS-järjestelmät ja ATM/ANS-rakenneosat, joita kyseiset palveluntarjoajat aikovat käyttää, täyttävät 40 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen, 47 artiklassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä vahvistettujen yksityiskohtaisten eritelmien vaatimukset.

2. Mikäli 47 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä niin säädetään, ATM/ANS-järjestelmät ja ATM/ANS-rakenneosat on sertifioitava, ja niille myönnetään todistus.

Todistus myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut kyseisten järjestelmien ja rakenneosien täyttävän 40 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen, 47 artiklassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä vahvistettujen yksityiskohtaisten eritelmien vaatimukset.

▼B

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos 47 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä niin säädetään, ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon osallistuvat organisaatiot voivat antaa ilmoituksen siitä, että kyseiset järjestelmät ja rakenneosat täyttävät 40 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen, 47 artiklan mukaisesti vahvistettujen yksityiskohtaisten eritelmien vaatimukset, ja että kyseiset järjestelmät ja rakenneosat ovat käyttöön soveltuvia.

46 artikla

Ilmatilan rakenteiden suunnittelu

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmatilan rakenteet suunnitellaan, tarkastetaan ja vahvistetaan asianmukaisesti, ennen kuin ilma-alukset voivat ottaa ne käyttöön ja käyttää niitä, komission 44 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla hyväksymien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

47 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Siirretään komissiolle valta antaa 128 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien osalta seuraavia näkökohtia koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

a) edellytykset, jotka koskevat ATM/ANS-järjestelmiin ja ATM/ANS-rakenneosiin 45 artiklan 2 kohdan mukaista sertifiointia varten sovellettavien yksityiskohtaisten eritelmien vahvistamista ja niistä hakijalle ilmoittamista;

b) edellytykset, jotka koskevat 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen todistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista, sekä tilanteita varten, joissa todistus tapauksen mukaan vaaditaan tai ilmoitusten antaminen sallitaan 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja ottaen huomioon toiminnan luonne ja siihen liittyvä riski;

c) edellä 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen todistusten haltijoiden oikeudet ja velvollisuudet;

d) 45 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoituksen antavien organisaatioiden oikeudet ja velvollisuudet;

e) edellytykset ja menettelyt, jotka koskevat ATM/ANS-palvelujen tarjoajien 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamia ilmoituksia sekä tilanteita, joissa ilmoitus vaaditaan 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja ottaen huomioon toiminnan luonne ja siihen liittyvä riski;

f) edellytykset, joiden mukaisesti vahvistetaan sellaisiin ATM/ANS-järjestelmiin ja ATM/ANS-rakenneosiin sovellettavat yksityiskohtaiset eritelmät, joista annetaan ilmoitus 45 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

▼B

2. ATM/ANS-palvelun tarjonnan osalta siirretään komissiolle valta antaa tarvittaessa delegoituja säädöksiä 128 artiklan mukaisesti liitteen VIII ja tapauksen mukaan liitteen VII muuttamiseksi tekniseen, operatiiviseen tai tieteelliseen kehitykseen liittyvistä syistä tai ATM/ANS-palveluihin liittyvän turvallisuusnäytön takia 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja siinä laajuudessa kuin niiden saavuttaminen edellyttää.

VI JAKSO

Lennonjohtajat

48 artikla

Keskeiset vaatimukset

Edellä 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen ATM/ANS-palvelujen tarjoamiseen osallistuvien lennonjohtajien sekä näiden lennonjohtajien koulutukseen, kokeisiin, tarkastuksiin tai lääketieteellisen kelpoisuuden arviointiin osallistuvien ja käytettävien henkilöiden, organisaatioiden ja synteettisten koulutuslaitteiden on täytettävä liitteessä VIII esitetyt keskeiset vaatimukset.

49 artikla

Lennonjohtajat

1. Lennonjohtajilta vaaditaan tarjottavan palvelun mukainen lennonjohtajan lupakirja ja lennonjohtajan lääketieteellinen kelpoisuustodistus.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lennonjohtajan lupakirja on myönnettävä hakemuksesta, kun lupakirjan hakija on täyttävänsä 48 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen, 50 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lennonjohtajan lääketieteellinen kelpoisuustodistus on myönnettävä hakemuksesta, jos lennonjohtaja on osoittanut täyttävänsä 48 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen, 50 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa lennonjohtajan lupakirjassa ja lennonjohtajan lääketieteellisessä kelpoisuustodistuksessa on eriteltävä lennonjohtajalle annetut oikeudet. Lennonjohtajan lupakirjaa ja lennonjohtajan lääketieteellistä kelpoisuustodistusta voidaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 50 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lennonjohtajan lupakirjaa ja lennonjohtajan lääketieteellistä kelpoisuustodistusta voidaan rajoittaa tai niiden voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä lupakirjan tai lääketieteellisen kelpoisuustodistuksen myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia, 50 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

▼B

50 artikla

Lennonjohtajia koskevat täytäntöönpanosäädökset

1. Jotta voidaan varmistaa 48 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen lennonjohtajien osalta, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

a) edellä 49 artiklassa tarkoitettujen lennonjohtajan lupakirjojen eri luokat, kelpuutukset ja merkinnät;

b) edellä 49 artiklassa tarkoitettuihin lupakirjoihin ja lääketieteellisiin kelpoisuustodistuksiin sisältyvien lennonjohtajan lupakirjojen, kelpuutusten ja merkintöjen haltijoiden oikeudet ja velvollisuudet;

c) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 49 artiklassa tarkoitettuihin lennonjohtajan lupakirjoihin ja lääketieteellisiin kelpoisuustodistuksiin sisältyvien lupakirjojen, kelpuutusten ja merkintöjen myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista, mukaan lukien säännöt ja menettelyt, jotka koskevat kansallisten lennonjohtajan lupakirjojen ja kansallisten lääketieteellisten kelpoisuustodistusten muuntamista 49 artiklassa tarkoitetuiksi lennonjohtajien lupakirjoiksi ja lääketieteellisiksi kelpoisuustodistuksiksi;

d) säännöt ja menettelyt, jotka lennonjohtajien on täytettävä työaikarajoitusten ja lepoaikavaatimusten osalta; näiden sääntöjen ja menettelyiden avulla on saatava aikaan korkea turvallisuuden taso suojaamalla väsymyksestä aiheutuvia seurauksia vastaan, samalla kun mahdollistetaan riittävä joustavuus työn suunnittelun osalta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Täytäntöönpanosäädöksiä antaessaan komissio varmistaa tämän asetuksen 48 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen ja ottaa asianmukaisesti huomioon kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, erityisesti ne, jotka vahvistetaan Chicagon yleissopimuksen liitteessä 1.

51 artikla

Lennonjohtajien koulutusorganisaatiot ja ilmailulääketieteen keskukset

1. Lennonjohtajien koulutusorganisaatioilta ja ilmailulääketieteen keskuksilta vaaditaan hyväksyntä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hyväksyntä on myönnettävä hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 48 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen, 53 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa hyväksynnässä on eriteltävä organisaatiolle annetut oikeudet. Hyväksyntää voidaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

▼B

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua hyväksyntää voidaan rajoittaa tai sen voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä hyväksynnän myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia, 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti.

52 artikla

Kouluttajat, arvioijat ja ilmailulääkärit

1. Lennonjohtajien käytännön koulutuksen antamisesta ja lennonjohtajien käytännön taitojen arvioinnista vastaavilta henkilöiltä sekä ilmailulääkäreiltä vaaditaan todistus.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todistus on myönnettävä hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 48 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi annettujen, 53 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa todistuksessa on eriteltävä annetut oikeudet. Todistusta voidaan muuttaa oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistusta voidaan rajoittaa tai sen voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä todistuksen myöntämistä tai voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia, 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

53 artikla

Koulutusta, kokeita, tarkastuksia ja lääketieteellisen kelpoisuuden arviointia koskevat täytäntöönpanosäädökset

1. Jotta voidaan varmistaa 48 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen lennonjohtajien koulutukseen, kokeisiin, tarkastuksiin ja lääketieteellisen kelpoisuuden arviointiin osallistuvien henkilöiden ja organisaatioiden osalta, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

a) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 51 ja 52 artiklassa tarkoitettujen hyväksyntöjen ja todistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista;

b) edellä 51 ja 52 artiklassa tarkoitettujen hyväksyntöjen ja todistusten haltijoiden oikeudet ja velvollisuudet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

2. Täytäntöönpanosäädöksiä antaessaan komissio varmistaa tämän asetuksen 48 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen ja ottaa asianmukaisesti huomioon kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, erityisesti ne, jotka vahvistetaan Chicagon yleissopimuksen liitteessä 1.

54 artikla

Siirretty säädösvalta

Lennonjohtajien ja lennonjohtajien koulutukseen, kokeisiin, tarkastuksiin ja lääketieteellisen kelpoisuuden arviointiin osallistuvien henkilöiden ja organisaatioiden sekä simulaatiokoulutuslaitteiden osalta komissio antaa delegoituja säädöksiä 128 artiklan mukaisesti liitteen VIII muuttamiseksi, kun se on tarpeen tekniseen, operatiiviseen tai tieteelliseen kehitykseen liittyvistä syistä tai koulutusorganisaatioihin ja lennonjohtajiin liittyvän turvallisuusnäytön takia 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi ja siinä laajuudessa kuin niiden saavuttaminen edellyttää.

VII JAKSO

Miehittämättömät ilma-alukset

55 artikla

Miehittämättömiä ilma-aluksia koskevat keskeiset vaatimukset

Edellä 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilma-alusten, kun kyse on miehittämättömistä ilma-aluksista, ja niiden moottoreiden, potkureiden, osien, irrallisten varusteiden ja etäohjauslaitteiden suunnittelun, valmistuksen, huollon ja käytön sekä tähän toimintaan osallistuvan henkilöstön, kauko-ohjaajat mukaan lukien, ja organisaatioiden on oltava liitteessä IX vahvistettujen keskeisten vaatimusten mukaisia ja, jos 58 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä ja 57 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä niin säädetään, liitteissä II, IV ja V vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia.

56 artikla

Miehittämättömien ilma-alusten vaatimustenmukaisuus

1. Ottaen huomioon 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski, kyseisten miehittämättömien ilma-alusten toiminnalliset ominaisuudet ja toiminta-alueen ominaisuudet, miehittämättömien ilma-alusten ja niiden moottoreiden, potkureiden, osien, irrallisten varusteiden ja etäohjauslaitteiden suunnitteluun, valmistukseen, huoltoon ja käyttöön sekä tähän toimintaan osallistuvalle henkilöstölle, kauko-ohjaajat mukaan lukien, ja organisaatioille voidaan vaatia todistus 58 artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten ja 57 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todistus on myönnettävä hakemuksesta, kun hakija on osoittanut täyttävänsä 58 artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten ja 57 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

▼B

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa todistuksessa on täsmennettävä turvallisuuteen liittyvät rajoitukset, käyttöehdot ja oikeudet. Todistusta voidaan muuttaa rajoitusten, ehtojen ja oikeuksien lisäämiseksi tai poistamiseksi 58 artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten ja 57 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistusta voidaan rajoittaa tai sen voimassaolo voidaan keskeyttää tai peruuttaa, kun haltija ei enää täytä todistuksen myöntämistä tai voimassa pitämistä koskevien sääntöjen ja menettelyjen vaatimuksia 58 artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten ja 57 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5. Ottaen huomioon 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet sekä erityisesti kyseessä olevan toiminnan luonne ja riski, kyseisten miehittämättömien ilma-alusten toiminnalliset ominaisuudet ja toiminta-alueen ominaisuudet, 58 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä ja 57 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä voidaan edellyttää ilmoitusta, jossa vahvistetaan, että miehittämättömien ilma-alusten ja niiden moottoreiden, potkureiden, osien, irrallisten varusteiden ja etäohjauslaitteiden suunnittelu, valmistus, huolto ja käyttö sekä tähän toimintaan osallistuva henkilöstö, kauko-ohjaajat mukaan lukien, ja organisaatiot ovat näiden delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisia.

6. Jos 1 ja 4 artiklassa esitetyt tavoitteet ja periaatteet voidaan saavuttaa ilman tämän asetuksen IV ja V luvun soveltamista, 58 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä voidaan säätää, että mainittuja lukuja ei sovelleta 55 artiklassa tarkoitettuihin keskeisiin vaatimuksiin, eikä niitä vastaaviin 58 artiklan mukaisesti vahvistettuihin yksityiskohtaisiin sääntöihin. Tällöin mainitut keskeiset vaatimukset ja mainitut yksityiskohtaiset säännöt muodostavat ”yhteisön yhdenmukaistamislainsäädännön”, sellaisena kuin mitä tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ([1]) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY ([2]).

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisten miehittämättömien ilma-alusten ja niiden käyttäjien rekisteröintiä koskevat tiedot, joihin sovelletaan 57 artiklassa ja liitteessä IX olevan 4 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaista rekisteröintivaatimusta, tallennetaan digitaalisiin, yhdenmukaistettuihin ja yhteentoimiviin kansallisiin rekisteröintijärjestelmiin. Jäsenvaltioiden on voitava saada ja vaihtaa näitä tietoja 74 artiklassa tarkoitetun rekisterin kautta.

8. Tämä jakso ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta vahvistaa kansallisia sääntöjä, joilla miehittämättömien ilma-alusten käytölle asetetaan tiettyjä edellytyksiä sellaisten syiden takia, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, kuten unionin lainsäädännön mukainen yleinen turvallisuus tai yksityisyyden ja henkilötietojen suoja.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

▼B

57 artikla

Miehittämättömiä ilma-aluksia koskevat täytäntöönpanosäädökset

Jotta voidaan varmistaa 55 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilma-alusten käytön osalta, kun kyse on miehittämättömistä ilma-aluksista, sekä tähän toimintaan osallistuvan henkilöstön, kauko-ohjaajat mukaan lukien, ja organisaatioiden osalta, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

a) erityiset säännöt ja menettelyt, jotka koskevat miehittämättömien ilma-alusten käyttöä sekä tähän toimintaan osallistuvaa henkilöstöä, kauko-ohjaajat mukaan lukien, ja organisaatioita;

b) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat miehittämättömien ilma-alusten käyttöä sekä tähän toimintaan osallistuvaa henkilöstöä, kauko-ohjaajat mukaan lukien, ja organisaatioita koskevien todistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista tai niitä koskevien ilmoitusten antamista, sekä tilanteita, joissa todistus tai ilmoitus vaaditaan. Todistusten myöntämistä ja ilmoitusten antamista koskevat säännöt ja menettelyt voivat perustua I, II ja III jaksossa tarkoitettuihin yksityiskohtaisiin vaatimuksiin, tai ne voivat muodostua niistä;

c) todistusten haltijoiden ja ilmoituksen antavien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden oikeudet ja velvollisuudet;

d) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat liitteessä IX olevassa 4 jaksossa tarkoitettua miehittämättömien ilma-alusten rekisteröintiä ja merkitsemistä sekä miehittämättömien ilma-alusten käyttäjien rekisteröintiä;

e) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 56 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen digitaalisten, yhteentoimivien ja yhdenmukaistettujen kansallisten rekisteröintijärjestelmien perustamista;

f) säännöt ja menettelyt kansallisten todistusten muuntamiseksi 56 artiklan 1 kohdan nojalla vaadituiksi todistuksiksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

58 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilma-alusten, kun kyse on miehittämättömistä ilma-aluksista, ja niiden moottoreiden, potkureiden, osien, irrallisten varusteiden ja etäohjauslaitteiden suunnittelun, valmistuksen ja huollon tähän toimintaan osallistuvan henkilöstön, kauko-ohjaajat mukaan lukien, ja organisaatioiden osalta komissio antaa 128 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavia näkökohtia koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

▼B

a) erityisehdot, jotka ovat tarpeen miehittämättömien ilma-alusten ja niiden moottoreiden, potkureiden, osien, irrallisten varusteiden ja etäohjauslaitteiden suunnittelun, valmistuksen ja huollon sekä tähän toimintaan osallistuvan henkilöstön, kauko-ohjaajat mukaan lukien, ja organisaatioiden osalta 55 artiklassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi, joihin voivat sisältyä edellytykset, joiden vallitessa miehittämättömissä ilma-aluksissa on oltava tarvittavat ominaisuudet ja toiminnot, jotka liittyvät erityisesti suurimpaan toimintaetäisyyteen ja korkeusrajoituksiin, sijainnin ilmoittamiseen, maantieteellisille alueille pääsyn rajoittamiseen, törmäyksenestoon, lennon vakautukseen ja automaattiseen laskeutumiseen;

b) edellytykset ja menettelyt, jotka koskevat 56 artiklan 1 ja 5 kohdassa tarkoitettujen, miehittämättömien ilma-alusten, niiden moottoreiden, potkureiden, osien, irrallisten varusteiden ja etäohjauslaitteiden suunnittelua, valmistusta ja huoltoa sekä tähän toimintaan osallistuvaa henkilöstöä, kauko-ohjaajat mukaan lukien, ja organisaatioita koskevien todistusten myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista tai niitä koskevien ilmoitusten antamista, sekä tilanteet, joissa todistus tai ilmoitus vaaditaan; todistusten myöntämistä ja ilmoitusten antamista koskevat edellytykset ja menettelyt voivat perustua I, II ja III jaksossa tarkoitettuihin yksityiskohtaisiin vaatimuksiin, tai koostua niistä;

c) edellytykset, joiden vallitessa miehittämättömien ilma-alusten ja niiden moottoreiden, potkureiden, osien, irrallisten varusteiden ja etäohjauslaitteiden suunnittelua, valmistusta ja huoltoa koskeviin vaatimuksiin ei sovelleta IV ja V lukua 56 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi;

d) todistusten haltijoiden ja ilmoituksen antavien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden oikeudet ja velvollisuudet;

e) edellytykset kansallisten todistusten muuntamiseksi 56 artiklan 1 kohdan nojalla vaadituiksi todistuksiksi.

2. Edellä 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilma-alusten, kun kyse on miehittämättömistä ilma-aluksista, ja niiden moottoreiden, potkureiden, osien, irrallisten varusteiden ja etäohjauslaitteiden suunnittelun, valmistuksen, huollon ja käytön sekä tähän toimintaan osallistuvan henkilöstön, kauko-ohjaajat mukaan lukien, ja organisaatioiden osalta siirretään komissiolle valta antaa 128 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä IX ja soveltuvin osin liitettä III, kun se on tarpeen tekniseen, operatiiviseen tai tieteelliseen kehitykseen liittyvistä syistä tai lentotoimintaan liittyvän turvallisuusnäytön takia 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi ja siinä laajuudessa kuin niiden saavuttaminen edellyttää.

▼B

VIII JAKSO

Ilma-alukset, joita kolmannen maan toiminnanharjoittaja käyttää liikennöidessään unioniin, unionissa tai unionista

59 artikla

Sovellettavat säännöt

Edellä 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ilma-alusten sekä niiden lentomiehistön ja käytön on oltava niitä koskevien ICAOn standardien mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä VIII olevan 1 kohdan soveltamista sekä 44 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksyttyjen sääntöjen soveltamista.

Siltä osin kuin tällaisia standardeja ei ole, kyseisten ilma-alusten, niiden lentomiehistöjen ja käytön on

a) muiden ilma-alusten kuin miehittämättömien ilma-alusten osalta oltava liitteissä II, IV ja V vahvistettujen keskeisten vaatimusten mukaisia;

b) miehittämättömien ilma-alusten osalta oltava liitteessä IX vahvistettujen keskeisten vaatimusten mukaisia ja, jos 61 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä niin säädetään, liitteissä II, IV ja V vahvistettujen keskeisten vaatimusten mukaisia.

Toista alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos kyseiset keskeiset vaatimukset ovat ristiriidassa kansainvälisiin sopimuksiin perustuvien kolmansien maiden oikeuksien kanssa.

60 artikla

Vaatimustenmukaisuus

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun ilma-aluksen käyttö kaupalliseen ilmakuljetukseen on sertifioitava, ja sille myönnetään lupa.

Lupa myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että sillä on valmiudet täyttää tällaisen ilma-aluksen toimintaan liittyvät velvollisuudet ja että sillä on käytössään tähän tarvittavat keinot niin, että 59 artiklassa täsmennetyt vaatimukset täyttyvät. Luvassa on eriteltävä toiminnanharjoittajalle annetut oikeudet ja toiminnan laajuus.

2. Mikäli 61 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä niin säädetään, 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun ilma-aluksen muu toiminta kuin kaupallinen ilmakuljetus on sertifioitava, ja sille myönnetään lupa.

Lupa myönnetään hakemuksesta, kun hakija on osoittanut, että sillä on valmiudet täyttää tällaisen ilma-aluksen käyttöön liittyvät velvollisuudet ja että sillä on käytössään tähän tarvittavat keinot niin, että 59 artiklassa täsmennetyt vaatimukset täyttyvät.

Luvassa on eriteltävä toiminnanharjoittajalle annetut oikeudet ja toiminnan laajuus.

▼B

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos 61 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä niin säädetään, 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ilma-alusten käyttäjät, jotka harjoittavat muuta toimintaa kuin kaupallista ilmakuljetusta, voivat antaa ilmoituksen siitä, että niillä on valmiudet täyttää tällaisen ilma-aluksen toimintaan liittyvät velvollisuudet ja käytössään tähän tarvittavat keinot niin, että 59 artiklassa täsmennetyt vaatimukset täyttyvät.

3. Miehittämättömien ilma-alusten käyttöä lukuun ottamatta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja lupia ja ilmoituksia ei vaadita niiden ilma-alusten liikennöintiin, jotka ainoastaan lentävät yli alueen, johon perussopimuksia sovelletaan.

61 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ilma-alusten sekä niiden lentomiehistön ja toiminnan osalta komissio antaa 128 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavia näkökohtia koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

a) sellaisten ilma-alusten luvat, joilla ei ole tavanmukaista ICAOn lentokelpoisuustodistusta, tai sellaisten lentäjien luvat, joilla ei ole ICAOn standardien mukaista lentolupakirjaa, liikennöidä perussopimusten soveltamisalueelle, tällä alueella tai sieltä pois;

b) erityisehdot ilma-alusten käytölle 59 artiklan säännösten mukaisesti;

c) vaihtoehtoiset edellytykset niitä tapauksia varten, joissa 59 artiklassa tarkoitettujen standardien ja vaatimusten noudattaminen ei ole mahdollista tai vaatii toiminnanharjoittajalta kohtuutonta vaivaa, samalla kun varmistetaan kyseisten standardien ja vaatimusten tavoitteiden saavuttaminen;

d) edellytykset, jotka koskevat 60 artiklassa tarkoitettujen lupien myöntämistä, voimassa pitämistä, muuttamista, rajoittamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista, sekä tilanteita, joissa lupa vaaditaan tai ilmoitusten antaminen sallitaan 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja ottaen huomioon toiminnan luonne ja siihen liittyvä riski. Näissä edellytyksissä on otettava huomioon rekisteröintivaltion, lentotoiminnanharjoittajan valtion ja miehittämättömien ilma-alusten osalta etäohjauslaitteiden sijaintivaltion myöntämät todistukset, eivätkä ne saa rajoittaa asetuksen (EY) N:o 2111/2005 ja sen nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamista;

e) edellä 60 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen lupien haltijoiden ja tapauksen mukaan ilmoituksen 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti antavien lentotoiminnan harjoittajien oikeudet ja velvollisuudet.

2. Hyväksyessään 1 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä komissio huolehtii erityisesti siitä, että

a) ICAOn suosittelemia menettelytapoja ja sen antamia ohjeita noudatetaan asiaankuuluvalla tavalla;

▼B

b) vaatimukset eivät ylitä sitä, mitä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetuilta ilma-aluksilta, niiden lentomiehistöiltä ja niitä käyttäviltä toiminnanharjoittajilta tässä asetuksessa vaaditaan;

c) edellä 60 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen lupien hakumenettely on yksinkertainen, oikeasuhteinen, tehokas sekä kustannustehokas, ja siinä mahdollistetaan vaatimustenmukaisuuden osoittaminen tavoilla, jotka ovat oikeassa suhteessa toiminnan vaativuuteen ja siihen liittyvään riskiin. Komission on erityisesti varmistettava, että huomioon otetaan

   i) ICAOn yleisen turvallisuusvalvonnan arviointiohjelman tulokset;

   ii) tiedot, jotka on kerätty 62 artiklan 13 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten ja 62 artiklan 14 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti käyttöön otetuissa asematasotarkastusohjelmissa;

   iii) muu turvallisuusnäkökohtia koskeva hyödyllinen tieto kyseisestä toiminnanharjoittajasta;

   iv) kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti myönnetyt todistukset;

d) ATM/ANS-palvelujen näkökohdat otetaan huomioon.

IV LUKU

YHTEINEN SERTIFIOINNIN, VALVONNAN JA VAATIMUSTENMUKAISUUDEN VARMISTAMISEN JÄRJESTELMÄ

62 artikla

Sertifiointi, valvonta ja vaatimustenmukaisuuden varmistaminen

1. Komissio, virasto ja jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä yhtenäisessä eurooppalaisessa lentoturvallisuusjärjestelmässä tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten noudattamisen varmistamiseksi.

2. Sen varmistamiseksi, että tätä asetusta ja sen nojalla annettuja delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä noudatetaan, viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on

a) otettava vastaan ja arvioitava niille esitetyt hakemukset ja tarvittaessa myönnettävä tai uusittava todistukset ja vastaanotettava niille annetut ilmoitukset III luvun mukaisesti;

b) valvottava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia todistuksen haltijoita, ilmoituksen antaneita luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, tuotteita, osia, varusteita, ATM/ANS-järjestelmiä ja ATM/ANS-rakenneosia, simulaatiokoulutuslaitteita ja lentopaikkoja;

▼B

c) suoritettava tarpeelliset tutkimukset, tarkastukset, mukaan lukien asematasotarkastukset, auditoinnit ja muut seurantatoimet todetakseen tässä asetuksessa ja sen perusteella hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettujen vaatimusten mahdolliset rikkomiset tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden toimesta;

d) toteutettava tarvittavat vaatimustenmukaisuuden varmistamistoimenpiteet todettujen rikkomusten lopettamiseksi, mukaan lukien myöntämiensä todistusten muuttaminen, rajoittaminen, voimassaolon keskeyttäminen tai peruuttaminen, ilma-aluksen asettaminen lentokieltoon ja seuraamusten määrääminen;

e) kiellettävä III luvussa tarkoitettu toiminta, rajoitettava sitä tai asetettava sille tiettyjä ehtoja turvallisuuden vuoksi;

f) varmistettava sertifiointi-, valvonta- ja vaatimustenmukaisuuden varmistamistehtäviin osallistuvan henkilöstönsä asianmukainen pätevyys, myös antamalla asianmukaista koulutusta.

▼M2

2 a. Rajoittamatta asetuksen (EU) 2024/2803 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamista toimivaltaisten viranomaisten on tämän asetuksen liitteessä VIII olevassa 7 kohdassa lueteltuja keskeisiä vaatimuksia koskevien sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien tehtäviensä suorittamiseksi turvauduttava kyseisen asetuksen 4 artiklassa tarkoitetun kansallisen valvontaviranomaisen kyseisen asetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisia tehtäviään hoitaessaan tekemiin arviointeihin.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat sertifiointia, valvontaa ja vaatimustenmukaisuuden varmistamista koskevia teknisiä päätöksiä tehdessään riippumattomia ja hoitavat tehtävänsä puolueettomasti ja avoimesti ja että niitä hallinnoidaan, niille annetaan henkilöstöä ja niitä johdetaan tämän mukaisesti. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että niiden kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittavat resurssit ja valmiudet suorittaa niille tämän asetuksen nojalla annetut tehtävät tehokkaasti ja oikea-aikaisesti.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyviä tehtäviä koskeva vastuunjako määritellään tämän kohdan mukaisesti.

Virasto vastaa tehtävistä, jotka on osoitettu sille 77–82 artiklan nojalla ja jotka on jaettu sille 64 ja 65 artiklan nojalla.

Kuitenkin silloin, kun jäsenvaltio myöntää 41 artiklan 6 kohdan mukaisen poikkeuksen, 80 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ei enää sovelleta, ja kyseinen jäsenvaltio vastaa ATM/ANS-palvelun tarjoajan valvonnasta ja vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta mainitussa poikkeuksessa säädetyllä tavalla.

Sen jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen, jossa lentopaikka sijaitsee, vastaa 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lentopaikan todistusta koskevista tehtävistä ja 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lentopaikan pitäjän todistusta koskevista tehtävistä.

Kyseinen kansallinen toimivaltainen viranomainen vastaa myös lentopaikan maahuolintapalvelun tai asematasopalvelun tarjoamisesta vastaavien organisaatioiden valvonnasta ja vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta.

▼B

Kaikissa muissa tapauksissa näistä tehtävistä vastaa sen jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen, jossa todistusta hakevalla tai ilmoituksen antavalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on päätoimipaikkansa tai, jos kyseisellä henkilöllä ei ole päätoimipaikkaa, jossa sillä on asuinpaikka tai sijoittautumispaikka, jollei sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien tehtävien tehokas suorittaminen edellytä niiden jakamista jonkin toisen jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle 14 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Kuitenkin silloin, kun 15 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä niin säädetään,

a) ilmailulääkärit, ilmailulääketieteen keskukset ja yleislääkärit vastaavat 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lentäjien lääketieteellisten kelpoisuustodistusten myöntämisestä sekä 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lennonjohtajien lääketieteellisten kelpoisuustodistusten myöntämisestä;

b) matkustamomiehistön koulutusorganisaatiot, joille on myönnetty hyväksyntä 24 artiklan mukaisesti, ja lentotoiminnan harjoittajat, joille on myönnetty todistus 30 artiklan mukaisesti, vastaavat 22 artiklassa tarkoitettujen matkustamomiehistön kelpoisuustodistusten myöntämisestä.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää, että poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, niiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset vastaavat kaupalliseen ilmakuljetukseen osallistuvan lentotoiminnan harjoittajan sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä yhteisesti, kun molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) yhteisestä vastuusta on määrätty kyseisten jäsenvaltioiden välillä ennen 1 päivää tammikuuta 1992 tehdyssä sopimuksessa;

b) jäsenvaltiot ovat varmistaneet, että niiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset hoitavat näitä tehtäviä tehokkaasti tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on viimeistään 12 päivänä maaliskuuta 2019 ilmoitettava komissiolle ja virastolle yhteistä vastuuta koskevasta päätöksestään ja toimitettava niille kaikki asiaankuuluvat tiedot, erityisesti a alakohdassa tarkoitettu sopimus ja toimenpiteet, jotka on toteutettu sen varmistamiseksi, että näitä tehtäviä hoidetaan tehokkaasti b alakohdan mukaisesti.

Jos komissio katsoo virastoa kuultuaan, että ensimmäisessä alakohdassa täsmennetyt edellytykset eivät täyty, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa esitetään asiaa koskeva päätös. Kun komissio on antanut tällaisen täytäntöönpanosäädöksen asianomaisille jäsenvaltioille tiedoksi, kyseisten jäsenvaltioiden on viipymättä päätettävä muuttaa tai peruuttaa yhteistä vastuuta koskeva päätöksensä ja ilmoitettava asiasta komissiolle ja virastolle.

Virasto sisällyttää 74 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin kaikki sille tämän kohdan nojalla tiedoksi annetut komission ja jäsenvaltioiden päätökset.

6. Viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten suorittaman valvonnan on oltava jatkuvaa ja perustuttava painopistealoihin, jotka vahvistetaan siviili-ilmailuun kohdistuvien riskien mukaan.

7. Edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja asematasotarkastuksia suorittaessaan viraston on toimittava yhteistyössä sen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa, jonka alueella asematasotarkastus tehdään.

▼B

8. Viraston on hallittava ja käytettävä välineitä ja menettelyjä, joita tarvitaan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista asematasotarkastuksista saatavien turvallisuustietojen keräämiseen, vaihtamiseen ja analysointiin.

9. Komissio, virasto ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat asiaankuuluvia tietoja, myös tietoja mahdollisista tai todetuista rikkomuksista, helpottaakseen sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien tehtäviensä tehokasta suorittamista.

10. Virasto edistää tähän asetukseen ja sen perusteella hyväksyttyihin delegoituihin säädöksiin ja täytäntöönpanosäädöksiin sisältyvien vaatimusten yhteistä ymmärrystä ja soveltamista muun muassa laatimalla 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ohjeaineistoa kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuullen.

11. Kuka tahansa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö voi huomauttaa virastolle väitetyistä eroista sääntöjen soveltamisessa jäsenvaltioissa. Jos erot haittaavat vakavasti näiden henkilöiden toimintaa tai muutoin aiheuttavat huomattavia vaikeuksia, viraston ja jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä erojen tarkastelemiseksi ja tarvittaessa niiden poistamiseksi viipymättä. Jos eroja ei voida poistaa, virasto antaa asian komission käsiteltäväksi.

12. Viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ryhdyttävä tarpeellisiin ja tehokkaisiin toimiin, joilla lisätään ja edistetään tietoisuutta siviili-ilmailun turvallisuudesta ja levitetään turvallisuustietoja, joilla on merkitystä onnettomuuksien ja vaaratilanteiden ehkäisyssä.

13. Viraston tämän asetuksen mukaisiin sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien tehtävien osalta komissio antaa 128 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan t yksityiskohtaiset säännöt seuraavista:

a) edellytykset, jotka koskevat sertifioinnin suorittamista sekä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin, tuotteisiin, osiin, laitteisiin, ATM/ANS-järjestelmiin ja ATM/ANS-rakenneosiin, simulaatiokoulutuslaitteisiin ja lentopaikkoihin kohdistuvan viraston tehokkaan valvonnan edellyttämien tutkimusten, tarkastusten, auditointien ja muiden seurantatoimien suorittamista;

b) edellytykset, jotka koskevat viraston suorittamia asematasotarkastuksia ja ilma-aluksen asettamista lentokieltoon, jos ilma-alus, ilma-aluksen käyttäjä tai sen lentomiehistö eivät täytä tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten vaatimuksia;

c) edellytykset, joiden mukaisesti III luvussa säännelty toiminta voidaan kieltää, sitä voidaan rajoittaa tai sille voidaan asettaa tiettyjä ehtoja turvallisuuden vuoksi;

d) edellytykset, joilla virasto voi antaa ja jakaa pakollisia tietoja ja suosituksia 76 artiklan 6 kohdan mukaisesti, jotta voidaan varmistaa III luvussa säännellyn toiminnan turvallisuus;

▼B

e) edellytykset, joilla virasto voi antaa ja jakaa pakollisia tietoja 77 artiklan mukaisesti tuotteiden, osien, irrallisten varusteiden ja ilma-alusten etäohjauslaitteiden jatkuvan lentokelpoisuuden ja ympäristövaatimusten mukaisuuden varmistamiseksi, ja edellytykset, joiden mukaisesti hyväksytään vaihtoehtoisia menetelmiä tämän pakollisia tietoja koskevan vaatimuksen täyttämiseksi;

f) edellytykset ja menettelyt, jotka koskevat viraston 69 artiklan kohdan soveltamiseksi antamaa pätevän yksikön akkreditointia.

14. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 2–9 kohdan yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen mukaisissa sertifiointi-, valvonta- ja vaatimustenmukaisuuden varmistamistehtävissä, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

▼M2

a) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat sertifioinnin suorittamista sekä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin, tuotteisiin, osiin, laitteisiin, ATM/ANS-järjestelmiin ja ATM/ANS-rakenneosiin, simulaatiokoulutuslaitteisiin ja lentopaikkoihin kohdistuvan, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tehokkaan valvonnan edellyttämien tutkimusten, tarkastusten, auditointien ja muiden seurantatoimien suorittamista sekä säännöt ja menettelyt, jotka koskevat asetuksen (EU) 2024/2803 4 artiklassa tarkoitetun kansallisen valvontaviranomaisen toteuttamaa arviointia ja valvontaa siitä, noudattavatko ATM/ANS-palvelun tarjoajat tämän asetuksen liitteessä VIII olevassa 7 kohdassa lueteltuja keskeisiä vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen asetuksen 5 artiklan 1 kohdan soveltamista;

▼B

b) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat kansallisen toimivaltaisen viranomaisen suorittamia asematasotarkastuksia ja ilma-aluksen asettamista lentokieltoon, jos ilma-alus, ilma-aluksen käyttäjä tai sen lentomiehistö eivät täytä tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten vaatimuksia;

c) säännöt ja menettelyt, joiden mukaisesti luvussa III säännelty toiminta voidaan kieltää, sitä voidaan rajoittaa tai sille voidaan asettaa tiettyjä ehtoja turvallisuuden vuoksi;

d) edellä olevan 4 kohdan osalta säännöt ja menettelyt, jotka koskevat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä vastuunjakoa sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien tehtävien tehokkaan suorittamisen varmistamiseksi;

e) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat kansallisen toimivaltaisen viranomaisen 69 artiklan kohdan soveltamiseksi antamaa pätevän yksikön akkreditointia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 2–9 kohdan yhdenmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen viraston tämän asetuksen mukaisissa sertifiointi-, valvonta- ja vaatimustenmukaisuuden varmistamistehtävissä, komissio antaa 4 artiklassa esitettyjen periaatteiden pohjalta ja 1 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset seuraavista:

▼B

a) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat asiaankuuluvien tietojen keräämistä sekä niiden vaihtoa ja jakamista komission, viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä niiden sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien tehtävien tehokasta suorittamista varten, mukaan lukien tiedot mahdollisista tai todetuista rikkomuksista;

b) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön ja sen koulutukseen osallistuvien organisaatioiden pätevyyttä;

c) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyviä hallinto- ja johtamisjärjestelmiä;

d) tämän artiklan 4 kohdan osalta säännöt ja menettelyt, jotka koskevat vastuualueiden jakamista ilmailulääkäreille ja ilmailulääketieteen keskuksille lentäjien lääketieteellisten kelpoisuustodistusten ja lennonjohtajien lääketieteellisten kelpoisuustodistusten myöntämiseksi, sekä edellytykset, joiden mukaisesti yleislääkäreille annetaan tällaisia vastuita, jotta voidaan varmistaa, että lentäjien ja lennonjohtajien lääketieteelliseen sertifiointiin liittyvät tehtävät hoidetaan tehokkaasti;

e) tämän artiklan 4 kohdan osalta säännöt ja menettelyt, jotka koskevat vastuualueiden jakamista matkustamomiehistön koulutusta antaville organisaatioille ja lentotoiminnan harjoittajille matkustamomiehistön kelpoisuustodistusten myöntämiseksi, jotta voidaan varmistaa, että matkustamomiehistön sertifiointiin liittyvät tehtävät suoritetaan tehokkaasti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

63 artikla

Eurooppalaisten ilmailutarkastajien pooli

1. Virasto laatii yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa mekanismin, jonka avulla voidaan vapaaehtoisesti koota yhteen ja jakaa tarkastajia ja muuta henkilöstöä, joilla on tämän asetuksen mukaisten sertifiointi- ja valvontatehtävien hoitamisen kannalta merkityksellistä asiantuntemusta.

Tätä varten viraston on yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa määriteltävä vaaditut pätevyys- ja kokemusprofiilit, joiden perusteella näiden viranomaisten ja viraston on nimettävä mahdollisia ehdokkaita osallistumaan eurooppalaisina ilmailutarkastajina tähän yhteenkokoamis- ja jakomekanismiin.

2. Virasto ja kukin kansallinen toimivaltainen viranomainen voi pyytää eurooppalaisten ilmailutarkastajien poolilta apua valvonta- ja sertifiointitoimien suorittamiseen. Virasto koordinoi pyyntöihin saatuja vastauksia ja kehittää tätä varten asianmukaisia menettelyjä kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuullen.

▼B

3. Eurooppalaiset ilmailutarkastajat hoitavat valvonta- ja sertifiointitoimia viraston tai apua pyytäneen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa, ohjeistamana ja vastuulla.

4. Apua pyytänyt viranomainen vastaa eurooppalaisten ilmailutarkastajien antamasta avusta aiheutuneista kustannuksista.

Viranomainen voi päättää rahoittaa avun maksuilla, jotka laskutetaan ja kerätään 6 kohdan c alakohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen perusteella eurooppalaisten ilmailutarkastajien suorittamien sertifiointi- ja valvontatoimien kohteena olleelta oikeushenkilöltä tai luonnolliselta henkilöltä.

Tässä tapauksessa kyseinen viranomainen siirtää kerätyn määrän apua antaneelle viranomaiselle.

5. Tämän artiklan mukaisesti tehtäviään suorittavien eurooppalaisten ilmailutarkastajien lausunnot, kirjaukset ja raportit on rinnastettava kaikilta osiltaan kansallisten tarkastajien lausuntoihin, kirjauksiin ja raportteihin, ja ne ovat hyväksyttävää todistusaineistoa hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä.

6. Komissio antaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta yhteenkokoamis- ja jakomekanismista täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt seuraavista:

a) säännöt ja menettelyt, joiden mukaisesti virasto ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset pyytävät, saavat tai antavat apua mainitun mekanismin välityksellä;

b) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat eurooppalaisiin ilmailutarkastajiin niiden apua antaessa sovellettavia lupia ja yksityiskohtaisia sääntöjä;

c) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen maksujen määräämistä ja keräämistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

64 artikla

Vastuun uudelleenjakaminen jäsenvaltioiden pyynnöstä

1. Jäsenvaltio voi pyytää virastoa suorittamaan 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvät tehtävät joidenkin tai kaikkien sellaisten luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden, ilma-alusten, lentopaikan turvallisuuslaitteiden, ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien, simulaatiokoulutuslaitteiden ja lentopaikkojen osalta, joista kyseinen jäsenvaltio vastaa tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

Kun virasto hyväksyy tällaisen pyynnön, siitä tulee pyyntöön sisältyvistä tehtävistä vastaava toimivaltainen viranomainen, ja pyynnön esittävä jäsenvaltio vapautetaan kyseisiä tehtäviä koskevasta vastuusta.

▼B

Näiden tehtävien hoitamiseen viraston vastuulla sovelletaan IV ja V lukua.

2. Jäsenvaltio voi pyytää toista jäsenvaltiota suorittamaan 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvät tehtävät joidenkin tai kaikkien sellaisten luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden, ilma-alusten, lentopaikan turvallisuuslaitteiden, ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien, simulaatiokoulutuslaitteiden ja lentopaikkojen osalta, joista kyseinen jäsenvaltio vastaa tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

Kun jäsenvaltio hyväksyy tällaisen pyynnön, se tulee vastuuseen pyyntöön sisältyvistä tehtävistä, ja pyynnön esittänyt jäsenvaltio vapautetaan kyseisiä tehtäviä koskevasta vastuusta.

Uudelleenjaettuja tehtäviä tämän kohdan mukaisesti hoidettaessa sovelletaan II ja IV lukua ja 131 ja 132 artiklaa sekä pyynnön hyväksyneen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön sovellettavia säännöksiä.

3. Vaatimustenmukaisuuden varmistamisen osalta pyynnön hyväksynyt jäsenvaltio tai virasto on vastuussa ainoastaan niihin menettelyihin liittyvistä seikoista, joiden pohjalta kyseisen jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen tai virasto tekee sille tämän artiklan mukaisesti uudelleenjaettuihin sertifiointi- ja valvontatehtäviin liittyvät päätökset, sekä näiden päätösten soveltamiseen. Muiden vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien seikkojen osalta tässä asetuksessa ja sen perusteella hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä säädetty vastuunjako ei muutu.

4. Virasto tai, tapauksen mukaan, jäsenvaltio saa hyväksyä 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun pyynnön ainoastaan siinä tapauksessa, että virasto tai jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo, että sillä on tarvittavat resurssit ja se voi tehokkaasti hoitaa kyseisiä tehtäviä koskevan vastuun.

5. Jos jäsenvaltio aikoo soveltaa 1 tai 2 kohtaa, sen on päätettävä yhdessä viraston tai, tapauksen mukaan, asianomaisen toisen jäsenvaltion kanssa yksityiskohtaisista järjestelyistä, jotka koskevat kyseisiin tehtäviin liittyvän vastuun uudelleenjakamista. Luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joita uudelleenjakaminen koskee, sekä virastoa, jos kyseessä on 2 kohdassa tarkoitettu uudelleenjakaminen, on kuultava yksityiskohtaisista järjestelyistä ennen niiden viimeistelyä. Yksityiskohtaisissa järjestelyissä on vähintään määritettävä selkeästi uudelleenjaettavat tehtävät ja niiden on sisällettävä oikeudelliset, käytännölliset ja hallinnolliset järjestelyt, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa hallittu siirto ja tehtävien hoidon tehokas ja keskeytymätön jatkuminen tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti sekä kyseisten luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden toiminnan saumaton jatkuvuus. Yksityiskohtaisten järjestelyjen on myös sisällettävä säännökset asiaankuuluvien teknisten tietojen ja asiakirjojen siirtämiseksi.

Viraston ja tapauksen mukaan asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehtäviä koskevan vastuun uudelleenjakaminen tapahtuu näiden yksityiskohtaisten järjestelyjen mukaisesti.

▼B

6. Virasto asettaa saataville 74 artiklalla perustetun rekisterin kautta luettelon jäsenvaltioista, jotka ovat soveltaneet tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa. Tässä luettelossa on selkeästi määritettävä uudelleenjaetut tehtävät ja toimivaltainen viranomainen, joka on vastuussa tehtävistä niiden uudelleenjakamisen jälkeen.

Virasto ottaa huomioon tehtäviä koskevan vastuun uudelleenjakamisen toteuttaessaan tarkastuksia ja muita seurantatoimia 85 artiklan mukaisesti.

7. Tämän artiklan mukainen vastuun uudelleenjako ei rajoita jäsenvaltioiden Chicagon yleissopimuksen mukaisia oikeuksia ja velvoitteita.

Kun jäsenvaltio jakaa uudelleen tämän artiklan mukaisesti vastuun sille Chicagon yleissopimuksen mukaisesti osoitetuista tehtävistä, sen on ilmoitettava ICAOlle siitä, että virasto tai jokin toinen jäsenvaltio hoitaa sen puolesta sille Chicagon yleissopimuksen mukaisesti osoitetut tehtävät ja velvollisuudet.

8. Jäsenvaltio, joka on jakanut uudelleen tehtäviä koskevan vastuun virastolle tai jollekin toiselle jäsenvaltiolle 1 tai 2 kohdan nojalla, voi milloin tahansa päättää peruuttaa uudelleenjakamisen. Siinä tapauksessa 4, 5 ja 6 kohtaa sekä 7 kohdan toista alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

65 artikla

Vastuun uudelleenjakaminen useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimivien organisaatioiden pyynnöstä

1. Organisaatio voi pyytää, että virasto toimii sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä vastaavana toimivaltaisena viranomaisena kyseisen organisaation osalta 62 artiklan 4 kohdasta poiketen, jos kyseisellä organisaatiolla on todistus tai se voi hakea todistusta III luvun mukaisesti kansalliselta toimivaltaiselta viranomaiselta jostakin jäsenvaltiosta, mutta sillä on tai se aikoo hankkia merkittävän määrän kyseisen todistuksen kattamia toimitiloja ja henkilöstöä, jotka sijaitsevat yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa.

Tällaisen pyynnön voivat esittää myös kaksi organisaatiota tai useampi organisaatio, jotka kuuluvat samaan yritysryhmittymään ja joista jokaisella on päätoimipaikka eri jäsenvaltiossa ja joilla on todistus tai jotka voivat hakea todistusta III luvun mukaisesti samantyyppiseen ilmailutoimintaan.

2. Kyseisten organisaatioiden on lähetettävä 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö virastolle ja niiden jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, joissa niillä on päätoimipaikat.

Tällaisen pyynnön saatuaan viraston ja asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä kuultava toisiaan ja pyydettävä tarvittaessa täydentäviä näkökantoja pyynnön esittäneiltä organisaatioilta. Näissä kuulemisissa viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on harkittava kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla olevien tarkastajien ja muiden henkilöstön jäsenten hyödyntämistä, jos uudelleenjakamisesta sovitaan.

▼B

Jos virasto tai kyseinen kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo näiden kuulemisten jälkeen, että pyynnöllä olisi haitallinen vaikutus sen omiin valmiuksiin hoitaa tehokkaasti tämän asetuksen ja sen perusteella hyväksyttyjen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisia sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyviä tehtäviä, tai pyyntö haittaisi muulla tavoin viranomaisen tehokasta toimintaa, sen on viimeistään 180 päivän kuluttua pyynnön vastaanottamispäivästä ilmoitettava kyseisille organisaatioille, että se katsoo pyynnöllä olevan mainittuja haitallisia vaikutuksia, ja esitettävä perustelunsa. Tämä ilmoituskirje on toimitettava myös toiselle osapuolelle. Tässä tapauksessa pyyntö katsotaan hylätyksi.

3. Ellei pyyntöä ole hylätty 2 kohdan mukaisesti, viraston ja kyseisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä yksityiskohtaisista järjestelyistä, jotka koskevat kyseisiin tehtäviin liittyvän vastuun uudelleenjakamista. Organisaatioita, jotka pyysivät virastoa toimimaan toimivaltaisena viranomaisenaan, on kuultava yksityiskohtaisista järjestelyistä ennen niiden viimeistelyä. Yksityiskohtaisissa järjestelyissä on ainakin määritettävä selkeästi uudelleenjaettavat tehtävät ja niiden on sisällettävä oikeudelliset, käytännölliset ja hallinnolliset järjestelyt, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa hallittu siirto, sekä tehtävien hoidon tehokas ja keskeytymätön jatkuminen tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti, sekä kyseisten organisaatioiden toiminnan saumaton jatkuvuus. Yksityiskohtaisten järjestelyjen on myös sisällettävä säännökset asiaankuuluvien teknisten tietojen ja asiakirjojen siirtämiseksi.

Viraston ja tapauksen mukaan asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehtäviä koskevan vastuun uudelleenjakaminen tapahtuu kyseisten yksityiskohtaisten järjestelyjen mukaisesti. Näitä järjestelyjä toteuttaessaan viraston on mahdollisuuksien mukaan hyödynnettävä jäsenvaltioissa saatavilla olevia tarkastajia ja muita henkilöstön jäseniä.

4. Kun yksityiskohtaisista järjestelyistä on päätetty 3 kohdan nojalla, virastosta tulee pyyntöön sisältyvistä tehtävistä vastaava toimivaltainen viranomainen, ja kyseinen jäsenvaltio tai kyseiset jäsenvaltiot vapautetaan kyseisiin tehtäviin liittyvästä vastuusta. Kun virasto hoitaa uudelleenjaettuihin tehtäviin liittyvää vastuuta, sovelletaan IV ja V lukua.

5. Kun vastuu tehtävistä jaetaan uudelleen tämän artiklan nojalla, sovelletaan 64 artiklan 3, 6 ja 7 kohtaa soveltuvin osin.

6. Organisaatiot, joiden osalta virasto toimii toimivaltaisena viranomaisena tämän artiklan nojalla, voivat pyytää, että ne jäsenvaltiot, joissa näillä organisaatioilla on päätoimipaikkansa, ottavat uudelleen vastuun sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä näiden organisaatioiden osalta. Tässä tapauksessa 64 artiklan 4–7 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

66 artikla

Valvonnan tukijärjestelmä

1. Kun kaikki seuraavat edellytykset ovat täyttyneet:

▼B

a) viraston 85 artiklan mukaisesti toteuttamien tarkastusten ja muiden seurantatoimien tulokset osoittavat, että jäsenvaltiolla on vakavia ja jatkuvia vaikeuksia hoitaa tehokkaasti tietyt tai kaikki tämän asetuksen mukaiset sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvät tehtävänsä;

b) komissio on pyytänyt kyseistä jäsenvaltiota korjaamaan a alakohdan mukaisesti todetut puutteet;

c) jäsenvaltio ei ole korjannut puutteita tyydyttävällä tavalla, ja tilanne vaarantaa siviili-ilmailun turvallisuutta;

kyseisen jäsenvaltion ja viraston on komission pyynnöstä otettava yhdessä käyttöön väliaikainen teknisen avun ohjelma tavoitteena korjata havaitut puutteet ja auttaa jäsenvaltiota palauttamaan kykynsä hoitaa tämän asetuksen mukaiset sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvät tehtävät tukivaiheen loppuun mennessä. Teknisen avun ohjelmaan on sisällyttävä erityisesti ohjelman kesto, sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien tehtävien suunnittelu ja hoito tapauksissa, joissa puutteita on todettu, asiaankuuluvien tarkastajien ja henkilöstön jäsenten koulutus ja pätevyys sekä kyseisen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen työn organisointi, kun sillä on välitön vaikutus todettuihin puutteisiin.

2. Asianomainen jäsenvaltio vastaa teknisen avun ohjelman toteuttamisesta todettujen puutteiden korjaamiseksi. Tätä varten kyseisen jäsenvaltion on teknisen avun ohjelmaa toteuttaessaan toimittava yhteistyössä viraston kanssa, muun muassa antamalla kaikki tarvittavat ohjeet kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja tarjoamalla kaikki tarvittavat laitteistot, jotka ovat tarpeen teknisen avun ohjelman toteuttamiseksi onnistuneesti.

Teknisen avun ohjelman toteuttamisen aikana kyseinen jäsenvaltio vastaa edelleen sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä 62 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Virasto vastaa omista kustannuksistaan, jotka aiheutuvat avun antamisesta kyseiselle jäsenvaltiolle.

Teknisen avun ohjelmaa toteuttaessaan kyseisen jäsenvaltion on tarvittaessa, ottaen huomioon puutteiden luonne, hyödynnettävä 63 artiklan mukaisesti perustettua eurooppalaisten ilmailutarkastajien poolia, 69 artiklan mukaisia päteviä yksiköitä ja 92 artiklan mukaisia koulutusmahdollisuuksia.

3. Viraston on pidettävä komissio ja muut jäsenvaltiot ajan tasalla teknisen avun ohjelman toteuttamisessa saavutetusta edistymisestä.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on kaikin tavoin pyrittävä palauttamaan kykynsä hoitaa tämän asetuksen mukaiset sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvät tehtävät. Jos kyseinen jäsenvaltio toteaa, että teknisen avun ohjelmaa ei voida toteuttaa suunnittelun mukaisesti, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja joko jaettava uudelleen vastuunsa sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä virastolle tai toiselle jäsenvaltiolle 64 artiklan mukaisesti tai toteutettava muita toimenpiteitä puutteiden korjaamiseksi. Uudelleenjakamisen laajuus on rajoitettava siihen, mikä on ehdottomasti tarpeen todettujen puutteiden korjaamiseksi. Viraston on sisällytettävä 74 artiklan mukaisesti perustettuun rekisteriin tiedot uudelleenjaetuista tehtävistä ja julkistettava nämä tiedot.

▼B

5. Tämä artikla ei rajoita muiden toimenpiteiden soveltamista, mukaan lukien tämän asetuksen 67 artikla ja asetus (EY) N:o 2111/2005.

67 artikla

Todistusten ja ilmoitusten voimassaolo ja tunnustaminen

1. Tämän asetuksen ja sen perusteella hyväksyttyjen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti viraston tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten myöntämiin todistuksiin ja luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden antamiin ilmoituksiin sovelletaan yksinomaan tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä, edellytyksiä ja menettelyjä, ja niiden on oltava voimassa ja ne on tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa ilman lisävaatimuksia tai muuta arviointia.

2. Jos komissio katsoo, että oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö, jolle on myönnetty todistus tai joka on antanut ilmoituksen, ei enää täytä tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten sovellettavia vaatimuksia, komissio vaatii viraston suosituksen perusteella asianomaisen henkilön valvonnasta vastaavaa jäsenvaltiota toteuttamaan aiheelliset korjaavat toimet ja suojatoimenpiteet, joihin kuuluvat myös todistuksen voimassaolon rajoittaminen tai keskeyttäminen. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka sisältävät kyseisen päätöksen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Komissio hyväksyy välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä 127 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä ilmailun turvallisuuteen liittyvissä tapauksissa.

Siitä päivästä alkaen, jona tällainen täytäntöönpanosäädös tulee voimaan, asianomainen todistus tai vakuutus, 1 kohdasta poiketen, ei ole enää voimassa, eikä sitä tunnusteta kaikissa jäsenvaltioissa.

3. Jos komissio katsoo, että 2 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio on toteuttanut aiheelliset korjaavat toimet ja suojatoimenpiteet, se päättää viraston suosituksen perusteella, että kyseisen todistuksen tai ilmoituksen on jälleen oltava voimassa ja se on tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa 1 kohdan mukaisesti.

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka sisältävät kyseisen päätöksen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Komissio hyväksyy välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä 127 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä ilmailun turvallisuuteen liittyvissä tapauksissa.

4. Tämä artikla ei rajoita asetuksen (EY) N:o 2111/2005 soveltamista.

▼B

68 artikla

Kolmannen maan sertifioinnin hyväksyminen

1. Virasto ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat joko myöntää tässä asetuksessa ja sen perusteella hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä säädettyjä todistuksia kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti myönnettyjen todistusten perusteella tai hyväksyä siviili-ilmailun sääntöjen noudattamisen osoittavia todistuksia ja muita asiaankuuluvia asiakirjoja, jotka on myönnetty kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti, jos tästä mahdollisuudesta on säädetty

a) todistusten tunnustamisesta unionin ja kolmannen maan välillä tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa;

b) 3 kohdan perusteella hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä; tai

c) todistusten tunnustamista koskevassa sopimuksessa, joka on tehty jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä ennen asetuksen (EY) N:o 1592/2002 voimaantuloa ja joka on annettu tiedoksi komissiolle ja muille jäsenvaltioille asetuksen (EY) N:o 1592/2002 9 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai asetuksen (EY) N:o 216/2008 12 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, jos ei ole olemassa tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettua kansainvälistä sopimusta ja tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettua asiaankuuluvaa delegoitua säädöstä, ja sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 140 artiklan 6 kohdan soveltamista.

2. Jotta voidaan saavuttaa ja säilyttää luottamus kolmansien maiden sääntelyjärjestelmiin, virastolle on annettava valtuudet tehdä tarvittavat tekniset arvioinnit kolmansien maiden laeista ja ulkomaisista ilmailuviranomaisista. Virasto voi tällaisten arviointien tekemiseksi tehdä työjärjestelyjä 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Komissio antaa 128 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti myönnettyjen, siviili-ilmailun sääntöjen noudattamisen osoittavien ja tässä asetuksessa säädettyä vastaavan turvallisuustason takaavien todistusten ja muiden asiakirjojen hyväksymisestä, mukaan lukien edellytykset ja menettelyt, jotka koskevat sitä, että saavutetaan ja säilytetään tarvittava luottamus kolmansien maiden sääntelyjärjestelmiin.

69 artikla

Pätevät yksiköt

1. Virasto ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat osoittaa tämän asetuksen mukaiset sertifiointiin ja valvontaan liittyvät tehtävänsä päteville yksiköille, jotka on 62 artiklan 13 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten tai 14 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti akkreditoitu liitteessä VI vahvistetut perusteet täyttäviksi.

Viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, jotka käyttävät päteviä yksiköitä, on perustettava järjestelmä mainittua akkreditointia varten sekä sen arvioimiseksi, täyttävätkö pätevät yksiköt mainitut perusteet sekä akkreditoinnin ajankohtana että jatkuvasti sen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

▼B

Pätevän yksikön akkreditoinnin myöntää erikseen virasto tai kansallinen toimivaltainen viranomainen tai vähintään kaksi kansallista toimivaltaista viranomaista yhdessä taikka virasto ja yksi tai useampi kansallinen toimivaltainen viranomainen.

2. Viraston tai tapauksen mukaan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on muutettava tai rajoitettava antamaansa pätevän yksikön akkreditointia tai keskeytettävä tai peruutettava se, jos yksikkö ei enää täytä liitteessä VI vahvistettuja perusteita.

3. Virasto tai kansallinen toimivaltainen viranomainen tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, jotka myöntävät pätevän yksikön akkreditoinnin, voivat päättää antaa yksikölle oikeuden myöntää, uusia, muuttaa, rajoittaa, keskeyttää ja peruuttaa todistuksia tai vastaanottaa ilmoituksia viraston tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Tämä oikeus sisällytetään akkreditointiin.

4. Viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tunnustettava ilman teknisiä lisävaatimuksia tai muuta arviointia pätevien yksiköiden akkreditoinnit, jotka virasto ja muut kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet 1 kohdan mukaisesti.

Virastoa ja kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ei kuitenkaan velvoiteta käyttämään toisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai viraston myöntämää akkreditointia koko sen laajuudelta, eikä käyttämään toisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai viraston kyseiselle pätevälle yksikölle 3 kohdan mukaisesti myöntämiä oikeuksia koko niiden laajuudelta.

5. Viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja myönnetyistä, rajoitetuista, keskeytetyistä ja peruutetuista akkreditoinneista, mukaan lukien tiedot akkreditoinnin laajuudesta ja myönnetyistä oikeuksista. Virasto asettaa nämä tiedot saataville 74 artiklassa tarkoitetun rekisterin välityksellä.

70 artikla

Suojatoimenpiteitä koskevat säännökset

1. Tämä asetus ja sen perusteella hyväksytyt delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset eivät estä jäsenvaltiota reagoimasta välittömästi siviili-ilmailun turvallisuuteen liittyvään ongelmaan, jos kaikki seuraavat edellytykset ovat täyttyneet:

a) ongelmaan liittyy lentoturvallisuuteen kohdistuva vakava riski, ja se edellyttää kyseiseltä jäsenvaltiolta välittömiä toimia;

b) jäsenvaltio ei pysty puuttumaan ongelmaan riittävällä tavalla tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti;

c) toteutetut toimet ovat oikeassa suhteessa ongelman vakavuuteen.

Tällaisessa tapauksessa kyseisen jäsenvaltion on viipymättä annettava komissiolle, virastolle ja muille jäsenvaltioille 74 artiklalla perustetun rekisterin välityksellä tiedoksi toteutetut toimenpiteet, niiden kesto ja niiden toteuttamisen syyt.

▼B

2. Vastaanottaessaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tiedoksiannon viraston on ilman aiheetonta viivytystä arvioitava, ovatko tämän artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyneet. Viraston on sisällytettävä tämän arvioinnin tulokset 74 artiklalla perustettuun rekisteriin.

Jos virasto katsoo kyseisten edellytysten täyttyneen, se arvioi ilman aiheetonta viivytystä, voiko se puuttua jäsenvaltion havaitsemaan ongelmaan tekemällä 76 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut päätökset niin, etteivät jäsenvaltion toteuttamat toimenpiteet enää ole tarpeen. Jos virasto katsoo voivansa puuttua ongelmaan tällä tavoin, sen on tehtävä asiaa koskeva päätös ja ilmoitettava siitä jäsenvaltioille 74 artiklalla perustetun rekisterin välityksellä. Jos se katsoo, ettei ongelmaan voida puuttua tällä tavoin, se antaa komissiolle suosituksen muuttaa tämän asetuksen nojalla annettuja delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä tavalla, jota se pitää tarpeellisena tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa.

Jos virasto katsoo, että kyseiset edellytykset eivät ole täyttyneet, sen on ilman aiheetonta viivytystä annettava komissiolle kyseisen arvioinnin tulosta koskeva suositus. Virasto sisällyttää tämän suosituksen 74 artiklalla perustettuun rekisteriin.

3. Komissio arvioi 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun viraston suosituksen huomioon ottaen, ovatko 1 kohdan edellytykset täyttyneet.

4. Jos komissio katsoo, etteivät edellytykset ole täyttyneet tai jos se ei yhdy viraston arvioinnin tulokseen, se hyväksyy ilman aiheetonta viivytystä täytäntöönpanopäätöksen, joka sisältää sen päätöksen ja sen asiaan liittyvät havainnot. Nämä täytäntöönpanosäädökset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja sisällytetään 74 artiklalla perustettuun rekisteriin.

Asianomaisen jäsenvaltion on välittömästi peruttava 1 kohdan mukaisesti toteutettu toimenpide, kun täytäntöönpanosäädös, jossa vahvistetaan, etteivät edellytykset ole täyttyneet, annetaan tiedoksi.

71 artikla

Joustavuussäännökset

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille poikkeuksia vaatimuksista, joita näihin sovelletaan III luvun nojalla, mainitun luvun keskeisiä vaatimuksia lukuun ottamatta, tai mainitun luvun nojalla annettujen delegoitujen säädösten tai täytäntöönpanosäädösten nojalla sellaisissa kiireellisissä ja ennalta arvaamattomissa olosuhteissa, jotka vaikuttavat kyseisiin henkilöihin tai näiden henkilöiden kiireellisiin operatiivisiin tarpeisiin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) näitä olosuhteita tai tarpeita ei ole mahdollista käsitellä riittävällä tavalla sovellettavien vaatimusten mukaisesti;

b) turvallisuus, ympäristönsuojelu sekä sovellettavien keskeisten vaatimusten täyttyminen on varmistettu, tarvittaessa riskinlievennystoimenpiteillä;

▼B

c) jäsenvaltio on mahdollisimman pitkälle lieventänyt poikkeusten myöntämisestä aiheutuvia mahdollisia markkinavääristymiä; ja

d) vapautuksen soveltamisala ja kesto ovat rajoitettuja siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä, ja sitä sovelletaan syrjimättömällä tavalla.

Asianomaisen jäsenvaltion on tällaisessa tapauksessa ilmoitettava välittömästi komissiolle, virastolle ja muille jäsenvaltioille 74 artiklalla perustetun rekisterin välityksellä myönnetystä poikkeuksesta, sen kestosta, perusteluista ja tarvittaessa sovelletuista riskiä lieventävistä toimenpiteistä.

2. Kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu poikkeus on myönnetty yli kahdeksan peräkkäisen kuukauden ajaksi tai jäsenvaltio on myöntänyt saman poikkeuksen toistuvasti ja sen kokonaiskesto ylittää kahdeksan kuukautta, viraston on arvioitava, ovatko tämän artiklan 1 kohdassa esitetyt edellytykset täyttyneet ja annettava kolmen kuukauden kuluessa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viimeisen tiedoksiannon saamisesta komissiolle suositus arvioinnin tuloksen suhteen. Virasto sisällyttää tämän suosituksen 74 artiklalla perustettuun rekisteriin.

Tässä tapauksessa komissio arvioi kyseisen suosituksen huomioon ottaen, ovatko edellytykset täyttyneet. Jos se katsoo, etteivät edellytykset ole täyttyneet tai jos se ei yhdy viraston arvioinnin tulokseen, komissio antaa kolmen kuukauden kuluessa mainitun suosituksen vastaanottamisesta täytäntöönpanosäädöksen, joka sisältää sen asiaa koskevan päätöksen. Nämä täytäntöönpanosäädökset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja virasto sisällyttää ne 74 artiklalla perustettuun rekisteriin.

Asianomaisen jäsenvaltion on välittömästi peruttava tämän artiklan 1 kohdan nojalla myönnetty poikkeus, kun täytäntöönpanosäädös, jossa vahvistetaan, etteivät edellytykset ole täyttyneet, annetaan tiedoksi.

3. Jos jäsenvaltio katsoo, että liitteissä vahvistettujen sovellettavien keskeisten vaatimusten täyttyminen voidaan osoittaa muilla keinoilla kuin niillä, joista säädetään tämän asetuksen perusteella hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä, ja että näihin keinoihin liittyy siviili-ilmailun turvallisuuden taikka tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden tai asianomaisten viranomaisten tehokkuuden kannalta merkittäviä etuja, se voi toimittaa komissiolle ja virastolle 74 artiklalla perustetun rekisterin välityksellä perustellun pyynnön muuttaa delegoitua säädöstä tai täytäntöönpanosäädöstä niin, että näiden muiden keinojen käyttö sallitaan.

Tässä tapauksessa viraston on ilman aiheetonta viivytystä annettava komissiolle suositus siitä, täyttääkö jäsenvaltion pyyntö ensimmäisessä alakohdassa esitetyt vaatimukset. Jos on tämän kohdan soveltamisen johdosta tarpeen, komissio harkitsee viipymättä ja mainitun suosituksen huomioon ottaen delegoidun säädöksen tai täytäntöönpanosäädöksen muuttamista.

▼B

72 artikla

Tietojen kerääminen, vaihtaminen ja analysointi

1. Komissio, virasto ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat tätä asetusta ja sen nojalla annettuja delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä soveltaessaan käytettävissään olevia tietoja, joilla on merkitystä muille osapuolille niiden hoitaessa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään. Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla, joiden tehtävänä on siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinta tai poikkeamien analysointi, on myös oltava oikeus saada kyseiset tiedot käyttöönsä tehtäviensä hoitamista varten. Nämä tiedot voidaan myös jakaa niitä tarvitseville 5 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

2. Virasto koordinoi unionin tasolla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tietojen keräämistä, vaihtamista ja analysoimista, operatiiviset lentotiedot mukaan lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetusten (EU) N:o 996/2010 ja (EU) N:o 376/2014 soveltamista. Tätä varten virasto voi tehdä tietojen keräämistä, vaihtamista ja analysointia koskevia järjestelyjä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden kanssa tai tällaisten henkilöiden yhteenliittymien kanssa. Kun virasto kerää, vaihtaa ja analysoi tietoja sekä tekee ja panee täytäntöön tällaisia järjestelyjä, sen on mahdollisuuksien mukaan rajoitettava kyseisiin henkilöihin kohdistuvaa hallinnollista rasitetta ja varmistettava tietojen asianmukainen suojaaminen, mukaan lukien kaikkien niihin sisältyvien henkilötietojen suojaaminen, tämän artiklan 6 kohdan sekä tämän asetuksen 73 artiklan 1 kohdan, 123 artiklan ja 132 artiklan mukaisesti.

3. Viraston on pyynnöstä avustettava komissiota asetuksen (EU) N:o 376/2014 8 artiklassa tarkoitetun eurooppalaisen keskusrekisterin hallinnoimisessa.

4. Komission pyynnöstä virasto analysoi kiireellisiä tai tärkeitä kysymyksiä, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan. Tarvittaessa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä viraston kanssa tällaisen analyysin suorittamiseksi.

5. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vaihtamista komission, viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kesken ja tällaisten tietojen jakamista niitä tarvitseville. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä on otettava huomioon tarve:

a) antaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille tiedot, joita ne tarvitsevat 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden täyttymisen ja niiden edistämisen varmistamiseen;

▼B

b) rajoittaa tietojen jakaminen ja käyttö siihen, mikä on ehdottomasti tarpeen 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi;

c) ehkäistä tietojen asettaminen saataville tai niiden käyttö syyllisyyden tai vahingonkorvausvelvollisuuden osoittamiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sovellettavaa kansallista rikosoikeutta.

6. Komission, viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten samoin kuin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden sekä näiden henkilöiden yhteenliittymien on unionin oikeuden ja kansallisen oikeuden mukaisesti toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän artiklan nojalla saamiensa tietojen asianmukaisen luottamuksellisuuden varmistamiseksi. Tällä kohdalla ei rajoiteta tiukempia luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia, joista säädetään asetuksissa (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 tai muussa unionin lainsäädännössä.

7. Jotta yleisö saisi tiedon siviili-ilmailun turvallisuuden yleisestä tasosta unionissa, virasto julkaisee vuosittain tai erityisten olosuhteiden vallitessa turvallisuuskatsauksen. Katsauksen on sisällettävä yksinkertainen ja helposti ymmärrettävä analyysi yleisestä turvallisuustilanteesta, ja siinä on mainittava, ovatko turvallisuusriskit lisääntyneet.

73 artikla

Tietolähteen suojeleminen

1. Kun 72 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettu kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, tietojen lähdettä on suojattava siviili-ilmailun turvallisuuteen liittyvän tietolähteen suojaamista koskevan sovellettavan unionin ja kansallisen oikeuden mukaisesti. Jos tällaiset tiedot toimittaa komissiolle tai virastolle luonnollinen henkilö, näiden tietojen lähdettä ei saa paljastaa, eikä lähteen henkilötietoja saa tallentaa yhdessä toimitettujen tietojen kanssa.

2. Jäsenvaltiot eivät saa aloittaa oikeudenkäyntiä sellaisten suunnittelemattomien tai tahattomien lainrikkomusten johdosta, jotka tulevat niiden tietoon ainoastaan siksi, että tieto näistä rikkomuksista on toimitettu tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sovellettavaa kansallista rikosoikeutta.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa on kyse tahallisesta laiminlyönnistä tai jos ilmeinen riski on selkeällä ja vakavalla tavalla jätetty huomiotta ja on vakavasti laiminlyöty olosuhteiden edellyttämä ammatillinen huolellisuusvelvollisuus, mikä aiheuttaa ennakoitavissa olevaa vahinkoa henkilölle tai omaisuudelle tai vaarantaa vakavasti siviili-ilmailun turvallisuuden tason.

3. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettua tietolähdesuojaa.

4. Työnantaja tai organisaatio, jolle palveluja tarjotaan, ei saa aiheuttaa toimitettujen tietojen perusteella vaikeuksia työntekijöille ja sopimusperusteiselle henkilökunnalle, joka toimittaa tietoja tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

▼B

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa on kyse tahallisesta laiminlyönnistä tai jos ilmeinen riski on selkeällä ja vakavalla tavalla jätetty huomiotta ja on vakavasti laiminlyöty olosuhteiden edellyttämää ammatillista huolellisuusvelvollisuutta, mikä aiheuttaa ennakoitavissa olevaa vahinkoa henkilölle tai omaisuudelle tai vaarantaa vakavasti siviili-ilmailun turvallisuuden.

5. Tämä artikla ei estä komissiota, virastoa ja jäsenvaltioita toteuttamasta toimia, jotka ovat tarpeen siviili-ilmailun turvallisuuden ylläpitämiseksi tai parantamiseksi.

6. Tämä artikla ei vaikuta tietolähdesuojaa koskeviin sääntöihin, jotka vahvistetaan asetuksissa (EU) N:o 996/2010 ja (EU) N:o 376/2014.

74 artikla

Tietorekisteri

1. Virasto perustaa yhteistyössä komission ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tietorekisterin, joka on tarpeen tehokkaan yhteistyön varmistamiseksi viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä niiden tämän asetuksen mukaisten sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien tehtävien hoidossa, sekä hallinnoi tätä rekisteriä.

Rekisterin on sisällettävä tiedot seuraavista:

a) viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten III luvun sekä 64, 65, 77–82 artiklan mukaisesti myöntämät todistukset ja vastaanottamat ilmoitukset;

b) pätevien yksiköiden viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten puolesta 69 artiklan 3 kohdan mukaisesti myöntämät todistukset ja vastaanottamat ilmoitukset;

c) viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten päteville yksiköille 69 artiklan mukaisesti myöntämät akkreditoinnit, myös tiedot akkreditoinnin laajuudesta ja annetuista oikeuksista;

d) jäsenvaltioiden 2 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla toteuttamat toimenpiteet ja komission niitä vastaavat päätökset;

e) jäsenvaltion 2 artiklan 8 kohdan nojalla tekemät päätökset;

f) jäsenvaltioiden 41 artiklan 5 kohdan nojalla tekemät päätökset;

g) jäsenvaltioiden toteuttama tehtäviä koskevan vastuun uudelleenjakaminen virastolle tai jollekin toiselle jäsenvaltiolle 64 ja 65 artiklan mukaisesti, mukaan lukien uudelleenjaettuja tehtäviä koskevat yksityiskohdat;

h) komission 67 artiklan mukaisesti tekemät päätökset;

i) kansallisten toimivaltaisten viranomaisten yksittäisiä lentoaikojen määrittelyjärjestelmiä koskevat tiedoksiannot, jotka toimitetaan virastolle 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksyttyjen delegoitujen säädösten perusteella ja viraston 76 artiklan 7 kohdan mukaisesti antamat niitä vastaavat lausunnot;

▼B

j) jäsenvaltioiden tiedoksiannot, jotka koskevat 70 artiklan 1 kohdan nojalla välittömästi toteutettuja toimenpiteitä siviili-ilmailun turvallisuuteen liittyvään ongelmaan reagoimiseksi ja poikkeusten myöntämistä 71 artiklan 1 kohdan nojalla, sekä niitä vastaavat viraston suositukset ja komission päätökset;

k) jäsenvaltioiden 71 artiklan 3 kohdan nojalla esittämät pyynnöt, jotka koskevat muita keskeisten vaatimusten täyttämisen menetelmiä, ja niitä vastaavat viraston suositukset;

l) viraston 76 artiklan 4 kohdan nojalla antamat tiedoksiannot ja niitä vastaavat komission päätökset;

m) kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla olevat tiedot, jotka koskevat muuhun lentotoimintaan kuin kaupalliseen ilmakuljetukseen osallistuvien ilma-alusten toimintaa;

n) 90 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tiedot, jotka koskevat kansainvälisten standardien ja suositeltujen menettelytapojen täytäntöönpanoa;

o) jäsenvaltion ja komission päätökset, jotka on annettu tiedoksi 62 artiklan 5 kohdan nojalla, mukaan lukien tiedot tehtävistä, joita suoritetaan yhteisesti;

p) jäsenvaltioiden 41 artiklan 6 kohdan nojalla myöntämät poikkeukset ja niitä vastaavat komission päätökset;

q) viraston 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti soveltamat toimenpiteet, jotka koskevat lentoja konfliktialueiden yli;

r) muut tiedot, jotka saattavat olla tarpeen tehokkaan yhteistyön varmistamiseksi viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä niiden tämän asetuksen mukaisten sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien tehtävien hoidossa.

2. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, ilmailulääkärien ja ilmailulääketieteen keskusten on myös vaihdettava tietoja rekisterin välityksellä lentäjien lääketieteellisestä kelpoisuudesta. Tällaiset tiedot, myös terveystiedot, ovat henkilötietoja, jotka on rajoitettava siihen, mikä on ehdottomasti tarpeen tehokkaan lentäjien sertifioinnin ja valvonnan varmistamiseksi 21 artiklan mukaisesti.

3. Mitään rekisterissä olevia henkilötietoja, myöskään terveystietoja, ei saa säilyttää pidempään, kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä myöhemmin käsitellään.

4. Jäsenvaltioiden ja viraston on varmistettava, että rekisteröidyille, joiden henkilötietoja käsitellään rekisterissä, ilmoitetaan tästä etukäteen.

5. Jäsenvaltiot ja virasto voivat rajoittaa rekisteröidyn oikeuksia saada tietoja, oikaista niitä ja poistaa rekisteriin sisältyviä henkilötietoja, siinä määrin kuin se on ehdottoman välttämätöntä siviili-ilmailun turvallisuuden varmistamiseksi asetuksen (EU) 2016/679 23 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 20 artiklan mukaisesti.

▼B

6. Komissiolla, virastolla, kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla ja kaikilla jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla, joiden tehtävänä on siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinta, on tehtäviensä hoitamiseksi oltava rekisteriin sisältyviin tietoihin pääsy verkon kautta ja suojatusti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 kohdan säännösten soveltamista.

Komissio ja virasto voivat tarvittaessa antaa tiettyjä muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja rekisteriin sisältyviä tietoja, niitä tarvitseville tai saattaa tiedot julkisesti saataville.

Viraston on joka tapauksessa asetettava seuraavat tiedot julkisesti saataville:

a) edellä 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti saadut tiedot todistusten myöntämisestä ja kaikkien ilmoitusten antamisesta;

b) tiedot komission ja jäsenvaltioiden päätöksistä, jotka on annettu tiedoksi 2 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla;

c) tiedot jäsenvaltioiden päätöksistä, jotka on annettu tiedoksi 2 artiklan 11 kohdan toisen alakohdan nojalla.

7. Rekisteriin sisältyvät tiedot on suojattava luvattomalta pääsyltä asianmukaisten työvälineiden ja yhteyskäytäntöjen avulla. Pääsy 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin ja niiden luovuttaminen on rajattava henkilöihin, jotka ovat vastuussa lentäjien lääketieteellisen kelpoisuuden sertifioinnista ja valvonnasta, jotta he voivat hoitaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä. Rajoitettu pääsy tietoihin voidaan myöntää myös muille valtuutetuille henkilöille rekisterin moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, erityisesti rekisterin teknistä ylläpitoa varten. Henkilöiden, joilla on pääsy henkilötietoja sisältäviin tietoihin, on saatava etukäteen koulutus sovellettavasta henkilötietojen suojaamista koskevasta lainsäädännöstä ja siihen liittyvistä tietosuojatoimista.

8. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan rekisterin toimintaa ja hallintoa varten tarvittavat säännöt ja seuraavia näkökohtia koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

a) rekisterin perustamiseen ja ylläpitoon liittyvät tekniset näkökohdat;

b) komission, viraston ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten rekisteriin sisällyttämistä varten toimittamien tietojen luokitus, myös tällaisten tietojen toimittamisessa käytettävä muoto ja tapa;

c) rekisteriin sisällytettyjen tietojen säännölliset ja vakioidut päivitykset;

d) yksityiskohtaiset säännöt tiettyjen rekisteriin sisältyvien tietojen julkaisemisesta ja jakamisesta tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti;

e) kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, ilmailulääkärien ja ilmailulääketieteen keskusten lentäjien lääketieteellisestä kelpoisuudesta rekisteriin sisällyttämistä varten välittämien tietojen luokitus, mukaan lukien tällaisten tietojen välittämisessä käytettävä muoto ja tapa;

▼B

f) yksityiskohtaiset säännöt rekisterin tietojen suojaamisesta luvattomalta käytöltä, tietojen saatavuuden rajoittamisesta ja rekisteriin sisältyvien henkilötietojen suojaamisesta henkilötietojen suojaa, erityisesti tahattomalta tai laittomalta tuhoamiselta, häviämiseltä, muuttamiselta tai luovuttamiselta, koskevan sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti;

g) rekisteriin sisältyvien henkilötietojen, myös henkilötiedoiksi katsottavien, lentäjien lääketieteellistä kelpoisuutta koskevien tietojen, enimmäissäilytysaika;

h) yksityiskohtaiset edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot ja virasto voivat rajoittaa rekisteröidyn oikeuksia saada rekisteriin sisällytettyjä tietoja, oikaista niitä ja poistaa henkilötietoja tämän artiklan 5 kohdan soveltamiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V LUKU

EUROOPAN UNIONIN LENTOTURVALLISUUSVIRASTO

I JAKSO

Tehtävät

75 artikla

Viraston perustaminen ja tehtävät

1. Perustetaan Euroopan unionin lentoturvallisuusvirasto.

2. Siviili-ilmailun asianmukaisen toiminnan ja kehityksen varmistamiseksi unionissa 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti virasto:

a) toteuttaa ne tehtävät ja antaa lausuntoja niistä asioista, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan;

b) avustaa komissiota valmistelemalla tämän asetuksen nojalla toteutettavia toimenpiteitä. Jos nämä toimenpiteet ovat teknisiä sääntöjä, komissio ei voi muuttaa niiden sisältöä ilman, että asia on yhteensovitettu viraston kanssa etukäteen;

c) antaa komissiolle sen tehtäviensä hoidossa tarvitsemaa teknistä, tieteellistä ja hallinnollista tukea;

d) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotka tämän asetuksen tai muun unionin lainsäädännön nojalla kuuluvat sen toimivaltaan;

e) suorittaa tarkastuksia, muita seurantatoimia ja tutkimuksia, jotka ovat tarpeellisia sille tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi, tai kun komissio sitä pyytää;

▼B

f) toteuttaa toimivaltansa puitteissa jäsenvaltioiden puolesta tehtäviä, jotka sovellettavien kansainvälisten yleissopimusten ja erityisesti Chicagon yleissopimuksen nojalla kuuluvat niille;

g) avustaa kansallisia toimivaltaisia viranomaisia niiden tehtävien toteuttamisessa, erityisesti tarjoamalla foorumin tietojen ja asiantuntemuksen vaihtoon;

h) osallistuu tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta komission pyynnöstä suorituskykyindikaattoreiden vahvistamiseen ja mittaamiseen sekä niistä raportointiin ja niiden analysointiin, kun unionin oikeudessa perustetaan siviili-ilmailuun liittyviä suorituskyvyn kehittämisjärjestelmiä;

i) edistää unionin ilmailustandardeja ja -sääntöjä kansainvälisellä tasolla tekemällä tarvittavaa yhteistyötä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa;

j) tekee yhteistyötä muiden unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen kanssa aloilla, joilla niiden toiminta liittyy siviili-ilmailun teknisiin näkökohtiin.

76 artikla

Viraston toimenpiteet

1. Virasto avustaa pyynnöstä komissiota tämän asetuksen muutosehdotusten sekä tämän asetuksen perusteella hyväksyttävien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten laatimisessa 4 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Asiakirjat, jotka virasto esittää komissiolle näissä tarkoituksissa, ovat muodoltaan lausuntoja.

2. Virasto antaa komissiolle osoitettuja suosituksia 70 ja 71 artiklan soveltamiseksi.

3. Virasto antaa 115 artiklan ja tämän asetuksen nojalla annettujen sovellettavien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti sertifiointi- ja muita yksityiskohtaisia eritelmiä, hyväksyttäviä vaatimusten täyttämisen menetelmiä ja ohjeaineistoa tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten soveltamista varten.

4. Virasto tekee asianmukaiset päätökset tämän artiklan 6 kohdan, 77–83, 85 ja 126 artiklan soveltamiseksi ja kun sille on jaettu tehtäviä 64 ja 65 artiklan nojalla.

Virasto voi myöntää poikkeuksia oikeushenkilöille tai luonnollisille henkilöille, joille se on myöntänyt todistuksen, 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ja samassa kohdassa vahvistetuin ehdoin.

Viraston on tällaisessa tapauksessa välittömästi ilmoitettava komissiolle ja jäsenvaltioille 74 artiklan mukaisesti perustetun rekisterin välityksellä myönnetyistä poikkeuksista, niiden perusteluista ja tarvittaessa sovelletuista riskiä lieventävistä toimenpiteistä.

▼B

Kun 1 kohdassa tarkoitettu poikkeus on myönnetty yli kahdeksan peräkkäisen kuukauden ajaksi tai kun virasto on myöntänyt saman poikkeuksen toistuvasti ja kun sen kokonaiskesto ylittää kahdeksan kuukautta, komissio arvioi, ovatko 71 artiklan 1 kohdassa esitetyt ehdot täyttyneet. Jos se katsoo, ettei näin ole, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka sisältävät sen asiaa koskevan päätöksen. Nämä täytäntöönpanosäädökset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja tallennetaan 74 artiklan mukaisesti perustettuun rekisteriin.

Viraston on peruttava poikkeus välittömästi, kun edellä mainittu täytäntöönpanosäädös on annettu tiedoksi.

5. Virasto antaa raportteja 85 artiklan mukaisesti suoritetuista tarkastuksista ja muista seurantatoimista.

6. Virasto ryhtyy ilman aiheetonta viivytystä toimenpiteisiin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan kiireellisen turvallisuusongelman ratkaisemiseksi

a) määrittelemällä korjaavat toimet, jotka luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden, joiden osalta se toimii toimivaltaisena viranomaisena, on toteutettava, ja jakamalla kyseisille henkilöille näitä toimia koskevaa tietoa, mukaan lukien ohjeet ja suositukset, kun se on tarpeellista 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi; virasto voi myös antaa muille ilmailutoimintaan osallistuville luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille turvallisuustiedotteita, jotka sisältävät ei-sitovia tietoja tai suosituksia;

b) määrittelemällä saavutettavat turvallisuustavoitteet ja suosittelemalla korjaavia toimia, jotka kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava, ja jakamalla näitä toimia koskevaa tietoa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, kun se on tarpeellista 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Edellä olevan b alakohdan osalta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava virastolle toimenpiteistä, joita on toteutettu viraston määrittelemien turvallisuustavoitteiden saavuttamiseksi. Lisäksi silloin, kun ongelma vaikuttaa useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon, asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä viraston kanssa sen varmistamiseksi, että tarvittavat toimenpiteet toteutetaan yhteensovitetulla tavalla.

7. Virasto antaa lausuntoja yksittäisistä lentoaikojen määrittelyjärjestelmistä, joita jäsenvaltiot ovat ehdottaneet 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksyttyjen delegoitujen säädösten nojalla, ja jotka poikkeavat viraston hyväksymistä sertifiointieritelmistä.

77 artikla

Lentokelpoisuushyväksyntä ja ympäristöhyväksyntä

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja b alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden, osien, irrallisten varusteiden ja miehittämättömien ilma-alusten etäohjauslaitteiden osalta virasto toteuttaa tarvittaessa, ja kuten Chicagon yleissopimuksessa tai sen liitteissä on määritelty, jäsenvaltioiden puolesta suunnittelu-, valmistus- tai rekisteröintivaltion tehtävät, kun nämä tehtävät liittyvät suunnittelun sertifiointiin ja jatkuvaa lentokelpoisuutta koskeviin pakollisiin tietoihin. Tätä varten sen tehtävänä on erityisesti:

▼B

a) vahvistaa ja ilmoittaa hakijalle sertifiointiperusteet kunkin sellaisen tuotteen ja miehittämättömän ilma-aluksen etäohjauslaitteen suunnittelun osalta, jolle on haettu tyyppihyväksyntätodistusta, rajoitettua tyyppihyväksyntätodistusta, muutosta tyyppihyväksyntätodistukseen tai rajoitettuun tyyppihyväksyntätodistukseen, lisätyyppihyväksyntätodistus mukaan luettuna, korjaussuunnitelman hyväksyntää tai käyttöönsoveltuvuustietojen hyväksyntää 11 artiklan tai 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) vahvistaa ja ilmoittaa hakijalle sertifiointiperusteet kunkin sellaisen osan tai irrallisen varusteen suunnittelun osalta, jolle on haettu todistusta 12 tai 13 artiklan taikka 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

c) antaa suunnitteluun liittyvien lento-olosuhteiden hyväksyntä ilma-aluksille, joille on haettu lupaa ilmailuun 18 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan tai 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

d) vahvistaa ja asettaa saataville sellaisten tuotteiden, osien, irrallisten varusteiden ja miehittämättömien ilma-alusten etäohjauslaitteiden suunnitteluun sovellettavat lentokelpoisuutta ja ympäristövaatimusten mukaisuutta koskevat eritelmät, joista annetaan ilmoitus 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 56 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

e) vastata 62 artiklan 2 kohdan mukaisten sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä tyyppihyväksyntätodistusten, rajoitettujen tyyppihyväksyntätodistusten, muutoshyväksyntätodistusten, lisätyyppihyväksyntätodistukset mukaan luettuina, korjaussuunnitelman hyväksyntöjen ja käyttöönsoveltuvuustietojen hyväksyntöjen osalta 11 artiklan, 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan tai 56 artiklan 1 kohdan mukaisessa tuotteiden suunnittelussa;

f) vastata 62 artiklan 2 kohdan mukaisista sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä osien suunnittelua, irrallisia varusteita ja miehittämättömien ilma-alusten etäohjauslaitteita koskevien 12 ja 13 artiklan sekä 56 artiklan 1 kohdan mukaisten todistusten osalta;

g) antaa sellaisten tuotteiden suunnittelua koskevat asianmukaiset ympäristötiedot, jotka se sertifioi 11 artiklan ja 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

h) huolehtia jatkuvan lentokelpoisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä sertifioimiensa ja valvontaansa kuuluvien tuotteiden, osien, irrallisten varusteiden ja miehittämättömien ilma-alusten etäohjauslaitteiden suunnittelun osalta ja myös puuttua ilman aiheetonta viivytystä turvallisuus- tai turvaongelmiin sekä tuottaa ja jakaa soveltuvaa tietoa, jonka antaminen on pakollista.

2. Virasto vastaa 62 artiklan 2 kohdan mukaisista sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä, jotka koskevat

a) tuotteiden, osien, irrallisten varusteiden ja miehittämättömien ilma-alusten etäohjauslaitteiden suunnittelusta vastaavien organisaatioiden hyväksyntöjä ja tällaisten organisaatioiden 15 artiklan 1 kohdan, 19 artiklan 1 kohdan g alakohdan ja 56 artiklan 1 ja 5 kohdan mukaisesti antamia ilmoituksia;

▼B

b) tuotteiden, osien, irrallisten varusteiden ja miehittämättömien ilma-alusten etäohjauslaitteiden valmistuksesta, huollosta ja jatkuvan lentokelpoisuuden hallinnasta vastaavien organisaatioiden sekä tuotteen, osien, irrallisten varusteiden ja miehittämättömien ilma-alusten etäohjauslaitteen huollonjälkeisen käyttöönoton hyväksymisestä vastaavan henkilöstön koulutukseen osallistuvien organisaatioiden hyväksyntöjä ja niiden antamia ilmoituksia 15 artiklan, 19 artiklan 1 kohdan g alakohdan sekä 56 artiklan 1 ja 5 kohdan mukaisesti, kun organisaatioiden päätoimipaikka sijaitsee niiden alueiden ulkopuolella, joista jäsenvaltiot vastaavat Chicagon yleissopimuksen mukaisesti.

3. Virasto vastaa 62 artiklan 2 kohdan mukaisista valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä, jotka koskevat organisaatioiden 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 56 artiklan 5 kohdan mukaisesti antamia ilmoituksia ja tuotteen, osan, irrallisen varusteen tai miehittämättömän ilma-aluksen etäohjauslaitteen suunnittelun yhdenmukaisuutta yksityiskohtaisten teknisten eritelmien kanssa.

78 artikla

Lentomiehistön sertifiointi

1. Virasto vastaa 62 artiklan 2 kohdan mukaisten sellaisten sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien tehtävien suorittamisesta, jotka koskevat 24 artiklassa ja 56 artiklan 1 ja 5 kohdassa tarkoitettujen lentäjien koulutusorganisaatioiden, matkustamomiehistön koulutusorganisaatioiden ja ilmailulääketieteen keskusten hyväksyntöjä ja niiden antamia ilmoituksia, kun organisaation tai keskuksen päätoimipaikka sijaitsee niiden alueiden ulkopuolella, joista jäsenvaltiot vastaavat Chicagon yleissopimuksen mukaisesti.

2. Virasto vastaa 62 artiklan 2 kohdan mukaisista sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä, jotka koskevat 25 artiklan ja 56 artiklan 1 ja 5 kohdan mukaisia simulaatiokoulutuslaitteiden todistuksia ja ilmoituksia seuraavissa tapauksissa:

a) laitetta käyttää organisaatio, jonka päätoimipaikka sijaitsee niiden alueiden ulkopuolella, joista jäsenvaltiot vastaavat Chicagon yleissopimuksen mukaisesti;

b) laite sijaitsee niiden alueiden ulkopuolella, joista jäsenvaltiot vastaavat Chicagon yleissopimuksen mukaisesti.

79 artikla

Lentopaikan turvallisuuslaitteiden sertifiointi

Edellä 35 artiklassa tarkoitettujen turvallisuuteen liittyvien lentopaikan laitteiden osalta virasto:

a) vahvistaa ja ilmoittaa hakijalle yksityiskohtaiset eritelmät, joita sovelletaan lentopaikan turvallisuuslaitteisiin, jotka on sertifioitava 35 artiklan mukaisesti;

b) vahvistaa ja asettaa saataville sellaisiin lentopaikan turvallisuuslaitteisiin sovellettavat yksityiskohtaiset eritelmät, joista on annettava ilmoitus 35 artiklan mukaisesti;

▼B

c) vastaa 62 artiklan 2 kohdan mukaisista sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä 35 artiklan mukaisten lentopaikan turvallisuuslaitteiden todistusten ja ilmoitusten osalta.

80 artikla

ATM/ANS-palvelut

1. Virasto vastaa 62 artiklan 2 kohdan mukaisista sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä, jotka koskevat

a) 41 artiklassa tarkoitettuja ATM/ANS-palvelujen tarjoajien todistuksia, kun palveluntarjoajan päätoimipaikka sijaitsee niiden alueiden ulkopuolella, joista jäsenvaltiot vastaavat Chicagon yleissopimuksen mukaisesti, ja se vastaa ATM/ANS-palvelun tarjoamisesta ilmatilassa sen alueen yläpuolella, johon perussopimuksia sovelletaan;

b) 41 artiklassa tarkoitettuja ATM/ANS-palvelujen tarjoajien todistuksia, kun palveluntarjoaja tarjoaa yleiseurooppalaisia ATM/ANS-palveluja;

c) 42 artiklassa tarkoitettujen organisaatioiden todistuksia ja niiden antamia ilmoituksia, kun organisaatio osallistuu tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamiseen käytettyjen ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon, myös kun se edistää eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan nykyaikaistamishankkeen, jäljempänä ’SESAR’, täytäntöönpanoa;

d) sellaisten ATM/ANS-palvelun tarjoajien antamia ilmoituksia, joille virasto on antanut todistuksen tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, sellaisten ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien osalta, joita palveluntarjoajat ottavat käyttöön 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jos 47 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä niin säädetään, 45 artiklassa tarkoitettujen ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien osalta, myös kun ne edistävät SESARin täytäntöönpanoa, virasto:

a) vahvistaa ja ilmoittaa hakijalle sellaisten ATM/ANS-järjestelmien ja -rakenneosien yksityiskohtaiset eritelmät, joille vaaditaan sertifiointi 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) vahvistaa ja asettaa saataville sellaisten ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien yksityiskohtaiset eritelmät, joista on annettava ilmoitus 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

c) vastaa 62 artiklan 2 kohdan mukaisista sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä, jotka koskevat ATM/ANS-järjestelmille ja ATM/ANS-rakenneosille 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti myönnettyjä todistuksia ja niistä annettuja ilmoituksia.

▼B

81 artikla

Lennonjohtajien koulutusorganisaatioiden sertifiointi

Virasto vastaa 62 artiklan 2 kohdan mukaisista sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä, jotka koskevat 51 artiklassa tarkoitettujen lennonjohtajien koulutusorganisaatioiden todistuksia, kun organisaation päätoimipaikka sijaitsee niiden alueiden ulkopuolella, joista jäsenvaltiot vastaavat Chicagon yleissopimuksen mukaisesti, ja tarvittaessa niiden henkilöstön todistuksia.

82 artikla

Kolmansien maiden lentotoiminnan harjoittajat ja kansainvälinen turvallisuusvalvonta

1. Virasto vastaa 62 artiklan 2 kohdan mukaisista sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä niiden lupien ja ilmoitusten osalta, jotka koskevat 60 artiklassa tarkoitettuja lentotoimintaa ja lentotoiminnan harjoittajia, jollei jokin jäsenvaltio huolehdi lentotoiminnan harjoittajan kotivaltion tehtävistä ja velvollisuuksista.

2. Virasto vastaa 62 artiklan 2 kohdan mukaisista sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä, jotka koskevat 61 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja ilmaalusten ja lentäjien lupia.

3. Virasto avustaa pyynnöstä komissiota asetuksen (EY) N:o 2111/2005 täytäntöönpanossa toteuttamalla kaikki tarvittavat turvallisuusarvioinnit kolmansien maiden toiminnanharjoittajista ja niiden valvonnasta vastaavista viranomaisista, mukaan lukien paikan päällä tehtävät arviointikäynnit. Se toimittaa arviointien tulokset ja niistä johtuvat suositukset komissiolle.

83 artikla

Viraston suorittamat tutkinnat

1. Virasto suorittaa joko itse tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten taikka pätevien yksiköiden välityksellä tutkintaa, joka on tarpeen sen 62 artiklan 2 kohdan mukaisten sertifiointiin, valvontaan ja vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen liittyvien tehtävien suorittamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tutkinnan suorittamiseksi virastolla on valtuudet

a) vaatia oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä, joille se on myöntänyt todistuksen tai jotka ovat antaneet sille ilmoituksen, toimittamaan virastolle kaikki tarvittavat tiedot;

b) vaatia näitä henkilöitä antamaan suullinen selitys mistä tahansa tosiasiasta, asiakirjasta, esineestä, menettelystä tai muusta aiheesta, jolla on merkitystä sen määrittämisessä, noudattaako henkilö tätä asetusta ja sen nojalla annettuja delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä;

▼B

c) päästä näiden henkilöiden asiaankuuluviin tiloihin, alueille ja liikennevälineisiin;

d) tutkia kaikkia näiden henkilöiden hallussa tai käytössä olevia asiaankuuluvia asiakirjoja, tallenteita tai tietoja, riippumatta siitä, millaiselle välineelle kyseiset tiedot on tallennettu, ja ottaa niistä kopioita ja otteita.

Virastolla on myös valtuudet käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia suhteessa muihin oikeushenkilöihin tai luonnollisiin henkilöihin, joiden voidaan kohtuudella olettaa pitävän hallussaan tai voivan käyttää tietoja, joilla on merkitystä määritettäessä, noudattaako virastolta todistuksen saanut tai sille ilmoituksen antanut henkilö tätä asetusta ja sen nojalla annettuja delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä. Tämän kohdan mukaisia valtuuksia on käytettävä sen jäsenvaltion tai kolmannen maan kansallisen oikeuden mukaisesti, jossa tutkinta tapahtuu, ottaen asianmukaisesti huomioon asianomaisten henkilöiden oikeudet ja oikeutetut edut ja noudattaen suhteellisuusperiaatetta.

Jos sovellettavan kansallisen oikeuden mukaan pääsy ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin tiloihin, alueille ja liikennevälineisiin edellyttää ennakkolupaa kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan oikeus- tai hallintoviranomaiselta, näitä valtuuksia saa käyttää vasta tällaisen ennakkoluvan saamisen jälkeen.

3. Viraston on varmistettava, että sen henkilöstöllä ja tarvittaessa muilla tutkintaan osallistuvilla asiantuntijoilla on riittävä pätevyys, he ovat saaneet riittävät ohjeet ja he ovat asianmukaisesti valtuutettuja. Näiden henkilöiden on valtuuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen valtuutus.

4. Sen jäsenvaltion, jonka alueella tutkinta suoritetaan, toimivaltaisten viranomaisten virkamiesten on viraston pyynnöstä avustettava sitä tutkinnan suorittamisessa. Kun tällaista apua tarvitaan, viraston on ilmoitettava tutkinnasta ja tarvittavasta avusta jäsenvaltiolle, jonka alueella tutkinta suoritetaan, hyvissä ajoin ennen tutkintaa.

84 artikla

Sakot ja uhkasakot

1. Komissio voi viraston pyynnöstä määrätä oikeushenkilölle tai luonnolliselle henkilölle, jolle virasto on myöntänyt todistuksen tai joka on antanut virastolle ilmoituksen tämän asetuksen mukaisesti, joko toisen tai molemmat seuraavista:

a) sakko, kun kyseinen henkilö on tahallisesti tai tuottamuksellisesti rikkonut jotain tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten säännöstä;

b) uhkasakko, kun kyseinen henkilö jatkaa jonkin tällaisen säännöksen rikkomista, tarkoituksena pakottaa kyseinen henkilö noudattamaan mainittuja säännöksiä.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sakkojen ja uhkasakkojen on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Niissä on otettava huomioon tapauksen vakavuus ja erityisesti turvallisuuden tai ympäristön vaarantumisen aste, toiminta, johon rikkomus liittyy sekä kyseisen oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön taloudellinen kestokyky.

Sakon määrä saa olla enintään 4 prosenttia asianomaisen oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön vuosituloista tai vuosittaisesta liikevaihdosta. Uhkasakon määrä saa olla enintään 2,5 prosenttia kyseisen oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön keskimääräisistä päivittäisistä tuloista tai keskimääräisestä päivittäisestä liikevaihdosta.

3. Komissio määrää sakkoja ja uhkasakkoja 1 kohdan mukaisesti ainoastaan, kun muut tässä asetuksessa ja sen perusteella hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä säädetyt toimenpiteet, joilla puututaan tällaisiin rikkomuksiin, eivät ole riittäviä tai oikeasuhteisia.

4. Mitä tulee sakkojen ja uhkasakkojen määräämiseen tämän artiklan mukaisesti, komissio antaa 128 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan

a) yksityiskohtaiset perusteet ja yksityiskohtainen menetelmä sakkojen ja uhkasakkojen määrien määrittämistä varten;

b) tutkintaa, liitännäistoimia ja raportointia sekä päätöksentekoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien puolustautumisoikeutta, tiedonsaantioikeutta, oikeusapua ja luottamuksellisuutta koskevat sekä väliaikaiset säännökset; ja

c) sakkojen ja uhkasakkojen perimistä koskevat menettelyt.

5. Unionin tuomioistuimella on täysi toimivalta tarkastella uudelleen komission 1 kohdan mukaisesti tekemiä päätöksiä. Se voi kumota määrätyn sakon tai uhkasakon taikka alentaa tai korottaa sitä.

6. Komission 1 kohdan mukaisesti tekemät päätökset eivät ole luonteeltaan rikosoikeudellisia.

85 artikla

Jäsenvaltioita koskeva seuranta

1. Virasto avustaa komissiota sen seuratessa tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten soveltamista jäsenvaltioissa suorittamalla tarkastuksia ja muita seurantatoimia. Näiden tarkastusten ja muiden seurantatoimien avulla on myös pyrittävä auttamaan jäsenvaltioita varmistamaan tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten yhdenmukainen soveltaminen ja jakamaan parhaita käytäntöjä.

Virasto raportoi komissiolle tämän kohdan mukaisesti suoritetuista tarkastuksista ja muista seurantatoimista.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten ja muiden seurantatoimien suorittamiseksi virastolla on valtuudet

a) vaatia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kansallisia toimivaltaisia viranomaisia, luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä toimittamaan virastolle tarvittavat tiedot;

b) vaatia näitä viranomaisia ja henkilöitä antamaan suullinen selitys mistä tahansa tosiasiasta, asiakirjasta, esineestä, menettelystä tai muusta aiheesta, jolla on merkitystä sen määrittämisessä, noudattaako jäsenvaltio tätä asetusta ja sen nojalla annettuja delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä;

c) päästä näiden viranomaisten ja henkilöiden asiaankuuluviin tiloihin, alueille ja liikennevälineisiin;

d) tutkia näiden viranomaisten ja henkilöiden hallussa tai käytössä olevia asiaankuuluvia asiakirjoja, tallenteita tai tietoja, riippumatta siitä, millaiselle välineelle kyseiset tiedot on tallennettu, ja ottaa niistä kopioita ja otteita.

Virastolla on myös valtuudet käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia suhteessa muihin oikeushenkilöihin tai luonnollisiin henkilöihin, joiden voidaan kohtuudella olettaa pitävän hallussaan tai voivan käyttää tietoja, joilla on merkitystä määritettäessä, noudattaako jäsenvaltio tätä asetusta ja sen nojalla annettuja delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä.

Tämän kohdan mukaisia valtuuksia on käytettävä sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa tarkastus tai muut seurantatoimet suoritetaan, ottaen asianmukaisesti huomioon asianomaisten viranomaisten ja henkilöiden oikeudet ja oikeutetut edut ja noudattaen suhteellisuusperiaatetta. Jos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan pääsy ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin tiloihin, alueille ja liikennevälineisiin edellyttää ennakkolupaa kyseisen jäsenvaltion oikeus- tai hallintoviranomaiselta, näitä valtuuksia saa käyttää vasta tällaisen ennakkoluvan saamisen jälkeen.

3. Viraston on varmistettava, että sen henkilöstöllä ja tarvittaessa muilla tarkastukseen tai muuhun seurantatoimeen osallistuvilla asiantuntijoilla on riittävä pätevyys ja että he ovat saaneet riittävät ohjeet. Tarkastusten yhteydessä näiden henkilöiden on valtuuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen valtuutus.

Viraston on ilmoitettava hyvissä ajoin ennen tarkastusta asianomaiselle jäsenvaltiolle tarkastuksen kohde, seurantatoimen tarkoitus, aloituspäivä sekä toimintaan osallistuvan henkilöstön ja muiden asiantuntijoiden henkilöllisyys.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on helpotettava tarkastuksen tai muun seurantatoimen suorittamista. Sen on varmistettava, että asianomaiset viranomaiset ja henkilöt tekevät yhteistyötä viraston kanssa.

Jos oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö ei tee yhteistyötä viraston kanssa, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava virastolle tarvittavaa apua, jotta se voi suorittaa tarkastuksen tai muun seurantatoimen.

▼B

5. Kun tämän artiklan mukaisesti suoritettava tarkastus tai muu seurantatoimi edellyttää tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan oikeushenkilöön tai luonnolliseen henkilöön kohdistuvaa tarkastusta tai muuta seurantatointa, sovelletaan 83 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.

6. Viraston 1 kohdan mukaisesti laatimat raportit on jäsenvaltion pyynnöstä asetettava sen saataville sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla unionin virallisella kielellä, jossa tarkastus suoritettiin.

7. Virasto julkaisee tiivistelmän tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten soveltamisesta kussakin jäsenvaltiossa. Se sisällyttää nämä tiedot 72 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun vuotuiseen turvallisuuskatsaukseen.

8. Virasto osallistuu tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten säännösten soveltamisen vaikutusten arviointiin suhteessa 1 artiklassa esitettyihin tavoitteisiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission 124 artiklan mukaisesti tekemää arviointia.

9. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat viraston työmenetelmiä tämän artiklan mukaisia tehtäviä suoritettaessa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

86 artikla

Tutkimus ja innovointi

1. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita keskeisten tutkimusaiheiden määrittämisessä siviili-ilmailun alalla, jotta voidaan auttaa varmistamaan yhdenmukaisuus ja koordinointi julkisrahoitteisen tutkimuksen ja kehittämisen ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien toimintapolitiikkojen välillä.

2. Virasto tukee komissiota asiaankuuluvien tutkimus- ja innovointitoimia koskevien unionin puiteohjelmien ja vuotuisten ja monivuotisten työohjelmien laatimisessa ja toteuttamisessa, myös arviointimenettelyjen toteuttamisessa, rahoitettujen hankkeiden arvioinnissa sekä tutkimus- ja innovaatiohankkeiden tulosten hyödyntämisessä.

Virasto toteuttaa siviili-ilmailua koskevia tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman osia, jos komissio on siirtänyt sille tarvittavan toimivallan.

3. Virasto voi kehittää ja rahoittaa tutkimustoimintaa, sikäli kuin se ehdottomasti liittyy sen toimialaan kuuluvan toiminnan kehittämiseen. Viraston tutkimustarpeet ja -toimet on esitettävä sen vuotuisessa työohjelmassa.

4. Viraston rahoittaman tutkimustoiminnan tulokset on julkaistava, elleivät tekijänoikeuslainsäädännön sovellettavat säännöt tai 123 artiklassa tarkoitetut viraston turvallisuussäännöt estä tällaista julkaisua.

▼B

5. Virasto voi tämän artiklan 1–4 kohdassa ja 75 artiklassa tarkoitettujen tehtävien lisäksi suorittaa myös tilapäisiä tutkimustoimia sillä edellytyksellä, että nämä toimet sopivat yhteen viraston tehtävien ja tämän asetuksen tavoitteiden kanssa.

87 artikla

Ympäristönsuojelu

1. Toimenpiteillä, joita virasto toteuttaa päästöjen ja melun suhteen 11 artiklassa tarkoitettua tuotteiden suunnittelun sertifiointia varten, on pyrittävä ehkäisemään kyseessä olevista siviili-ilmailutuotteista ilmastolle, ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvat merkittävät haittavaikutukset, ottaen asianmukaisesti huomioon kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, ympäristölle syntyvät hyödyt, tekninen toteutettavuus ja taloudellinen vaikutus.

2. Komission, viraston sekä muiden unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen sekä jäsenvaltioiden on, kunkin oman toimivaltansa puitteissa, tehtävä yhteistyötä ympäristöasioissa, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY ([1]) ja asetuksessa (EY) N:o 1907/2006 käsitellyt asiat, sen varmistamiseksi, että ilmaston- ja ympäristönsuojelun, ihmisten terveyden ja siviili-ilmailun muiden, teknisten alojen keskinäiset riippuvuussuhteet otetaan huomioon, ottaen asianmukaisesti huomioon kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, ympäristölle syntyvät hyödyt, tekninen toteutettavuus ja taloudellinen vaikutus.

3. Silloin kun virastolla on asiaankuuluvaa asiantuntemusta, se avustaa komissiota siviili-ilmailun ympäristönsuojelupolitiikan ja -toimien määrittelyssä ja koordinoinnissa, erityisesti tekemällä tutkimuksia ja simulaatioita ja antamalla teknisiä neuvoja ottaen samalla huomioon ilmaston- ja ympäristönsuojelun, ihmisten terveyden ja siviili-ilmailun muiden, teknisten alojen keskinäiset riippuvuussuhteet.

4. Tiedottaakseen asianosaisille ja yleisölle virasto julkaisee vähintään joka kolmas vuosi ympäristökatsauksen, jossa esitetään objektiivinen selvitys siviili-ilmailuun liittyvän ympäristönsuojelun tilasta unionissa.

Virasto turvautuu katsausta laatiessaan ensisijaisesti unionin toimielinten ja elinten saatavilla jo oleviin tietoihin sekä julkisesti saatavilla oleviin tietoihin.

Virasto ottaa jäsenvaltiot mukaan toimintaan ja kuulee asiaankuuluvia sidosryhmiä ja organisaatioita katsauksen laatimisessa.

Katsauksen on sisällettävä myös suosituksia, joiden tavoitteena on parantaa ympäristönsuojelun tasoa siviili-ilmailun alalla unionissa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

▼B

88 artikla

Siviili-ilmailun turvallisuuden ja turvatoimien keskinäiset riippuvuussuhteet

1. Komissio, virasto ja jäsenvaltiot, tekevät yhteistyötä siviili-ilmailun turvatoimiin liittyvissä asioissa, kyberturvallisuus mukaan lukien, jos siviili-ilmailun turvallisuuden ja turvatoimien välillä on keskinäisiä riippuvuussuhteita.

2. Jos siviili-ilmailun turvallisuuden ja turvatoimien välillä on keskinäisiä riippuvuussuhteita, virasto antaa komissiolle pyynnöstä teknistä apua, silloin kun virastolla on asiaankuuluvaa turvallisuusasiantuntemusta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 300/2008 ([1]) ja muiden unionin lainsäädännön asiaankuuluvien säännösten täytäntöönpanossa.

3. Edistääkseen siviili-ilmailun suojaamista siihen kohdistuvilta laittomilta teoilta, ja jos siviili-ilmailun turvallisuuden ja turvatoimien välillä on keskinäisiä riippuvuussuhteita, virasto reagoi tarvittaessa ilman aiheetonta viivytystä jäsenvaltioiden yhteistä etua koskevaan kiireelliseen ongelmaan, joka kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan,

a) toteuttamalla toimenpiteitä 77 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla ilma-alusten suunnittelun puutteiden käsittelemiseksi;

b) suosittelemalla korjaavia toimia, jotka kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden on toteutettava, ja/tai jakamalla kyseisille viranomaisille ja henkilöille asiaankuuluvaa tietoa, mikäli ongelma vaikuttaa ilma-alusten toimintaan, mukaan lukien konfliktialueista siviili-ilmailulle aiheutuvat riskit.

Viraston on ennen ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista saatava komission suostumus ja kuultava jäsenvaltioita. Virasto käyttää kyseisten toimenpiteiden perustana mahdollisuuksien mukaan yhteisiä unionin riskinarviointeja ja ottaa huomioon, että hätätilanteissa on toimittava nopeasti.

89 artikla

Siviili-ilmailun turvallisuuden ja sosioekonomisten tekijöiden väliset keskinäiset riippuvuussuhteet

1. Komission, viraston, muiden unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen sekä jäsenvaltioiden on, kunkin oman toimivaltansa alalla, tehtävä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että siviili-ilmailun turvallisuuden ja asiaan liittyvien sosioekonomisten tekijöiden väliset keskinäiset riippuvuussuhteet otetaan huomioon muun muassa sääntelymenettelyissä, valvonnassa ja asetuksen (EU) N:o 376/2014 2 artiklassa määritellyn oikeudenmukaisen turvallisuuskulttuurin täytäntöönpanossa, jotta voidaan puuttua lentoturvallisuuteen liittyviin sosioekonomisiin riskeihin.

2. Viraston on kuultava asiaankuuluvia sidosryhmiä kyseisiä riippuvuussuhteita käsitellessään.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 300/2008, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 2320/2002 kumoamisesta (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 72).

▼B

3. Virasto julkaisee joka kolmas vuosi katsauksen, jossa esitetään objektiivinen selvitys toteutetuista toimista ja toimenpiteistä, erityisesti niistä, joilla käsitellään siviili-ilmailun turvallisuuden ja sosioekonomisten tekijöiden välisiä keskinäisiä riippuvuussuhteita.

90 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

1. Virasto avustaa pyynnöstä komissiota sen hoitaessa suhteita kolmansiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Tällaisen avunannon on erityisesti edistettävä sääntöjen yhdenmukaistamista, todistusten vastavuoroista tunnustamista eurooppalaisen teollisuuden edun nimissä ja Euroopan lentoturvallisuusstandardien edistämistä.

2. Virasto voi tehdä yhteistyötä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa. Virasto voi tätä varten, komissiota ennalta kuullen, vahvistaa työjärjestelyt näiden viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa. Kyseisillä työjärjestelyillä ei voida luoda unionia ja sen jäsenvaltioita koskevia oikeudellisia velvoitteita.

3. Virasto avustaa jäsenvaltioita niille tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita koskevista kansainvälisistä sopimuksista johtuvien oikeuksien käyttämisessä ja velvoitteiden noudattamisessa, erityisesti niille Chicagon yleissopimuksesta johtuvien oikeuksien käyttämisessä ja velvoitteiden noudattamisessa.

Virasto voi toimia alueellisena turvallisuusvalvontaorganisaationa ICAOn puitteissa.

4. Virasto sisällyttää ja tarvittaessa päivittää, yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden kanssa, seuraavat tiedot 74 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin:

a) tiedot tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten sekä viraston tämän asetuksen mukaisesti toteuttamien toimenpiteiden yhdenmukaisuudesta kansainvälisten standardien ja suositeltujen menettelytapojen kanssa;

b) muut tämän asetuksen täytäntöönpanoon liittyvät tiedot, jotka ovat yhteisiä kaikille jäsenvaltioille ja joilla on merkitystä, kun ICAO seuraa, noudattavatko jäsenvaltiot Chicagon yleissopimusta ja kansainvälisiä standardeja ja suositeltuja menettelytapoja.

Jäsenvaltioiden on käytettävä näitä tietoja täytäntöönpannessaan Chicagon yleissopimuksen 38 artiklan mukaisia velvoitteitaan ja antaessaan ICAOlle tietoja yleisen turvallisuusvalvonnan arviointiohjelman yhteydessä.

5. Komission, viraston ja ICAOn toimintaan osallistuvien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä asiantuntijoiden verkoston kautta yhteistyötä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa ja ICAOn työhön liittyvissä teknisissä kysymyksissä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimusten asiaa koskevien määräysten soveltamista. Virasto antaa verkostolle tarvittavaa hallinnollista tukea, muun muassa avustamalla sen kokousten valmistelussa ja järjestämisessä.

▼B

6. Virasto voi tämän artiklan 1–5 kohdassa ja 75 artiklassa tarkoitettujen tehtävien lisäksi harjoittaa myös tilapäistä teknistä yhteistyötä ja toteuttaa tutkimus- ja avustushankkeita kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa sillä edellytyksellä, että nämä toimet sopivat yhteen viraston tehtävien ja 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden kanssa.

91 artikla

Ilmaliikenteen kriisinhallinta

1. Virasto edistää toimivaltansa puitteissa nopeaa reagointia ilmaliikenteen kriiseihin ja tällaisten kriisien lieventämistä toimintansa muiden asianmukaisten sidosryhmien kanssa yhteen sovittaen.

2. Virasto osallistuu komission asetuksen (EU) N:o 677/2011 ([1]) 18 artiklan mukaisesti perustetun Euroopan ilmaliikenteen kriisien koordinointiyksikön (EACCC) toimintaan.

92 artikla

Ilmailualan koulutus

1. Ilmailualan koulutuksen tarjoajan pyynnöstä virasto voi parhaiden käytäntöjen sekä tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten yhdenmukaisen täytäntöönpanon edistämiseksi arvioida, täyttävätkö kyseinen tarjoaja ja sen koulutuskurssit viraston vahvistamat ja sen virallisessa julkaisussa julkaistut vaatimukset. Kun edellytysten on todettu täyttyvän, tarjoajalla on lupa tarjota virastolle hyväksyttyjä koulutuskursseja.

2. Virasto voi tarjota koulutusta, joka on suunnattu pääasiassa sen henkilöstölle ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten henkilöstölle, mutta myös kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille, kansainvälisille järjestöille, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille ja muille asianomaisille osapuolille, joko omien koulutusresurssiensa avulla tai tarvittaessa käyttämällä ulkoisia koulutuksen tarjoajia.

▼M2

93 artikla

Yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttaminen

Siltä osin kuin virastolla on asiaankuuluvaa asiantuntemusta, se antaa komissiolle pyynnöstä teknistä apua yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisessa, erityisesti

a) tekemällä teknisiä tarkastuksia, teknisiä tutkimuksia ja selvityksiä;

b) edistämällä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa yhteistyössä asetuksen (EU) 2024/2803 13 artiklassa tarkoitetun suorituskyvyn tarkastuslautakunnan kanssa lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen suorituskyvyn kehittämisjärjestelmän toteuttamista;

([1]) Komission asetus (EU) N:o 677/2011, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2011, ilmaliikenteen hallintaverkon toimintojen toteuttamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetuksen (EU) N:o 691/2010 muuttamisesta (EUVL L 185, 15.7.2011, s. 1).

▼M2

c) edistämällä eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelman toteuttamista, mukaan lukien SESAR-hankkeen kehittäminen ja toteuttaminen.

▼B

II JAKSO

Sisäinen rakenne

94 artikla

Oikeudellinen asema, kotipaikka ja paikallistoimistot

1. Virasto on unionin elin. Se on oikeushenkilö.

2. Virastolla on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeus- ja oikeustoimikelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

3. Viraston kotipaikka on Köln, Saksan liittotasavalta.

4. Virasto voi perustaa paikallistoimistoja jäsenvaltioihin tai sijoittaa henkilöstön jäseniä kolmansissa maissa sijaitseviin unionin edustustoihin 104 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

5. Viraston oikeudellisena edustajana toimii sen pääjohtaja.

95 artikla

Henkilöstö

1. Viraston palveluksessa olevaan henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja ([1]) sekä näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosäännöksiä, jotka on annettu unionin toimielinten yhteisellä päätöksellä.

2. Virasto voi käyttää tilapäisesti lähetettyjä kansallisia asiantuntijoita tai muuta henkilöstöä, joka ei ole viraston palveluksessa. Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa vahvistetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä viraston palvelukseen.

96 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan SEU- ja SEUT-sopimuksiin liitettyä Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa N:o 7.

([1]) Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

▼B

97 artikla

Vastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.

2. Unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.

3. Sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun osalta virasto korvaa sen tai sen henkilöstön tehtäviään suorittaessaan aiheuttamat vahingot jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti.

4. Unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamista.

5. Viraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

98 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Virastolla on hallintoneuvosto.

2. Hallintoneuvosto

a) nimittää pääjohtajan ja jatkaa tarvittaessa tämän toimikautta tai erottaa tämän 103 artiklan mukaisesti;

b) hyväksyy viraston toimintaa koskevan konsolidoidun vuosikertomuksen ja lähettää sen viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle. Toimintaa koskeva konsolidoitu vuosikertomus julkaistaan;

c) hyväksyy vuosittain viraston ohjelma-asiakirjan äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä 117 artiklan mukaisesti;

d) hyväksyy viraston vuotuisen talousarvion äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä 120 artiklan 11 kohdan mukaisesti;

e) vahvistaa menettelyt, joiden mukaisesti pääjohtaja tekee 115 ja 116 artiklassa tarkoitettuja päätöksiä;

f) hoitaa 120, 121 ja 125 artiklan mukaisesti viraston talousarvioon liittyvät tehtävänsä;

g) nimittää valituslautakunnan jäsenet 106 artiklan mukaisesti;

h) käyttää kurinpidollista toimivaltaa pääjohtajaan nähden;

i) antaa lausuntonsa 126 artiklassa tarkoitetuista maksuja koskevista säännöistä;

j) vahvistaa oman työjärjestyksensä;

k) päättää virastoa koskevista kielijärjestelyistä;

▼B

l) hyväksyy päätökset, jotka koskevat viraston sisäisten rakenteiden vahvistamista johtajien tasolla ja tarvittaessa niiden muuttamista;

m) käyttää 6 kohdan mukaisesti viraston henkilöstön suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehdoissa työsopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia, jäljempänä ’nimittävän viranomaisen toimivalta’;

n) vahvistaa tarvittavat henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;

o) hyväksyy jäsentensä sekä valituslautakunnan jäsenten eturistiriitojen ehkäisemistä ja ratkaisemista koskevat säännöt;

p) huolehtii siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ([1]) tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;

q) vahvistaa virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt 125 artiklan mukaisesti;

r) jollei henkilöstösäännöistä ja muuhun henkilöstöön sovellettavista palvelussuhteen ehdoista muuta johdu, nimittää tilinpitäjän, joka hoitaa tehtäviään täysin riippumattomasti;

s) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;

t) antaa lausunnon Euroopan lentoturvallisuusohjelman luonnoksesta 5 artiklan mukaisesti;

u) hyväksyy Euroopan lentoturvallisuussuunnitelman 6 artiklan mukaisesti;

v) tekee asianmukaisesti perusteltuja päätöksiä vapauksien kumoamisesta Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä, SEU- ja SEUT-sopimuksiin liitetyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 17 artiklan mukaisesti;

w) vahvistaa menettelyt viraston kansallisten oikeusviranomaisten kanssa tekemää tarkoituksenmukaista yhteistyötä varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetusten (EU) N:o 996/2010 ja (EU) N:o 376/2014 soveltamista.

3. Hallintoneuvosto voi antaa pääjohtajalle neuvoja kaikista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin aloihin liittyvistä asioista.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

▼B

4. Hallintoneuvosto perustaa neuvoa-antavan elimen, joka koostuu kaikkien sellaisten osapuolten edustajista, joihin viraston työ vaikuttaa, ja kuulee sitä ennen 2 kohdan c, e, f ja i alakohdassa tarkoitettuja aloja koskevien päätösten tekemistä. Hallintoneuvosto voi myös päättää kuulla neuvoa-antavaa elintä muissa 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa kysymyksissä. Neuvoa-antavan elimen lausunto ei kuitenkaan missään tapauksessa sido hallintoneuvostoa.

5. Hallintoneuvosto voi perustaa työelimiä avustamaan sitä tehtäviensä suorittamisessa, kuten päätöstensä valmistelussa ja niiden täytäntöönpanon seurannassa.

6. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään asiaankuuluva nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja vahvistetaan ehdot, joiden täyttyessä toimivallan siirtäminen voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää pääjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja.

99 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvosto koostuu jäsenvaltioiden ja komission edustajista, joilla kaikilla on äänioikeus. Kukin jäsenvaltio nimeää hallintoneuvostoon yhden jäsenen sekä kaksi varajäsentä. Varajäsen edustaa jäsentä ainoastaan tämän poissa ollessa. Komissio nimeää kaksi edustajaa ja näiden varaedustajat. Jäsenten ja heidän varajäsentensä toimikausi on neljä vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa.

2. Hallintoneuvoston jäsenet ja heidän varajäsenensä nimitetään heidän siviili-ilmailun alaa koskevan tietämyksensä, tunnustetun kokemuksensa ja sitoutuneisuutensa perusteella ottaen huomioon asianmukaiset johtamis-, hallinto- ja varainhoitotaidot, joita on käytettävä tämän asetuksen tavoitteiden edistämiseksi. Jäsenillä on oltava yleinen vastuu ainakin siviili-ilmailun turvallisuuspolitiikasta omassa jäsenvaltiossaan.

3. Kaikkien osapuolten on pyrittävä rajoittamaan hallintoneuvostoon kuuluvien edustajiensa vaihtuvuutta, jotta voidaan varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Kaikkien osapuolten on pyrittävä naisten ja miesten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa.

4. Euroopan kolmansien maiden edustajien osallistuminen hallintoneuvostoon tarkkailijoina ja tällaista osallistumista koskevat ehdot määritellään tarvittaessa 129 artiklassa tarkoitetuissa sopimuksissa.

▼B

5. Edellä 98 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu neuvoa-antava elin nimeää neljä jäsenistään osallistumaan hallintoneuvoston työskentelyyn tarkkailijoina. Näiden on edustettava neuvoa-antavassa elimessä edustettavia näkemyksiä mahdollisimman laajasti. Tarkkailijoiden ensimmäinen toimikausi on 48 kuukautta, ja se voidaan uusia.

100 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee äänivaltaisten jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Puheenjohtajan ollessa estynyt hoitamasta tehtäviään puheenjohtajana toimii viran puolesta varapuheenjohtaja.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta, ja se voidaan uusia kerran neljäksi vuodeksi. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy heidän toimikautensa aikana, myös heidän toimikautensa päättyy tuona päivänä ilman eri toimenpiteitä.

101 artikla

Hallintoneuvoston kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta.

2. Hallintoneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan tai komission pyynnöstä tai jos vähintään kolmannes sen jäsenistä sitä pyytää.

3. Viraston pääjohtaja osallistuu kokouksiin ilman äänioikeutta.

4. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajiaan tai asiantuntijoita työjärjestyksen mukaisesti.

5. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijoiksi henkilöitä, joiden näkemyksellä saattaa olla merkitystä.

6. Virasto vastaa hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

102 artikla

Hallintoneuvoston äänestyssäännöt

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä enemmistöllä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 98 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdan ja 103 artiklan 7 kohdan soveltamista. Hallintoneuvoston jäsenen pyynnöstä 98 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettu päätös on tehtävä yksimielisesti.

2. Jokaisella 99 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyllä jäsenellä on yksi ääni. Jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää hänen äänioikeuttaan. Tarkkailijoilla ja viraston pääjohtajalla ei ole äänioikeutta.

▼B

3. Hallintoneuvoston työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaiset äänestysjärjestelyt, erityisesti edellytykset, joiden mukaan jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat vaatimukset.

4. Päätökset, jotka koskevat talousarvio- tai henkilöresurssiasioita, erityisesti 98 artiklan 2 kohdan d, f, h, m, n, o ja q alakohtaa, edellyttävät komission puoltavaa ääntä, jotta ne voidaan hyväksyä.

103 artikla

Pääjohtaja

1. Pääjohtaja otetaan palvelukseen viraston väliaikaisena toimihenkilönä Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ansioiden ja todistuksin osoitetun pätevyyden sekä siviili-ilmailun kannalta merkityksellisen kokemuksen perusteella, komission avointa ja läpinäkyvää valintamenettelyä noudattaen laatiman ehdokasluettelon pohjalta.

Pääjohtajan työsopimusta tehtäessä virastoa edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.

Hallintoneuvoston valitsema ehdokas kutsutaan ennen nimittämistä antamaan lausunto Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

3. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä komissio laatii arvion, jossa tarkastellaan pääjohtajan suoriutumista tehtävistään sekä viraston tulevia tehtäviä ja haasteita. Toimikauden puolivälissä pääjohtajaa voidaan pyytää antamaan lausunto Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan valiokunnan jäsenten kysymyksiin, jotka koskevat pääjohtajan tehtävien hoitoa.

4. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 3 kohdassa tarkoitettu arvio, jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran enintään viideksi vuodeksi. Hallintoneuvoston on ennen pääjohtajan toimikauden jatkamista ilmoitettava Euroopan parlamentille aikomuksestaan jatkaa pääjohtajan toimikautta. Pääjohtaja voidaan kutsua kuukautta ennen tällaista toimikauden pidentämistä antamaan lausunto Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

5. Pääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi enää jatketun toimikautensa lopussa osallistua saman toimen valintamenettelyyn.

6. Pääjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä, jonka se tekee komission ehdotuksen perusteella.

▼B

7. Hallintoneuvosto tekee päätökset pääjohtajan nimittämisestä, toimikauden jatkamisesta tai erottamisesta äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

8. Pääjohtajaa voi avustaa yksi tai useampi johtaja. Pääjohtajan ollessa poissa tai estynyt, yksi johtajista hoitaa hänen tehtäviään.

104 artikla

Pääjohtajan tehtävät

1. Pääjohtaja vastaa viraston johtamisesta. Pääjohtaja vastaa toiminnastaan hallintoneuvostolle. Pääjohtaja hoitaa tehtäviään riippumattomasti, eikä hän saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission ja hallintoneuvoston toimivaltaa.

2. Pääjohtaja raportoi pyydettäessä Euroopan parlamentille tehtäviensä hoidosta. Neuvosto voi pyytää pääjohtajaa raportoimaan kyseisten tehtävien hoidosta.

3. Pääjohtaja vastaa virastolle tällä asetuksella ja muilla unionin säädöksillä asetettujen tehtävien täytäntöönpanosta. Pääjohtajan vastuulla on erityisesti

a) 76 artiklassa määriteltyjen viraston toimenpiteiden hyväksyminen tässä asetuksessa ja sen perusteella hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä asetetuissa rajoissa;

b) 83 ja 85 artiklassa säädetyistä tutkimuksista, tarkastuksista ja muista seurantatoimista päättäminen;

c) päättäminen tehtävien siirtämisestä päteville yksiköille 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä tutkimusten teettämisestä viraston puolesta kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla tai pätevillä yksiköillä 83 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

d) sellaisten tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen, jotka koskevat 90 artiklan mukaiseen kansainväliseen yhteistyöhön liittyviä viraston toimia;

e) viraston toiminnan varmistaminen tämän asetuksen mukaisesti kaikin tarvittavin keinoin, joihin voivat kuulua sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen;

f) hallintoneuvoston tekemien päätösten täytäntöönpano;

g) viraston toimintaa koskevan vuotuisen konsolidoidun toimintakertomuksen laatiminen ja sen esittäminen hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi;

▼B

h) viraston tuloja ja menoja koskevan alustavan ennakkoarvion valmistelu 120 artiklan mukaisesti ja viraston talousarvion toteuttaminen 121 artiklan mukaisesti;

i) pääjohtajan toimivallan siirtäminen muille viraston henkilöstön jäsenille. Komissio antaa täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan tällaisia toimivallan siirtoja koskevat sovellettavat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen;

j) 117 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ohjelma-asiakirjan valmistelu ja sen toimittaminen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi sen jälkeen, kun siitä on saatu komission lausunto;

k) 117 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ohjelma-asiakirjan täytäntöönpano ja siitä raportointi hallintoneuvostolle;

l) toimintasuunnitelman laatiminen jatkotoimista, joita toteutetaan sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raporttien ja arviointien päätelmien sekä OLAFin tutkimusten perusteella, ja raportointi edistymisestä kahdesti vuodessa komissiolle ja säännöllisesti hallintoneuvostolle;

m) unionin taloudellisten etujen suojaaminen soveltamalla petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäiseviä toimenpiteitä, toteuttamalla tehokkaita tarkastuksia ja, jos väärinkäytöksiä havaitaan, perimällä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia;

n) viraston petostentorjuntastrategian valmistelu ja sen esittäminen hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi;

o) virastoon sovellettavien varainhoitosääntöjen luonnoksen valmistelu;

p) Euroopan lentoturvallisuussuunnitelman ja sen myöhempien päivitysten valmistelu ja niiden esittäminen hallintoneuvostolle hyväksyttäviksi;

q) raportointi hallintoneuvostolle Euroopan lentoturvallisuussuunnitelman täytäntöönpanosta;

r) vastaaminen komission tämän asetuksen mukaisesti esittämiin avustuspyyntöihin;

s) 64 ja 65 artiklan mukaisesti virastolle uudelleenjaettavien vastuiden hyväksyminen;

t) viraston päivittäisen toiminnan hallinnointi;

u) kaikkien sellaisten päätösten tekeminen, jotka koskevat viraston sisäisten rakenteiden luomista ja tarvittaessa niihin tehtäviä muutoksia, lukuun ottamatta johtajien tason rakenteita koskevia päätöksiä, jotka hallintoneuvosto hyväksyy;

▼B

v) niiden sääntöjen hyväksyminen, jotka koskevat työryhmiin ja asiantuntijaryhmiin osallistuvien henkilöiden ja virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ulkopuolella olevan muun henkilöstön eturistiriitojen ehkäisemistä ja ratkaisemista, ja joihin sisältyvät määräykset taloudellista etua koskevista ilmoituksista ja tarvittaessa virkatoimien jälkeisestä ammattitoiminnasta.

4. Pääjohtajan vastuulla on myös päättää, onko viraston tehtävien tehokkaan ja toimivan toteuttamisen kannalta tarpeellista perustaa yksi tai useampi paikallistoimisto yhteen tai useampaan jäsenvaltioon tai sijoittaa henkilöstön jäseniä kolmansissa maissa sijaitseviin unionin edustustoihin, edellyttäen että Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa tehdään tarkoituksenmukaiset sopimukset. Tällainen päätös edellyttää etukäteen annettua suostumusta komissiolta, hallintoneuvostolta ja tapauksen mukaan siltä jäsenvaltiolta, johon paikallistoimisto on tarkoitus perustaa. Tällaisessa päätöksessä on määriteltävä tuossa paikallistoimistossa toteutettavien tai sijoitetun henkilöstön tekemien toimien laajuus siten, että vältetään tarpeettomia kustannuksia ja viraston hallinnollisten tehtävien päällekkäisyyttä.

105 artikla

Valituslautakunnan toimivalta

1. Viraston hallintorakenteen osaksi perustetaan valituslautakunta. Siirretään komissiolle valta antaa valituslautakunnan organisaatiota ja kokoonpanoa koskevia delegoituja säädöksi 128 artiklan mukaisesti.

2. Valituslautakunnan tehtävänä on ratkaista 108 artiklassa tarkoitettuja päätöksiä koskevat muutoksenhaut. Valituslautakunta kutsutaan koolle tarpeen mukaan.

106 artikla

Valituslautakunnan jäsenet

1. Hallintoneuvosto nimittää jäsenet ja heidän varajäsenensä komission laatimasta pätevien ehdokkaiden luettelosta.

2. Valituslautakunnan jäsenten, myös sen puheenjohtajan ja varajäsenten, toimikausi on viisi vuotta, ja se voidaan uusia kerran viideksi vuodeksi.

3. Valituslautakunnan jäsenet ovat riippumattomia. He eivät saa päätöksiä tehdessään pyytää eivätkä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä.

4. Valituslautakunnan jäsenet eivät saa hoitaa muita tehtäviä virastossa. Valituslautakunnan jäsenet voivat hoitaa tehtävää osa-aikaisesti.

5. Valituslautakunnan jäsenet voidaan erottaa tai heidän nimensä voidaan poistaa pätevien ehdokkaiden luettelosta heidän toimikautensa kestäessä vain, jos tähän on painavat syyt ja jos komissio on tehnyt tätä koskevan päätöksen hallintoneuvostolta lausunnon saatuaan.

▼B

6. Siirretään komissiolle valta antaa 128 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritellään valituslautakunnan jäsenten kelpoisuusvaatimukset, heidän asemansa ja sopimussuhteensa virastoon, yksittäisten jäsenten toimivallan päätösten valmisteluvaiheessa ja äänestystä koskevat ehdot.

107 artikla

Esteellisyys ja jäävääminen

1. Valituslautakunnan jäsenet eivät voi osallistua muutoksenhakumenettelyyn, jos asia koskee heidän omaa etuaan, jos he ovat aikaisemmin edustaneet jompaakumpaa menettelyn osapuolista tai jos he ovat osallistuneet sen päätöksen tekemiseen, jota muutoksenhaku koskee.

2. Jos valituslautakunnan jäsen katsoo, ettei hänen ole asianmukaista osallistua johonkin muutoksenhakumenettelyyn jollain 1 kohdassa tarkoitetulla perusteella tai jostain muusta syystä, kyseisen jäsenen on ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle.

3. Muutoksenhakumenettelyn osapuoli voi vastustaa ketä tahansa valituslautakunnan jäsentä jollain 1 kohdassa tarkoitetulla perusteella, tai jos kyseistä jäsentä epäillään puolueellisuudesta. Tällaista jääväystä ei voida hyväksyä, jos menettelyn osapuoli on jo toteuttanut menettelyyn liittyvän toimen, vaikka jääväysperuste on ollut hänen tiedossaan. Jääväysperusteena ei voi käyttää jäsenten kansalaisuutta.

4. Valituslautakunta päättää, miten 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on meneteltävä. Asianomainen jäsen ei osallistu asian käsittelyyn. Kyseisen päätöksen tekemiseksi asianomainen jäsen korvataan valituslautakunnassa hänen varajäsenellään.

108 artikla

Päätökset, joihin voidaan hakea muutosta

1. Muutosta voidaan hakea viraston päätöksiin, jotka on tehty 64 tai 65 artiklan, 76 artiklan 6 kohdan taikka 77–83, 85 tai 126 artiklan nojalla.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tehdyllä muutoksenhaulla ei ole lykkäävää vaikutusta. Jos pääjohtaja katsoo, että olosuhteet sen sallivat, hän voi päättää lykätä sellaisen päätöksen soveltamista, johon on haettu muutosta.

3. Päätökseen, joka ei päätä menettelyä jonkin osapuolen osalta, voidaan hakea muutosta vain lopullista päätöstä koskevan muutoksenhaun yhteydessä, jollei kyseisessä päätöksessä anneta mahdollisuutta erilliseen muutoksenhakuun.

109 artikla

Henkilöt, joilla on muutoksenhakuoikeus

Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt voivat hakea muutosta päätökseen, joka on osoitettu heille tai joka koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se olisi osoitettu muulle henkilölle. Menettelyn osapuolet voivat olla muutoksenhakumenettelyn osapuolina.

▼B

110 artikla

Määräaika ja muoto

Muutoksenhaku ja sen perusteet on toimitettava valituslautakunnan sihteeristölle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä, kun toimenpide on annettu tiedoksi kyseiselle henkilölle, tai jos henkilölle ei ole ilmoitettu toimenpiteestä, kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona kyseinen henkilö on saanut tiedon asiasta.

111 artikla

Oikaisu

1. Valituslautakunta antaa ennen muutoksenhaun tutkimista virastolle mahdollisuuden tarkistaa päätöstään. Jos pääjohtaja katsoo, että muutoksenhaku on perusteltu, hän oikaisee päätöksen kahden kuukauden kuluessa tiedoksiannon vastaanottamisesta valituslautakunnalta. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos menettelyn muu osapuoli vastustaa muutoksenhakua.

2. Jos päätöstä ei oikaista, viraston on viipymättä päätettävä, lykkääkö se päätöksen soveltamista 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

112 artikla

Muutoksenhaun tutkiminen

1. Valituslautakunta arvioi, voidaanko muutoksenhaku ottaa tutkittavaksi, ja onko se perusteltu.

2. Muutoksenhakua 1 kohdan nojalla tutkiessaan valituslautakunnan on toimittava ripeästi. Sen on kehotettava muutoksenhakumenettelyn osapuolia aina tarvittaessa esittämään asetettuja määräaikoja noudattaen kirjalliset huomautuksensa tiedoksi antamistaan asioista tai muiden muutoksenhakumenettelyn osapuolten antamista huomioista. Valintalautakunta voi päättää järjestää suullisen käsittelyn joko omasta aloitteestaan tai jonkin muutoksenhakumenettelyn osapuolen perustellusta pyynnöstä.

113 artikla

Muutoksenhakua koskevat päätökset

Jos valituslautakunta toteaa, ettei muutoksenhakua voida ottaa tutkittavaksi tai että se ei ole aiheellinen, se hylkää muutoksenhaun. Jos valituslautakunta toteaa, että muutoksenhaku voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu, se saattaa asian uudelleen viraston käsiteltäväksi. Virasto tekee uuden perustellun päätöksen, jossa otetaan huomioon valituslautakunnan päätös.

114 artikla

Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Unionin tuomioistuimessa voidaan nostaa kumoamiskanteita viraston toimista, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin, samoin kuin laiminlyöntikanteita sekä 97 artiklan mukaisesti korvauskanteita, jotka koskevat sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta viraston toimien aiheuttamista vahingoista, ja välityslausekkeen nojalla korvauskanteita, jotka koskevat sopimussuhteeseen perustuvaa vastuuta viraston toimien aiheuttamista vahingoista.

▼B

2. Kumoamiskanteet, jotka koskevat 64 tai 65 artiklan, 76 artiklan 6 kohdan taikka 77–83, 85 tai 126 artiklan mukaisesti tehtyjä viraston päätöksiä, voidaan saattaa unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi vasta sen jälkeen, kun kaikki viraston sisäiset muutoksenhakukeinot on käytetty.

3. Unionin toimielimet ja jäsenvaltiot ja voivat nostaa kanteita viraston tekemiä päätöksiä vastaan suoraan unionin tuomioistuimessa ilman, että niiden on käytettävä kaikkia viraston sisäisiä muutoksenhakukeinoja.

4. Virasto toteuttaa kaikki unionin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

III JAKSO

Työmenetelmät

115 artikla

Lausuntojen, sertifiointi- ja muiden yksityiskohtaisten eritelmien, hyväksyttävien vaatimusten täyttämisen menetelmien ja ohjeaineiston laatimismenettelyt

1. Hallintoneuvosto vahvistaa avoimet menettelyt, joita noudatetaan annettaessa ja määriteltäessä 76 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja lausuntoja, sertifiointi- ja muita yksityiskohtaisia eritelmiä, hyväksyttäviä vaatimusten täyttämisen menetelmiä ja ohjeaineistoa. Menettelyissä

a) käytetään hyväksi jäsenvaltioiden siviili-ilmailualan ja tarvittaessa sotilasilmailualan viranomaisten asiantuntemusta;

b) käytetään tarvittaessa asianomaisten osapuolten asiantuntijoita tai hyödynnetään asianomaisten eurooppalaisten standardointielinten tai muiden erikoistuneiden elinten asiantuntemusta;

c) varmistetaan, että virasto julkaisee asiakirjoja ja kuulee laajalti asianomaisia osapuolia noudattaen aikataulua ja menettelyä, johon sisältyy viraston velvollisuus antaa kuulemismenettelyssä kirjallinen vastaus.

2. Kun virasto laatii 76 artiklan 1 ja 3 kohdan nojalla lausuntoja, sertifiointi- ja muita yksityiskohtaisia eritelmiä, hyväksyttäviä vaatimusten täyttämisen menetelmiä ja ohjeaineistoja, sen on vahvistettava menettely jäsenvaltioiden kuulemiseksi etukäteen. Tätä varten se voi perustaa työryhmän, johon kullakin jäsenvaltiolla on oikeus nimetä asiantuntija. Kun tarvitaan sotilaallisiin näkökohtiin liittyvää kuulemista, virasto kuulee jäsenvaltioiden lisäksi myös Euroopan puolustusvirastoa ja muita jäsenvaltioiden nimeämiä toimivaltaisia sotilasalan asiantuntijoita. Kun tarvitaan näiden viraston toimenpiteiden mahdollisiin sosiaalisiin vaikutuksiin liittyvää kuulemista, viraston on kuultava unionin työmarkkinaosapuolia ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä.

3. Virasto julkaisee 76 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti laaditut lausunnot, sertifiointi- ja muut yksityiskohtaiset eritelmät, hyväksyttävät vaatimusten täyttämisen menetelmät ja ohjeaineistot ja tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetut menettelyt viraston virallisessa julkaisussa.

▼B

116 artikla

Päätöksentekomenettelyt

1. Hallintoneuvosto vahvistaa avoimet menettelyt, joita noudatetaan tehtäessä 76 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja yksittäisiä päätöksiä.

Menettelyissä on erityisesti

a) varmistettava sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kuuleminen, jolle päätös osoitetaan, ja muun sellaisen osapuolen kuuleminen, jota asia koskee suoraan ja erikseen;

b) määrättävä päätöksen antamisesta tiedoksi luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille ja sen julkaisemisesta, jollei 123 artiklan ja 132 artiklan 2 kohdan vaatimuksista muuta johdu;

c) määrättävä, että luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jolle päätös on osoitettu, sekä menettelyjen muille osapuolille ilmoitetaan heidän tämän asetuksen nojalla käytettävissään olevista muutoksenhakumenettelyistä;

d) varmistettava, että päätös sisältää lausuman perusteluista.

2. Hallintoneuvosto vahvistaa menettelyt, joissa määritellään, millä edellytyksillä päätöksistä ilmoitetaan asianomaisille henkilöille, mukaan lukien tiedot tässä asetuksessa säädetyistä, käytettävissä olevista muutoksenhakumenettelyistä.

117 artikla

Vuotuinen ja monivuotinen ohjelmasuunnittelu

1. Hallintoneuvosto hyväksyy viimeistään kunkin vuoden joulukuun 31 päivänä 98 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti monivuotisen ja vuotuisen ohjelman sisältävän ohjelma-asiakirjan pääjohtajan kuusi viikkoa ennen sen hyväksymistä esittämän luonnoksen perusteella, ottaen huomioon komission lausunnon ja monivuotisen ohjelmasuunnittelun osalta Euroopan parlamentin kuulemisen jälkeen. Hallintoneuvosto toimittaa ohjelma-asiakirjan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Ohjelma-asiakirjasta tulee lopullinen, kun yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu, ja sitä on tarvittaessa mukautettava talousarviota vastaavasti.

2. Vuotuisessa työohjelmassa on esitettävä yksityiskohtaiset tavoitteet ja odotetut tulokset, suorituskykyindikaattorit mukaan lukien, ja siinä on otettava huomioon Euroopan lentoturvallisuussuunnitelman tavoitteet. Siinä on myös esitettävä kuvaus rahoitettavista toimista ja mainittava kuhunkin toimeen osoitetut taloudelliset ja henkilöstöresurssit toimintoperusteisen budjetoinnin ja hallinnoinnin periaatteiden mukaisesti sekä eriteltävä, mitkä toimet rahoitetaan rahoitusosuuksiin perustuvasta talousarvion osasta ja mitkä toimet rahoitetaan viraston saamilla maksuilla. Vuotuisen työohjelman on oltava yhdenmukainen tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman kanssa. Siinä on selkeästi ilmoitettava, mitkä toiminnot on lisätty tai poistettu tai mitä toimia on muutettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna. Vuotuisessa ohjelmassa on esitettävä viraston strategia, joka koskee sen 90 artiklan mukaiseen kansainväliseen yhteistyöhön liittyviä toimia, sekä tähän strategiaan liittyvät viraston toimet.

▼B

3. Hallintoneuvosto muuttaa hyväksyttyä vuotuista työohjelmaa tarvittaessa, jos virastolle annetaan uusi tehtävä. Vuotuiseen työohjelmaan tehtävät olennaiset muutokset on hyväksyttävä samaa menettelyä noudattaen kuin alkuperäinen vuotuinen työohjelma. Hallintoneuvosto voi siirtää pääjohtajalle valtuudet tehdä vuotuiseen työohjelmaan muita kuin olennaisia muutoksia.

4. Monivuotisessa työohjelmassa on esitettävä yleinen strateginen ohjelma, mukaan lukien tavoitteet, odotetut tulokset ja suorituskykyindikaattorit. Siinä on esitettävä myös resursseja koskeva ohjelmasuunnittelu, mukaan lukien monivuotinen talousarvio ja henkilöstö.

Resursseja koskevaa ohjelmasuunnittelua on päivitettävä vuosittain. Strategista ohjelmaa on päivitettävä tarvittaessa, ja erityisesti 124 artiklassa tarkoitetun arvioinnin tulosten huomioon ottamiseksi.

118 artikla

Konsolidoitu vuotuinen toimintakertomus

1. Konsolidoidussa vuotuisessa toimintakertomuksessa selostetaan, miten virasto on toteuttanut vuosittaisen työohjelmansa, talousarvionsa ja käyttänyt henkilöresurssinsa. Siinä on selkeästi mainittava, mitä viraston toimeksiantoja ja tehtäviä on lisätty, muutettu tai poistettu edelliseen vuoteen verrattuna.

2. Kertomuksessa selostetaan viraston suorittamat toimet ja arvioidaan niiden tuloksia suhteessa asetettuihin tavoitteisiin, suorituskykyindikaattoreihin ja aikatauluun, näihin toimiin liittyviä riskejä, resurssien käyttöä ja viraston yleistä toimintaa sekä sisäisten valvontajärjestelmien tehokkuutta ja toimivuutta. Siinä myös ilmoitetaan, mitkä toimet on rahoitettu rahoitusosuuksiin perustuvasta talousarvion osasta ja mitkä toimet on rahoitettu viraston saamilla maksuilla.

119 artikla

Avoimuus ja tiedottaminen

1. Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001. Tämä ei rajoita asetuksessa (EU) N:o 376/2014 eikä tämän asetuksen 72 artiklan 5 kohdan ja 74 artiklan 8 kohdan perusteella hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettujen tietojen saatavuutta koskevien sääntöjen soveltamista.

2. Virasto voi toteuttaa tiedotustoimia omasta aloitteestaan toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Se varmistaa erityisesti, että 115 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun julkaisun lisäksi yleisölle ja asianomaisille osapuolille annetaan nopeasti objektiivista, luotettavaa ja helposti ymmärrettävää tietoa sen työstä. Virasto varmistaa, ettei sen resurssien osoittaminen tiedotustoimiin haittaa 75 artiklassa tarkoitettujen tehtävien tehokasta hoitamista.

▼B

3. Virasto kääntää tarvittaessa turvallisuuden edistämiseen liittyvän aineiston unionin virallisille kielille.

4. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on avustettava virastoa tiedottamalla tehokkaasti asiaankuuluvista turvallisuustiedoista omilla lainkäyttöalueillaan.

5. Luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä on oikeus kääntyä viraston puoleen kirjallisesti millä tahansa unionin virallisella kielellä, ja heillä on oikeus saada vastaus samalla kielellä.

6. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

IV JAKSO

Varainhoitoa koskevat vaatimukset

120 artikla

Talousarvio

1. Viraston tulot koostuvat seuraavista, rajoittamatta kuitenkaan muita lähteitä:

a) unionin rahoitusosuus;

b) sellaisten Euroopan kolmansien maiden rahoitusosuus, joiden kanssa unioni on tehnyt 129 artiklassa tarkoitetun kansainvälisen sopimuksen;

c) viraston myöntämien todistusten hakijoiden ja haltijoiden sekä henkilöiden, joiden antaman ilmoituksen virasto on rekisteröinyt, suorittamat maksut;

d) julkaisuista, koulutuksesta ja kaikista muista viraston tarjoamista palveluista sekä muutoksenhakujen käsittelystä perittävät maksut;

e) jäsenvaltioiden, kolmansien maiden tai muiden yhteisöjen mahdolliset vapaaehtoiset rahoitusosuudet, edellyttäen että tällainen rahoitusosuus ei vaaranna viraston riippumattomuutta eikä puolueettomuutta;

f) avustukset.

2. Viraston menoihin kuuluvat henkilöstöstä, hallinnosta, infrastruktuurista ja toiminnasta aiheutuvat menot. Toimintamenojen osalta sellaisia toimia koskevat talousarviositoumukset, jotka toteutetaan useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana, voidaan tarvittaessa jakaa usealle vuodelle vuotuisiksi eriksi.

3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

4. Talousarvioon suoritettuja rahoitusosuuksia sekä sertifiointitoimille asetettuja ja niistä perittyjä maksuja ja muita viraston perimiä maksuja on käsiteltävä erillään viraston tileissä.

5. Virasto mukauttaa varainhoitovuoden kuluessa henkilöstösuunnitelmaansa ja maksuihin liittyvistä resursseista rahoitettavien toimien hallintaa siten, että se pystyy reagoimaan nopeasti työmäärään ja kyseisten tulojen vaihteluun.

▼B

6. Pääjohtaja laatii vuosittain viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevan ennakkoarvioesityksen, johon sisältyy henkilöstötaulukkoa koskeva esitys, ja toimittaa sen sekä selitykset talousarviotilanteesta hallintoneuvostolle. Henkilöstötaulukkoa koskevan esityksen on maksuilla rahoitettavien toimien osalta perustuttava rajalliseen määrään komission hyväksymiä indikaattoreita, joilla mitataan viraston työmäärää ja tehokkuutta, ja siinä on esitettävä resurssit, jotka tarvitaan, jotta sertifioinnista ja viraston muista toimista aiheutuvat tarpeet voidaan täyttää tehokkaasti ja oikea-aikaisesti, mukaan lukien 64 ja 65 artiklan mukaisista vastuun uudelleenjakamisista aiheutuvat tarpeet.

Hallintoneuvosto hyväksyy tämän esityksen pohjalta alustavan ennakkoarvion viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista. Alustava ennakkoarvio viraston tuloista ja menoista toimitetaan komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta.

7. Hallintoneuvosto toimittaa viraston tuloja ja menoja koskevan lopullisen ennakkoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukkoa koskeva esitys ja alustava työohjelma, viimeistään 31 päivänä maaliskuuta komissiolle ja Euroopan kolmansille maille, joiden kanssa unioni on tehnyt 129 artiklassa tarkoitetun kansainvälisen sopimuksen.

8. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen kanssa.

9. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan esitykseen arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan rahoitusosuuden määrän osalta välttämättöminä, ja toimittaa esityksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle SEUT 313 ja 314 artiklan mukaisesti.

10. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät virastolle annettavaa rahoitusosuutta koskevat määrärahat ja vahvistavat viraston henkilöstötaulukon ottaen huomioon 6 kohdassa tarkoitetut viraston työmäärään ja tehokkuuteen liittyvät indikaattorit.

11. Hallintoneuvosto vahvistaa talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä muutetaan tarvittaessa unionin yleisen talousarvion mukaisesti.

12. Hallintoneuvoston on ilmoitettava mahdollisimman pian Euroopan parlamentille ja neuvostolle aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, erityisesti kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta, ja ilmoittaa tästä komissiolle. Kaikkiin rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus viraston talousarvioon, sovelletaan komission delegoitua asetusta (EU) N:o 1271/2013 ([1]).

([1]) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1271/2013, annettu 30 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42).

▼B

Kun Euroopan parlamentti tai neuvosto on ilmoittanut aikomuksestaan antaa lausunto, se toimittaa lausuntonsa hallintoneuvostolle kuuden viikon kuluessa hankkeen ilmoittamispäivästä.

121 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja toteuttaa viraston talousarvion.

2. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavana 1 päivänä maaliskuuta. Viraston tilinpitäjä toimittaa komission tilinpitäjälle myös selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavana 31 päivänä maaliskuuta. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ([1]) 147 artiklan mukaisesti.

3. Pääjohtaja toimittaa selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavana 31 päivänä maaliskuuta.

4. Saatuaan viraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 148 artiklan mukaisesti, tilinpitäjä vahvistaa viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan, ja pääjohtaja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.

5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

6. Viraston tilinpitäjä toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavana 1 päivänä heinäkuuta.

7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavana 15 päivänä marraskuuta.

8. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavana 30 päivänä syyskuuta. Hän toimittaa tämän vastauksen myös hallintoneuvostolle ja komissiolle.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

▼B

9. Pääjohtaja antaa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 165 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille sen pyynnöstä kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettoman toteuttamisen edellyttämät tiedot.

10. Euroopan parlamentti päättää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta ennen 15 päivää toukokuuta vuonna n + 2 pääjohtajalle varainhoitovuoden n talousarvion toteuttamisesta myönnettävästä vastuuvapaudesta.

122 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi sovelletaan rajoituksetta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013 ([1]).

2. Virasto liittyy kuuden kuukauden kuluessa 11 päivästä syyskuuta 2018 Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen ([2]) ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen henkilöstöönsä sovellettavat asianmukaiset määräykset.

3. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

4. OLAF voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikalla suoritettavat selvitykset ja tarkastukset, asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ([3]) säädettyjä säännöksiä ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan määrittää, liittyykö viraston rahoittamaan avustukseen tai sopimukseen petos, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin.

5. Viraston kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tekemiin yhteistyösopimuksiin sekä sen muihin sopimuksiin, avustussopimuksiin ja -päätöksiin on sisällyttävä määräykset, joilla nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet toteuttaa tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltuuksiensa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1–4 kohdan soveltamista.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

([2]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

([3]) Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

▼B

123 artikla

Turvallisuusluokiteltujen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

Virasto hyväksyy omat turvallisuussäännöt, jotka vastaavat komission päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443 ([1]) ja (EU, Euratom) 2015/444 ([2]) vahvistettuja Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevia komission turvallisuussääntöjä. Viraston turvallisuussääntöjen on katettava muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista koskevat säännökset.

124 artikla

Arviointi

1. Komissio suorittaa viimeistään 12 päivänä syyskuuta 2023 ja sen jälkeen joka viides vuosi komission suuntaviivojen mukaisen arvioinnin, jossa arvioidaan viraston toimintaa suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin. Arvioinnissa arvioidaan tämän asetuksen sekä viraston ja sen toimintatapojen vaikutusta korkeatasoisen siviili-ilmailun turvallisuuden kehittämiseen. Arvioinnissa on tarkasteltava myös tarvetta muuttaa viraston toimeksiantoa ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia. Arvioinnissa otetaan huomioon hallintoneuvoston ja eri sidosryhmien näkökannat sekä unionin että kansallisella tasolla.

2. Jos komissio katsoo, ettei viraston toiminnan jatkaminen ole enää perusteltua sille asetettuihin tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin nähden, se voi ehdottaa, että tätä asetusta muutetaan vastaavasti tai että se kumotaan.

3. Komissio toimittaa arvioinnin tulokset sekä sitä koskevat päätelmät Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallintoneuvostolle. Tarvittaessa niihin sisällytetään toimintasuunnitelma ja sen aikataulu. Arvioinnin tulokset ja suositukset julkistetaan.

125 artikla

Varainhoitosäännöt

Hallintoneuvosto vahvistaa virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt komissiota kuultuaan. Ne voivat poiketa delegoidusta asetuksesta (EU) N:o 1271/2013 ainoastaan, jos viraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

([1]) Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

([2]) Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

▼B

126 artikla

Maksut

1. Maksuja on perittävä

a) viraston tämän asetuksen mukaisesti suorittamista todistusten myöntämisistä ja uusimisista ja ilmoitusten rekisteröinneistä sekä niitä toimia koskevista valvontatoimista, joihin nämä todistukset ja ilmoitukset liittyvät;

b) julkaisuista, koulutuksesta ja kaikista muista viraston tarjoamista palveluista, jolloin maksujen on määräydyttävä kunkin yksittäisen palvelusuorituksen todellisten kustannusten perusteella;

c) muutoksenhakujen käsittelystä.

Kaikki maksut on ilmoitettava ja maksettava euromääräisinä.

2. Maksujen suuruus on vahvistettava tasolle, jolla varmistetaan, että niistä saatavilla tuloilla voidaan täysin kattaa suoritettuihin palveluihin liittyvistä toimista aiheutuneet kustannukset ja vältetään merkittävän ylijäämän kertyminen. Kaikki viraston henkilöstön 1 kohdassa tarkoitetuista toimista aiheutuvat menot, erityisesti työnantajan suhteelliset maksut eläkejärjestelmään, on otettava huomioon näissä kustannuksissa. Maksut ovat viraston käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja sellaisiin palveluihin liittyvistä toimista, joista maksuja peritään.

3. Maksuista kertyvillä ylijäämillä rahoitetaan maksuihin liittyviä tulevia toimia tai kuitataan tappioita. Jos talousarvion toteutuma on toistuvasti huomattavasti yli- tai alijäämäinen, maksujen tasoa on tarkistettava.

4. Virastoa kuullaan ennen täytäntöönpanosäädösten hyväksymistä 98 artiklan 2 kohdan i alakohdan mukaisesti. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan viraston perimiä maksuja koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja joissa eritellään erityisesti se, mistä asioista 120 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan mukaisia maksuja peritään, sekä maksujen suuruus ja niiden suorittamistapa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

127 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

▼B

4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 4 artiklan kanssa.

128 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 11 päivästä syyskuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 19, 28, 32, 39, 47, 54, 58 ja 61 artiklassa, 62 artiklan 13 kohdassa, 68 artiklan 3 kohdassa, 84 artiklan 4 kohdassa sekä 105 ja 106 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 19, 28, 32, 39, 47, 54, 58 ja 61 artiklassa, 62 artiklan 13 kohdassa, 68 artiklan 3 kohdassa, 84 artiklan 4 kohdassa sekä 105 ja 106 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 19, 28, 32, 39, 47, 54, 58 ja 61 artiklan, 62 artiklan 13 kohdan, 68 artiklan 3 kohdan, 84 artiklan 4 kohdan sekä 105 ja 106 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

129 artikla

Unionin ulkopuolisten Euroopan maiden osallistuminen

Viraston toimintaan voivat osallistua ne Euroopan kolmannet maat, jotka ovat Chicagon yleissopimuksen sopimuspuolia ja jotka ovat tehneet unionin kanssa kansainvälisen sopimuksen, jonka nojalla ne hyväksyivät ja soveltavat unionin oikeutta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

▼B

Näihin kansainvälisiin sopimuksiin voi sisältyä määräyksiä, joissa määritellään erityisesti kyseisen unionin ulkopuolisen Euroopan maan viraston toimintaan osallistumisen luonne ja laajuus, mukaan lukien rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat määräykset. Virasto voi näiden määräysten soveltamiseksi vahvistaa 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti työjärjestelyt kyseisen unionin ulkopuolisen Euroopan maan toimivaltaisen viranomaisen kanssa.

130 artikla

Päätoimipaikkaa koskeva sopimus ja toimintaolosuhteet

1. Isäntäjäsenvaltion virastolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat järjestelyt sekä viraston pääjohtajaan, hallintoneuvoston jäseniin, viraston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä isäntäjäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan viraston ja isäntäjäsenvaltion välisessä päätoimipaikkaa koskevassa sopimuksessa.

2. Viraston isäntäjäsenvaltion on varmistettava tarvittavat edellytykset viraston moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, mukaan lukien monikieliset ja asianmukaiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset liikenneyhteydet.

131 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

132 artikla

Henkilötietojen käsittely

1. Käsitellessään henkilötietoja tämän asetuksen puitteissa jäsenvaltioiden on toteutettava tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä niiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti.

2. Käsitellessään henkilötietoja tämän asetuksen puitteissa komission ja viraston on toteutettava tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

133 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2111/2005 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2111/2005 15 artiklan 1–3 kohta seuraavasti:

”1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä ’EU:n lentoturvallisuuskomitea’. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

▼B

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.”

134 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1008/2008 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1008/2008 seuraavasti:

1) Korvataan 4 artiklan b alakohta seuraavasti:

”b) sillä on voimassa oleva lentotoimintalupa (AOC), jonka on myöntänyt Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1139 (*) mukaisesti joko jäsenvaltion kansallinen viranomainen, useat jäsenvaltioiden kansalliset viranomaiset yhdessä kyseisen asetuksen 62 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai Euroopan unionin lentoturvallisuusvirasto;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1139, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2018, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta (EUVL L 212, 22.8.2018, s. 1).”

2) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Lentotoimintalupa

1. Liikenneluvan myöntämisen ja voimassaolon edellytyksenä on, että lentoliikenteen harjoittajalla on voimassa oleva lentotoimintalupa, jossa täsmennetään kyseisen liikenneluvan piiriin kuuluva toiminta.

2. Yhteisön lentoliikenteen harjoittajan lentotoimintaluvan mahdolliset muutokset on tarvittaessa otettava huomioon sen liikenneluvassa.

Lentotoimintaluvasta vastaavan viranomaisen on ilmoitettava toimivaltaiselle lupaviranomaiselle mahdollisimman pian mahdollisista merkityksellisistä ehdotetuista muutoksista lentotoimintalupaan.

3. Lentotoimintaluvasta vastaavan viranomaisen ja toimivaltaisen lupaviranomaisen on sovittava toimenpiteistä vaihtaakseen proaktiivisesti tietoja, jotka ovat merkityksellisiä lentotoimintaluvan ja liikenneluvan arvioinnin ja voimassaolon kannalta.

▼B

Tällaiseen vaihtoon voivat kuulua muun muassa tiedot, jotka koskevat yhteisön lentoliikenteen harjoittajan taloudellisia, omistajuuteen liittyviä tai organisatorisia järjestelyjä, jotka voivat vaikuttaa sen toiminnan turvallisuuteen tai vakavaraisuuteen, tai jotka voivat auttaa lentotoimintaluvasta vastaavaa viranomaista toteuttamaan turvallisuuteen liittyviä valvontatoimiaan. Jos tietoja toimitetaan luottamuksellisesti, on toteutettava toimenpiteet tietojen suojaamiseksi asianmukaisella tavalla.

3 a. Jos on todennäköistä, että tarvitaan toimia noudattamisen varmistamiseksi, lentotoimintaluvasta vastaavan viranomaisen ja toimivaltaisen lupaviranomaisen on kuultava toisiaan mahdollisimman pian ennen tällaisten toimien toteuttamista ja toimittava yhdessä pyrkiessään ratkaisemaan kysymykset ennen toimien toteuttamista. Kun toimia toteutetaan, lentotoimintaluvasta vastaavan viranomaisen ja toimivaltaisen lupaviranomaisen on ilmoitettava toisilleen mahdollisimman pian, että toimia on toteutettu.”

3) Korvataan 12 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yhteisön lentoliikenteen harjoittajan käyttämät ilma-alukset rekisteröidään liikenneluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltion valinnan mukaan joko sen omaan kansalliseen rekisteriin tai toisen jäsenvaltion kansalliseen rekisteriin. Kun tällaisia ilma-aluksia käytetään vuokrausta ilman miehistöä tai miehistöineen koskevan sopimuksen perusteella 13 artiklan mukaisesti, ne voidaan kuitenkin rekisteröidä joko minkä tahansa jäsenvaltion tai kolmannen maan kansalliseen rekisteriin.”

135 artikla

Asetuksen (EU) N:o 996/2010 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) N:o 996/2010 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Tutkintavelvollisuus

1. Jokaisesta onnettomuudesta tai vakavasta vaaratilanteesta, jossa on osallisena ilma-alus, johon sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1139 (*), on tehtävä turvallisuustutkinta siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella onnettomuus tai vakava vaaratilanne tapahtui.

2. Kun ilma-alus, johon sovelletaan asetusta (EU) 2018/1139 ja joka on rekisteröity jäsenvaltiossa, on osallisena onnettomuudessa tai vakavassa vaaratilanteessa, jonka sijaintia ei voida täsmällisesti määrittää minkään valtion alueelle, turvallisuustutkinnasta vastaa rekisteröintijäsenvaltion turvallisuustutkintaviranomainen.

3. Turvallisuustutkintaviranomainen määrittelee 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetun turvallisuustutkinnan laajuuden ja sen suorittamisessa noudatettavat menettelyt, ottaen huomioon onnettomuuden tai vakavan vaaratilanteen seuraukset ja sen, mitä kokemusta se arvelee tutkinnasta saatavan ilmailun turvallisuuden parantamiseksi.

▼B

4. Turvallisuustutkintaviranomaiset voivat päättää tutkia myös muita kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaaratilanteita, tai muille ilma-aluksille sattuneita onnettomuuksia tai vakavia vaaratilanteita, jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jos ne arvelevat tutkinnasta saatavan turvallisuuden kannalta hyödyllistä kokemusta.

5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, tutkinnasta vastaava turvallisuustutkintaviranomainen voi päättää, ottaen huomioon, mitä kokemusta se arvelee tutkinnasta saatavan ilmailun turvallisuuden parantamiseksi, olla käynnistämättä turvallisuustutkintaa, kun onnettomuus tai vakava vaaratilanne koskee miehittämätöntä ilma-alusta, jonka osalta ei vaadita todistusta tai ilmoitusta asetuksen (EU) 2018/1139 56 artiklan 1 ja 5 kohdan mukaisesti, tai kun se koskee miehitettyä ilma-alusta, jonka suurin sallittu lentoonlähtömassa on enintään 2 250 kg, eikä yksikään henkilö ole saanut kuolemaan johtavia tai vakavia vammoja.

6. Edellä 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetussa turvallisuustutkinnassa ei saa missään tapauksessa pyrkiä osoittamaan syyllisyyttä tai vastuuta. Turvallisuustutkinnan on oltava riippumaton mahdollisista oikeudellisista tai hallinnollisista menettelyistä syyllisyyden tai vastuun osoittamiseksi, ja sen on oltava erillinen tällaisista menettelyistä, eikä se saa vaikuttaa niihin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1139, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2018, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta (EUVL L 212, 22.8.2018, s. 1).”

136 artikla

Asetuksen (EU) N:o 376/2014 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) N:o 376/2014 3 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tätä asetusta sovelletaan sellaisiin siviili-ilma-aluksiin liittyviin poikkeamiin ja muihin turvallisuustietoihin, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1139 (*).

Tätä asetusta ei kuitenkaan sovelleta sellaisiin miehittämättömiin ilma-aluksiin liittyviin poikkeamiin ja muihin turvallisuustietoihin, joiden osalta ei vaadita todistusta tai ilmoitusta asetuksen (EU) 2018/1139 56 artiklan 1 ja 5 kohdan mukaisesti, paitsi jos tällaiseen miehittämättömään ilma-alukseen liittyvä poikkeama tai muu turvallisuustieto on aiheuttanut henkilön kuolemaan johtaneen tai vakavan vammautumisen tai siinä on ollut osallisena muita ilma-aluksia kuin miehittämättömiä ilma-aluksia.

▼B

Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tätä asetusta myös sellaisiin ilma-aluksia koskeviin poikkeamiin ja muihin turvallisuustietoihin, joihin ei sovelleta asetusta (EU) 2018/1139.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1139, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2018, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta (EUVL L 212, 22.8.2018, s. 1).”

137 artikla

Direktiivin 2014/30/EU muuttaminen

Korvataan direktiivin 2014/30/EU 2 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) seuraaviin ilmailuvälineisiin, jos ne kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1139 (*) soveltamisalaan ja on tarkoitettu käytettäviksi yksinomaan ilmassa:

i) muut ilma-alukset kuin miehittämättömät ilma-alukset, sekä niihin liittyvät moottorit, potkurit, osat ja irralliset varusteet;

ii) miehittämättömät ilma-alukset sekä niihin liittyvät moottorit, potkurit, osat ja irralliset varusteet, joiden suunnittelu on sertifioitu kyseisen asetuksen 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja jotka on tarkoitettu käytettäviksi yksinomaan kansainvälisen televiestintäliiton radio-ohjesäännössä jaetuilla lentoliikenteen suojatuilla radiotaajuuksilla.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1139, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2018, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta (EUVL L 212, 22.8.2018, s. 1).”

▼B

138 artikla

Direktiivin 2014/53/EU muuttaminen

Korvataan direktiivin 2014/53/EU liitteessä I oleva 3 kohta seuraavasti:

”3. Seuraavat ilmailuvälineet, jos ne kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1139 (*) soveltamisalaan ja on tarkoitettu käytettäviksi yksinomaan ilmassa:

a) muut ilma-alukset kuin miehittämättömät ilma-alukset, sekä niihin liittyvät moottorit, potkurit, osat ja irralliset varusteet;

b) miehittämättömät ilma-alukset sekä niihin liittyvät moottorit, potkurit, osat ja irralliset varusteet, joiden suunnittelu on sertifioitu kyseisen asetuksen 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja jotka on tarkoitettu käytettäviksi yksinomaan kansainvälisen televiestintäliiton radio-ohjesäännössä jaetuilla lentoliikenteen suojatuilla radiotaajuuksilla.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1139, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2018, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta (EUVL L 212, 22.8.2018, s. 1).”

139 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 216/2008 11 päivästä syyskuuta 2018.

2. Kumotaan asetus (EY) N:o 552/2004 11 päivästä syyskuuta 2018. Kyseisen asetuksen 4, 5, 6, 6 a ja 7 artiklaa ja sen liitteitä III ja IV sovelletaan kuitenkin tämän asetuksen 47 artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten soveltamispäivään asti ja siltä osin kuin kyseisissä säädöksissä käsitellään asetuksen (EY) N:o 552/2004 asiaa koskevien säännösten kohdetta ja joka tapauksessa enintään 12 päivään syyskuuta 2023.

3. Kumotaan asetus (ETY) N:o 3922/91 niiden, 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla hyväksyttyjen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamispäivästä, jotka koskevat lentokoneilla harjoitettavaan taksilentotoimintaan, kiireelliseen lääkintälentotoimintaan ja yhden ohjaajan kaupalliseen ilmakuljetustoimintaan sovellettavia lentoaikarajoituksia ja lepovaatimuksia.

▼B

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen ja, tapauksen mukaan, liitteessä X olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

140 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 216/2008 ja sen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti myönnetyt tai tunnustetut todistukset ja tietyt lentokelpoisuusvaatimukset ja annetut tai tunnustetut ilmoitukset pysyvät voimassa ja niiden katsotaan olevan myönnetty, annettu ja tunnustettu tämän asetuksen vastaavien säännösten mukaisesti, myös 67 artiklan soveltamiseksi.

2. Asetusten (EY) N:o 216/2008 ja (EY) N:o 552/2004 perusteella hyväksytyt täytäntöönpanosäännöt mukautetaan tämän asetuksen säännöksiin viimeistään 12 päivänä syyskuuta 2023. Siihen saakka näissä täytäntöönpanosäännöissä olevia viittauksia

a) ”kaupalliseen lentotoimintaan” pidetään viittauksena asetuksen (EY) N:o 216/2008 3 artiklan i alakohtaan;

b) ”vaativaan moottorikäyttöiseen ilma-alukseen” pidetään viittauksena asetuksen (EY) N:o 216/2008 3 artiklan j alakohtaan;

c) ”laitteisiin” pidetään viittauksena tämän asetuksen 3 artiklan 29 alakohtaan;

d) ”harrasteilmailun lupakirjaan” pidetään viittauksena asetuksen (EY) N:o 216/2008 7 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun lupakirjaan.

3. Virasto antaa viimeistään kahden vuoden kuluttua 11 päivästä syyskuuta 2018 tämän asetuksen 76 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti lausuntoja, jotka koskevat ehdotuksia komission asetusten (EU) N:o 748/2012 ([1]), (EU) N:o 1321/2014 ([2]), (EU) N:o 1178/2011 ([3]) ja (EU) N:o 965/2012 ([4]) sekä sovellettavien sertifiointieritelmien muuttamiseksi, jotta ne mukautettaisiin ensisijaisesti urheilu- ja harrastekäyttöön tarkoitettujen ilma-alusten osalta tähän asetukseen.

([1]) Komission asetus (EU) N:o 748/2012, annettu 3 päivänä elokuuta 2012, ilma-alusten ja niihin liittyvien tuotteiden, osien ja laitteiden lentokelpoisuus- ja ympäristösertifiointia sekä suunnittelu- ja tuotanto-organisaatioiden sertifiointia koskevista täytäntöönpanosäännöistä (EUVL L 224, 21.8.2012, s. 1).

([2]) Komission asetus (EU) N:o 1321/2014, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, ilma-alusten sekä ilmailutuotteiden, osien ja laitteiden jatkuvan lentokelpoisuuden ylläpidosta ja näihin tehtäviin osallistuvien organisaatioiden ja henkilöstön hyväksymisestä (EUVL L 362, 17.12.2014, s. 1).

([3]) Komission asetus (EU) N:o 1178/2011, annettu 3 päivänä marraskuuta 2011, siviili-ilmailun lentomiehistöä koskevien teknisten vaatimusten ja hallinnollisten menettelyjen säätämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 nojalla (EUVL L 311, 25.11.2011, s. 1).

([4]) Komission asetus (EU) N:o 965/2012, annettu 5 päivänä lokakuuta 2012, lentotoimintaan liittyvistä teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti (EUVL L 296, 25.10.2012, s. 1).

▼B

4. Virasto voi antaa viimeistään 12 päivänä syyskuuta 2021 ohjeaineistoa jäsenvaltioiden vapaaehtoiseen käyttöön liitteessä I lueteltujen ilma-alusten suunnittelua, valmistusta, huoltoa ja lentotoimintaa koskevien oikeasuhteisten kansallisten sääntöjen valmistelun tueksi.

5. Poiketen siitä, mitä 55 ja 56 artiklassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 216/2008 asiaa koskevia säännöksiä sovelletaan edelleen siihen saakka, kunnes tämän asetuksen 58 artiklassa tarkoitetut delegoidut säädökset ja 57 artiklassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset tulevat voimaan.

6. Jäsenvaltioiden on sanottava irti kolmansien maiden kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla tehdyt voimassa olevat kahdenväliset sopimukset tai mukautettava niitä mahdollisimman pian tämän asetuksen voimaantulon jälkeen ja joka tapauksessa ennen 12 päivää syyskuuta 2021.

141 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

2 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut ilma-alukset

1. Tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin miehitettyjen ilma-alusten luokkiin:

a) historiallinen ilma-alus, joka täyttää seuraavat kriteerit:

i) ilma-alus, jonka

— alkuperäinen tyyppisuunnittelu on tapahtunut ennen 1 päivää tammikuuta 1955, ja

— valmistus on lopetettu ennen 1 päivää tammikuuta 1975;

tai

ii) ilma-alus, jolla on selkeä historiallinen merkitys, joka liittyy

— osallistumiseen merkittävään historialliseen tapahtumaan,

— huomattavaan vaiheeseen ilmailun kehityksessä, tai

— merkittävään asemaan jäsenvaltion asevoimissa;

tai

b) ilma-alus, joka on erityisesti suunniteltu tai muutettu tutkimus-, kokeilu- tai tieteellisiin tarkoituksiin, ja jota valmistetaan todennäköisesti hyvin rajoitettu määrä;

c) ilma-alus, mukaan lukien koottavina sarjoina toimitettavat ilma-alukset, jonka valmistus- ja kokoonpanotehtävistä vähintään 51 prosenttia suorittaa harrasterakentaja tai voittoa tavoittelematon harrasteyhdistys omiin tarkoituksiinsa ja ilman kaupallisia tavoitteita;

d) ilma-alus, joka on ollut asevoimien käytössä, lukuun ottamatta ilma-aluksia, joiden tyyppisuunnitteluvaatimukset virasto on hyväksynyt;

e) lentokoneet, joiden mitattavissa oleva sakkausnopeus tai pienin vakaa lentonopeus laskuasussa on enintään 35 solmua kalibroitua ilmanopeutta, helikopterit, moottoroidut laskuvarjot, purjelentokoneet ja moottoripurjelentokoneet, joissa on enintään kaksi paikkaa ja joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa (MTOM) on jäsenvaltioiden rekisterien mukaan enintään:

	Lentokone/Helikopteri/Moottoroitu laskuvarjo / moottoripurjelentokoneet	Purjelentokone	►C1 Amfibio- tai vesilentokone/-helikopteri ◄	Koko ilma-aluksen kantava pelastusvarjo
Yksipaikkainen	300 kg MTOM	250 kg MTOM	Lisäys 30 kg MTOM	Lisäys 15 kg MTOM
Kaksipaikkainen	450 kg MTOM	400 kg MTOM	Lisäys 45 kg MTOM	Lisäys 25 kg MTOM

►C1 Kun amfibio- tai vesilentokone/-helikopteri toimii sekä vesilentokoneena/-helikopterina että maalentokoneena/-helikopterina, sen massan on jäätävä sovellettavan MTOM-rajoituksen alapuolelle ◄

f) yksi- ja kaksipaikkaiset autogirot, joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on enintään 600 kilogrammaa;

▼B

g) jäljitelmät ilma-aluksista, jotka täyttävät a tai d alakohdan kriteerit ja joiden rakennesuunnittelu vastaa alkuperäistä ilma-alusta;

h) yhdelle tai kahdelle hengelle tarkoitetut ilmapallot ja ilmalaivat, joiden suurin sallittu suunniteltu tilavuus on kuumailmapalloilla enintään 1 200 m^3 ja muuta nostekaasua käytettäessä enintään 400 m^3;

i) muut miehitetyt ilma-alukset, joiden tyhjämassa polttoaine mukaan luettuna on enintään 70 kilogrammaa.

2. Tätä asetusta ei sovelleta myöskään

a) ankkuroituihin ilma-aluksiin, joissa ei ole työntövoimajärjestelmää, kun kiinnitysvaijerin enimmäispituus on 50 metriä ja kun

i) ilma-aluksen suurin sallittu lentoonlähtömassa hyötykuorma mukaan luettuna on alle 25 kilogrammaa; tai

ii) jos kyseessä on ilmaa kevyempi ilma-alus, ilma-aluksen suurin sallittu suunniteltu tilavuus on alle 40 m^3;

b) ankkuroituihin ilma-aluksiin, joiden suurin sallittu lentolähtömassa on enintään 1 kilogramma.

▼B

LIITE II

Keskeiset lentokelpoisuusvaatimukset

1. TUOTTEEN EHEYS

Tuotteen eheys, myös suojaaminen ulkopuolisilta tietoturvariskeiltä, on varmistettava kaikissa ennakoitavissa olevissa lento-olosuhteissa ilma-aluksen käyttöiän ajaksi. Kaikkien vaatimusten täyttäminen on osoitettava arvioinnin tai analyysin avulla ja tarvittaessa vahvistettava testein.

1.1 Rakenteet ja materiaalit

1.1.1 Rakenteellinen eheys on varmistettava ilma-aluksen ja sen työntövoimajärjestelmän koko käyttöalueella ja riittävällä tavalla silloinkin, kun käyttöalue ylitetään, ja se on säilytettävä ilma-aluksen käyttöiän ajan.

1.1.2 Ilma-aluksen kaikkien osien, joiden pettäminen voisi heikentää rakenteellista eheyttä, on oltava seuraavien ehtojen mukaisia ilman haitallista muodonmuutosta tai rakenteen pettämistä. Tämä koskee kaikkia merkittäviä massoja ja niiden kiinnitystä.

a) On otettava huomioon kaikki kohtuudella odotettavissa olevat ja riittävästi tämän ylittävät kuormitukseen liittyvät yhdistelmät painojen, massakeskiövaihtelun, ilma-aluksen käyttöalueen ja käyttöiän osalta. Tämä sisältää tuulenpuuskista, liikkeistä, paineistamisesta, liikuteltavista pinnoista ja hallinta- ja työntövoimajärjestelmistä aiheutuvat kuormitukset sekä lennon aikana että maassa.

b) On otettava huomioon maalle tai veteen suoritettujen pakkolaskujen aiheuttamat kuormitukset ja todennäköiset viat.

c) Kyseisiin kuormituksiin liittyvään rakenteelliseen vaikutukseen on sisällytettävä dynaamiset kuormitukset ilma-aluksen koon ja version mukaisesti lentotoiminnan lajin edellyttämällä tavalla.

1.1.3 Ilma-aluksessa ei saa ilmetä aeroelastista epävakautta eikä liiallista tärinää.

1.1.4 Valmistusprosessien ja ilma-aluksen rakentamisessa käytettävien materiaalien tuloksena on saatava tunnettuja ja toistettavissa olevia rakenteellisia ominaisuuksia. Toimintaympäristöön liittyvistä materiaalien suorituskyvyn muutoksista on annettava selvitys.

1.1.5 On varmistettava, siinä määrin kuin se on käytännössä mahdollista, etteivät jaksottaisen kuormituksen, ympäristön aiheuttaman heikkenemisen sekä satunnaisten ja yksittäisten vaurioiden vaikutukset heikennä rakenteellista eheyttä hyväksyttävän jäännöslujuustason alapuolelle. Kaikki tarvittavat ohjeet jatkuvan lentokelpoisuuden varmistamiseksi tältä osin on julkaistava.

1.2 Työntövoima

1.2.1 Työntövoimajärjestelmän (eli moottorin ja, tapauksen mukaan, potkurin) eheys on osoitettava työntövoimajärjestelmän koko käyttöalueella ja riittävällä tavalla silloinkin, kun käyttöalue ylitetään, ja se on säilytettävä työntövoimajärjestelmän käyttöiän ajan ottaen huomioon työntövoimajärjestelmän merkitys ilma-aluksen yleisissä turvallisuusratkaisuissa.

1.2.2 Työntövoimajärjestelmän on tuotettava sille asetetuissa rajoissa siltä vaadittava työntövoima tai teho kaikissa tarvittavissa lento-olosuhteissa, ympäristövaikutukset ja -olosuhteet huomioon ottaen.

▼B

1.2.3 Valmistusprosessin ja työntövoimajärjestelmän rakentamisessa käytettyjen materiaalien tuloksena on saatava tunnettu ja toistettavissa oleva rakenteellinen toiminta. Toimintaympäristöön liittyvistä materiaalien suorituskyvyn muutoksista on annettava selvitys.

1.2.4 Jaksottaisen kuormituksen, ympäristön ja toiminnan aiheuttaman heikkenemisen ja siitä todennäköisesti aiheutuvien osissa ilmenevien vikojen vaikutukset eivät saa heikentää työntövoimajärjestelmän eheyttä hyväksyttävien tasojen alapuolelle. Kaikki tarvittavat ohjeet jatkuvan lentokelpoisuuden varmistamiseksi tässä suhteessa on julkaistava.

1.2.5 Kaikki tarvittavat ohjeet, tiedot ja vaatimukset työntövoimajärjestelmän turvallisesta ja oikeasta asennuksesta ilma-alukseen on julkaistava.

1.3 Järjestelmät ja varusteet (muut kuin irralliset varusteet):

1.3.1 Ilma-aluksessa ei saa olla sellaisia suunnittelusta johtuvia ominaisuuksia tai yksityiskohtia, jotka kokemus on osoittanut vaarallisiksi.

1.3.2 Ilma-aluksen – mukaan lukien järjestelmät ja varusteet, joita tyyppihyväksynnän arviointi tai toimintasäännöt edellyttävät – on toimittava suunnitellulla tavalla kaikissa ennakoitavissa olevissa käyttöolosuhteissa, ilma-aluksen koko käyttöalueella ja riittävällä tavalla silloinkin, kun käyttöalue ylitetään, järjestelmän tai varusteen toimintaympäristö asianmukaisesti huomioon ottaen. Muut järjestelmät tai varusteet, joita ei edellytetä tyyppihyväksynnässä tai toimintasäännöissä, riippumatta siitä, onko niiden toiminta moitteetonta vai ei, eivät saa heikentää turvallisuutta tai vaikuttaa haitallisesti minkään muun järjestelmän tai varusteen moitteettomaan toimintaan. Järjestelmiä ja varusteita on voitava käyttää ilman, että tarvitaan poikkeuksellista taitoa tai voimaa.

1.3.3 Ilma-aluksen järjestelmien ja varusteiden on erikseen ja suhteessa toisiinsa tarkasteltuina oltava suunniteltu niin, ettei yksittäinen vika, jota ei ole osoitettu erityisen epätodennäköiseksi, johda onnettomuuden aiheuttavaan vikaan, ja tällöin on vian mahdollisuuden ja sen ilma-alukseen tai siinä oleviin henkilöihin kohdistuvan vaikutuksen voimakkuuden välisen suhteen oltava käänteinen. Edellä mainitun yksittäistä vikaa koskevan vaatimuksen osalta sallitaan, että ilma-aluksen koko ja kokonaisrakenne on otettava asianmukaisesti huomioon ja että tämän johdosta kyseinen yksittäistä vikaa koskeva vaatimus voi jäädä täyttymättä helikopterien ja pienlentokoneiden joidenkin osien ja joidenkin järjestelmien osalta.

1.3.4 Miehistölle ja tarvittaessa huoltohenkilökunnalle on annettava turvallisen lennon suorittamiseksi tarvittavat tiedot ja vaarallisia olosuhteita koskevat tiedot selvästi, johdonmukaisesti ja yksiselitteisesti. Järjestelmät, varusteet ja ohjaimet, mukaan lukien mittarit ja ilmaisintaulut, on suunniteltava ja sijoitettava niin, että minimoidaan virheet, jotka saattaisivat osaltaan synnyttää vaaratilanteita.

1.3.5 Suunnittelussa on otettava huomioon varotoimenpiteet, joiden avulla minimoidaan vaarat, myös tietoturvariskit, jotka kohtuullisen todennäköisesti uhkaavat ilma-alusta ja siinä olevia henkilöitä joko ilma-aluksen sisällä tai sen ulkopuolelta, mukaan lukien suojaaminen mahdolliselta merkittävältä vialta jossain ilma-aluksen irrallisessa varusteessa ja tällaisen varusteen rikkoutumiselta.

1.4 Irralliset varusteet

1.4.1 Irrallisen varusteen on täytettävä turvallisuustehtävänsä tai turvallisuuden kannalta merkittävä tehtävänsä suunnitellulla tavalla kaikissa ennakoitavissa olevissa käyttöolosuhteissa, ellei kyseistä tehtävää voida täyttää muulla tavoin.

▼B

1.4.2 Irrallisia varusteita on voitava käyttää ilman, että tarvitaan poikkeuksellista taitoa tai voimaa.

1.4.3 Irralliset varusteet, riippumatta siitä, onko niiden toiminta moitteetonta vai ei, eivät saa heikentää turvallisuutta tai vaikuttaa haitallisesti minkään muun varusteen, järjestelmän tai laitteen moitteettomaan toimintaan.

1.5 Jatkuva lentokelpoisuus

1.5.1 Kaikki tarvittavat asiakirjat, joihin kuuluvat myös ohjeet jatkuvasta lentokelpoisuudesta, on laadittava ja asetettava saataville sen varmistamiseksi, että ilma-alustyypin ja siihen liittyvien osien mukainen lentokelpoisuusstandardi täyttyy koko ilma-aluksen käyttöiän ajan.

1.5.2 On määrättävä keinoista jatkuvan lentokelpoisuuden kannalta välttämättömien osien ja irrallisten varusteiden tarkastamiseksi, säätämiseksi, voitelemiseksi, poistamiseksi tai vaihtamiseksi.

1.5.3 Jatkuvan lentokelpoisuuden ohjeet on annettava yhden tai useamman käsikirjan muodossa niihin sisältyvien tietojen määrän mukaan. Käsikirjoissa on käsiteltävä huolto- ja korjausohjeita, huoltotietoja, vianetsintä- ja tarkastusmenetelmiä käytännöllisessä muodossa.

1.5.4 Jatkuvan lentokelpoisuuden ohjeissa on oltava lentokelpoisuusrajoitukset, joissa määrätään pakollisista vaihtoajoista, tarkastusväleistä ja näihin liittyvästä tarkastusmenettelystä.

2. TUOTTEEN KÄYTÖN LENTOKELPOISUUSNÄKÖKOHDAT

2.1 On osoitettava, että seuraavista asioista on huolehdittu, jotta tuotteen käytön aikana maassa varmistetaan maassa tai ilma-aluksessa olevien turvallisuus:

a) On vahvistettava ilma-aluksen hyväksytyt käyttömuodot ja sen turvallisen käytön rajat ja turvallisen käytön edellyttämät tiedot, mukaan lukien ympäristöön liittyvät rajoitukset ja ilma-aluksen suoritusarvot.

b) Ilma-alusta on ilma-aluksen koon ja version mukaisesti voitava ohjata ja käsitellä turvallisesti kaikissa ennakoitavissa olevissa käyttötilanteissa myös sen jälkeen, kun yksi tai mahdollisesti useampi työntövoimajärjestelmä on vioittunut. Lentäjän fyysiset voimavarat, ohjaamo-olosuhteet, ohjaajien työmäärä ja muut inhimilliset tekijät sekä lennon vaihe ja sen kesto on otettava asianmukaisesti huomioon.

c) Yhdestä lennon vaiheesta on voitava siirtyä sujuvasti toiseen ilman, että tämä edellyttää poikkeuksellista ohjaustaitoa, tarkkaavaisuutta, voimaa tai työpanosta missään todennäköisessä käyttötilanteessa.

d) Ilma-aluksen vakavuuden on oltava sellainen, että sillä varmistetaan, ettei lentäjään kohdistu liiallisia vaatimuksia, kun otetaan huomioon lennon vaihe ja sen kesto.

e) On vahvistettava menetelmät normaalitoimintaa sekä vika- ja hätätilanteita varten.

f) Ilma-aluksessa on oltava varoitusmerkit tai muita esteitä, joiden tarkoituksena on estää ylittämästä normaalia lennon rajakäyrää, ilma-aluksen tyypistä riippuen.

g) Ilma-aluksen ominaisuuksien ja sen järjestelmien avulla on voitava palata turvallisesti takaisin lennon rajakäyrän äärirajoilta, jonne on ehkä jouduttu.

▼B

2.2 Miehistön jäsenille on kerrottava käyttörajoituksista ja muista turvallista käyttöä koskevista tiedoista.

2.3 On estettävä, että haitallisista ulkoisista ja sisäisistä olosuhteista, ympäristöolosuhteet mukaan lukien, johtuvat vaarat vaarantavat tuotteen käytön.

a) Vaarallisia olosuhteita ei lentotoiminnan lajin edellyttämällä tavalla saa erityisesti syntyä siitä, että joudutaan muun muassa seuraavien tuotteen käytön aikana ilma-aluksen koko ja versio huomioon ottaen kohtuudella odotettavissa olevien ilmiöiden kohteeksi: huono sää, salamointi, lintujen törmääminen ilma-alukseen, korkeataajuiset säteilykentät, otsoni jne.

b) Matkustamo-osastojen on toiminnan luonteen edellyttämällä tavalla tarjottava matkustajille ilma-aluksen koko ja versio huomioon ottaen sopivat matkustusolot ja asianmukainen suoja lentotoiminnasta aiheutuvilta tai hätätilanteissa syntyviltä ennakoitavilta vaaroilta, tulen, savun, myrkyllisten kaasujen ja paineen nopean alenemisen vaara mukaan lukien. On oltava keinot, joilla annetaan ilma-aluksessa oleville kohtuulliset mahdollisuudet välttyä vakavalta loukkaantumiselta ja poistua nopeasti ilma-aluksesta ja suojellaan heitä hidastusvoimilta jouduttaessa tekemään pakkolasku maahan tai veteen. Ilma-aluksessa on oltava tarvittavat selkeät ja yksiselitteiset merkit tai ilmaisimet, joilla ohjataan ilma-aluksessa olevia toimimaan asianmukaisesti, turvallisuuden vaatimalla tavalla, ja kerrotaan turvavarusteiden sijainnista ja niiden asianmukaisesta käytöstä. Vaadittavien turvavarusteiden on oltava helposti saatavilla.

c) Miehistöosastot on toiminnan luonteen edellyttämällä tavalla järjestettävä niin, että helpotetaan lentotoimintaa, myös edistämällä tilannetietoisuutta, ja ennakoitavien tilanteiden ja hätätilanteiden hallintaa. Miehistöosastojen ympäristö ei saa vaarantaa miehistön mahdollisuuksia suorittaa tehtäviään, ja se on suunniteltava niin, että vältetään häiriöt käytön aikana ja ohjauslaitteiden väärinkäyttö.

3. ORGANISAATIOT (MUKAAN LUKIEN LUONNOLLISET HENKILÖT), JOTKA HARJOITTAVAT SUUNNITTELU- JA VALMISTUSTOIMINTAA, JATKUVAN LENTOKELPOISUUDEN HALLINTAA TAI HUOLTOTOIMINTAA

3.1 Organisaatiolle on toiminnan luonteen edellyttämällä tavalla myönnettävä hyväksynnät seuraavien edellytysten täyttyessä:

a) organisaatiolla on käytettävissään kaikki toiminnan laajuuden edellyttämät välineet. Tällaisia välineitä ovat muun muassa tilat, henkilöstö, laitteet, työkalut ja materiaali sekä tehtäviä, vastuualueita ja menetelmiä koskevat asiakirjat ja tarvittavien tietojen saatavuus ja kirjanpito;

b) organisaatio luo sen toiminnan luonteen ja koon edellyttämän johtamisjärjestelmän ja pitää sitä yllä varmistaakseen, että tässä liitteessä vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia noudatetaan, hallitsee turvallisuusriskejä ja pyrkii järjestelmän jatkuvaan parantamiseen;

c) organisaatio toteuttaa muiden asiaankuuluvien organisaatioiden kanssa tarvittavat järjestelyt, joilla varmistetaan tässä liitteessä vahvistettujen keskeisten lentokelpoisuusvaatimusten jatkuva noudattaminen;

▼B

d) organisaatio perustaa osaksi b alakohdan mukaista johtamisjärjestelmää ja c alakohdan mukaisia järjestelyjä poikkeamailmoitusjärjestelmän turvallisuuden jatkuvan parantamisen edistämiseksi. Poikkeamailmoitusjärjestelmän on oltava sovellettavan unionin oikeuden mukainen.

3.2 Huoltokoulutusta antaviin organisaatioihin ei sovelleta 3.1 kohdan c alakohdan eikä 3.1 kohdan d alakohdan mukaisia edellytyksiä.

3.3 Huoltotoimintaa harjoittavien luonnollisten henkilöiden on hankittava toiminnan luonteen edellyttämä teoriatietojen, käytännön taitojen ja kokemuksen taso ja pidettävä sitä yllä.

▼B

LIITE III

Tuotteiden ympäristövaatimusten mukaisuuteen liittyvät keskeiset vaatimukset

1. Tuotteet on suunniteltava niin, että melua aiheutuu mahdollisimman vähän, ottaen huomioon 4 kohta.

2. Tuotteet on suunniteltava niin, että päästöt jäävät mahdollisimman pieniksi, ottaen huomioon 4 kohta.

3. Tuotteet on suunniteltava niin, että nesteiden haihtumisesta tai vuotamisesta aiheutuvat päästöt jäävät mahdollisimman pieniksi, ottaen huomioon 4 kohta.

4. On otettava huomioon mahdolliset kompromissit suunnittelutoimenpiteissä, joiden tarkoituksena on melun, erilaisten päästöjen ja nesteiden vuotamisen minimoiminen.

5. Melun ja päästöjen minimoimisessa on otettava huomioon kaikki normaalit toimintaolosuhteet ja maantieteelliset alueet, joilla ilma-alusten melu ja päästöt aiheuttavat huolta.

6. Ympäristönsuojelusyistä vaadittavat ilma-aluksen järjestelmät ja varusteet on suunniteltava, valmistettava ja huollettava niin, että ne toimivat suunnitellulla tavalla kaikissa ennakoitavissa olevissa käyttöolosuhteissa. Niiden luotettavuuden on oltava riittävä suhteessa siihen, minkälainen aiottu vaikutus niillä on tuotteen ympäristövaatimusten mukaisuuteen.

7. Ohjeet, menetelmät, välineet, käsikirjat, rajoitukset ja tarkastukset, joita tarvitaan sen varmistamiseen, että ilmailutuote täyttää tässä liitteessä vahvistetut keskeiset vaatimukset jatkuvasti, on laadittava ja toimitettava aiotuille käyttäjille selkeällä tavalla.

8. Ilmailutuotteiden suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon osallistuvien organisaatioiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

   a) niillä on kaikki tarvittavat keinot varmistaa, että ilmailutuote on tässä liitteessä vahvistettujen keskeisten vaatimusten mukainen; ja

   b) ne toteuttavat muiden asiaankuuluvien organisaatioiden kanssa tarvittavat järjestelyt, joilla varmistetaan, että ilmailutuote täyttää tässä liitteessä vahvistetut keskeiset vaatimukset.

▼B

LIITE IV

Lentomiehistöä koskevat keskeiset vaatimukset

1. LENTÄJIEN KOULUTUS

1.1 Yleistä

Ilma-aluksen ohjaamiskoulutukseen osallistuvalla henkilöllä on oltava riittävä koulutus sekä riittävän kehittyneet fyysiset ja henkiset valmiudet, jotta hän voi hankkia, ylläpitää ja osoittaa asiaan liittyvät teoriatiedot ja käytännön taidot.

1.2 Teoriatiedot

Lentäjän on hankittava ja ylläpidettävä sellainen tiedon taso, joka vastaa ilma-aluksella harjoitettavaa toimintaa ja on oikeassa suhteessa toiminnan lajiin liittyviin riskeihin. Tietojen on katettava ainakin seuraavat:

a) ilmailulainsäädäntö;

b) ilma-aluksen yleistuntemus;

c) ilma-alusluokkaa koskevat tekniset seikat;

d) suoritusarvot ja lennonsuunnittelu;

e) ihmisen suorituskyky ja rajoitukset;

f) sääoppi;

g) lentosuunnistus;

h) lentotoimintamenetelmät, mukaan lukien resurssienhallinta;

i) lennonteoria;

j) yhteydenpito; ja

k) muut kuin tekniset taidot, mukaan lukien uhkien ja virheiden havaitseminen ja niihin reagoiminen.

1.3 Teoriatietojen osoittaminen ja ylläpitäminen

1.3.1 Teoriatietojen hankinta ja hallinta on osoitettava koulutuksen aikaisessa jatkuvassa arvioinnissa ja tarvittaessa teoriakokeissa.

1.3.2 Teoriatietojen asianmukaista tasoa on pidettävä yllä. Vaatimusten noudattaminen on osoitettava säännöllisissä arvioinneissa, teoriakokeissa, lentokokeissa tai tarkastuslennoilla. Teoria- ja lentokokeiden tai tarkastuslentojen määrävälien on oltava oikeassa suhteessa toiminnan riskitasoon.

1.4 Käytännön taidot

Lentäjän on hankittava ja ylläpidettävä tehtäviinsä ilma-aluksessa tarvittavat käytännön taidot. Taitojen on oltava oikeassa suhteessa toiminnan lajiin liittyviin riskeihin ja katettava, ilma-aluksella harjoitettavaan toimintaan nähden soveltuvin osin, seuraavat seikat:

a) lennonvalmistelu ja toiminta lennon aikana, mukaan lukien ilma-aluksen suoritusarvojen, massan ja massakeskiön määritys, ilma-aluksen tarkastus ja huolto, polttoaine-/energiasuunnittelu, sään arviointi, reittisuunnittelu, ilmatilarajoitukset ja kiitoteiden käytettävyys;

▼B

b) toiminta lentopaikalla ja laskukierroksessa;

c) varotoimenpiteet ja menetelmät yhteentörmäyksen välttämiseksi;

d) ilma-aluksen ohjaaminen ulkoisten näköhavaintojen perusteella;

e) lentoliikkeet, myös kriittisissä tilanteissa, oikaisut niistä, sikäli kuin nämä voidaan teknisesti toteuttaa;

f) lentoonlähdöt ja laskut normaaleissa olosuhteissa ja sivutuulessa;

g) lentäminen yksinomaan mittarien avulla, toiminnan lajin edellytysten mukaisesti;

h) toimintamenetelmät, mukaan lukien ryhmätyötaidot ja resurssienhallinta, lentotoiminnan lajiin soveltuvin osin yhden tai useamman hengen miehistöillä;

i) lentosuunnistus sekä lentosääntöjen ja niihin liittyvien menetelmien noudattaminen käyttäen tarpeen mukaan näkösuunnistusta tai suunnistuksen apulaitteita;

j) poikkeuksellisten tilanteiden ja hätätilanteiden menetelmät, mukaan lukien simuloidut ilma-aluksen varusteiden toimintahäiriöt;

k) ilmaliikennepalvelujen ja yhteydenpitomenetelmien noudattaminen;

l) ilma-alusten tyyppi- ja luokkakohtaiset seikat;

m) käytännön taitoja koskeva täydentävä koulutus, jota voidaan edellyttää tiettyyn toimintaan liittyvien riskien rajoittamiseksi; ja

n) muut kuin tekniset taidot, mukaan lukien uhkien ja virheiden havaitseminen ja niihin reagoiminen, käyttäen asianmukaista arviointimenetelmää teknisten taitojen arvioinnin yhteydessä.

1.5 Käytännön taitojen osoittaminen ja ylläpitäminen

1.5.1 Lentäjän on osoitettava kykynsä toteuttaa menettelyt ja ohjata ilma-alusta sillä harjoitettavassa toiminnassa vaadittavan pätevyystason mukaisesti

a) käyttämällä ilma-alusta sen rajoitusten mukaisesti;

b) osoittamalla hyvää arviointikykyä ja ilmailutapaa;

c) soveltamalla ilmailutietoa;

d) pitämällä ilma-alusjatkuvasti hallinnassa niin, että menetelmä tai ilma-aluksen ohjaus suoritetaan loppuun onnistuneesti; ja

e) muilla kuin teknisillä taidoilla, mukaan lukien uhkien ja virheiden havaitseminen ja niihin reagoiminen, käyttäen asianmukaista arviointimenetelmää teknisten taitojen arvioinnin yhteydessä.

1.5.2 Käytännön taitojen asianmukaista tasoa on pidettävä yllä. Vaatimusten noudattaminen on osoitettava säännöllisissä arvioinneissa, teoriakokeissa, lentokokeissa tai tarkastuslennoilla. Teoria- ja lentokokeiden tai tarkastuslentojen määrävälien on oltava oikeassa suhteessa toiminnan riskitasoon.

▼B

1.6 Kielitaito

Lentäjällä on oltava ilma-aluksessa työskentelyn edellyttämä riittävä kielitaito. Tällaiseen kielitaitoon kuuluvat seuraavat:

a) kyky ymmärtää säätietoasiakirjoja;

b) ilmailun reitti-, lähtö- ja lähestymiskarttojen ja niihin liittyvien ilmailutiedotusasiakirjojen käyttö; ja

c) kyky viestiä muun ohjaamomiehistön ja lennonvarmistuspalvelujen kanssa lennon kaikissa vaiheissa, myös lennonvalmistelun aikana, lennon radiopuhelinliikenteessä käytettävällä kielellä.

1.7 Simulaatiokoulutuslaitteet (FSTD)

Kun simulaatiokoulutuslaitetta (Flight Simulation Training Devices, FSTD) käytetään koulutukseen tai käytännön taidon hankkimisen tai ylläpitämisen osoittamiseen, kyseisen laitteen suorituskyvyn on oltava tietyn tasoinen niillä aloilla, joilla on merkitystä tehtävän suorittamisessa. Erityisesti lentoasun, lento-ominaisuuksien, suoritusarvojen ja järjestelmien käyttäytymisen jäljittelyn on tarkasti vastattava ilma-alusta.

1.8 Koulutuskurssi

1.8.1 Koulutus on järjestettävä kurssimuotoisena.

1.8.2 Koulutuskurssin on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) kullekin kurssityypille laaditaan koulutusohjelma; ja

b) koulutuskurssi on jaettava teoriatietoa ja käytännön lennonopetusta (mukaan lukien synteettinen koulutus) koskeviin osiin tarpeen mukaan.

1.9 Kouluttajat

1.9.1 Teoriaopetus

Teoriaopetuksen antajilla on oltava asianmukainen kouluttajan pätevyys. Opettajien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) heillä on asianmukaiset tiedot alalla, jolla opetusta annetaan; ja

b) he osaavat käyttää soveltuvia opetustekniikoita.

1.9.2 Lentokoulutus ja simulaatiokoulutus

Lentokoulutuksen ja simulaatiokoulutuksen antajilla on oltava asianmukainen kouluttajan pätevyys ja seuraava kelpoisuus:

a) he täyttävät teoriatietoja ja kokemusta koskevat vaatimukset, jotka soveltuvat annettavaan opetukseen;

b) he osaavat käyttää soveltuvia opetustekniikoita;

c) he ovat harjaantuneet niiden lentoliikkeiden ja menetelmien opetustekniikkoihin, joita varten lentokoulutusta on tarkoitus antaa;

▼B

d) he ovat osoittaneet taitonsa antaa opetusta niillä aloilla, joilla lentokoulutusta on tarkoitus antaa, mukaan lukien ennen lentoa, lennon jälkeen ja maassa tapahtuva opetus; ja

e) he osallistuvat säännöllisesti kertauskoulutukseen, jolla varmistetaan, että opetuksen taso pidetään ajan tasalla.

Ilma-aluksessa koulutusta antavalla lennonopettajalla on lisäksi oltava oikeus toimia sen ilma-aluksen päällikkönä, jota koskevaa opetusta annetaan, lukuun ottamatta uusia lentokonetyyppejä koskevaa opetusta.

1.10 Tarkastuslentäjät

Lentäjien taitojen arvioinnista vastuussa olevien henkilöiden on

a) täytettävä lento- tai simulaatiokoulutuksen antajia koskevat vaatimukset; ja

b) kyettävä arvioimaan lentäjien suoriutumista ja valvomaan lentokokeita ja tarkastuslentoja.

2. AMMATTIKOKEMUSVAATIMUKSET – LENTÄJÄT

Ohjaamomiehistön jäsenenä, kouluttajana tai tarkastuslentäjänä toimivan henkilön on hankittava ja ylläpidettävä harjoitettavan toiminnan kannalta riittävä ammattikokemus, ellei pätevyyttä tämän asetuksen nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten mukaan tule osoittaa 1.5 kohdan mukaisesti.

3. LÄÄKETIETEELLINEN KELPOISUUS – LENTÄJÄT

3.1 Lääketieteelliset vaatimukset

3.1.1 Kaikkien lentäjien on määräajoin osoitettava lääketieteellinen kelpoisuutensa suoriutua tyydyttävällä tavalla tehtävistään toiminnan luonne huomioon ottaen. Vaatimusten noudattaminen on osoitettava asianmukaisen arvioinnin avulla, joka perustuu ilmailulääketieteen parhaisiin toimintatapoihin, ja siinä on otettava huomioon toiminnan luonne ja mahdollinen iästä johtuva henkisen ja fyysisen suorituskyvyn aleneminen.

Lääketieteellinen kelpoisuus, mukaan lukien fyysinen ja psyykkinen soveltuvuus, edellyttää, ettei lentäjällä ole sellaista sairautta tai vammaa, joka estää lentäjää

a) suorittamasta ilma-aluksen käytön edellyttämiä tehtäviä;

b) huolehtimasta aina hänelle määrätyistä velvoitteista; tai

c) havainnoimasta tarkasti omaa ympäristöään.

3.1.2 Jollei lääketieteellistä kelpoisuutta osoiteta täysin tyydyttävästi, voidaan saattaa voimaan rajoittavia toimenpiteitä, joilla varmistetaan vastaava lentoturvallisuustaso.

3.2 Ilmailulääkärit

Ilmailulääkärillä on oltava

a) pätevyys ja lupa lääkärintoimen harjoittamiseen;

▼B

b) ilmailulääketieteellinen koulutus ja säännöllinen ilmailulääketieteellinen kertauskoulutus, joilla varmistetaan, että arviointivaatimukset ovat ajantasaiset; ja

c) käytännön tiedot ja kokemus olosuhteista, joissa lentäjät suorittavat tehtäviään.

3.3 Ilmailulääketieteen keskukset

Ilmailulääketieteen keskusten on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) niillä on kaikki tarpeelliset välineet oikeuksiaan vastaavien velvoitteiden hoitamiseksi. Tällaisia välineitä ovat muun muassa tilat, henkilöstö, laitteet, työkalut ja materiaali sekä tehtäviä, vastuualueita ja menetelmiä koskevat asiakirjat ja tarvittavien tietojen saatavuus ja kirjanpito;

b) niillä on organisaation toiminnan luonteen ja koon edellyttämä johtamisjärjestelmä ja ne pitävät sitä yllä sen varmistamiseksi, että tässä liitteessä vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia noudatetaan, hallitsevat turvallisuusriskejä ja pyrkivät järjestelmän jatkuvaan parantamiseen; ja

c) ne sopivat muiden asiaankuuluvien organisaatioiden kanssa tarvittavista järjestelyistä, joilla varmistetaan näiden vaatimusten jatkuva noudattaminen.

4. MATKUSTAMOMIEHISTÖN JÄSENET

4.1 Yleistä

Matkustamomiehistön jäsenten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) matkustamomiehistön jäsenet koulutetaan ja testataan säännöllisesti, jotta saavutetaan ja ylläpidetään riittävä pätevyystaso matkustamomiehistölle määrätyistä turvallisuustehtävistä suoriutumiseksi; ja

b) matkustajamiehistön lääketieteellinen kelpoisuus sille määrättyjen turvallisuustehtävien suorittamiseksi arvioidaan määräajoin. Vaatimusten noudattaminen on osoitettava asianmukaisessa arvioinnissa, joka perustuu ilmailulääketieteen parhaisiin toimintatapoihin.

4.2 Koulutuskurssi

4.2.1 Koulutus on järjestettävä kurssin muodossa, kun se on lentotoiminnan lajin tai oikeuksien luonteen kannalta asianmukaista.

4.2.2 Koulutuskurssin on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) kullekin kurssityypille laaditaan koulutusohjelma; ja

b) koulutuskurssi jaetaan teoriatietoa ja käytännön opetusta (mukaan lukien synteettinen koulutus) koskeviin osiin tarpeen mukaan.

4.3 Matkustamomiehistön kouluttajat

Kouluttajilla on oltava asianmukainen kouluttajan pätevyys. Kyseisten kouluttajien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) heillä on asianmukaiset tiedot alalla, jolla opetusta annetaan;

b) he osaavat käyttää soveltuvia opetustekniikoita; ja

c) he osallistuvat säännöllisesti kertauskoulutukseen, jolla varmistetaan, että opetuksen taso pidetään ajan tasalla.

▼B

4.4 Matkustamomiehistön kokeiden vastaanottajat

Matkustamomiehistön kokeiden vastaanottajien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) he täyttävät matkustamomiehistön kouluttajia koskevat vaatimukset; ja

b) he kykenevät arvioimaan matkustamomiehistön suoriutumista ja järjestämään kokeita.

5. KOULUTUSORGANISAATIOT

Lentäjien tai matkustamomiehistön koulutusta antavan koulutusorganisaation on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sillä on kaikki toimialaansa kuuluvien tehtävien hoitoon tarvittavat välineet. Tällaisia välineitä ovat muun muassa tilat, henkilöstö, laitteet, työkalut ja materiaali sekä tehtäviä, vastuualueita ja menetelmiä koskevat asiakirjat ja tarvittavien tietojen saatavuus ja kirjanpito;

b) se panee täytäntöön annettavan koulutuksen ja organisaation koon edellyttämän johtamisjärjestelmän ja pitää sitä yllä varmistaakseen, että tässä liitteessä vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia noudatetaan, hallitsee turvallisuusriskejä, mukaan lukien koulutuksen tason heikentymiseen liittyvät riskit, ja pyrkii järjestelmän jatkuvaan parantamiseen; ja

c) se sopii muiden asiaankuuluvien organisaatioiden kanssa tarvittavista järjestelyistä, joilla varmistetaan mainittujen vaatimusten jatkuva noudattaminen.

▼B

LIITE V

Lentotoimintaa koskevat keskeiset vaatimukset

1. YLEISTÄ

1.1 Lentoa ei saa suorittaa, elleivät miehistön jäsenet ja tapauksen mukaan kaikki muu sen valmisteluun ja toteuttamiseen osallistuva operatiivinen henkilöstö ole perehtyneet sovellettaviin lakeihin, asetuksiin ja menettelyihin, jotka liittyvät heidän tehtäviensä suorittamiseen ja jotka koskevat ylilennettäviä alueita, käytettäviksi suunniteltuja lentopaikkoja ja niihin liittyviä lennonvarmistuspalveluja.

1.2 Lento on suoritettava niin, että lentokäsikirjassa tai, milloin sitä edellytetään, toimintakäsikirjassa määrättyjä lennon valmistelua ja suoritusta koskevia toimintamenetelmiä noudatetaan.

1.3 Jokaisen miehistön jäsenen tehtävät ja velvollisuudet on määriteltävä ennen jokaista lentoa. Ilma-aluksen päällikön on oltava vastuussa ilma-aluksen käytöstä ja turvallisuudesta sekä kaikkien aluksessa olevien miehistön jäsenten, matkustajien ja rahdin turvallisuudesta.

1.4 Esineitä tai aineita, jotka voivat aiheuttaa merkittävän riskin terveydelle, turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle, kuten vaarallisia aineita, aseita tai ammuksia, ei saa kuljettaa missään ilma-aluksessa, ellei noudateta erityisiä turvallisuusmenettelyjä ja -ohjeita niiden aiheuttamien riskien rajoittamiseksi.

1.5 Jokaisesta lennosta on säilytettävä ja pidettävä saatavilla vähintään lentotoiminnan lajia vastaavan vähimmäissäilytysajan kaikki tarvittavat tiedot, asiakirjat, kirjanpito ja muut tiedot, joista käy ilmi 5.3 kohdassa määriteltyjen vaatimusten noudattaminen, ja ne on suojattava luvattomalta muuttamiselta.

2. LENNONVALMISTELU

Lentoa ei saa aloittaa, ellei käytettävissä olevin, kohtuullisin tavoin ole varmistettu, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) Lennon suorittamiseksi on käytettävissä lennon ja ilma-aluksen turvallisen käytön suoraan edellyttämät asianmukaiset välineet, myös yhteydenpitolaitteet ja lentosuunnistuksen apuvälineet, käytettävissä olevat AIS (Aeronautical Information Services) -asiakirjat huomioon ottaen.

b) Miehistö on perehtynyt ja matkustajat on opastettu asiaankuuluvien hätävarusteiden sijaintiin ja käyttöön. Hätämenetelmistä ja matkustamon turvavarusteiden käytöstä on annettu miehistölle ja matkustajille riittävästi tietoa, joka liittyy ilma-alukseen asennettujen varusteiden toimintaan ja koskee erityisesti niitä.

c) Ilma-aluksen päällikkö on vakuuttunut seuraavista:

i) ilma-alus on lentokelpoinen 6 kohdassa määritellyllä tavalla;

ii) ilma-alus on tarvittaessa asianmukaisesti rekisteröity, ja asiaa koskevat asianmukaiset todistukset ovat ilma-aluksessa;

iii) jäljempänä 5 kohdassa määritellyt, kyseisen lennon suorittamiseksi tarvittavat mittarit ja varusteet on asennettu ilma-alukseen ja ne ovat toimintakuntoisia, ellei tästä vaatimuksesta poiketa sovellettavassa minimivarusteluettelossa (Minimum Equipment List, MEL) tai vastaavassa asiakirjassa;

▼B

iv) ilma-aluksen massa ja massakeskiön sijainti ovat sellaiset, että lento voidaan suorittaa lentokelpoisuusasiakirjoissa määrätyissä rajoissa;

v) kaikki käsimatkatavarat, ruumassa kuljetettavat matkatavarat ja rahti on asianmukaisesti kuormattu ja kiinnitetty; ja

vi) jäljempänä 4 kohdassa määriteltyjä ilma-aluksen toimintarajoituksia ei ylitetä missään vaiheessa lennon aikana.

d) Lähtö-, määrä- ja tarvittaessa varalentopaikan sääolosuhteita ja matkalennon olosuhteita koskevat tiedot ovat ohjaamomiehistön käytettävissä. Erityistä huomiota on kiinnitettävä mahdollisesti vaarallisiin ilmakehän olosuhteisiin.

e) Käytössä on oltava asianmukaiset rajoittavat toimenpiteet tai varasuunnitelmat lennon aikana odotettavissa oleviin mahdollisesti vaarallisiin ilmakehän olosuhteisiin vastaamiseksi.

f) Näkölentosääntöihin perustuvalla lennolla lennettävällä reitillä vallitsevat sääolosuhteet ovat sellaiset, että näiden lentosääntöjen noudattaminen on mahdollista. Mittarilentosääntöihin perustuvalla lennolla valitaan määrälentopaikka ja tarvittaessa varalentopaikka tai -paikat, joille ilma-alus voi laskeutua, ottaen huomioon erityisesti ennustetut sääolosuhteet, lentosuunnistuspalvelujen käytettävyys, maalaitteiden käytettävyys ja sen valtion hyväksymät mittarilentomenetelmät, jossa määrä- ja/tai varalentopaikka sijaitsevat.

g) Ilma-aluksessa olevan polttoaineen/työntövoimaenergian ja kulutushyödykkeiden määrä on riittävä sen varmistamiseksi, että aiottu lento voidaan viedä päätökseen turvallisesti ottaen huomioon sääolosuhteet, kaikki ilma-aluksen suorituskykyyn vaikuttavat tekijät sekä lennon aikana odotettavissa olevat viivästykset. Lisäksi mukana on kuljetettava varapolttoainetta/-energiaa ennakoimatonta tarvetta varten. Tarvittaessa on vahvistettava lennon aikana noudatettavat polttoaineen/energian kulutuksen seurannan ja kulutuksen hallinnan menettelyt.

3. LENTOTOIMINTA

Lentotoiminnan yhteydessä on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

a) ilma-aluksen tyypin niin vaatiessa lentoonlähdön ja laskun aikana ja aina, kun ilma-aluksen päällikkö katsoo sen olevan tarpeen turvallisuuden varmistamiseksi, jokainen miehistön jäsen istuu omalla paikallaan ja käyttää tarjolla olevia vyöjärjestelmiä;

b) ilma-aluksen tyypin niin vaatiessa jokainen ohjaamotehtäviin vaaditun ohjaamomiehistön jäsen on ja pysyy omalla paikallaan istuinvyöt kiinnitettyinä paitsi matkalennon aikana fysiologisia tarpeita tai lentotoimintaan liittyviä tehtäviä varten;

c) ilma-aluksen tyypin ja lentotoiminnan lajin niin vaatiessa ilma-aluksen päällikkö varmistaa, että jokainen matkustaja on asianmukaisesti asettunut istumaan ja kiinnittänyt turvavyönsä ennen lentoonlähtöä ja laskua, rullauksen ajaksi ja aina, kun se on turvallisuussyistä tarpeen;

▼B

d) lento suoritetaan niin, että asianmukainen porrastus suhteessa muihin ilma-aluksiin säilytetään ja riittävä estevarakorkeus varmistetaan lennon kaikissa vaiheissa. Porrastuksen on lentotoiminnan lajin edellyttämällä tavalla oltava vähintään sovellettavissa lentosäännöissä edellytetty;

e) lentoa ei jatketa, elleivät tunnetut olosuhteet jatku vähintään 2 kohdassa määriteltyjen mukaisina. Lisäksi mittarilentosääntöihin perustuvalla lennolla lähestymistä kohti lentopaikkaa ei saa jatkaa tiettyjä määriteltyjä korkeuksia alemmas tai tiettyä sijaintia kauemmas, elleivät tilanteeseen määrätyt näkyvyyskriteerit täyty;

f) hätätilanteessa ilma-aluksen päällikkö varmistaa, että kaikkia matkustajia opastetaan toimimaan hätätilanteessa olosuhteisiin nähden asianmukaisella tavalla;

g) ilma-aluksen päällikkö toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet matkustajien häiritsevästä käyttäytymisestä lennolla aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi;

h) ilma-alusta ei rullata lentopaikan kenttäalueella eikä sen roottoria kytketä toimintaan, ellei ohjaimissa ole asianmukaisesti pätevä henkilö;

i) lennon aikana sovellettavia polttoaineen/energian kulutuksen seurannan ja käytön hallinnan menetelmiä käytetään, mikäli sellaisia on.

4. ILMA-ALUKSEN SUORITUSARVOT JA TOIMINTARAJOITUKSET

4.1 Ilma-alusta on käytettävä sen lentokelpoisuusasiakirjojen ja kaikkien sitä koskevien toimintamenetelmien ja -rajoitusten mukaisesti, niin kuin ne on kuvattu sen hyväksytyssä lentokäsikirjassa tai, tapauksen mukaan, muussa vastaavassa asiakirjassa. Lentokäsikirjan tai vastaavan asiakirjan on oltava miehistön saatavilla, ja sitä on pidettävä ajan tasalla kunkin ilma-aluksen osalta.

4.2 Sen estämättä, mitä 4.1 kohdassa säädetään, helikopteritoiminnassa voidaan sallia hetkellinen lentäminen korkeus-nopeuskäyrän rajaamalla alueella edellyttäen, että turvallisuus varmistetaan.

4.3 Ilma-alusta on käytettävä sovellettavien ympäristöasiakirjojen mukaisesti.

4.4 Lentoa ei saa aloittaa eikä jatkaa, ellei kaikkia lennon vaiheita voida ilma-aluksen laskettujen suoritusarvojen perusteella, kaikki sen suoritusarvoihin merkittävästi vaikuttavat tekijät huomioon ottaen, suorittaa sovellettavien etäisyyksien/alueiden ja estevarakorkeuksien puitteissa suunnitellulla toimintamassalla. Merkittävästi lentoonlähtöön, matkalentoon ja lähestymiseen/laskuun vaikuttavia suoritusarvotekijöitä ovat erityisesti seuraavat:

a) toimintamenetelmät;

b) lentopaikan painekorkeus;

c) sääolosuhteet (lämpötila, tuuli, sade ja näkyvyys);

d) lentoonlähtö-/laskualueen koko, kaltevuus ja kunto; ja

e) ilma-aluksen rungon, voimalaitteen tai järjestelmien kunto, mahdollinen ominaisuuksien heikkeneminen huomioon ottaen.

▼B

4.5 Nämä tekijät on otettava huomioon suoraan toimintaparametreina tai epäsuorasti lisäyksinä tai marginaaleina, jotka voidaan sisällyttää suoritusarvojen laskelmiin lentotoiminnan lajin edellyttämällä tavalla.

5. MITTARIT, TIEDOT JA VARUSTEET

5.1 Ilma-aluksen on oltava varustettu kaikilla lentosuunnistus-, yhteydenpito- ja muilla varusteilla, joita aiotulla lennolla tarvitaan, ottaen huomioon lennon eri vaiheissa sovellettavat ilmailumääräykset ja lentosäännöt.

5.2 Tarpeen mukaan ilma-aluksen on oltava varustettu kaikilla tarvittavilla turvallisuus-, lääkintä-, evakuointi- ja pelastautumisvarusteilla, ottaen huomioon toiminta-alueisiin liittyvät riskit, lennettävät reitit, lentokorkeus ja lennon kesto.

5.3 Kaikkien tietojen, jotka miehistö tarvitsee lennon suorittamiseen, on oltava ajan tasalla ja käytettävissä ilma-aluksessa ottaen huomioon sovellettavat ilmailumääräykset, lentosäännöt, lentokorkeudet ja toiminta-alueet.

6. JATKUVA LENTOKELPOISUUS JA TUOTTEIDEN YMPÄRISTÖVAATIMUSTEN MUKAISUUS

6.1 Ilma-alusta ei saa käyttää, jos

a) ilma-alus ei ole lentokelpoinen sekä turvallisessa ja ympäristövaatimukset täyttävässä käyttökunnossa;

b) aiotulla lennolla tarpeelliset toiminta- ja hätävarusteet eivät ole toimintakuntoisia;

c) ilma-aluksen lentokelpoisuusasiakirja ja, tarvittaessa, melutodistus eivät ole voimassa; ja

d) ilma-alusta ei ole huollettu sovellettavien vaatimusten mukaisesti.

6.2 Ennen jokaista lentoa tai lentojen yhtenäistä sarjaa ilma-alus on tarkastettava lentoa edeltävässä tarkastuksessa, jossa määritellään, onko se kelvollinen aiotulle lennolle.

6.3 Ilma-alusta ei saa käyttää, elleivät pätevät henkilöt tai organisaatiot ole antaneet sille huoltotodistetta huollon jälkeen. Allekirjoitetussa huoltotodisteessa on mainittava erityisesti suoritetun huollon perustavanlaatuiset yksityiskohdat.

6.4 Asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että ilma-alus on lentokelpoinen ja ympäristönsuojeluvaatimukset täyttävä, on säilytettävä sovellettavia jatkuvan lentokelpoisuuden vaatimuksia vastaavan ajan, kunnes niiden tiedot korvataan uusilla, laajuudeltaan ja tarkkuudeltaan vastaavilla tiedoilla, mutta kuitenkin vähintään 24 kuukautta, ja ne on suojattava luvattomalta muuttamiselta.

6.5 Kaikissa muutoksissa ja korjauksissa on noudatettava keskeisiä lentokelpoisuusvaatimuksia ja tarvittaessa tuotteiden ympäristövaatimusten mukaisuutta. Lentokelpoisuusvaatimusten noudattamisen ja tuotteiden ympäristönsuojeluvaatimusten täyttymisen osoittavat tiedot on säilytettävä, ja ne on suojattava luvattomalta muuttamiselta.

▼B

6.6 Lentotoiminnan harjoittajan vastuulla on varmistaa, että huollon suorittava kolmas osapuoli noudattaa toiminnanharjoittajan vaatimuksia turvallisuuden ja turvatoimien alalla.

7. MIEHISTÖN JÄSENET

7.1 Miehistön lukumäärä ja kokoonpano on määriteltävä ottaen huomioon

a) ilma-aluksen sertifioinnin rajoitukset, mukaan lukien mahdollisesti sovellettava ilma-alusta koskeva hätäevakuointiesitys;

b) ilma-aluksen versio; ja

c) lentotoiminnan laji ja kestoaika.

7.2 Ilma-aluksen päälliköllä on oltava valtuudet antaa kaikki käskyt ja ryhtyä asianmukaisiin toimiin ilma-aluksen toiminnan sekä ilma-aluksen ja sillä kuljetettavien henkilöiden ja/tai omaisuuden turvallisuuden varmistamiseksi.

7.3 Hätätilanteessa, joka vaarantaa ilma-aluksen toiminnan tai ilma-aluksen ja/tai siinä olevien henkilöiden turvallisuuden, ilma-aluksen päällikön on ryhdyttävä turvallisuuden kannalta tarpeellisiksi katsomiinsa toimiin. Jos tällaisiin toimiin liittyy paikallisten määräysten tai menettelyjen rikkomista, ilma-aluksen päällikön on otettava vastuu asian ilmoittamisesta viipymättä asianmukaiselle paikallisviranomaiselle.

7.4 Kun lennolla kuljetetaan muita henkilöitä, hätä- tai poikkeustilanteiden simulointi on sallittua ainoastaan, jos kyseisille henkilöille on ilmoitettu siitä asianmukaisesti ja he ovat tietoisia siihen liittyvistä riskeistä ennen koneeseen nousua, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8.12 kohdan soveltamista.

7.5 Miehistön jäsen ei saa antaa työsuorituksensa eikä päätöksentekokykynsä heikentyä lennon turvallisuutta vaarantavassa määrin väsymyksen vaikutuksesta, ottaen huomioon muun muassa univelka, valvominen, lennettyjen lentojen määrä, yövuorot tai aikavyöhykkeiden ylittämiset. Lepoaikojen on oltava riittävät, jotta miehistön jäsenet palautuvat aiempien työvuorojen vaikutuksista ja ovat hyvin levänneitä seuraavan lentotyöjakson alkuun mennessä.

7.6 Miehistön jäsen ei saa suorittaa hänelle ilma-aluksessa kuuluvia tehtäviä, jos hän on psykoaktiivisten aineiden tai alkoholin vaikutuksen alainen tai työkyvytön loukkaantumisen, väsymyksen, lääkityksen, sairauden tai muun vastaavan syyn vuoksi.

8. LISÄVAATIMUKSET KAUPALLISELLE ILMAKULJETUKSELLE JA MUULLE TOIMINNALLE, JOSSA EDELLYTETÄÄN SERTIFIOINTIA TAI ILMOITUKSEN ANTAMISTA JA JOTA SUORITETAAN LENTOKONEILLA, HELIKOPTEREILLA TAI KÄÄNTYVÄLLÄ ROOTTORILLA VARUSTETUILLA ILMA-ALUKSILLA

8.1 Toimintaa ei saa harjoittaa, elleivät seuraavat edellytykset täyty:

a) lentotoiminnan harjoittajalla on suoraan tai välillisesti kolmansien osapuolten kanssa tehtyjen sopimusten kautta toiminnan mittakaavan ja laajuuden edellyttämät välineet. Tällaisia välineitä ovat muun muassa ilma-alukset, tilat, hallintorakenne, henkilöstö, laitteet, tehtäviä, vastuualueita ja menettelyjä koskevat asiakirjat ja tarvittavien tietojen saatavuus ja kirjanpito;

▼B

b) lentotoiminnan harjoittaja käyttää ainoastaan riittävän pätevää ja koulutettua henkilöstöä ja ottaa käyttöön ja ylläpitää miehistön jäsenten ja muun asiaankuuluvan henkilöstön koulutus- ja tarkastusohjelmia, jotka ovat tarpeen henkilöstön todistusten, kelpuutusten ja kelpoisuuden ajantasaisuuden varmistamiseksi;

c) lentotoiminnan harjoittaja toimeenpanee organisaation toiminnan luonteen ja koon kannalta sopivan johtamisjärjestelmän ja pitää sitä yllä varmistaakseen, että tässä liitteessä vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia noudatetaan, hallitsee turvallisuusriskejä ja pyrkii järjestelmän jatkuvaan parantamiseen;

d) lentotoiminnan harjoittaja perustaa osaksi c alakohdan mukaista johtamisjärjestelmää poikkeamailmoitusjärjestelmän turvallisuuden jatkuvan parantamisen edistämiseksi. Poikkeamailmoitusjärjestelmän on oltava sovellettavan unionin oikeuden mukainen.

8.2 Lentotoimintaa saa harjoittaa ainoastaan lentotoiminnan harjoittajan toimintakäsikirjan mukaisesti. Toimintakäsikirjassa on oltava tarvittavat ohjeet, tiedot ja menetelmät kaikkia käytettäviä ilma-aluksia varten ja lentohenkilöstön tehtävien suorittamista varten. Siinä on määriteltävä lentoaikaan sovellettavat rajoitukset sekä miehistön jäsenten lentotyöjaksot ja lepoajat. Toimintakäsikirjan ja sen muutosten on oltava hyväksytyn lentokäsikirjan mukaisia, ja niitä on muutettava tarvittaessa.

8.3 Lentotoiminnan harjoittajan on vahvistettava menettelyt, joilla tarvittaessa rajoitetaan matkustajien häiritsevästä käyttäytymisestä lennon turvallisuudelle aiheutuvia seurauksia.

8.4 Lentotoiminnan harjoittajan on laadittava turvaohjelmat, jotka soveltuvat ilma-alukseen ja lentotoiminnan lajiin ja joihin sisältyvät erityisesti seuraavat tekijät, ja pidettävä ohjelmia yllä:

a) ohjaamon turvaaminen;

b) ilma-aluksen turvaetsinnän tarkistuslista;

c) koulutusohjelmat; ja

d) elektroniikka- ja tietokonejärjestelmien suojaus tahallisen ja tahattoman järjestelmiin puuttumisen ja niiden vahingoittamisen ehkäisemiseksi.

8.5 Jos turvatoimet voivat heikentää lentotoiminnan turvallisuutta, on arvioitava riskit ja kehitettävä asianmukaiset menettelyt turvallisuusriskien rajoittamiseksi, mikä voi edellyttää erityisvarusteiden käyttämistä.

8.6 Lentotoiminnan harjoittajan on nimettävä ohjaamomiehistöstä yksi lentäjä ilma-aluksen päälliköksi.

8.7 Väsymyksen ennaltaehkäisyä on hallittava väsymyksen hallintajärjestelmän avulla. Tässä järjestelmässä käsitellään lennon tai lentojen sarjan osalta lentoaika, lentotyöjaksot, työjaksot ja niihin sovitetut lepojaksot. Väsymyksen hallintajärjestelmään sisältyvissä rajoituksissa on otettava huomioon kaikki väsymystä aiheuttavat merkittävät tekijät, kuten erityisesti lennettyjen lentojen määrä, aikavyöhykkeiden ylittäminen, valvominen, vuorokausirytmin häiriintyminen, yöaika, sijainti, yhteenlaskettu työaika tietyssä aikajaksossa, tehtävien jako miehistön jäsenten kesken sekä lisättyjen miehistöjen käyttö.

▼B

8.8 Lentotoiminnan harjoittajan on varmistettava, että 6.1 kohdassa täsmennettyjä tehtäviä sekä 6.4 ja 6.5 kohdassa kuvattuja tehtäviä valvoo jatkuvan lentokelpoisuuden hallinnasta vastaava organisaatio, joka täyttää liitteessä II olevan 3.1 kohdan ja liitteessä III olevien 7 ja 8 kohdan vaatimukset.

8.9 Lentotoiminnan harjoittajan on varmistettava, että 6.3 kohdassa vaaditun huoltotodisteen antava organisaatio on kelpuutettu tuotteiden, osien ja irrallisten varusteiden huoltoon. Kyseisen organisaation on täytettävä liitteessä II olevan 3.1 kohdan vaatimukset.

8.10 Edellä 8.8 kohdassa tarkoitetun organisaation on laadittava organisaation käsikirja, jossa on asiaankuuluvan henkilöstön käyttöön ja ohjeistukseksi kuvaus kaikista organisaation jatkuvan lentokelpoisuuden menetelmistä.

8.11 Miehistön jäsenten käytettävissä on tarvittaessa oltava tarkistuslista ilmaaluksen käytön kaikkia vaiheita varten normaaleissa, poikkeuksellisissa ja hätätilanteissa ja -olosuhteissa. Kaikkia kohtuullisesti ennakoitavissa olevia hätätilanteita varten on vahvistettava menettelyt.

8.12 Hätä- tai poikkeustilanteita ei saa simuloida, kun lennolla kuljetetaan matkustajia tai rahtia.

▼B

LIITE VI

Päteviä yksiköitä koskevat keskeiset vaatimukset

1. Pätevä yksikkö sen johtaja sekä sertifiointi- ja valvontatehtävistä vastaava henkilöstö eivät saa suoraan eivätkä valtuutettuina edustajina osallistua tuotteiden, osien, irrallisten varusteiden, rakenneosien tai järjestelmien suunnitteluun, valmistukseen, markkinoille saattamiseen tai huoltoon, eivätkä niiden toimintaan, käyttöön tai niillä tuotettavien palvelujen tarjoamiseen. Tämä ei sulje pois mahdollisuutta vaihtaa teknistä tietoa näihin osallistuvien organisaatioiden ja pätevän yksikön kesken.

   Ensimmäinen alakohta ei saa estää harraste- tai vapaa-ajan ilmailun edistämiseksi perustettua organisaatiota hakemasta pätevän yksikön akkreditointia sillä edellytyksellä, että se osoittaa akkreditoinnin myöntävän viranomaisen edellyttämällä tavalla ottaneensa käyttöön asianmukaiset järjestelyt eturistiriitojen ehkäisemiseksi.

2. Pätevän yksikön sekä sertifiointi- ja valvontatehtävistä vastaavan henkilöstön on suoritettava tehtävänsä mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja suurinta mahdollista teknistä pätevyyttä osoittaen, ja heidän on oltava riippumattomia kaikenlaisesta, erityisesti taloudellisesta, painostuksesta ja kannusteista, joka saattaisi vaikuttaa heidän arviointiinsa ja päätöksiinsä taikka sertifiointi- ja valvontatehtäviensä tuloksiin, erityisesti sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näillä tuloksilla on merkitystä.

3. Pätevällä yksiköllä on oltava riittävästi henkilöstöä ja valmiuksia sertifiointi- ja valvontaprosessiin liittyvien teknisten ja hallinnollisten tehtävien asianmukaiseen suorittamiseen; sillä on myös oltava mahdollisuus saada käyttöönsä erityistarkastuksia varten tarvittavat varusteet.

4. Pätevällä yksiköllä sekä tutkinnasta vastaavalla henkilöstöllä on oltava

   a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus tai riittävä asianomaisista toiminnoista saatuun kokemukseen perustuva asiantuntemus;

   b) riittävät tiedot suorittamiensa sertifiointi- ja valvontatehtävien vaatimuksista ja riittävä kokemus tällaisista prosesseista;

   c) vaadittava kyky laatia lausuntoja, luetteloita ja selostuksia, joilla osoitetaan, että sertifiointi- ja valvontatehtävät on suoritettu.

5. Sertifiointi- ja valvontatehtävistä vastaavan henkilöstön puolueettomuus on taattava. Henkilöstön palkkaus ei saa riippua suoritettujen tutkintatehtävien määrästä tai tutkinnan tuloksista.

6. Pätevän yksikön on otettava vastuuvakuutus, ellei sen korvausvastuusta huolehdi jokin jäsenvaltio kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

7. Pätevän yksikön henkilöstöllä on ammatillinen salassapitovelvollisuus kaikkien niiden tietojen osalta, jotka se on hankkinut suorittaessaan tehtäviään tämän asetuksen mukaisesti.

▼B

LIITE VII

Lentopaikkoja koskevat keskeiset vaatimukset

1. FYYSISET OMINAISUUDET, INFRASTRUKTUURI JA VARUSTEET

1.1 Kenttäalue

1.1.1 Lentopaikoilla on oltava ilma-alusten laskuun ja lentoonlähtöön varattu alue, joka täyttää seuraavat vaatimukset:

a) lasku- ja lentoonlähtöalue on mitoiltaan ja ominaisuuksiltaan soveltuva ilma-aluksille, joita siellä on tarkoitus käyttää;

b) lasku- ja lentoonlähtöalue on kantavuudeltaan riittävä, jotta se kestää niiden ilma-alusten toistuvan lentotoiminnan, joiden on tarkoitus käyttää lentopaikkaa. Alueiden, joita ei ole tarkoitettu toistuvaan lentotoimintaan, on tarpeen vain kantaa ilma-alus;

c) lasku- ja lentoonlähtöalue on suunniteltu niin, että vesi johdetaan pois eikä seisova vesi muodosta lentotoiminnalle hyväksyttävää riskitasoa suurempaa riskiä;

d) lasku- ja lentoonlähtöalueen kaltevuus ja kaltevuuden vaihtelu ei muodosta lentotoiminnalle hyväksyttävää riskitasoa suurempaa riskiä;

e) lasku- ja lentoonlähtöalueen pinnan ominaisuudet soveltuvat ilma-aluksille, joiden on tarkoitus käyttää lentopaikkaa; ja

f) lasku- ja lentoonlähtöalueella ei ole kohteita, jotka voisivat muodostaa lentotoiminnalle hyväksyttävää riskitasoa suuremman riskin.

1.1.2 Jos lentopaikalla on useita laskuun ja lentoonlähtöön varattuja alueita, ne eivät saa muodostaa lentotoiminnalle hyväksyttävää riskitasoa suurempaa riskiä.

1.1.3 Laskuun ja lentoonlähtöön varatun alueen ympärillä on oltava tietyt määritellyt alueet. Nämä alueet on tarkoitettu suojaamaan ilma-alusta, joka lentää kyseisten alueiden yli nousun tai laskun aikana, tai lieventämään seurauksia, jos lasku jää lyhyeksi tai ilma-alus ajautuu sivuun lentoonlähtö- tai laskualueelta tai ei pysähdy ennen alueen päättymistä, ja niiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) alueet soveltuvat mitoiltaan aiottuun ilma-alusten lentotoimintaan;

b) alueiden kaltevuus ja kaltevuuden vaihtelu ei muodosta lentotoiminnalle hyväksyttävää riskitasoa suurempaa riskiä;

c) alueilla ei ole kohteita, jotka voisivat muodostaa lentotoiminnalle hyväksyttävää riskitasoa suuremman riskin. Tämä ei saa estää särkyvien varusteiden sijoittamista kyseisille alueille, jos niitä tarvitaan lentotoiminnan apuna; ja

d) kaikki kyseiset alueet ovat kantavuudeltaan riittäviä käyttötarkoitukseensa.

▼B

1.1.4 Ne lentopaikan alueet, joita käytetään ilma-alusten rullaus- tai pysäköintialueina, ja niiden välitön ympäristö on suunniteltava niin, että lentotoiminta on näitä alueita käytettäessä turvallista kaikissa suunnitelluissa olosuhteissa, ja niiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) alueet ovat kantavuudeltaan riittäviä, jotta ne kestävät niiden ilma-alusten toistuvan lentotoiminnan, joiden on tarkoitus käyttää lentopaikkaa, lukuun ottamatta niitä alueita, joita oletetaan käytettävän vain satunnaisesti ja joiden on tarpeen vain kantaa ilma-alus;

b) alueet on suunniteltu niin, että vesi johdetaan pois eikä seisova vesi muodosta lentotoiminnalle hyväksyttävää riskitasoa suurempaa riskiä;

c) alueiden kaltevuus ja kaltevuuden vaihtelu ei muodosta lentotoiminnalle hyväksyttävää riskitasoa suurempaa riskiä;

d) alueiden pinnan ominaisuudet soveltuvat ilma-aluksille, joiden on tarkoitus käyttää lentopaikkaa; ja

e) alueilla ei ole kohteita, jotka voisivat muodostaa ilma-alukselle hyväksyttävää riskitasoa suuremman riskin. Tämä ei saa estää alueelle tarvittavan pysäköintilaitteiston sijoittamista erikseen nimettyihin kohtiin tai alueille.

1.1.5 Muu ilma-alusten käyttöön tarkoitettu infrastruktuuri on suunniteltava niin, että infrastruktuurin käyttö ei muodosta sitä käyttäville ilma-aluksille hyväksyttävää riskitasoa suurempaa riskiä.

1.1.6 Rakennelmat, rakennukset, varusteet ja varastoalueet on sijoitettava ja suunniteltava siten, että ne eivät muodosta lentotoiminnalle hyväksyttävää riskitasoa suurempaa riskiä.

1.1.7 Soveltuvin keinoin on varmistettava, että kenttäalueelle ei pääse asiattomia henkilöitä, asiattomia kulkuneuvoja eikä eläimiä, jotka ovat kyllin suuria muodostamaan lentotoiminnalle hyväksyttävää riskitasoa suuremman riskin, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta eläinsuojelua koskeviin kansallisiin ja kansainvälisiin säännöksiin.

1.2 Estevarakorkeudet

1.2.1 Lentopaikkaa laskua varten lähestyvän tai lentopaikalta lentoon lähtevän ilma-aluksen suojaamiseksi on määriteltävä tulo- ja lähtöreitit tai -alueet. Tällaisten reittien tai alueiden on taattava ilma-alukselle riittävä etäisyys lentopaikan ympäristössä sijaitseviin esteisiin, samalla kun otetaan paikalliset fyysiset ominaisuudet asianmukaisesti huomioon.

1.2.2 Estevarakorkeuden on sovelluttava lennon vaiheeseen ja suoritettavan lentotoiminnan lajiin. Siinä on otettava huomioon myös ilma-aluksen paikanmääritykseen käytettävät laitteet.

1.3 Lentopaikan turvallisuuslaitteet, mukaan lukien visuaaliset ja muut kuin visuaaliset apulaitteet

1.3.1 Apulaitteiden on oltava käyttötarkoitukseensa sopivia ja tunnistettavissa, ja niiden on annettava käyttäjille yksiselitteisiä tietoja kaikissa tarkoitetuissa toimintaolosuhteissa.

1.3.2 Lentopaikan turvallisuuslaitteiden on toimittava suunnitellulla tavalla ennakoiduissa toimintaolosuhteissa. Lentopaikan turvallisuuslaitteet eivät saa normaaleissa toimintaolosuhteissa eivätkä vikaantuessaan aiheuttaa lentoturvallisuudelle hyväksyttävää riskitasoa suurempaa riskiä.

▼B

1.3.3 Apulaitteet ja niiden virransyöttöjärjestelmä on suunniteltava niin, että viat eivät johda käyttäjille annettavien tietojen epäasianmukaisuuteen, harhaanjohtavuuteen tai riittämättömyyteen eivätkä keskeisen palvelun toimittamisen keskeytymiseen.

1.3.4 Apulaitteiden vaurioiden tai häiriöiden välttämiseksi on oltava käytettävissä soveltuvia varokeinoja.

1.3.5 Säteilylähteet tai liikkuvien tai kiinteiden kohteiden läsnäolo eivät saa häiritä eivätkä haitata ilmailuviestintä-, suunnistus- ja valvontajärjestelmien toimintaa.

1.3.6 Asiaankuuluvalle henkilöstölle on annettava tietoa lentopaikan turvallisuuslaitteiden toiminnasta ja käytöstä, ja on selkeästi ilmoitettava myös ne olosuhteet, jotka voivat aiheuttaa lentoturvallisuudelle hyväksyttävää riskitasoa suurempia riskejä.

1.4 Lentopaikan tiedot

1.4.1 Lentopaikan ja saatavilla olevien palvelujen kannalta tärkeät tiedot on laadittava ja pidettävä ajan tasalla.

1.4.2 Tietojen on oltava täsmällisiä, luettavissa, täydellisiä ja yksiselitteisiä. Aitous on säilytettävä ja eheys on pidettävä asianmukaisella tasolla.

1.4.3 Tietojen on oltava käyttäjien ja asianomaisten lennonvarmistuspalvelun tarjoajien saatavilla hyvissä ajoin, ja tiedonvälitystavan on oltava riittävän turvallinen ja nopea.

2. TOIMINTA JA HALLINTO

2.1 Lentopaikan pitäjän vastuualueet

Lentopaikan pitäjä on vastuussa lentopaikan toiminnasta. Lentopaikan pitäjän vastuualueet ovat seuraavat:

a) lentopaikan pitäjällä on oltava joko suoraan tai kolmansien osapuolten kanssa tehtyjen järjestelyjen kautta käytettävissään kaikki tarvittavat välineet ilma-alusten turvallisen toiminnan varmistamiseksi lentopaikalla. Tällaisia välineitä ovat muun muassa tilat, henkilöstö, laitteet ja materiaali, tehtäviä, vastuualueita ja menettelyjä koskevat asiakirjat ja tarvittavien tietojen saatavuus ja kirjanpito;

b) lentopaikan pitäjän on tarkistettava, että 1 kohdan vaatimuksia noudatetaan aina tai toteutettava aiheellisia toimenpiteitä noudattamatta jättämisestä aiheutuvien riskien vähentämiseksi. On luotava menettelyt, joiden avulla kaikki käyttäjät saavat tiedon tällaisista toimenpiteistä hyvissä ajoin, sekä noudatettava näitä menettelyjä;

c) lentopaikan pitäjän on perustettava ja pantava täytäntöön tarkoituksenmukainen ohjelma luonnonvaraisista eläimistä lentopaikalla aiheutuvien riskien hallitsemiseksi joko suoraan tai kolmansien osapuolten kanssa tehtyjen järjestelyjen kautta;

d) lentopaikan pitäjän on joko suoraan tai kolmansien osapuolten kanssa tehtyjen järjestelyjen avulla varmistettava, että kulkuneuvojen ja henkilöiden liikkuminen kenttäalueella ja muilla toiminta-alueilla sovitetaan yhteen ilma-alusten liikkeiden kanssa niin, että vältetään törmäykset ja ilma-alusten vaurioituminen;

e) lentopaikan pitäjän on varmistettava, että on laadittu ja otettu käyttöön menettelyt, joilla tarvittaessa vähennetään lentopaikan toimintaan liittyviä riskejä talviolosuhteissa, epäsuotuisissa sääolosuhteissa, näkyvyyden ollessa heikentynyt tai yöllä;

f) lentopaikan pitäjän on toteutettava muiden asiaankuuluvien organisaatioiden kanssa noudatettavat järjestelyt, joilla varmistetaan tässä liitteessä vahvistettujen lentopaikkoja koskevien keskeisten vaatimusten jatkuva noudattaminen. Tällaisia organisaatioita ovat muun muassa lentotoiminnan harjoittajat, lennonvarmistuspalvelun tarjoajat, maahuolintapalvelujen tarjoajat, asematasovalvontapalvelun tarjoajat ja muut organisaatiot, joiden toiminnalla tai tuotteilla voi olla vaikutusta ilma-alusten turvallisuuteen;

▼B

g) lentopaikan pitäjän on tarkistettava, että ilma-alusten työntövoimaa varten tarkoitetun polttoaineen/energian varastoimiseen ja jakeluun osallistuvilla organisaatioilla on käytössään menettelyt, joiden avulla varmistetaan, että ilma-aluksiin toimitetaan puhdasta ja oikeanlaatuista polttoainetta/energiaa työntövoimaa varten;

h) lentopaikan laitteiden käyttö- ja huoltokäsikirjojen on oltava saatavilla, käytännössä sovellettavia ja niiden on sisällettävä huolto- ja korjausohjeet, huoltotiedot sekä vianetsintä- ja tarkastusmenettelyt;

i) lentopaikan pitäjän on laadittava joko suoraan tai kolmansien osapuolten kanssa tehtyjen järjestelyjen avulla ja pantava täytäntöön lentopaikan valmiussuunnitelma, joka kattaa mahdolliset hätätilanteet lentopaikalla tai sen ympäristössä. Tämä suunnitelma on tarvittaessa sovitettava yhteen yhteisön valmiussuunnitelman kanssa;

j) lentopaikan pitäjän on joko suoraan tai kolmansien osapuolten kanssa tehtyjen järjestelyjen avulla varmistettava, että lentopaikalla on asianmukaiset pelastus- ja palontorjuntapalvelut. Tällaisten palvelujen on voitava reagoida vaaratilanteeseen ja onnettomuuteen riittävän nopeasti, ja niihin on kuuluttava vähintään laitteita, sammutteita ja riittävä määrä henkilöstöä;

k) lentopaikan pitäjän on käytettävä lentopaikan toiminnassa ja ylläpidossa ainoastaan koulutettua ja pätevää henkilöstöä sekä joko suoraan tai kolmansien osapuolten kanssa tehtyjen järjestelyjen avulla otettava käyttöön ja pidettävä yllä koulutus- ja tarkastusohjelmat asiaankuuluvan henkilöstön ammattitaidon jatkuvaa ylläpitämistä varten;

l) lentopaikan pitäjän on varmistettava, että kaikki ilman saattajaa kenttäalueelle tai muille toiminta-alueille pääsevät henkilöt ovat riittävästi koulutettuja ja että heillä on oikeus päästä näille alueille;

m) pelastus- ja palontorjuntahenkilöstön on oltava riittävästi koulutettua ja pätevää toimimaan lentopaikkaympäristössä. Lentopaikan pitäjän on joko suoraan tai kolmansien osapuolten kanssa tehtyjen järjestelyjen avulla otettava käyttöön ja pidettävä yllä koulutus- ja tarkastusohjelmat tällaisen henkilöstön ammattitaidon jatkuvaa ylläpitämistä varten; ja

n) jokaisen pelastus- ja palontorjuntahenkilöstöön kuuluvan henkilön, jota voidaan vaatia toimimaan ilmailuun liittyvissä hätätilanteissa, on säännöllisesti osoitettava lääketieteellinen kelpoisuutensa tehtäviensä hoitamiseen tyydyttävästi toiminnan luonne huomioon ottaen. Tässä yhteydessä lääketieteellinen kelpoisuus, mukaan lukien fyysinen ja psyykkinen soveltuvuus, edellyttää, ettei henkilöllä ole sellaista sairautta tai vammaa, joka voisi estää häntä

— suorittamasta tehtäviä, joita tarvitaan toimittaessa ilmailuun liittyvissä hätätilanteissa,

— huolehtimasta aina hänelle määrätyistä velvollisuuksista, tai

— havainnoimasta tarkasti omaa ympäristöään.

2.2 Johtamisjärjestelmät

2.2.1 Lentopaikan pitäjän on luotava toiminnan luonteen ja organisaation koon edellyttämä johtamisjärjestelmä ja pidettävä sitä yllä varmistaakseen, että tässä liitteessä vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia noudatetaan, hallittava turvallisuusriskejä ja pyrittävä järjestelmän jatkuvaan parantamiseen.

▼B

2.2.2 Lentopaikan pitäjän on perustettava osaksi 2.2.1 kohdan mukaista johtamisjärjestelmää poikkeamailmoitusjärjestelmä turvallisuuden jatkuvan parantamisen edistämiseksi. Poikkeamailmoitusjärjestelmästä saatavien tietojen analysointiin osallistuvat tarvittaessa 2.1 kohdan f alakohdassa luetellut osapuolet. Poikkeamailmoitusjärjestelmän on oltava sovellettavan unionin oikeuden mukainen.

2.2.3 Lentopaikan pitäjän on laadittava lentopaikan toimintakäsikirja ja toimittava sen mukaisesti. Käsikirjassa on oltava kaikki tarvittavat ohjeet, tiedot ja menettelyt lentopaikkaa ja sen johtamisjärjestelmää varten sekä operatiivisen ja huoltohenkilöstön tehtävien suorittamista varten.

3. LENTOPAIKAN YMPÄRISTÖ

3.1.1 Lentopaikan kenttäalueita ympäröivä ilmatila on suojattava esteiltä, jotta ilma-alusten suunniteltu lentotoiminta lentopaikoilla voidaan toteuttaa niin, että esteet eivät muodosta lentopaikan läheisyydessä hyväksyttävää riskitasoa suurempaa riskiä. Tämän vuoksi on määriteltävä ja otettava käyttöön esterajoituspinnat sekä seurattava niitä jatkuvasti, jotta esterajoituspintojen ylittyminen voidaan havaita.

3.1.2 Mainittujen esterajoituspintojen ylittyminen edellyttää arviointia, jossa määritetään, muodostaako kohde hyväksyttävää riskitasoa suuremman riskin. Kaikki hyväksyttävää riskitasoa suuremman riskin aiheuttavat kohteet on poistettava tai on toteutettava riskiä lieventäviä asianmukaisia toimia lentopaikkaa käyttävien ilma-alusten suojelemiseksi.

3.1.3 Mahdollisista jäljelle jäävistä esteistä on ilmoitettava julkisesti, ja ne on tarpeen mukaan merkittävä ja tarvittaessa valaistava.

3.2 Muun muassa seuraavassa lueteltuun ihmisten toimintaan ja maankäyttöön liittyviä vaaratekijöitä on seurattava. Niiden aiheuttamat riskit on arvioitava ja niitä on tarvittaessa vähennettävä:

a) rakentaminen tai maankäytön muutokset lentopaikan alueella;

b) esteen aiheuttaman turbulenssin mahdollisuus;

c) vaarallisten, häiritsevien ja harhaanjohtavien valojen käyttö;

d) suurten ja erittäin heijastavien pintojen aiheuttama häikäisy;

e) sellaisten alueiden perustaminen, jotka saattavat lisätä luonnonvaraisten eläinten liikkumista lentopaikan kenttäalueen ympäristössä; tai

f) näkymätöntä säteilyä aiheuttavat lähteet tai liikkuvat tai kiinteät kohteet, jotka voivat häiritä tai haitata ilmailuviestintä-, suunnistus- ja valvontajärjestelmien toimintaa.

3.3 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lentopaikan paikallisalueella sattuvien ilmailun hätätilanteiden varalta laaditaan valmiussuunnitelma.

4. MAAHUOLINTAPALVELUT

4.1 Maahuolintapalvelun tarjoajan vastuualueet

Maahuolintapalvelun tarjoaja on vastuussa siitä, että sen toiminta lentopaikalla on turvallista. Maahuolintapalvelujen tarjoajan vastuualueet ovat seuraavat:

a) palveluntarjoajalla on oltava käytettävissään kaikki tarvittavat välineet palvelujen turvallisen tarjonnan varmistamiseksi lentopaikalla. Kyseisiä välineitä ovat muun muassa tilat, henkilöstö, laitteet ja materiaali;

▼B

b) palveluntarjoajan on noudatettava lentopaikan toimintakäsikirjaan sisältyviä menetelmiä, myös niitä, jotka koskevat sen kulkuneuvojen, laitteiden ja henkilöstön liikkumista sekä riskiä, joka liittyy lentopaikan toimintaan talvella, yöllä ja epäsuotuisissa sääolosuhteissa;

c) palveluntarjoajan on tarjottava maahuolintapalvelut sen lentotoiminnan harjoittajan menettelyjen ja ohjeiden mukaisesti, jolle se tarjoaa palveluja;

d) palveluntarjoajan on varmistettava, että maahuolintalaitteiden käyttö- ja huoltokäsikirjat ovat saatavilla, käytännössä sovellettavia ja sisältävät käyttö-, huolto- ja korjausohjeet, huoltotiedot sekä vianetsintä- ja tarkastusmenettelyt;

e) palveluntarjoajan on käytettävä ainoastaan koulutettua ja pätevää henkilöstöä sekä otettava käyttöön ja pidettävä yllä koulutus- ja tarkastusohjelmia asiaankuuluvan henkilöstön ammattitaidon jatkuvaa ylläpitämistä varten;

f) palveluntarjoajan on varmistettava, että sen henkilöstö on fyysisesti ja henkisesti soveltuvaa hoitamaan tehtävänsä tyydyttävästi, ottaen huomioon toiminnan luonteen ja erityisesti sen mahdolliset vaikutukset turvallisuuteen ja turvatoimiin.

4.2 Johtamisjärjestelmät

4.2.1 Palveluntarjoajan on luotava toiminnan luonteen ja organisaation koon edellyttämä johtamisjärjestelmä ja pidettävä sitä yllä varmistaakseen, että tässä liitteessä vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia noudatetaan, hallittava turvallisuusriskejä ja pyrittävä kyseisen järjestelmän jatkuvaan parantamiseen. Tällainen järjestelmä on sovitettava yhteen lentopaikan pitäjän johtamisjärjestelmän kanssa.

4.2.2 Palveluntarjoajan on perustettava osaksi 4.2.1 kohdan mukaista johtamisjärjestelmää poikkeamailmoitusjärjestelmä turvallisuuden jatkuvan parantamisen edistämiseksi. Palveluntarjoajan on ilmoitettava kaikki poikkeamat lentopaikan pitäjän, lentotoiminnan harjoittajan ja tarvittaessa ilmaliikennepalvelun tarjoajan ilmoitusjärjestelmään, sanotun rajoittamatta muita ilmoitusvelvoitteita.. Poikkeamailmoitusjärjestelmän on oltava sovellettavan unionin oikeuden mukainen.

4.2.3 Palveluntarjoajan on laadittava maahuolintapalvelujen toimintakäsikirja ja toimittava sen mukaisesti. Käsikirjassa on oltava kaikki tarvittavat ohjeet, tiedot ja menettelyt palveluntarjontaa ja johtamisjärjestelmää sekä palveluhenkilöstön tehtävien suorittamista varten.

5. ASEMATASOVALVONTAPALVELUT

5.1 Asematasovalvontapalvelujen tarjoajan on tarjottava palvelunsa lentopaikan toimintakäsikirjaan sisältyvien toimintamenetelmien mukaisesti.

5.2 Asematasovalvontapalvelujen tarjoajan on luotava toiminnan luonteen ja organisaation koon edellyttämä johtamisjärjestelmä, johon sisältyy turvallisuuden hallinta, ja pidettävä sitä yllä varmistaakseen, että tässä liitteessä vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia noudatetaan.

5.3 Asematasovalvontapalvelun tarjoajan on tehtävä lentopaikan pitäjän ja ilmaliikennepalvelun tarjoajan kanssa muodolliset järjestelyt, joissa kuvaillaan tarjottavien palvelujen soveltamisala.

▼B

5.4 Asematasovalvontapalvelun tarjoajan on perustettava osaksi 5.2 kohdan mukaista johtamisjärjestelmää poikkeamailmoitusjärjestelmä turvallisuuden jatkuvan parantamisen edistämiseksi. Palveluntarjoajan on ilmoitettava kaikki poikkeamat lentopaikan pitäjän ilmoitusjärjestelmään ja tarvittaessa ilmaliikennepalvelun tarjoajan ilmoitusjärjestelmään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita ilmoitusvelvoitteita.

5.5 Asematasovalvontapalvelun tarjoajan on osallistuttava lentopaikan pitäjän perustamiin turvallisuusohjelmiin.

6. MUUT

Lentopaikan pitäjän on varmistettava, ettei lentopaikkaa tai sen osia käytä sellainen ilma-alus, jota varten lentopaikan rakenteita ja toimintamenetelmiä ei ole normaalisti tarkoitettu, lukuun ottamatta varalentopaikalle laskeutumista hätätilanteessa tai muita tapauskohtaisesti määriteltäviä olosuhteita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta lentotoiminnan harjoittajan velvollisuuksia.

▼B

LIITE VIII

ATM/ANS-palveluja sekä lennonjohtajia koskevat keskeiset vaatimukset

1. ILMATILAN KÄYTTÖ

1.1 Kaikkien ilma-alusten, lukuun ottamatta 2 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun toimintaan osallistuvia ilma-aluksia, on noudatettava kaikissa lennon vaiheissa ja lentopaikan kenttäalueella yleisiä toimintasääntöjä ja ilmatilan käyttöä varten määriteltyjä soveltuvia menetelmiä.

1.2 Kaikissa ilma-aluksissa, lukuun ottamatta 2 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun toimintaan osallistuvia ilma-aluksia, on oltava vaaditut rakenneosat, ja niitä on käytettävä asianmukaisesti. ATM/ANS-palvelujen järjestelmässä käytettävien rakenneosien on täytettävä myös 3 kohdassa esitetyt vaatimukset.

2. PALVELUT

2.1 Ilmailutiedotus ja tiedot ilmatilan käyttäjille lentosuunnistusta varten

2.1.1 Ilmailutiedotuksen lähdetietojen on oltava riittävän laadukkaita, täydellisiä ja ajantasaisia, ja ne on toimitettava riittävän ajoissa.

2.1.2 Ilmailutiedotuksen on oltava täsmällistä, täydellistä, ajantasaista, yksiselitteistä, peräisin luotettavista lähteistä ja eheydeltään riittävää sekä muodoltaan käyttäjien tarpeisiin soveltuvaa.

2.1.3 Ilmatilan käyttäjille suunnatun ilmailutiedotuksen on oltava oikea-aikaista, ja siinä on käytettävä riittävän luotettavia ja tehokkaita viestintäkeinoja, jotka on suojattu tahallisilta ja tahattomilta häiriöiltä ja vioilta.

2.2 Säätiedot

2.2.1 Lentosäätietojen lähdetietojen on oltava riittävän laadukkaita, täydellisiä ja ajantasaisia.

2.2.2 Lentosäätiedotuksen on mahdollisimman pitkälti oltava täsmällistä, täydellistä, ajantasaista, eheydeltään riittävää ja yksiselitteistä vastatakseen ilmatilan käyttäjien tarpeisiin. Lentosäätiedotuksen on oltava peräisin luotettavasta lähteestä.

2.2.3 Ilmatilan käyttäjille suunnatun lentosäätiedotuksen on oltava oikea-aikaista ja siinä on käytettävä riittävän luotettavia ja tehokkaita viestintäkeinoja, jotka on suojattu häiriöiltä ja vioilta.

2.3 Ilmaliikennepalvelut

2.3.1 Ilmaliikennepalvelun tarjoamisessa käytettyjen lähdetietojen on oltava virheettömiä, täydellisiä ja ajantasaisia.

2.3.2 Ilmaliikennepalvelun tarjoamisen on oltava käyttäjien turvallisuustarpeisiin riittävän täsmällistä, täydellistä, ajantasaista ja yksiselitteistä.

2.3.3 Tietojen tai neuvojen käyttäjille tarjoamisessa käytettävät automatisoidut välineet on suunniteltava ja valmistettava ja niitä on pidettävä yllä asianmukaisesti niin, että voidaan varmistaa niiden soveltuvan tarkoitukseensa.

▼B

2.3.4 Lennonjohtopalvelulla ja siihen liittyvillä menetelmillä on varmistettava riittävä porrastus ilma-alusten välillä ja vältettävä lentopaikan liikennealueella ilma-alusten törmäykset esteisiin ja, jos se on tarkoituksenmukaista, avustettava suojaamisessa muilta ilmatilan vaaratekijöiltä ja niillä on varmistettava nopea ja oikea-aikainen koordinointi kaikkien ilmatilan käyttäjien ja vierekkäisten ilmatilan osien kanssa.

2.3.5 Ilmaliikennepalvelun ja ilma-alusten välisen sekä ilmaliikennepalveluyksikköjen välisen viestinnän on oltava oikea-aikaista, selkeää, virheetöntä ja yksiselitteistä, häiriöiltä suojattua sekä kaikkien osapuolten ymmärrettävissä ja tarvittaessa kuitattavissa.

2.3.6 Käytössä on oltava keinot mahdollisten hätätilanteiden havaitsemiseksi ja tarvittaessa tehokkaiden etsintä- ja pelastustoimien aloittamiseksi. Näihin keinoihin on sisällyttävä vähintään asianmukaiset varoitusmekanismit, koordinointitoimet ja -menettelyt, keinot ja henkilöstö vastuualan kattamiseksi tehokkaasti.

▼M2

2.3a Ilmaliikenteen tietopalvelut

2.3a.1 Kerättyjen ilmaliikenteen tietojen on oltava riittävän laadukkaita, täydellisiä, ajantasaisia ja peräisin luotettavista lähteistä, ja ne on toimitettava oikea-aikaisesti.

2.3a.2 Ilmaliikenteen tietopalveluissa on saavutettava riittävä suorituskyky ja pidettävä sitä yllä palvelujen saatavuutta, eheyttä, jatkuvuutta ja ajantasaisuutta koskevien vaatimusten osalta, ja niillä on vastattava käyttäjien tarpeisiin.

2.3a.3 Ilmaliikenteen tietopalvelujen tarjoamiseen käytettävät järjestelmät ja välineet on suunniteltava ja valmistettava ja niitä on pidettävä yllä asianmukaisesti niin, että voidaan varmistaa niiden soveltuvan tarkoitukseensa.

2.3a.4 Tällaisten tietojen jakamisen on oltava oikea-aikaista, ja siinä on käytettävä riittävän luotettavia ja tehokkaita viestintäkeinoja, jotka on suojattu tahallisilta ja tahattomilta häiriöiltä ja vioilta.

▼B

2.4 Viestintäpalvelut

Viestintäpalveluissa on saavutettava riittävä suorituskyky ja pidettävä sitä yllä palvelujen saatavuutta, eheyttä, jatkuvuutta ja ajantasaisuutta koskevien vaatimusten osalta. Viestintäpalvelujen on oltava nopeita ja suojattuja vikaantumiselta ja häirinnältä.

2.5 Suunnistuspalvelut

Suunnistuspalveluissa on saavutettava opastuksen, paikantamisen ja tarvittaessa ajoitustietojen suhteen riittävä suorituskyky ja pidettävä sitä yllä. Suorituskyvyn arviointiperusteita ovat palvelun täsmällisyys, eheys, lähteen luotettavuus, saatavuus ja jatkuvuus.

2.6 Valvontapalvelut

Ilma-aluksen sijainti ilmassa ja muiden ilma-alusten ja maa-ajoneuvojen sijainti lentopaikalla on määritettävä valvontapalveluilla, joilla on siihen riittävä suorituskyky niiden tarkkuuden, eheyden, lähteen luotettavuuden, jatkuvuuden ja havaitsemisen todennäköisyyden osalta.

2.7 Ilmaliikennevirtojen säätely

Ilmaliikennevirtojen taktisessa säätelyssä unionin tasolla on käytettävä ja tuotettava riittävän täsmällistä ja ajantasaista tietoa palveluntarjontaan vaikuttavan suunnitellun ilmaliikenteen määrästä ja luonteesta sekä koordinoitava ja neuvoteltava liikennevirtojen reittimuutoksista tai viivästyksistä ylikuormitustilanteiden riskin vähentämiseksi ilmatilassa ja lentopaikoilla. Liikennevirtojen säätelyn tarkoituksena on optimoida

▼B

käytettävissä oleva ilmatilakapasiteetti ja parantaa ilmaliikennevirtojen säätelymenettelyjä. Sen on perustuttava turvallisuuteen, avoimuuteen ja tehokkuuteen, ja sillä on varmistettava, että kapasiteettia jaetaan joustavasti ja oikea-aikaisesti Euroopan aluetta koskevan lennonvarmistussuunnitelman mukaisesti.

Edellä 43 artiklassa tarkoitettujen ilmaliikennevirtojen säätelyä koskevien toimenpiteiden on tuettava lennonvarmistuspalvelun tarjoajien, lentopaikan pitäjien ja ilmatilan käyttäjien operatiivisia päätöksiä, ja niiden on koskettava seuraavia aloja:

a) lennonsuunnittelu;

b) käytettävissä olevan ilmatilakapasiteetin käyttö kaikissa lennon vaiheissa, mukaan luettuna reitinaikainen lähtö- ja saapumisaikojen jakaminen;

c) reittien käyttö yleisessä ilmaliikenteessä, mukaan lukien

— reititystä ja liikenteenohjausta koskevan yhtenäisen julkaisun laatiminen,

— mahdolliset tavat johtaa yleinen ilmaliikenne pois ruuhkautuneilta alueilta, ja

— ilmatilan käytön etuoikeusjärjestys yleisen ilmaliikenteen osalta erityisesti ruuhka- ja kriisiaikoina; ja

d) lentosuunnitelmien ja lentoasemien lähtö- ja saapumisaikojen keskinäinen yhdenmukaisuus sekä tarvittava koordinointi lähialueiden kesken tarpeen mukaan.

▼M2

2.8 Ilmatilan hallinta

Ilmatilan tiettyjen osien osoittamista tiettyyn käyttöön on seurattava ja koordinoitava ja siitä on tiedotettava oikea-aikaisesti, jotta ilma-alusten välisen porrastuksen alittumisen riskiä voidaan vähentää kaikissa olosuhteissa. Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden vastuulla olevien sotilaallisten toimien ja niihin liittyvien näkökohtien järjestäminen, ilmatilan hallinnalla on tuettava myös ICAOn määrittämän ja asetuksen (EU) 2024/ 2803 nojalla toteutetun ilmatilan joustavan käytön periaatteen yhdenmukaista soveltamista, jotta helpotetaan ilmatilan hallintaa ja ilmaliikenteen hallintaa yhteisen liikennepolitiikan yhteydessä.

▼B

2.9 Lentomenetelmien suunnittelu

Lentomenetelmät on asianmukaisesti suunniteltava, tarkastettava ja vahvistettava, ennen kuin ilma-alukset voivat ottaa ne käyttöön ja käyttää niitä.

3. JÄRJESTELMÄT JA RAKENNEOSAT

3.1 Yleistä

ATM/ANS-järjestelmien ja ATM/ANS-rakenneosien, jotka välittävät ilmaliikenteen hallintaan ja lennonvarmistuspalveluihin liittyvää tietoa ilma-aluksen ja maayksiköiden välillä, on oltava asianmukaisesti suunniteltuja, valmistettuja, asennettuja, ylläpidettyjä, suojattuja luvattomalta häirinnältä, ja niitä on käytettävä asianmukaisesti niin, että voidaan varmistaa niiden soveltuvan tarkoitukseensa.

Näihin järjestelmiin ja menetelmiin on sisällyttävä erityisesti sellaiset järjestelmät ja menetelmät, joita edellytetään seuraavan toiminnan ja palvelujen tukemisessa:

a) ilmatilan hallinta;

b) ilmaliikennevirtojen säätely;

▼B

c) ilmaliikennepalvelut, erityisesti lentotietojen käsittelyjärjestelmät, valvontatietojen käsittelyjärjestelmät ja käyttöliittymäjärjestelmät;

d) viestintä, mukaan lukien maa-/satelliittiasemien välinen, ilma-aluksen ja maa-aseman välinen sekä ilma-alusten/satelliittiasemien välinen viestintä;

e) lentosuunnistus;

f) valvonta;

g) ilmailutiedotuspalvelut; ja

h) säätietopalvelut.

3.2 Järjestelmien ja rakenneosien eheys, suorituskyky ja luotettavuus

Sekä ilma-aluksessa, maassa että avaruudessa sijaitsevien järjestelmien ja rakenneosien eheyteen ja turvallisuuteen liittyvän suorituskyvyn on oltava aiottuun tarkoitukseen soveltuva. Niiden on vastattava suorituskyvyltään toiminnan edellyttämää vaatimustasoa kaikissa ennakoitavissa toimintaolosuhteissa ja koko niiden käyttöiän ajan.

ATM/ANS-järjestelmät ja ATM/ANS-rakenneosat on tarkoituksenmukaisia ja validoituja menettelyjä käyttäen suunniteltava ja rakennettava sellaisiksi, ja niitä on ylläpidettävä ja käytettävä niin, että eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon saumaton toiminta voidaan varmistaa kaikkina aikoina ja kaikissa lennon vaiheissa. Saumaton toiminta käsittää erityisesti tietojen jakamisen, myös olennaisten toimintatilaa koskevien tietojen, tietojen yhtäläisen ymmärtämisen, käsittelyjärjestelmien vertailukelpoiset suorituskyvyt sekä näihin liittyvät menettelyt, jotka mahdollistavat yhteisen operatiivisen toiminnan, josta on sovittu koko eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon tai sen osien osalta.

Eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon, sen järjestelmien ja niiden rakenneosien on tuettava yhteensovitetusti uusia sovittuja ja kelpuutettuja toimintaratkaisuja, jotka parantavat lennonvarmistuspalvelun laatua, kestävyyttä ja tehokkuutta erityisesti turvallisuuden ja kapasiteetin kannalta.

Eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon, sen järjestelmien ja niiden rakenneosien on tuettava siviili- ja sotilaskäytön välisen yhteensovittamisen asteittaista toteuttamista ilmatilan joustavan käytön käsitettä soveltamalla, siinä määrin kuin on tarpeen tehokkaan ilmatilan hallinnan ja ilmaliikennevirtojen sääntelyn kannalta, ja jotta kaikki käyttäjät voivat käyttää ilmatilaa turvallisesti ja tehokkaasti.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon, sen järjestelmien ja niiden rakenneosien on tuettava lennon kaikissa vaiheissa siviili- ja sotilasosapuolten välistä virheettömän ja yhdenmukaisen tiedon oikea-aikaista jakamista, sanotun rajoittamatta turvallisuus- tai puolustuspoliittisia intressejä, mukaan lukien luottamuksellisuusvaatimukset.

3.3 Järjestelmien ja rakenneosien suunnittelu

3.3.1 Järjestelmät ja rakenneosat on suunniteltava niin, että ne täyttävät sovellettavat turvallisuus- ja turvavaatimukset.

3.3.2 Järjestelmät ja rakenneosat on suunniteltava kokonaisuutena, erikseen ja keskinäisten suhteidensa perusteella tarkasteltuina niin, että mahdollisesta viasta seuraavan koko järjestelmän vikaantumismahdollisuuden tai kaatumisen todennäköisyys on käänteisessä suhteessa siitä palvelujen turvallisuudelle aiheutuvien vaikutusten vakavuuteen.

3.3.3 Järjestelmät ja rakenneosat on suunniteltava erikseen ja keskinäisten suhteidensa perusteella tarkasteltuina niin, että ihmisen valmiuksien ja suorituskyvyn rajoitukset otetaan huomioon.

▼B

3.3.4 Järjestelmät ja rakenneosat on suunniteltava niin, että ne ja niiden sisältämät tiedot ovat suojattuja haitallisilta yhteyksiltä sisäisiin ja ulkopuolisiin tekijöihin.

3.3.5 Järjestelmien ja rakenneosien valmistuksessa, asentamisessa, käytössä ja huollossa tarvittavat tiedot sekä vaarallisia olosuhteita koskevat tiedot on toimitettava henkilöstölle selkeässä, yhdenmukaisessa ja yksiselitteisessä muodossa.

3.4 Palvelutason jatkuvuus

Järjestelmien ja rakenneosien turvallisuustaso on säilytettävä palvelun ja palveluun tehtävien mahdollisten muutosten aikana.

4. LENNONJOHTAJIEN KELPOISUUS

4.1 Yleistä

Lennonjohtajakoulutukseen osallistuvalla henkilöllä tai lennonjohtajaoppilaalla on oltava riittävä koulutustaso sekä riittävät fyysiset ja henkiset valmiudet, jotta hän voi hankkia, ylläpitää ja osoittaa tarvittavat teoriatiedot ja käytännön taidot.

4.2 Teoriatiedot

4.2.1 Lennonjohtajan on hankittava ja ylläpidettävä sellainen tiedon taso, joka vastaa harjoitettavaa toimintaa ja on oikeassa suhteessa palvelun tyyppiin liittyviin riskeihin.

4.2.2 Teoriatietojen hankinta ja hallinta on osoitettava koulutuksen aikaisessa jatkuvassa arvioinnissa ja asianmukaisissa teoriakokeissa.

4.2.3 Teoriatiedon asianmukaista tasoa on pidettävä yllä. Vaatimusten täyttyminen on osoitettava säännöllisissä arvioinneissa tai kokeissa. Kokeiden väliaikojen on oltava oikeassa suhteessa palvelun tyyppiin liittyvään riskitasoon.

4.3 Käytännön taidot

4.3.1 Lennonjohtajan on hankittava harjoitettavaan toimintaan tarvittavat käytännön taidot ja pidettävä niitä yllä. Näiden taitojen on oltava oikeassa suhteessa palvelun tyyppiin liittyviin riskeihin ja katettava harjoitettavaan toimintaan nähden soveltuvin osin seuraavat seikat:

a) toimintamenetelmät;

b) tehtävien erityispiirteet;

c) poikkeus- ja hätätilanteet; ja

d) inhimilliset tekijät.

4.3.2 Lennonjohtajan on osoitettava kykynsä suoriutua asianmukaisista menetelmistä ja tehtävistä harjoitettavassa toiminnassa vaadittavan pätevyystason mukaisesti.

4.3.3 Käytännön taitojen asianmukaista tasoa on pidettävä yllä. Vaatimusten täyttyminen on tarkistettava säännöllisissä arvioinneissa. Näiden arviointien väliaikojen on oltava oikeassa suhteessa palvelun tyyppiin ja suoritettaviin tehtäviin liittyvään vaativuuteen ja riskitasoon.

▼B

4.4 Kielitaito

4.4.1 Lennonjohtajan on osoitettava kykynsä puhua ja ymmärtää englantia riittävästi voidakseen viestiä tehokkaasti pelkästään ääneen perustuvissa tilanteissa (puhelin/radiopuhelin) ja henkilökohtaisessa vuorovaikutuksessa, kun on kyse konkreettisista työhön liittyvistä asioista, myös hätätilanteissa.

4.4.2 Lennonjohtajan on lisäksi pystyttävä puhumaan ja ymmärtämään kansallista kieltä / kansallisia kieliä edellä kuvatussa laajuudessa, jos se on tarpeen ilmaliikennepalvelun (ATS) tarjoamiseksi määritellyssä ilmatilassa.

4.5 Synteettiset koulutuslaitteet

Kun tilannehavainnointia ja inhimillisten tekijöiden havainnollistamista tai taitojen omaksumisen ja ylläpitämisen osoittamista koskevassa käytännön koulutuksessa käytetään synteettisiä koulutuslaitteita, niiden on oltava suorituskyvyltään sellaisia, että ne pystyvät asianmukaisesti simuloimaan työskentely-ympäristöä ja niitä toiminnallisia tilanteita, joita kyseinen koulutus koskee.

4.6 Koulutuskurssi

4.6.1 Koulutus on annettava kurssina, johon voi sisältyä teoreettista ja käytännön opetusta, tarvittaessa myös synteettisen koulutuslaitteen avulla annettavaa koulutusta.

4.6.2 Kurssi on laadittava ja hyväksyttävä kutakin koulutustyyppiä varten erikseen.

4.7 Kouluttajat

4.7.1 Teoriakouluttajilla on oltava asianmukainen kouluttajan pätevyys. Heillä on oltava

a) asianmukaiset tiedot alalla, jolla opetusta annetaan; ja

b) osoitettu valmius käyttää asianmukaisia opetusmenetelmiä.

4.7.2 Käytännön koulutuksen on oltava asianmukaisten kouluttajien antamaa, joilla on seuraavat pätevyydet

a) he täyttävät teoriatietoja ja kokemusta koskevat vaatimukset, jotka soveltuvat annettavaan opetukseen;

b) he ovat osoittaneet valmiutensa opettaa ja käyttää asianmukaisia opetusmenetelmiä;

c) he ovat käytännössä harjoitelleet niiden menettelyjen opetusta, joita varten koulutusta on tarkoitus antaa; ja

d) he osallistuvat säännöllisesti kertauskoulutukseen, jolla varmistetaan, että opetustaidot ovat ajan tasalla.

4.7.3 Käytännön kouluttajilla on lisäksi oltava tai oltava ollut oikeus toimia lennonjohtajana.

4.8 Arvioijat

4.8.1 Lennonjohtajien taitojen arvioinnista vastaavien henkilöiden on

a) oltava osoittanut taitonsa arvioida lennonjohtajien suorituksia sekä pitää lennonjohtajien kokeita ja suorittaa tarkastuksia; ja

▼B

b) osallistuttava säännöllisesti kertauskoulutukseen, jolla varmistetaan, että arviointivaatimukset ovat ajantasaiset.

4.8.2 Lisäksi käytännön taitojen arvioijilla on oltava tai oltava ollut oikeus toimia lennonjohtajana niillä aloilla, joilla arviointeja on tarkoitus suorittaa.

4.9 Lennonjohtajan lääketieteellinen kelpoisuus

4.9.1 Kaikkien lennonjohtajien on säännöllisesti osoitettava lääketieteellinen kelpoisuutensa tehtävien suorittamiseen tyydyttävästi. Tämän vaatimuksen täyttyminen on osoitettava asianmukaisissa arvioinneissa, joissa otetaan huomioon iästä johtuva henkisen ja fyysisen kunnon mahdollinen heikentyminen.

4.9.2 Lääketieteellisen kelpoisuuden osoittamiseen, mukaan luettuna fyysinen ja henkinen soveltuvuus, kuuluu, ettei lennonjohtopalvelua (ATC) antavalla henkilöllä ole sellaista sairautta tai vammaa, joka estää häntä

a) suorittamasta asianmukaisesti lennonjohtopalvelun antamisen edellyttämiä tehtäviä;

b) huolehtimasta aina hänelle määrätyistä velvoitteista; tai

c) havainnoimasta omaa ympäristöään oikein.

4.9.3 Jos lääketieteellistä kelpoisuutta ei voida osoittaa täysin tyydyttävästi, voidaan saattaa voimaan rajoittavia toimenpiteitä, joilla varmistetaan vastaava turvallisuustaso.

5. PALVELUNTARJOAJAT JA KOULUTUSORGANISAATIOT

5.1 Palveluja ei saa tarjota, elleivät seuraavat edellytykset täyty:

a) palveluntarjoajalla on suoraan tai välillisesti kolmansien osapuolten kanssa tehtyjen sopimusten kautta palvelun mittakaavan ja laajuuden edellyttämät välineet. Näihin sisältyvät muun muassa järjestelmät, tilat (mukaan luettuna virransyöttö), hallintorakenne, henkilöstö, laitteet ja niiden huolto, tehtäviä, vastuualueita ja menettelyjä koskevat asiakirjat, asiaankuuluvien tietojen saatavuus ja kirjanpito;

b) palveluntarjoaja laatii ja pitää ajantasaisina johtamis- ja toimintakäsikirjat, jotka koskevat sen palvelujen tarjoamista, ja toimii näiden käsikirjojen mukaisesti. Käsikirjoissa on oltava kaikki tarvittavat ohjeet, tiedot ja menettelyt toimintaa ja johtamisjärjestelmää varten sekä operatiivisen henkilöstön tehtävien suorittamista varten;

▼M2

c) palveluntarjoaja luo toiminnan luonteen ja organisaation koon edellyttämän johtamisjärjestelmän ja pitää sitä yllä varmistaakseen, että tässä liitteessä vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia noudatetaan, hallitsee turvallisuuteen ja turvatoimiin liittyviä riskejä ja pyrkii järjestelmän jatkuvaan parantamiseen;

▼B

d) palveluntarjoaja käyttää ainoastaan riittävän pätevää ja koulutettua henkilöstöä, ja käyttää ja ylläpitää henkilöstön koulutus- ja tarkastusohjelmia;

e) palveluntarjoaja luo viralliset yhteydet kaikkiin palvelun tarjoamiseen osallistuviin tahoihin, jotka voivat vaikuttaa suoraan palvelujen turvallisuuteen sen varmistamiseksi, että tässä liitteessä vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia noudatetaan;

▼B

f) palveluntarjoaja laatii ja ottaa käyttöön varasuunnitelman, joka kattaa palvelun tarjoamisessa mahdollisesti syntyvät hätä- ja poikkeustilanteet, mukaan lukien tapahtumat, joiden seurauksena palvelun toiminta ratkaisevasti heikentyy tai keskeytyy;

g) palveluntarjoaja perustaa osaksi c alakohdan mukaista johtamisjärjestelmää poikkeamailmoitusjärjestelmän turvallisuuden jatkuvan parantamisen edistämiseksi. Poikkeamailmoitusjärjestelmän on oltava sovellettavan unionin oikeuden mukainen; ja

h) palveluntarjoaja tekee järjestelyjä varmistaakseen, että jokaisen sen käytössä olevan järjestelmän ja rakenneosan turvallisuustasoa koskevat vaatimukset täyttyvät aina.

5.2 Lennonjohtopalvelua ei saa tarjota, elleivät seuraavat edellytykset täyty:

a) lennonjohtopalveluja antavan henkilöstön väsymystä ehkäistään työvuorojärjestelmän avulla. Tällaisen työvuorojärjestelmän on katettava työjaksot, työajat ja niihin sovitetut lepojaksot. Työvuorojärjestelmään sisältyvissä rajoituksissa on otettava huomioon kaikki väsymykseen vaikuttavat merkittävät tekijät, erityisesti valvominen, vuorokausirytmin häiriintyminen, yöaika, yhteenlaskettu työaika tietyissä aikajaksoissa sekä tehtävien jako henkilöstön kesken;

b) lennonjohtopalveluja antavan henkilöstön stressiä ehkäistään koulutus- ja ennaltaehkäisyohjelmilla;

c) lennonjohtopalvelun tarjoajalla on käytössään asianmukaiset menettelyt, joilla varmistetaan, etteivät lennonjohtopalvelua antavan henkilöstön kognitiiviset valmiudet ole heikentyneet ja että heidän lääketieteellinen kelpoisuutensa on riittävä; ja

d) lennonjohtopalvelun tarjoaja ottaa suunnittelussaan ja toimissaan huomioon toiminnalliset ja tekniset rajoitukset sekä inhimillisiä tekijöitä koskevat periaatteet.

5.3 Viestintä-, suunnistus- ja/tai valvontapalvelua ei saa tarjota, jos seuraava edellytys ei täyty:

Palveluntarjoaja pitää asiaankuuluvat ilmatilan käyttäjät ja ilmaliikennepalveluelimet ajan tasalla tarjoamiensa ilmaliikennepalvelujen toiminnallisesta tilanteesta (ja niiden muutoksista).

5.4 Koulutusorganisaatiot

Lennonjohtopalvelua antavalle henkilöstölle koulutusta tarjoavan koulutusorganisaation on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sillä on kaikki toimialaansa kuuluvien tehtävien hoitoon tarvittavat välineet. Tällaisia välineitä ovat muun muassa tilat, henkilöstö, laitteet, metodologia, tehtäviä, vastuualueita ja menetelmiä koskevat asiakirjat ja tarvittavien tietojen saatavuus ja kirjanpito;

b) se panee täytäntöön annettavan koulutuksen ja organisaation koon edellyttämän johtamisjärjestelmän ja pitää sitä yllä varmistaakseen sen, että tässä liitteessä vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia noudatetaan, hallitsee turvallisuusriskejä, mukaan lukien koulutuksen tason heikentymiseen liittyvät riskit, ja pyrkii kyseisen järjestelmän jatkuvaan parantamiseen; ja

▼B

c) se toteuttaa muiden asiaankuuluvien organisaatioiden kanssa tarvittavat järjestelyt, joilla varmistetaan tässä liitteessä vahvistettujen keskeisten vaatimusten jatkuva noudattaminen.

6. ILMAILULÄÄKÄRIT JA ILMAILULÄÄKETIETEEN KESKUKSET

6.1 Ilmailulääkärit

Ilmailulääkärillä on oltava

a) pätevyys ja lupa lääkärintoimen harjoittamiseen;

b) ilmailulääketieteellinen koulutus ja säännöllinen ilmailulääketieteellinen kertauskoulutus, joilla varmistetaan, että arviointivaatimukset ovat ajantasaiset; ja

c) käytännön tiedot ja kokemus olosuhteista, joissa lennonjohtajat suorittavat tehtäviään.

6.2 Ilmailulääketieteen keskukset

Ilmailulääketieteen keskusten on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) niillä on kaikki tarpeelliset välineet oikeuksiinsa liittyvien tehtävien hoitamiseksi. Tällaisia välineitä ovat muun muassa tilat, henkilöstö, laitteet, työkalut ja materiaali sekä tehtäviä, vastuualueita ja menetelmiä koskevat asiakirjat ja tarvittavien tietojen saatavuus ja kirjanpito;

b) niillä on organisaation toiminnan luonteen ja koon edellyttämä johtamisjärjestelmä ja ne pitävät sitä yllä sen varmistamiseksi, että tässä liitteessä vahvistettuja keskeisiä vaatimuksia noudatetaan, hallitsevat turvallisuusriskejä ja pyrkivät järjestelmän jatkuvaan parantamiseen; ja

c) ne sopivat muiden asiaankuuluvien organisaatioiden kanssa tarvittavista järjestelyistä, joilla varmistetaan tässä liitteessä vahvistettujen vaatimusten jatkuva noudattaminen.

▼M2

7. TALOUDELLINEN VAKAUS, VASTUU, VAKUUTUSTURVAVAATIMUKSET, OMISTAJUUS JA ORGANISAATIORAKENNE

ATM/ANS-palvelujen tarjoajien on turvallisen ja jatkuvan palvelujen tarjoamisen varmistamiseksi

a) osoitettava riittävää taloudellista vakautta;

b) hankittava asianmukainen vastuu- ja vahinkovakuutusturva ottaen huomioon niiden oikeudellinen asema ja niiden käytettävissä olevat kaupalliset vakuutusjärjestelyt; ja

c) noudatettava omistajuutta ja organisaatiorakennetta koskevia sovellettavia vaatimuksia eturistiriitojen välttämiseksi, jotta voidaan varmistaa syrjimätön palvelujen tarjoaminen.

▼B

LIITE IX

Miehittämättömiä ilma-aluksia koskevat keskeiset vaatimukset

1. MIEHITTÄMÄTTÖMIEN ILMA-ALUSTEN SUUNNITTELUA, VALMISTUSTA, HUOLTOA JA LENTOTOIMINTAA KOSKEVAT KESKEISET VAATIMUKSET

1.1 Miehittämättömän ilma-aluksen käyttäjän ja kauko-ohjaajan on oltava tietoinen sovellettavista unionin ja kansallisista säännöistä, jotka koskevat suunniteltua lentotoimintaa, erityisesti turvallisuutta, yksityisyyttä, tietosuojaa, vastuukysymyksiä, vakuutuksia, turvatoimia ja ympäristönsuojelua. Käyttäjän ja kauko-ohjaajan on kyettävä varmistamaan, että käyttö on turvallista ja että miehittämätön ilma-alus pysyy turvallisella etäisyydellä maassa olevista ihmisistä ja muista ilmatilan käyttäjistä. Tämä edellyttää tarkkaa perehtymistä valmistajan antamiin toimintaohjeisiin, miehittämättömän ilma-aluksen turvalliseen ja ympäristöystävälliseen käyttöön ilmatilassa ja kaikkiin tarvittaviin miehittämättömän ilma-aluksen toimintoihin sekä sovellettaviin lentosääntöihin ja ATM/ANS-menetelmiin.

1.2 Miehittämätön ilma-alus on suunniteltava ja rakennettava niin, että se on tehtäväänsä soveltuva ja sitä voidaan käyttää, säätää ja huoltaa ilman, että näistä toimista aiheutuu ihmisille vaaraa.

1.3 Jos ilma-aluksen käytöstä johtuvien turvallisuuteen, yksityisyyteen, henkilötietosuojaan, turvatoimiin tai ympäristöön liittyvien riskien rajoittaminen sitä edellyttää, miehittämättömässä ilma-aluksessa on oltava näitä koskevat erityisominaisuudet ja toiminnot, joiden suunnittelussa otetaan oletusarvoisesti huomioon yksityisyyden ja henkilötietojen suojan periaatteiden kunnioittaminen. Näillä ominaisuuksilla ja toiminnoilla on tarpeen mukaan varmistettava, että ilma-alus sekä toiminnan luonne ja tarkoitus ovat helposti tunnistettavissa; lisäksi niillä on varmistettava, että sovellettavia rajoituksia, kieltoja tai edellytyksiä noudatetaan, erityisesti toimittaessa tietyillä maantieteellisillä alueilla, tietyllä etäisyydellä käyttäjästä tai tietyissä korkeuksissa.

1.4 Miehittämättömän ilma-aluksen valmistuksesta tai kaupan pitämisestä vastaavan organisaation on annettava miehittämättömän ilma-aluksen käyttäjälle ja, tapauksen mukaan, huolto-organisaatiolle tiedot siitä käytöstä, johon miehittämätön ilma-alus on suunniteltu, ja käytön rajoituksista sekä sen turvallisen käytön edellyttämät tiedot, joihin kuuluvat myös toiminnalliset ja ympäristösuoritusarvot, lentokelpoisuusrajoitukset ja hätämenetelmät. Tiedot on annettava selkeässä, yhdenmukaisessa ja yksiselitteisessä muodossa. Sellaisen miehittämättömän ilma-aluksen toiminnallisten valmiuksien, jota voidaan käyttää toiminnassa, johon ei vaadita todistusta tai ilmoitusta, on mahdollistettava tällaiseen toimintaan sovellettavien ilmatilasääntöjen mukaisten rajoitusten asettaminen.

2. ASETUKSEN 56 ARTIKLAN 1 JA 5 KOHDASSA TARKOITETUT MIEHITTÄMÄTTÖMÄN ILMA-ALUKSEN SUUNNITTELUA, VALMISTUSTA, HUOLTOA JA LENTOTOIMINTAA KOSKEVAT KESKEISET LISÄVAATIMUKSET

Ottaen huomioon 1 artiklassa asetetut tavoitteet, seuraavien vaatimusten on täytyttävä maassa olevien ihmisten ja muiden ilmatilan käyttäjien turvallisuuden varmistamiseksi miehittämättömän ilma-aluksen käytön aikana niin, että toiminnan riskitaso otetaan tarpeen mukaan huomioon:

▼B

2.1 Lentokelpoisuus

2.1.1 Miehittämätön ilma-alus on suunniteltava siten tai siinä on oltava sellaisia ominaisuuksia tai yksityiskohtia, että miehittämätöntä ilma-alusta käyttävän henkilön taikka ilmassa tai maassa olevien kolmansien osapuolten, mukaan lukien omaisuus, turvallisuus voidaan näyttää toteen tyydyttävällä tavalla.

2.1.2 Miehittämättömän ilma-aluksen tuote-eheyden on oltava oikeassa suhteessa riskiin kaikissa ennakoitavissa olevissa lento-olosuhteissa.

2.1.3 Miehittämätöntä ilma-alusta on voitava tarvittaessa ohjata ja käsitellä turvallisesti kaikissa ennakoitavissa olevissa käyttöolosuhteissa myös sen jälkeen, kun yksi tai mahdollisesti useampi järjestelmä on vioittunut. Inhimilliset tekijät on otettava asianmukaisesti huomioon, erityisesti käytettävissä oleva tietämys tekijöistä, jotka edesauttavat sitä, että ihmiset käyttävät teknologiaa turvallisesti.

2.1.4 Miehittämättömien ilma-alusten ja niiden moottoreiden, potkureiden, osien, irrallisten varusteiden ja miehittämättömän ilma-aluksen etäohjauslaitteiden on toimittava suunnitellulla tavalla kaikissa ennakoitavissa olevissa käyttöolosuhteissa ilma-aluksen suunnitellussa käytössä ja riittävässä määrin silloinkin, kun suunnitellusta käytöstä poiketaan.

2.1.5 Miehittämättömien ilma-alusten ja niiden moottoreiden, potkureiden, osien, irrallisten varusteiden ja miehittämättömän ilma-aluksen etäohjauslaitteiden on erikseen ja suhteessa toisiinsa tarkasteltuina oltava suunniteltu niin, että vian todennäköisyys ja sen maassa oleviin ihmisiin ja muihin ilmatilan käyttäjiin kohdistuvan vaikutuksen vakavuus lievenevät 4 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen periaatteiden perusteella.

2.1.6 Kaikkien miehittämättömän ilma-aluksen käyttöön liittyvien etäohjauslaitteiden, myös tilannetietoisuutta varmistavien laitteiden, on oltava sellaisia, että ne helpottavat lentotoimintaa sekä ennakoitavien ja hätätilanteiden hallintaa.

2.1.7 Miehittämättömien ilma-alusten, moottoreiden ja potkureiden suunnitteluun osallistuvien organisaatioiden on varauduttava minimoimaan ne miehittämättömän ilma-aluksen ja sen järjestelmien sekä sisäisistä että ulkoisista olosuhteista aiheutuvat vaarat, joilla on kokemuksen perusteella havaittu olevan vaikutusta turvallisuuteen. Tähän sisältyy myös suojautuminen sähköisiltä häiriöiltä.

2.1.8 Miehittämättömän ilma-aluksen valmistuksessa käytettyjen valmistusprosessien, materiaalien ja komponenttien on johdettava siihen, että suunnitteluominaisuuksien mukaiset ominaisuudet ja suorituskyky ovat riittävät ja toistettavissa.

2.2 Organisaatiot

Miehittämättömien ilma-alusten suunnitteluun, valmistukseen, huoltoon, käyttöön, oheispalveluihin ja koulutukseen osallistuvien organisaatioiden on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) Organisaatiolla on kaikki työnkuvansa edellyttämät välineet, ja se varmistaa toimintaansa liittyvien keskeisten vaatimusten täyttymisen sekä 58 artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten ja 57 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten noudattamisen.

▼B

b) Organisaatio ottaa käyttöön johtamisjärjestelmän ja pitää sitä yllä varmistaakseen, että asiaankuuluvia keskeisiä vaatimuksia noudatetaan, hallitsee turvallisuusriskejä ja pyrkii järjestelmän jatkuvaan parantamiseen. Johtamisjärjestelmän on oltava oikeassa suhteessa organisaation toiminnan luonteeseen ja kokoon.

c) Organisaatio perustaa osaksi turvallisuuden hallintajärjestelmää poikkeamailmoitusjärjestelmän turvallisuuden jatkuvan parantamisen edistämiseksi. Ilmoitusjärjestelmän on oltava oikeassa suhteessa organisaation toiminnan luonteeseen ja kokoon.

d) Organisaatio toteuttaa tarvittaessa järjestelyt toisten organisaatioiden kanssa sen varmistamiseksi, että asiaankuuluvia keskeisiä vaatimuksia noudatetaan.

2.3 Miehittämättömän ilma-aluksen käyttöön osallistuvat henkilöt

Kaikilla miehittämättömän ilma-aluksen käyttöön osallistuvilla henkilöillä, kauko-ohjaaja mukaan lukien, on oltava tarvittavat tiedot ja taidot sen varmistamiseen, että käyttö on turvallista ja oikeassa suhteessa lentotoiminnan lajiin liittyvään riskiin. Tällaisen henkilön on myös osoitettava lääketieteellinen kelpoisuutensa, jos se on tarpeen kyseiseen toimintaan liittyvien riskien rajoittamiseksi.

2.4 Käyttö

2.4.1 Miehittämättömän ilma-aluksen käyttäjä on vastuussa käytöstä ja hänen on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin käytön turvallisuuden varmistamiseksi.

2.4.2 Lento on suoritettava noudattaen sovellettavia lakeja, asetuksia ja menetelmiä, jotka liittyvät käyttäjän tehtävien suorittamiseen ja jotka koskevat kyseistä aluetta, ilmatilaa, lentopaikkoja tai käytettäviksi suunniteltuja paikkoja ja tarvittaessa asiaan liittyviä ATM/ANS-järjestelmiä.

2.4.3 Miehittämättömän ilma-aluksen käytössä on varmistettava maassa olevien kolmansien osapuolten ja muiden ilmatilan käyttäjien turvallisuus ja minimoitava haitallisista ulkoisista ja sisäisistä olosuhteista, ympäristöolosuhteet mukaan lukien, aiheutuvat riskit säilyttämällä asianmukainen turvaetäisyys lennon kaikissa vaiheissa.

2.4.4 Miehittämätöntä ilma-alusta saa käyttää ainoastaan silloin, kun se on lentokelpoisessa kunnossa ja kun suunnitellun käytön edellyttämät varusteet sekä muut komponentit ja palvelut ovat käytettävissä ja toimintakunnossa.

2.4.5 Miehittämättömän ilma-aluksen ja sen toiminnan on oltava unionin oikeudessa turvattujen oikeuksien mukaista.

2.4.6 Miehittämättömän ilma-aluksen käyttäjän on varmistettava, että ilma-aluksessa on tarvittavat lennonvarmistus-, viestintä- ja valvontalaitteet sekä havaitsemis- ja väistöjärjestelmät sekä kaikki muut varusteet, joita pidetään aiotun lennon turvallisuuden kannalta tarpeellisina, ottaen huomioon toiminnan luonne sekä lennon eri vaiheissa sovellettavat ilmailumääräykset ja lentosäännöt.

▼B

2.5 Sähkömagneettista yhteensopivuutta ja radiotaajuuksia koskevat keskeiset vaatimukset, joita sovelletaan miehittämättömiin ilma-aluksiin sekä niiden moottoreihin, potkureihin, osiin ja irrallisiin varusteisiin, joiden suunnittelu on sertifioitu 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja jotka on tarkoitettu käytettäviksi yksinomaan kansainvälisen televiestintäliiton radio-ohjesäännössä jaetuilla lentoliikenteen suojatuilla radiotaajuuksilla

2.5.1 Tällaiset miehittämättömät ilma-alukset, moottorit, potkurit, osat ja irralliset varusteet on suunniteltava ja valmistettava siten, että voidaan kehityksen taso huomioon ottaen varmistaa, että

a) niiden aiheuttama sähkömagneettinen häiriö ei ylitä tasoa, jonka ylittyessä radio- ja telelaitteet tai muut laitteistot eivät voi toimia tarkoitetulla tavalla; ja

b) niiden sähkömagneettisen häiriön siedon taso on sellainen, että ne toimivat niiden tarkoitetun käytön heikentymättä kohtuuttomasti.

2.5.2 Tällaiset miehittämättömät ilma-alukset, moottorit, potkurit, osat ja irralliset varusteet on suunniteltava ja valmistettava siten, että voidaan kehityksen taso huomioon ottaen varmistaa, että ne käyttävät radiotaajuuksia tehokkaasti ja tukevat radiotaajuuksien tehokasta käyttöä haitallisten häiriöiden välttämiseksi.

3. MIEHITTÄMÄTTÖMIÄ ILMA-ALUKSIA KOSKEVAT KESKEISET YMPÄRISTÖVAATIMUKSET

Miehittämättömien ilma-alusten on täytettävä liitteessä III vahvistetut ympäristösuoritusarvoja koskevat vaatimukset.

4. MIEHITTÄMÄTTÖMIEN ILMA-ALUSTEN JA NIIDEN KÄYTTÄJIEN REKISTERÖINTIÄ SEKÄ MIEHITTÄMÄTTÖMIEN ILMA-ALUSTEN MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT KESKEISET VAATIMUKSET

4.1 Miehittämättömät ilma-alukset, joiden suunnittelu on 56 artiklan 1 kohdan nojalla sertifioitava, on rekisteröitävä 57 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden Chicagon yleissopimuksen mukaisia velvoitteita.

4.2 Miehittämättömien ilma-alusten käyttäjät on rekisteröitävä 57 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti, kun ne käyttävät jotain seuraavista:

a) miehittämätön ilma-alus, joka ihmiseen törmätessään saa aikaan yli 80 joulen liike-energian;

b) miehittämätön ilma-alus, jonka käyttö aiheuttaa riskejä yksityisyydelle, henkilötietojen suojalle, turvallisuudelle tai ympäristölle;

c) miehittämätön ilma-alus, jonka suunnittelu on 56 artiklan 1 kohdan nojalla sertifioitava.

4.3 Kun sovelletaan 4.1 tai 4.2 kohdan mukaista rekisteröintivaatimusta, miehittämättömän ilma-aluksen on oltava yksilöllisesti merkitty ja tunnistettu 57 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

▼B

LIITE X

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 216/2008	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 ja 2 kohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta
1 artiklan 3 kohta	2 artiklan 5 kohta
2 artikla	1 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
4 artiklan 1 kohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta
4 artiklan 1 kohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta
—	2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohta
4 artiklan 1 kohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohta
4 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
4 artiklan 3 kohta	2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
4 artiklan 3 a kohta	2 artiklan 1 kohdan d ja e alakohta ja 2 kohta
—	2 artiklan 4 kohta
—	2 artiklan 6 kohta
4 artiklan 3 b kohta	2 artiklan 7 kohta
4 artiklan 3 c kohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohta ja 2 kohta
4 artiklan 4 ja 5 kohta	2 artiklan 3 kohdan d alakohta
4 artiklan 6 kohta	—
—	2 artiklan 8–11 kohta
—	4 artikla
—	5 artikla
—	6 artikla
—	7 artikla
—	8 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 216/2008	Tämä asetus
5 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	9–16 artikla
5 artiklan 4 kohdan a ja b alakohta	18 artiklan 2 kohta
5 artiklan 4 kohdan c alakohta	18 artiklan 1 kohdan b alakohta
—	18 artiklan 1 kohdan a alakohta
5 artiklan 5 kohta	17 ja 19 artikla
5 artiklan 6 kohta	4 artikla
6 artikla	9 artiklan 2 kohta ja 19 artiklan 3 kohta
7 artiklan 1 ja 2 kohta	20 ja 21 artikla
8 artiklan 4 kohta	22 artikla
7 artiklan 3–7 kohta	23–28 artikla
8 artiklan 1–3 kohta	29 artikla, 30 artiklan 1–3 kohta
—	30 artiklan 4–7 kohta
8 artiklan 5 kohta	31 ja 32 artikla
8 artiklan 6 kohta	4 artikla
8 a artiklan 1–5 kohta	33–39 artikla
8 a artiklan 6 kohta	4 artikla
8 b artiklan 1–6 kohta	40–47 artikla
8 b artiklan 7 kohta	4 artikla
8 c artiklan 1–10 kohta	48–54 artikla
8 c artiklan 11 kohta	4 artikla
—	55–58 artikla
9 artikla	59–61 artikla
10 artiklan 1–3 kohta	62 artiklan 1 ja 2 kohta
—	62 artiklan 3–8 kohta
10 artiklan 4 kohta	62 artiklan 9 kohta
—	62 artiklan 10–12 kohta
10 artiklan 5 kohta	62 artiklan 13–15 kohta
—	63 artikla
—	64 artikla
—	65 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 216/2008	Tämä asetus
—	66 artikla
11 artiklan 1–3 kohta	67 artiklan 1–3 kohta
11 artiklan 4–5 b kohta	—
11 artiklan 6 kohta	67 artiklan 4 kohta
12 artikla	68 artikla
13 artikla	69 artikla
14 artiklan 1–3 kohta	70 artikla
14 artiklan 4–7 kohta	71 artikla
15 artikla	72 artikla
16 artikla	73 artikla
—	74 artikla
17 artikla	75 artikla
18 artikla	76 artiklan 1–5 kohta
19 artikla	76 artiklan 1–5 kohta
20 artikla	77 artikla
21 artikla	78 artikla
22 artiklan 1 kohta	76 artiklan 6 kohta
22 artiklan 2 kohta	76 artiklan 7 kohta
—	79 artikla
22 a artikla	80 artikla
22 b artikla	81 artikla
23 artikla	82 artiklan 1 ja 2 kohta
—	82 artiklan 3 kohta
24 ja 54 artikla	85 artikla
25 artikla	84 artikla
26 artikla	86 artiklan 1–4 kohta
—	86 artiklan 5 kohta
—	87 artikla
—	88 artikla
—	89 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 216/2008	Tämä asetus
27 artikla	90 artiklan 1–3 kohta
—	90 artiklan 4–6 kohta
—	91 artikla
—	92 artikla
—	93 artikla
28 artiklan 1 ja 2 kohta	94 artiklan 1 ja 2 kohta
—	94 artiklan 3 kohta
28 artiklan 3 ja 4 kohta	94 artiklan 4 ja 5 kohta
29 artiklan 1 kohta	95 artiklan 1 kohta
29 artiklan 2 kohta	98 artiklan 2 kohdan m alakohta ja 6 kohta
29 artiklan 3 kohta	—
—	95 artiklan 2 kohta
30 artikla	96 artikla
31 artikla	97 artikla
32 artiklan 1 kohta	119 artiklan 3 kohta
32 artiklan 2 kohta	119 artiklan 6 kohta
33 artikla	98 artiklan 1–5 kohta
34 artiklan 1 kohta	99 artiklan 1 ja 2 kohta
—	99 artiklan 3 kohta
34 artiklan 2 ja 3 kohta	99 artiklan 4 ja 5 kohta
35 artikla	100 artikla
36 artikla	101 artikla
37 artiklan 1–3 kohta	102 artiklan 1–3 kohta
—	102 artiklan 4 kohta
38 artiklan 1–3 kohta	104 artiklan 1–3 kohta
—	104 artiklan 4 kohta
39 artikla	—
—	103 artikla
40 artikla	105 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 216/2008	Tämä asetus
41 artiklan 1 kohta	—
41 artiklan 2 ja 3 kohta	106 artiklan 1 kohta
41 artiklan 4 kohta	—
41 artiklan 5 kohta	106 artiklan 6 kohta
42 artikla	106 artiklan 2–5 kohta
43 artikla	107 artikla
44 artikla	108 artikla
45 artikla	109 artikla
46 artikla	110 artikla
47 artikla	111 artikla
48 artikla	112 artikla
49 artikla	113 artikla
50 artikla	114 artiklan 1, 2 ja 4 kohta
51 artikla	114 artiklan 3 kohta
52 artiklan 1–3 kohta	115 artikla
52 artiklan 4 kohta	76 artiklan 6 kohta
53 artiklan 1 ja 2 kohta	116 artikla
53 artiklan 3 kohta	76 artiklan 6 kohta
54 artikla	85 artikla
55 artikla	83 artikla
56 artikla	117 artikla
57 artikla	118 artikla
58 artiklan 1 ja 2 kohta	119 artiklan 1 ja 2 kohta
—	119 artiklan 4 kohta
58 artiklan 3 kohta	119 artiklan 5 kohta
58 artiklan 4 kohta	132 artiklan 2 kohta
59 artiklan 1–4 kohta	120 artiklan 1–4 kohta
—	120 artiklan 5 kohta
59 artiklan 5–11 kohta	120 artiklan 6–12 kohta
60 artikla	121 artikla
61 artikla	122 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 216/2008	Tämä asetus
—	123 artikla
62 artikla	124 artikla
63 artikla	125 artikla
64 artiklan 1ja 3 kohta	126 artiklan 4 kohta
64 artiklan 2 kohta	—
64 artiklan 4 kohta	126 artiklan 1 kohta
64 artiklan 5 kohta	126 artiklan 2 kohta
—	126 artiklan 3 kohta
65 artikla	127 artikla
65 a artikla	—
—	128 artikla
66 artikla	129 artikla
—	130 artikla
67 artikla	—
68 artikla	131 artikla
—	132 artiklan 1 kohta
58 artiklan 4 kohta	132 artiklan 2 kohta
69 artikla	—
—	133 artikla
—	134 artikla
—	135 artikla
—	136 artikla
—	137 artikla
—	138 artikla
—	139 artikla
—	140 artikla
70 artikla	141 artikla